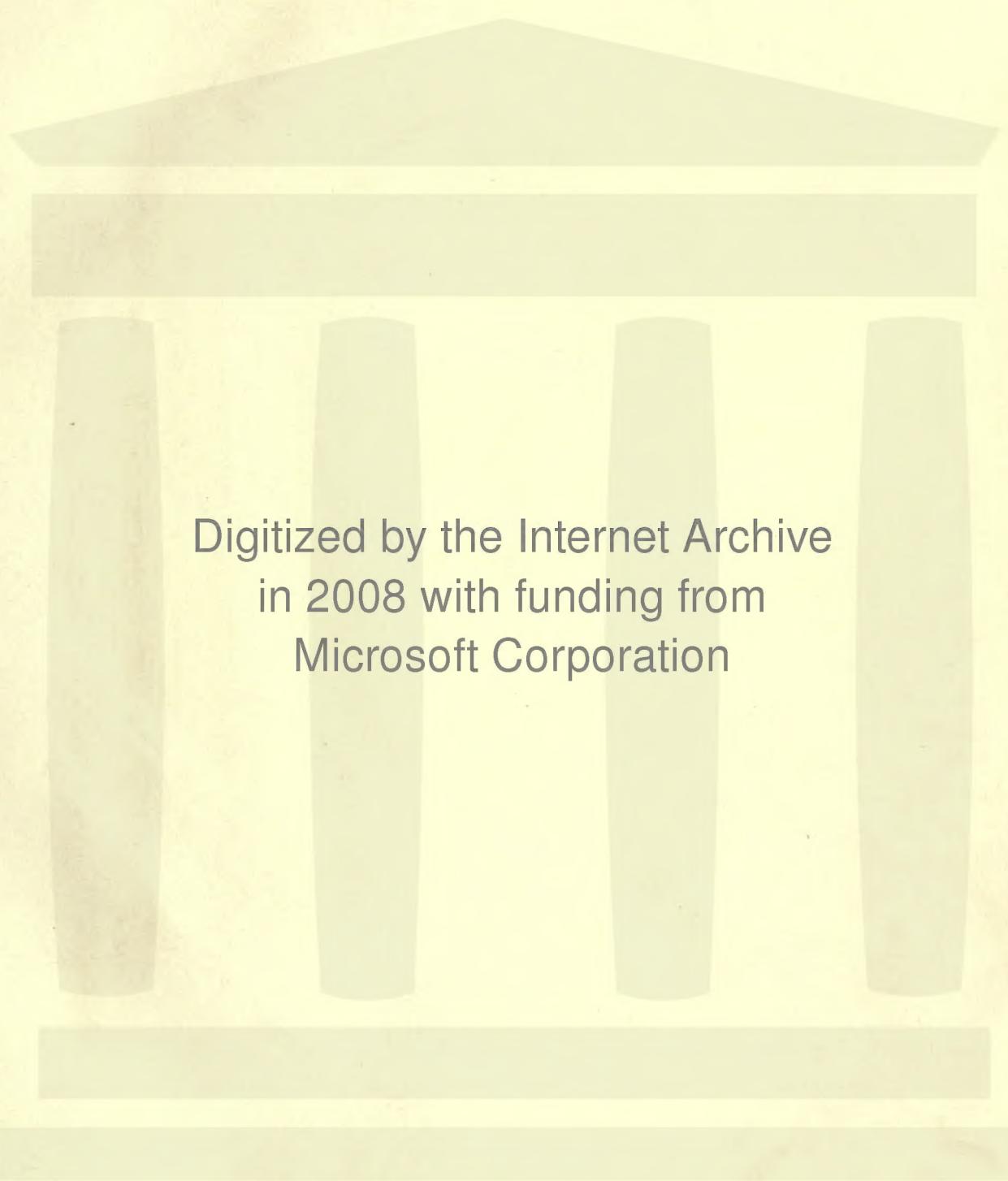

31761 04410 1483

Digitized by the Internet Archive
in 2008 with funding from
Microsoft Corporation

(59)

263

I

CATALOGUE

OF

THE GREEK PAPYRI

VOLUME I

BERNARD QUARITCH

11 GRAFTON STREET, NEW BOND STREET, LONDON, W.

SHERRATT AND HUGHES

PUBLISHERS TO THE VICTORIA UNIVERSITY OF MANCHESTER

34 CROSS STREET, MANCHESTER, AND

SOHO SQUARE, LONDON, W.

CATALOGUE
OF
THE GREEK PAPYRI
IN THE
JOHN RYLANDS LIBRARY
MANCHESTER

VOLUME I
LITERARY TEXTS (Nos. 1—61)

EDITED BY
ARTHUR S. HUNT, D.LITT.

HON. PH.D. KOENIGSBERG; HON. LITT.D. DUBLIN; HON. IUR.D. GRAZ
LECTURER IN PAPYROLOGY IN THE UNIVERSITY OF OXFORD, AND FELLOW OF QUEEN'S COLLEGE
CORRESPONDING MEMBER OF THE ROYAL BAVARIAN ACADEMY OF SCIENCES

WITH TEN PLATES

MANCHESTER: AT THE UNIVERSITY PRESS
LONDON: BERNARD QUARITCH, AND
SHERRATT AND HUGHES

1911

153472
9/12/19.

PA
3304
M3
v.1

OXFORD
LETTERPRESS AND PLATES
PRINTED AT THE UNIVERSITY PRESS
BY HORACE HART

INTRODUCTORY NOTE

THE present volume forms the first part of the third issue in the series of descriptive catalogues or guides to the collection of Oriental and Western manuscripts in the John Rylands Library.

Although the manuscripts described in the present catalogue are not of greater importance than those which furnished the material for the preceding issues in the same series—the Demotic and Coptic Papyri—they are certainly of more general interest, and therefore a much wider circulation will be given to the volume.

For that reason it has been thought advisable to indicate, in a few words, something of the range and character of the collection to which they belong, for the information of those scholars who are yet either unaware, or have but a vague idea of its importance.

The manuscripts number at the present time about 7,000, and constitute one of the principal attractions of the library. The nucleus of the collection consisted of the manuscripts contained in the Althorp Library, which was acquired by Mrs. Rylands in 1892 from the late Earl Spencer, to form part of the equipment of the present building, which was at that time in course of construction. This was added to from time to time by other purchases. But the present magnificence and special character of the collection were given to it by the purchase, in 1901, of the manuscripts of the Earl of Crawford, consisting of nearly six thousand rolls, tablets, and codices. It is of considerable importance, illustrating as it does the history of writing and illumination in the principal languages and characters, and at the same time offering to students, in many departments of literary research, original sources of great interest.

Beginning with the Eastern section, it must be said at once that the wealth of Oriental manuscripts, of all ages, and in a variety of languages, can only be indicated in the briefest manner. Armenian, Ethiopic, Sanskrit, Pali, Panjabi, Hindustani, Marathi, Parsi, Burmese, Canarese, Singhalese, Tamil, Chinese, Japanese, Malay, Javanese, Achinese, Mongolian, Balinese, Tibetan, Bugi, Kawi, Madurese, Makassar, and Mexican manuscripts are well represented. There are examples of those curious and rare productions the ‘medicine books’ of the Battas, inscribed on the bark of the alim-tree, or on bamboo poles. Of more general interest are the Persian, Arabic, and Turkish manuscripts, numbering nearly two thousand volumes. The examples of the ‘Koran’, dating from the eighth and ninth centuries, are, in many cases, of extraordinary beauty and value.

Of papyrus rolls and fragments there are examples of the ‘Book of the Dead’ in Egyptian Hieroglyphic and Hieratic. The Demotic papyri, the catalogue of which, compiled by Mr. F. Ll. Griffith, M.A., Reader in Egyptology in the University of Oxford, appeared last year, after about ten years of persistent labour, form probably the most important collection of documents in this script at present extant. There are a large number of

INTRODUCTORY NOTE

Greek papyri, the literary portion of which is described in the present volume; and a considerable collection of Arabic papyri, the result of the examination of which is awaited with interest.

In Coptic the papyri and the codices, ranging from the sixth to the sixteenth century, have been described by Mr. W. E. Crum, M.A., in the catalogue which also appeared last year. In Samaritan there is an interesting, though not large, group of Biblical and liturgical texts, including an important vellum codex of the 'Pentateuch', written in A.D. 1211. In Syriac there is a vellum codex of the 'Gospels' of the sixth century, and what is probably the earliest known complete Syriac 'New Testament', written about A.D. 1000. The Hebrew manuscripts comprise many 'Rolls of the Law', and several illuminated codices of the 'Haggadah'. Among the Greek manuscripts there are several beautiful Gospel books, but the most important member of the group is a considerable fragment of a vellum codex of the 'Odyssey', possibly of the third century; this is published in the present volume (No. 53) along with the papyri, with which its date and Egyptian provenance naturally associate it.

Of the Latin manuscripts, whether produced in Italy, Spain, France, Germany, Flanders, or England, there are some hundreds, including several known to have issued from famous writing schools of the Middle Ages. The English, French, and Italian manuscripts, though not numerous, will fittingly bear comparison with the Latin.

If the manuscripts themselves excite interest and admiration, not less striking are many of the jewelled bindings in metal and ivory, dating from the tenth to the thirteenth centuries, which impart to them a character and a value of a very special kind.

While it is the primary duty of a library to preserve its books and manuscripts, yet the importance of such an institution rests not upon the mere custodianship, nor upon the number of works assembled upon its shelves, but upon the use to which they are put. It is essential, therefore, that the value and importance of such a collection should be made known, and it is with this object that the Governors have undertaken the publication of the series of descriptive catalogues of which the present volume forms a part.

A number of recognized scholars have kindly undertaken to deal with the manuscripts in their own special line of research, with the result that work upon several other groups of documents is in an advanced state of progress.

Mr. H. W. Hogg, M.A., B.Lit., Professor of Semitic Languages in the University of Manchester, has undertaken the Arabic manuscripts, a large group of upwards of a thousand volumes. Dr. Montague Rhodes James, Provost of King's College, Cambridge, is dealing with the Western section. Dr. A. E. Cowley, Sub-Librarian of the Bodleian, Oxford, is engaged upon the Samaritan group. Dr. R. A. Nicholson, M.A., Lecturer in Persian in the University of Cambridge, has undertaken to catalogue the Persian collection; Dr. D. S. Margoliouth, Laudian Professor of Arabic in the University of Oxford, has undertaken to describe the Arabic papyri; and Dr. Rendel Harris the Syriac manuscripts.

HENRY GUPPY,
Librarian.

MANCHESTER,
December, 1910.

P R E F A C E

THE great majority of the texts here published, which constitute the literary portion of the Greek papyri belonging to the John Rylands Library, were purchased by myself in Egypt on behalf of Lord Crawford or the late Mrs. Rylands. The locality from which some of them proceeded was ascertained with tolerable clearness, and the origin of one or two more is fixed by internal evidence. Wherever the provenance seemed sufficiently assured this is specified; when no locality is named, it is to be inferred that satisfactory testimony was not forthcoming.

My thanks are due to several scholars who have kindly assisted me on special points, more particularly to Mr. T. W. Allen, whom I have consulted on matters pertaining to Homer, to Prof. J. Ilberg, who has made some valuable suggestions on Nos. 21, 29, and 29 (*a*), to Prof. Gilbert Murray, who has seen some of the proof-sheets and contributed a reconstruction of No. 15, and to Prof. Smyly in connexion with No. 27. Dr. Schubart was good enough to verify for me certain points in papyri preserved at the Berlin Museum.

The non-literary section of the Rylands papyri, which is naturally much more extensive, will occupy at least two volumes, of which the first is already in hand and will, it is hoped, be issued early in 1912. A chronological arrangement will be adopted, and the next Part of this Catalogue will accordingly contain documents of the Ptolemaic and Roman epochs, those of the Byzantine period being reserved until later.

ARTHUR S. HUNT.

QUEEN'S COLLEGE, OXFORD.
December, 1910.

CONTENTS

	PAGE
INTRODUCTORY NOTE	v
PREFACE	vii
TABLE OF PAPYRI	x
NOTE ON THE METHOD OF PUBLICATION AND LIST OF ABBREVIATIONS	xii

TEXTS

I. THEOLOGICAL FRAGMENTS	I
II. NEW CLASSICAL TEXTS	22
III. EXXTANT CLASSICAL AUTHORS	76

INDICES

I. INDEX TO NEW LITERARY TEXTS	195
II. INDEX OF PASSAGES DISCUSSED	202

LIST OF PLATES

1. 2 Frag. 1 recto, 5 verso, 10	at the end.
2. 7, 12	
3. 6, 58 Fol. 4 recto, Fol. 5 recto	
4. 13, 14, 44, 51 Cols. ii–iii, 54	
5. 16, 22, 28 Fol. 2 verso, Fol. 7 verso	
6. 18, 19, 20, 30	
7. 21	
8. 24, 26, 42, 61 recto	
9. 53 Fol. 76 verso, Fol. 89 verso, Fol. 92 verso	
10. 55 Frag. 3, 57, 60	

TABLE OF PAPYRI

		PAGE
1.	Deuteronomy ii–iii	I
2.	Job i, v, vi	3
3.	Psalm xc (xcii)	7
4.	Epistle to the Romans xii	9
5.	Epistle to Titus i, ii	10
6.	Nicene Creed	11
7.	Hymn	13
8.	Liturgical Fragment	15
9.	Liturgical Fragment	16
10.	Hagiographical Fragment	18
11.	Christian Fragment	20
12.	Certificate of Pagan Sacrifice	20
13.	Epic Fragment	22
14.	Lyric Fragment	23
15.	Lament for a Lover	24
16.	Comedy	25
16 (a).	Comedy	26
17.	Epithalamium	28
18.	Historical Fragment	29
19.	Epitome of Theopompos, <i>Philippica</i> xlvii	32
20.	Political Treatise	34
21.	Treatise on Physiology	36
22.	Mythological Fragment	40
23.	Epitome of the <i>Odyssey</i>	42
24.	Scholia on Homer, <i>Iliad</i> iv	43
25.	Lexicon to Homer, <i>Iliad</i> xviii	45
26.	Apion, Γλῶσσαι Ὄμηρικαι	46
27.	Astronomical Treatise	48
28.	Περὶ παλμῶν μαντική	56
29.	Medical Receipts	65
29 (a).	Medical Receipts	66
29 (b).	Medical Receipts	69
30–41.	Miscellaneous Minor Fragments	69 century A. D.
42.	Latin Fragment	75

TABLE OF PAPYRI

xi

		PAGE
43.	Homer, <i>Iliad</i> i	Early third century . . . 76
44.	Homer, <i>Iliad</i> i	First century B. C. . . . 81
45.	Homer, <i>Iliad</i> ii	Second century 82
46.	Homer, <i>Iliad</i> iv	First century 82
47.	Homer, <i>Iliad</i> v	Second century 83
48.	Homer, <i>Iliad</i> v	Third century 85
49.	Homer, <i>Iliad</i> xvi	Third century B. C. . . . 87
50.	Homer, <i>Iliad</i> xviii	Third century 87
51.	Homer, <i>Iliad</i> xxiv	First century B. C. . . . 88
52.	Homer, <i>Odyssey</i> xi	Second or third century . . . 90
53.	Homer, <i>Odyssey</i> xii–xv, xviii–xxiv	Third or fourth century . . . 91
54.	Hesiod, <i>Theogonia</i>	First century B. C. or A. D. . . 179
55.	Herodotus ii	Second century 180
56.	Hippocrates, Περὶ διαιτῆς ὁξέων	Second century 181
57.	Demosthenes, <i>De Corona</i>	Late second or early third cent. 183
58.	Demosthenes, <i>De Corona</i>	Fifth or sixth century . . . 184
59.	Writing Exercise : Demosthenes, <i>De Corona</i>	Third century 189
60.	Polybius xi	Late second century 190
61.	Cicero, <i>In Catilinam</i> ii	Fifth century 193

NOTE ON THE METHOD OF PUBLICATION AND LIST OF ABBREVIATIONS

IN this volume the originals are generally reproduced so far as possible except for division of words, capital initials in proper names, and supplements of lacunae. Accentuation and punctuation, &c., has however for the sake of greater clearness been introduced in Nos. 27 and 29-29 (δ). Additions or corrections by the same hand as the body of a text are throughout in small thin type, those by a different hand in thick type. Square brackets [] indicate a lacuna, round brackets () the resolution of a symbol or abbreviation, angular brackets < > a mistaken omission in the original, braces { } a superfluous letter or letters, double square brackets [] a deletion in the original. Dots placed within brackets represent the approximate number of letters lost or deleted; dots outside brackets indicate mutilated or otherwise illegible letters. Letters with dots underneath them are to be considered doubtful. Heavy Arabic numerals refer to the texts in this volume, ordinary numerals to lines, small Roman numerals to columns.

The abbreviations used in referring to papyrological publications are as follows:—

P. Amh. = The Amherst Papyri (Greek), Vols. I-II, by B. P. Grenfell and A. S. Hunt.

Archiv = Archiv für Papyrusforschung.

B.G.U. = Aeg. Urkunden aus den K. Museen zu Berlin, Griechische Urkunden.

P. Brit. Mus. = Greek Papyri in the British Museum, Vols. I-II, by F. G. Kenyon; Vol. III, by F. G. Kenyon and H. I. Bell.

P. Fay. = Fayûm Towns and their Papyri, by B. P. Grenfell, A. S. Hunt, and D. G. Hogarth.

P. Flor. = Papiri Fiorentini, Vol. I, by G. Vitelli.

P. Grenf. = Greek Papyri, Series I, by B. P. Grenfell, and Series II, by B. P. Grenfell and A. S. Hunt.

P. Hibeh = The Hibeh Papyri, Part I, by B. P. Grenfell and A. S. Hunt.

P. Oxy. = The Oxyrhynchus Papyri, Parts I-VI, by B. P. Grenfell and A. S. Hunt; Part VII, by A. S. Hunt.

P. Par. = Les Papyrus grecs du Musée du Louvre, *Notices et Extraits*, t. xviii. 2, by W. Brunet de Presle and E. Egger.

P. Reinach = Papyrus grecs et démotiques, by Th. Reinach, W. Spiegelberg, and S. de Ricci.

P. Tebt. = The Tebtunis Papyri, Part I, by B. P. Grenfell, A. S. Hunt, and J. G. Smyly; and Part II, by B. P. Grenfell, A. S. Hunt, and E. J. Goodspeed.

I. THEOLOGICAL TEXTS

1. DEUTERONOMY ii-iii.

10.3 x 11.5 cm.

Fourth century.

These few verses from the second and third chapters of Deuteronomy in the Septuagint version are inscribed on the lower part of a leaf out of a papyrus book. It was not a showy volume, for the leaf is made up of a sheet of which the recto had been previously used, the two pieces being stuck together face to face; hence the literary writing in both pages is on the verso. This makeshift material is well matched by the unornamental character of the script. The text is in two (or possibly more) columns, written in rather large and roughly formed round uncials. Hands of this class are difficult to date, but a *terminus a quo* is fortunately provided by the cursive document of the recto, where the month Phaophi in the 10th year of Diocletian, which = the 9th of Maximian, i. e. A.D. 293, is mentioned. A fourth-century date for the copy of Deuteronomy is therefore very suitable, and to that period it is most probably to be assigned; it is not likely to be later than the end of the century.

This fragment may thus claim to be not inferior in point of antiquity to the Codex Vaticanus (B), and to surpass the Codex Alexandrinus (A), the other principal authority (commonly ascribed to the fifth century) for Deuteronomy; and in spite of its unattractive appearance it presents a text which is not without interest. This, as is so often the case with early papyri, cannot be readily classified. Noticeable agreements with B against A and F (the Ambrosianus, of the seventh century) occur at ll. 4, 7-8, 29, and 39, with AF against B at ll. 9, 14, 37, and 43. There is also one variant (l. 26) which is not shared with any of the uncial MSS., but reappears in several of the cursives; while two more (ll. 10-11 and 37) are the peculiar property of the papyrus, and not otherwise recorded. In the former of these two cases the ordinary reading has been supplied in the margin as an alternative. Accents and breathings have been added with what in a prose manuscript is a surprising frequency; another sign rarely met with outside poetical texts is the small marginal cross which occurs opposite ll. 48-9. An apostrophe usually accompanies the final letter of a proper name ending with a mute, a practice exemplified also in P. Oxy. 2, &c. Punctuation is effected by a stop in the middle position. All these adjuncts are presumably due to the original scribe, at any rate if, as is likely, he was responsible for the correction of ll. 10-11.

References in the collation below to the uncial MSS. are taken from Swete's Cambridge edition, to the cursives from Holmes and Parsons.

THEOLOGICAL TEXTS

Page 1. Col. i.

[εγγυς νιω]ν Αμμ[ῶ]
 [ον προ]σηλθαμεν.
 [παντα] τα συνκυρονν
 [τα χει]μαρρου Ιαβόκ'
 5 [και τας] πολεις τας
 [εν τη ο]ρινη καθο
 [τι ενετ]ειλατο κς ο
 [θεος ημ]ων ημιν.
 [και επι]στραφεῖ
 10 το [τες απ]ήραμεν ανε
 αν
 βημεν οδον] την εις Βαν και Τ
 [εις συ]ναντησιν
 [ημιν α]υτος και πας
 [εξηλθεν διγ' βασιλε]ης τη
 15 [Βασαν]] ¶

ii. 37

iii. 1

Col. ii.

του [μη] κατα[λιπειν αυ
 του σπερμα· και [εκρα
 τήσαμεν πασῶν των
 πόλεων αυτου [εν
 20 τω καιρω εκεινω ου
 κην πόλις ήν ου[κ ελα
 βαμεν παρ αυτ[ων ε
 ξηκοντα πολ[εις παν
 τα τα περιχωρα [Αργοβ
 25 βασιλεως Ωγ' εν Βα
 σαν πασαι ἀι πολεις
 οχυραι τείχη [υψηλα

iii. 3

4

5

Page 2.

Col. i.

I] iii. 8
 [ορδανο]ν απο του [χ]ει
 [μαρρο]ν Αρνῶν και εως
 30 [Αερμ]ων οι Φοινικες ε
 [πονο]μαζουσιν ο Αερ'
 [μων] Σανιώρ· και ο Αμορ
 [ραιος] επονομασεν αν
 [το Σα]νειρ· πασαι πολεις
 10
 35 [Μεισ]ῶρ και πασα Γα
 [λααδ] και πασα Βασαν
 [εως] Ελχά και εως Ε
 [δραε]ν πολεις βασι

[εκει]νην [επρονο
 40 μενσαμ[εν εν τω
 καιρω[ν]] ε[κεινω
 απο Αροηρ [η εστιν
 παρα το χ[ειλος χει
 μαρρου Αρ[νων και
 45 το ημισυ [ορους
 Γαλααδ'. και τας πο
 λεις αυτο[ν εδωκα
 × τω Ρουβη[ν και τω
 × Γαδ'. και το καταλοι
 50 πον του [Γαλααδ και
 πασαν τη[ν Βασαν
 βασιλείαν [Ωγ

iii. 12

13

1. The supplements are taken from B; but the papyrus may of course have had εις γην νιω]ν Αμμ[ῶ] as in AF and Θ, the Freer MS. of the fifth century just published by H. A. Sanders.

2. προ]σηλθαμεν: so A; προσηλθομεν ΒΘF.

3. A horizontal stroke above the third ν of συνκυρονν is crossed through.

4. χει]μαρρου: so BF¹; χειμαρρω ΑΘ, χειμαρρων apparently F*. Θ has Ιαρβοκ'.

6. ο]ρινη: so AΘF; ορεινη B.

7-8. κς . . . ημιν: so B*; ημιν κς ο θς ημων B^{corr.}ΘF, om. ημιν A.

9. επι]στραφεντες, which is required by the size of the lacuna, is the reading of B^{ab}AΘF; στραφεντες B*.

The stroke above ν at the end of the line is superfluous, since ν was written out; cf. note on l. 3.

10-II. απ]ηραμεν: ανεβημεν MSS., a reading which has been inserted in the margin of the papyrus.

For ἀπάραι οδόν cf. e.g. Numbers xxii. 4 ἀπάρατες ἐξ Ὡρ τοῦ ὅρους οδόν ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθράν. ἐξηραμέν is also possible; cf. Numbers x. 33 ἐξῆραν ἐκ τοῦ ὅρους Κυρίου οδόν τριῶν ἡμερῶν. The marginal variant and the letters ατ omitted in the name Βασαν may have been supplied by the first hand.

11. την: της A. The omission of και . . . Βασαν was caused by the repetition of the name Βασαν. A hand perhaps not to be distinguished from that of the original scribe subsequently added the missing words, writing και at the end of l. 11 and the rest below the column (ll. 14–15); the corresponding symbols at the ends of ll. 11 and 15 are those usually employed in supplying an omission, e. g. P. Oxy. 223. 125.

14. The lectional signs accompanying Ωγ are visible. Ωγ (B^bAΘF) not Γωγ (B*) was no doubt written, as in l. 25. της before Βασαν is also found in B^aAΘ; om. B*F.

21. ελαβαμεν: cf. l. 2 προ]σηλθαμεν. ελαβομεν BAΘF.

24. τα περιχωρα: so AΘF; B has τα συνκυρουντα π., the words τα συνκυρουντα being, however, cancelled by dots placed above the letters.

25. βασιλεως: not βασιλειας, as in Θ and the cursives 19, 108, 118, and some others.

ε[ν Βα]σαν: or perhaps ε[ν τη B., with F.

26. αι: so a number of cursives, including the 'Lucianic' 108 and 118 (Holmes and Parsons), which, however, have ισχυραι in place of οχυραι; om. BAΘF.

29. και εως: so BΘ; εως A, εως ορους F.

30. ε[πονο]μαζουσω: επωνομασαν B^a over an erasure, and Θ.

31. ο: l. το: but the papyrus is damaged, and there is a trace of ink near the top of the preceding ν, so perhaps τ was interlineated; cf. l. 11.

33. επονομασεν: so B*AF; επων. B^aΘ.

34. πολεις: so BAF; αι πολεις Θ. Cf. l. 26.

37. εως E[δρας]ω: om. εως MSS. Εδραειν is also the spelling of AΘF; Εδραειμ B.

39. [επρονο]μευσαμ[εν]: so B* and the cursives 108 and 118; εκληρονομησαμεν B^aΑΘF.

43. παρα το χ[ειλος]: so B^aAΘF; επι του χειλους B*.

45. It is impossible to be sure whether the papyrus read [ορους with B* or [τον ορους with B^aAF. The line without τον would not be shorter than l. 41, nor longer than ll. 49 and 50 with it. Θ has τον ορους τον.

48–9. For the sign in the margin opposite these lines cf. e. g. P. Oxy. 841; its meaning remains uncertain. For other cases of critical signs in papyrus MSS. of prose works cf. e. g. 52, 33, P. Oxy. 16 and 442.

52. βασιλειαν: om. F*. The papyrus no doubt read Ωγ with B^aΑΘF (cf. note on l. 14); Γωγ B*.

2. JOB i, v, vi.

Frag. 3 17·2 x 10·2 cm. Sixth or seventh century. Plate I (Frag. 1 recto).

The following portions of the chapters i, v, and vi of the book of Job are contained on the remains of two leaves from a papyrus book, doubtless the same as that to which P. Amh. 4 once belonged. Not only is the arrangement of the lines identical and the hand of the same type, but the verso at the top of the first page of P. Amh. 4 (l. 21) is the correct continuation of that at the bottom of one of the pages of 2, which cannot be a fortuitous coincidence; these two leaves were therefore contiguous in the codex. Several other instances will be noticed in this volume where Rylands papyri prove to be parts of texts already published, illustrating the unfortunate way in which the finds made by natives tend to become divided and scattered.

The hand is rather large upright uncial, which may be assigned to the sixth or seventh century. A light brown ink was employed which is sometimes very difficult to distinguish on the discoloured and rubbed surface. The verses are as usual stichometrically arranged,

THEOLOGICAL TEXTS

a fresh line being normally begun for each successive *στίχος*, the initial letter of which is somewhat enlarged. Textually the papyrus possesses some slight interest, having two readings otherwise recorded only in later cursives (cf. notes on ll. 7–8 and 29) and two or three others which are peculiar to itself (ll. 19, 78, 82). Of the three chief uncials, BnA, which are collated below, it is much nearest to B, and incorporates none of the longer variants of the Codex Alexandrinus.

Fr. 1, 2 recto.

Plate I.

τον απαγγειλαι σοι
ετι τουτου λαλουντος ηλθ[εν]
ετερος αγγελος και ειπεν
προς Ιωβ
5 πυρ επεσεν εκ του ουνου και
κατεκαυσεν τα προβατα και
τους ποιμ[εν]ας ομοιως
και[τ]εφ[αγεν]
[και] σωθεις εγω μονος ηλθον
3 lines lost.
[προ]ς Ιωβ [οι ιππεις εποιησαν
[ημ]εν κε[φαλας γ'
15 [και] εκυ[κ]λω[σαν τας καμηλους
και η[χ]μαλωτευσαν αυτας
και τον[ς] παζδας απεκτειναν
μαχ[α]ιραις
[σ]ωθει[ς] δε ε[γ]ω μονος ηλ
20 [θ]ον [τ]ου α[παγγειλαι σοι
[ε]τι [τουτ]ουν [λαλουντος αλλος
αγγε[λος ερχεται λεγων
τω [Ιωβ]

i. 15
16

17

18

Fr. 1, 2 verso.

των νιων σου και των [θυγα
25 τερων σου εσθιοντ[ων
και πινοντων
παρα τω αδελφω αυτων τ[ω
πρεσβυτερ[ω]
εξεφυης πη[α] μεγα εξη[λθεν
30 εκ της [ερ]ημουν
και ηψατ[ο των τεσσαρ]ων γ[ω
4 or 5 lines lost.
[θον του α]παγγειλαι σοι
[οντως αναστα[σ] Ιωβ διερ
[ρηξεν τα i]ματ[i]α αυτο[ν

19

20

THEOLOGICAL TEXTS

5

- [καὶ εκειρατο τὴν κ[ο]μην τῆς
 40 [κεφαλῆς αὐτοῦ
 [καὶ πεσων χα]μα[ι] προσεκ[υ
 [νησεν κ]αὶ ε[ι]πεν
 [αυτος γυμνο]ς ε[ξηλ]θο[ν εκ
 [κοιλιας μροσ] μον [
 45 [γυμνος και απελε]γομε [εκει

Fr. 3 recto.

- [ειτα γνωση οτι ε]ιρηνευσει
 [σου ο ο]ικος
 [η δε διαιτ]α της σκηνης σον
 [ου μη] αμαρτη γνωση δε [οτι
 50 [πολ]υ το σπερμα σ[ου]
 [τα δε τεκ]να σου εσται [ωσ]πε[ρ το
 [παμβοτ]ανον του [αγρου
 [ελευση δε] εν ταφω ασπερ σ[ι
 [τος ω]ριμος κατα καιρον
 55 [θεριζ]ομενος
 [η ασπερ θε]ιμωνια αλωνος
 [καθ αραν σ]υγκομισθεισα
 [ιδου ταυτα ουτ]ως εξιχνιασαμ[εν
 [ταυτ]α εστ[ι]ν α ακηκοαμεν
 60 [συ δε γ]υωθει σ[αν]τω τι επραξα[σ]
 [] υπολαβων δε Ιωβ³ λεγει
 [ει γαρ τι]ς ιστων [στησα]ι μο[ν
 [. . .] [. . .]
 [τας δε οδ]υνας μον [αραι εν] ζυγ[ω
 65 [ομοθ]υμα[δ]ον
 [και δη αμ]μον [παραλ]ιας β[αρ]υ [
 [τερα εσται

Fr. 3 verso.

- αλλ ας εοικεν τ[α ρηματα μον
 εστιν φανλα [βελη γαρ
 70 κυ εν τω σωματ[ι μον εστιν
 αν ο θυμος αντω[ν εκπι
 νει μον το α[ι]μ[α οταν
 αρξωμ[α]ι λαλιν κεντ[ουσι με
 τ[ι γαρ] μη δια καινη[ς κεκραξεται
 75 ονος αγριος
 [αλλ η τ]α σειτα ζητ[ων

THEOLOGICAL TEXTS

6

[ε]ι δε και ρηξει φωνην βους επι
φατνηρ εχων [τα βρωματα
ει βρωθησetai αρτο[s ανευ αλος
80 ει δε και [ε]στι[n] γενυμα εν ρημα
[σι]ψ [κ]εν[οις
ον δυγατ[αι] παυ[σα]σθα[ι] . . .
7
. . . γ ψυχη μου
βρομον γαρ ο[ρ]ω τα σειτ[α μου
85 ω[σπ]ερ οσμην λεοντος
ει γαρ [δω]η κ[αι] ελ[θοι μου η
αυ[τη]σις
κ[αι] την [ε]λπ[ιδ]α μου [δωη ο κς
[αρ]ξαμ[ενος ο κ]ς τρ[ωσατω με
90
.

1. At the end of the line there is an appearance of traces of ink, but it is probably deceptive.
3. αγγελος προς Ιωβ A, with αυτω after ειπεν.
5. ουρανου επι την γην A.
6. κατεκαυσεν: κατεφαγεν A.
- 7-8. ομοιως κα[τ]εφ[αγεν: so the cursive 147; κατεφαγεν (κατεφλεξεν N*, κατεκαυσεν A) ομοιως other MSS.
9. Either [σωθει]σ δε (B) or [και] σ[ωθεις] (N) or [και] ε[σωθην] (A) may be read.
13. προς Ιωβ is omitted in N*; A has ερχεται προς Ιωβ και λεγει αυτω (cf. note on l. 3). For the neglect of the stichometric division after Ιωβ cf. l. 72 and P. Amh. I. 4 recto 3.
14. κεφαλας: so BN*; αρχας N^oa A.
17. εν may have followed απεκτειναν as in NA (απωλεσαν for απεκτειναν N*); but the line is long enough without it.
19. [σ]ωθει[s] δε: cf. verses 15 and 16; εσωθην δε ορ και εσωθην MSS.
- 21-2. ερχεται ετερος αγγελος N.
- 22-3. λεγων] τω [Ιωβ: or possibly προς Ιωβ λεγων] γω[ν as in A.
27. του (sic) νιω σου τω αδελφω A.
29. εξη[λθεν: so the cursives 157, 254, 257: επηλθεν other MSS. (ηλθεν 249). εξεφνης is for εξαιφνης.
37. ακουσας Ιωβ αναστας A.
38. αυτου: so NA; there seems to be scarcely room for ιματ[ια] εαντο[n] (B), but the reading is uncertain.
40. αν[τ]ου: so N^oa A, om. BN. A adds further και κατεπαγατο γην επι της κεφαλης αυτου.
- 41-2. προσεκυνησεν τω κω N^oa A, and this may have been in the papyrus if the division was προσεκυνη[σεν].
45. απελευθορε: cf. l. 29 εξεφνης.
50. Though the papyrus is partially preserved where the ον of σου would have stood, there is no sign of those letters, and the supposed trace of the σ is very uncertain; possibly the word was omitted.
53. απελενση (A) would be too long.
54. καιρον αυτου A.
58. εξιχνιασα N*.
60. τι: so B^{ab}N* A; ει τι B^{*}N^oa C. A has εποιησας for επραξας.
61. The first line of the new chapter is begun further to the right than the rest, and in l. 62 also the supplement is rather shorter than would be expected. Perhaps the number of the chapter preceded; but, as the verso shows, the arrangement of the lines was not very regular.
63. The apparent traces of ink are more than enough to account for την οργην, which should follow μου: the cursive 161 has a marginal variant την άθυμιαν, which is perhaps possible here, though unconvincing.
70. σωματι: στοματι N.

71. αυτων : om. A.

72. Cf. note on l. 13.

78. φατην : l. φατης.

79. ει . . . αλος om. N*.

81. [κ]εν[οις : καινοις N]. It is impossible really to say what the reading of the papyrus was.

82-3. The papyrus here had a peculiar variant, though what it exactly was is unfortunately doubtful. The ordinary reading is *ον δυναται γαρ* (δε A) *πανσασθαι μον* (*μον πανσ.* AC) *η οργη* (so BN*; ψυχη N^{c-a}A, ευχη C). In the papyrus *μον* is clear at the end of the sentence, preceded apparently by *η ψυχη*; the connecting particle after *δυναται* seems to have been omitted, and on the other hand some word not found elsewhere to have been inserted between *πανσασθαι* and *η ψυχη*. The vestiges of the first two letters of l. 83 rather suggest *νω*, and perhaps *πονων* would be possible: *οργης* is unsuitable, and *θυμον* unsatisfactory.

84. There is barely room for *ον* before *γαρ*.

85. οσμη N*.

3. PSALM xc (xci).

Behnesa.

10.4 x 10 cm.

Fifth or early sixth century.

The latter part of the 90th Psalm, badly copied in an irregular semi-cursive hand of medium size, probably in the fifth or early sixth century. The verses are written continuously without division, and punctuation is also lacking. From the appearance of the sheet, which at the ends of the lines is unbroken, as well as the character of the hand and of the orthography, it may be surmised that this fragment was not part of an extensive manuscript, and perhaps the papyrus when complete included no more than this single Psalm, which was transcribed as an amulet; cf. the wax-tablet published by Nicole in *Textes grecs de la Collection papyrologique de Genève*, 1909, pp. 43 sqq., where part of the same Psalm is copied at the end of an account. For textual purposes a document of this kind is unlikely to be of much independent value, and the chief point of interest is to observe its affinities, which are with the Codex Alexandrinus, the Turin Psalter, and the second corrector of the Codex Sinaiticus, as against the Vaticanus; cf. notes on ll. 3, 14, 21, 23.

[ον φοβηθηση απο φοβου νυκτερινου	xc. 5
[απο βελ]ους πετομενους ημερας	
[απο πραγ]μ[α]τος εν σκ[ο]τει διαπορευ	6
ομ[ε]νου απ[ο σ]υμπτωμ[α]τος και δεμ	
5 ονιου μ[εσημ]βριν[ον πεσειτ]ον εκ του κ	7
ριτου σο[ν μ]υριας και μυρια[ς εκ] δευξιον σ	
ους προ σε δε ουκ ενγειει πλην τοις οφ	8
θαλμοις ον κατανοησεις και ανταπο	
δοσιν αμαρτωλων [ο]ψη οτι συ κε η ε	9
10 λπις μου των υψιστον εθου καταφυ	
γ[ην] σου ου προσε[λετε] προ[s] σε κακα και	10

[μα]στιξ ου ουκ ειγεε[ι] του σκινωματι σ ου οτι τοις αγγελο[ι]ς ατου εντελειτε πε ρι σου τοι διαφυλαξε σε αυτω εν πασης	11
15 ταις οδοις σου επι χειρων αρουσυν σε μη ποτε προσκοπ[τ]ης προς λιθον τον π οδον [σου] επι ασπ[ι]δα και βασιλισκον	12
επιβη[ση κα]ι καταπατησεις λεοντα	13
και δρα[κον]τα οτι επ εμε ηλπισεν και ρυ	14
20 [σομαι] αυτων σ[κε]πασω αυτων οτι ε [γνω το ονομα [. .] μου κικραξετε μυ κ [αι ε]πακουσο[μ]αι αυτου μετ ατου γρ[ι] [εν θλ]ιψει εξελουμαι αυτων και διξο	15
[αντ]ω το σωτηριον μου ρ . . . [16

2. 1. πετομενον.

3. εν σκ[ο]τει διαπορευομ[ε]νου: so Ν^o.^aT ; διαπορευομενου εν σκοτει BAR.

4. 1. δαιμονιου; cf. l. 13 εντελειτε, l. 14 διαφυλαξε, l. 21 κικραξετε.

5. The scribe seems to have written πεσειτον for πεσειται owing to confusion with the τον following. κριτον is for κλιτον: AT similarly have κλιτον σου, R* κλιτον (σου R^a) ; l. κλιτους with BN. For the omission of one of two sigmas cf. ll. 7 and 8.

6. 1. δεξιων σου.

7. 1. προς.

8. 1. σου for ον.

9. συ: so BNAT ; συ ει R.

10. 1. τον for των. μ of μου is corrected, perhaps from τ.

11. There is not room for προσελευσεται, and since there is no known variant it is likely that there was a lipography of the letters ντε.

12. συ is repeated by mistake. 1. τω σκηνωματι.

13. 1. αυτου : cf. l. 22.

14. αυτω: om. MSS. πασης is for πασαις, which is also found in A(-σες)T ; πασιν R, om. BN.

15. επι: και επι Ν^o* (om. Ν^o.^a). 1. αρουσυ.

16. προσκοπ[τ]ης: so Eusebius, *Dem. Evang.* p. 248 ; προσκοψης MSS. But there is barely room for the [τ], and possibly there was some correction, though the remains as they stand are inconsistent with προσκοψης.

20. 1. αυτον . . . αυτον.

21. There would be room for two letters between ονομα and μου. Probably there was some graphical error, or else a defect in the papyrus.

κικραξετε μυ : 1. κεκραξεται μοι. κεκραξεται προς με ΝΑ(καικ.)Τ, επικαλεσεται με BR.

22. Either ε]πακουσομαι (Ν^o.^aAT) or ε]ιπακουσομαι (BN*^aR) can be read, but the former seems the more likely in view of the tendency of the papyrus to agree with Ν^o.^aAT against R. 1. αυτον for ατον.

23. εξελουμαι: so Ν^o.^aRT ; και εξελουμαι BN*^aA. αυτων is for αυτον, which is read here also by Ν^o.^aAT (om. BN*^aR), and διξο for δειξω, if ο is rightly read ; but possibly ξ ended the line and ω followed in l. 24. After αυτ(ο)ν the writer has omitted και δοξασω αυτον. μακρογητι ημερων εμπλησω αυτον, the loss being probably caused by the repetition of αυτον.

24. After μου there seems to be a chrism or a ρ followed by two or three more letters. It is not certain that this line was the last of the sheet.

4. EPISTLE TO THE ROMANS xii.

14.8 x 22.1 cm.

Late sixth or seventh century.

An extract from the twelfth chapter of the Epistle to the Romans, written with a dark brown ink in long lines across the fibres of the recto of the papyrus. The medium-sized sloping letters are of the uncial type for the most part, but δ is regularly provided with a diagonal loop, and other tendencies towards cursive occasionally manifest themselves; the style indicates a date about the end of the sixth or the beginning of the seventh century. There is a loss of some lines at the top, and the extract, which ends at verse 8, presumably began with verse 1 of the chapter. It seems to have been copied out for reading in church, and there are some comma-like marks (others have perhaps disappeared), inserted above the line between certain words and syllables, which may have been intended to guide the reader's eye; but since the verso is blank it is unlikely, though the inference is not certain, that this was a leaf from a formal lectionary. Textually the fragment is of slight value, though an agreement with the Codex Sinaiticus against the other chief MSS. is observable in l. 9.

φρονειν παρ ο [δε]ι φρον[ει]ν αλλα φρονειν [ε]ις το σωφρονειν	xii. 3
εκαστ[ω] ας [ο] θ̄ς εμ[ε]ρισεν πι[σ]τεω[ς] καθαπ[ε]ρ γαρ ε[ν] ενι σωματι	4
πολ[λ]α μελη εχομεν τα δ[ε] μελη π[α]ντ[α ο]υ την αυ'την πραξιν εχει	
ουτως ο[ι] πολλοι εν σωμ[α εσ]μεν εν Χω το δε καθ εν αλλ[η]λων μελη	5
εχοντες δε χ[α]ρ[ι]σματα κατα την χαρ[ι]ν την δ[ο]θεισαν ημιν	6
διαφ[ο]ρα [ειτε προφητ]ει[α]ν κ[ατα] την αναλογ[ια]ν τη[ς πιστεω]ς	
ειτε διακον[ι]αν εν' τη [δια]κ[ο]νια ειτε [ο] δ[ι]δασκων εν' τη διδασκαλεια	7
ειτε ο παρακ[α]λων [ε]ν τη παρακλησει ο μεταδιδους ε[ν] απλογητι	8
ο προειστανομενος εν σπουδη ο ελεων εν ιλαρογητι τε . () η ει() α +	

2. [ο] θ̄ς εμ[ε]ρισεν : εμερισεν ο θεος A.

πι[σ]τεω[ς] : μετρον πιστεως MSS.

καθαπ[ε]ρ : so BNAC ; ωσπερ DEFG.

3. πολ[λ]α μελη : so BNDEFG ; μελη πολλα ALP.

μελη π[α]ντ[α] : παντα μελη F.

πραξιν εχει : so F ; εχει πραξιν the better MSS.

4. εσμεν is omitted in FG.

το δε καθ εις BNAD*FGP, ο δε καθ εις D^{bo}EL.

7. [ο] δ[ι]δασκων : διδασκαλεια A.

8. ειτε : so BN A, &c. : om. DEFG.

9. προειστανομενος : so Ν (προιστ.) ; προισταμενος other MSS.

How the more cursive letters following ιλαρογητι should be explained is uncertain. An overwritten letter above the doubtful ε looks like a χ, but may possibly be meant for λ; the supposed ι is a vertical stroke in continuation of the cross-bar of ε, through which stroke there is a diagonal dash. Perhaps nothing more than a chrism follows, the appearance of an α at the top of it being delusive. τελ(εντα) η επ(ιστολη) is a conceivable interpretation, but that is not a usual formula.

5. EPISTLE TO TITUS i, ii.

10.6 x 4.9 cm.

Third century. Plate 1 (verso).

This fragment, containing parts of a few verses from the first and second chapters of the Epistle to Titus, comes from the bottom of a leaf out of a papyrus book which appears to have been of a decidedly early date. The round and rather large uncial hand is very similar to that of the Oxyrhynchus Genesis (Part IV, No. 656; cf. Plate II), which we assigned to the third century, and it no doubt belongs to about the same period as that papyrus, though the present fragment is perhaps the later of the two. A slight tendency towards division of words may be observed. The usual contractions of θεοῦ and, probably, ἀνθρώπων are employed.

Though too small to be of much value textually, the fragment preserves one interesting reading, ἀφθονίαν for ἀφθορίαν in ii. 7, which is recorded as a variant in two ninth-century manuscripts, but has apparently not previously been found in any actual text. But the correctness of ἀφθονίαν does not of course follow from its now established antiquity.

Recto.

ζειν οιτ[ινες ολους οικους ανατρε ^ς	i. 11
πουσι διδα[σκοντες α μη δει αισχρου	
κερδους χα[ριν ειπεν τις εξ αυτων	12
ιδιος αυτω[ν προφητης Κρητες αει	
5 ψευσται κ[ακα θηρια γαστερες αργα	
η μαρτυρι[α αυτη εστιν αληθης δι	13
ην αιτιαν [ελεγχε αυτους αποτομως	
ΐνα νγιαιν[ωσιν εν τη πιστει μη	14
προ[σ]εχον[τες Ιουδαικοις μυθοις	
10 και εντολ[αις ανων αποστρεφο	
μενων τη[ν αληθειαν παντα κα	15
θαρα τοις [καθαροις τοις δε μεμιαμ	
μενοις κα[ι απιστοις ουδειν καθαρον	

Verso. Plate 1.

δεδο]νλω	ii. 3
15 [μενας καλοδιδασκα]λους ίνα	4
[σωφρονιζωσι τας ν]εας φιλαν	
[δρους ειναι φιλοτεκ]νους σωφρο	5
[νας αγνας οικουργου]ς αγαθας	
[υποτασσομενας τοις] ιδιοις αν	
20 [δρασιν ινα μη ο λογο]ς του θν βλα	
[σφημηται τους νε]ωτερους	6
[ωσαντως παρακαλ]ει σωφρο	

[νειν περι παντα σεαυ]τον παρε	7
[χομενος τυπον καλ]ων εργων	
25 [εν τη διδασκαλια αφ]θονιαν σε	
[μνοτητα λογον υγη] ακαταγυνω.	8
[στον ινα ο εξ εναντι]ας εντρα	

3. It is impossible to say whether the papyrus had δε after ειπεν with N*FG, &c.; ACD and most other MSS. omit δε.

8. The omission of εν with N* would produce an unusually short line; W(estcott)-H(ort) place εν within brackets. A diaeresis has probably disappeared above the ν of υγιαινωσιν.

10. εντολ[ais]: so most MSS.; ενταλμασιν FG and Theodoret. The abbreviation of ανθρωπων seems likely, but is not certain.

11. The line is sufficiently long without μεν, which is added after παντα by KL and correctors of NDE, the τ of την being under the λ of εντολ[ais]; but the omission of μεν in the papyrus cannot be considered certain.

12. μεμιαμμενοις is the spelling of the best MSS.; vv. ll. μεμιαμενοις and μεμιασμενοις.

18. To attempt to decide between οικουργον (N*ACD*E, &c., W-H.) and οικουρον (N°D°HK, &c.) is precarious. The lacuna is of just the same size as those of the next two lines, where in the one case 17, and in the other 16, letters are lost.

23. παρεχομενος τυπον: so N°ACDE, &c.; τυπον παρεχ. N*.

25. αφ]θονιαν: the papyrus is considerably the oldest authority for this reading, which occurs as a v. l. in FG. αφθοριαν N*ACD*E*, &c., W-H., αδιαφθοριαν N°D°E**, &c. αγνειαν is added after αφθοριαν by C and αφθαρσιαν after σεμιοτητα by D°E**, &c.

6. NICENE CREED.

12·4 x 12·9 cm.

Sixth century. Plate 3.

This papyrus has the distinction of preserving what is, apparently, considerably the oldest copy extant of the Nicene Creed. It is, unluckily, mutilated, the left-hand half of the sheet, on which the text was inscribed in long lines across the fibres, having disappeared entirely, as well as the corner at the top of the opposite side. In these circumstances it is difficult to measure the length of the lacunae with much accuracy, especially where, as in the case of the first ten lines, the precise point of division between the lines is not absolutely certain. With which of the slightly varying versions of the Creed this early Egyptian copy had most affinity is therefore uncertain; so far as can be judged it did not quite coincide with any one of them. The main authorities for the text are: (1) a letter of Eusebius which was written to his diocese at the time of the Nicene Council and is extant in three chief recensions, viz. Appendix to Athanasius, *De decret. synod. Nic.* (E^a), Socrates, *Hist. Eccl.* i. 8 (E^b), and Theodoret, *Hist. Eccl.* i. 12 (E^t); (2) Athanasius, *Epist. ad Iovianum* 3 (A); (3) Socrates, *Hist. Eccl.* i. 8 (S); (4) Basil, *Epist. 125* (B); (5) Cyril of Alexandria, *Epist. 3 ad Nestorium* (C) and *Epist. ad Anastasium* (Migne No. 55). A collation with these versions is appended in the notes below.

The text of the Creed proper is preceded and followed by certain formulae which are unfamiliar from other sources. That at the end is a personal profession of faith couched in the first person singular : ‘This is my creed, with this language [I shall approach without fear (?)] the terrible judgement-seat of the Lord Christ in that dread day when He shall come again in His own glory to judge the quick and the dead and to reign with the saints for ever and ever. Amen.’ Of the introductory matter only a few words remain, but they suffice to indicate that its tenor was a statement of the authority on which the Creed rested ; there is an ambiguous reference in the third line to Rome.

The papyrus is a good deal rubbed, and the brown ink is sometimes difficult to distinguish against the dark surface. The handwriting is a sloping uncial, small in the first three lines, but from that point onward of a medium size which tends gradually to increase ; it seems to be of about the sixth century. A soft breathing occurs twice in l. 12, and a stop in the middle position in l. 11. The usual theological contractions are found, besides one or two other abbreviations, including κ, for καὶ ; οὐ is written as a monogram above the line in μον and τον in ll. 14 and 15.

On the other side of the sheet are a few, for the most part illegible, lines of what looks like some sort of account, ending with the name of the month Χοίακ. Whether this is the recto or the verso is questionable, but on the whole it appears probable that the Creed is on the recto and was the first to be written of the two documents.

[+ αυτη η πιστις 23 letters	αφθ]αρτος ως κ, . [15 letters
[32 "	ωρισ]εν η αγιε εκκλ[ησια
[33 "	τη]ς Ρωμης ηγουμε(ν)) [. πιστεν
[ομεν εις ενα θν πρα παντοκρατορα παντων ορ]ατων τε και αορ[ατων ποιητην κ, εις	
5 [ενα κν Ιην Χν τον υν τον θν γεννηθεντα εκ του πατρος μο[νο]γ[ενη τουτεστιν	
[εκ της ουσιας του προς θν εκ θν φως εκ φωτος] θν αληθευνον εκ [θν αληθινου	
[γεννηθεντα ον ποιηθεντα ομοουσιον τω π]ρι δι ον τα παντα εγενετο τα τε εν	
[τω ουρανω κ, τα εν τη γη τον δι ημας το]υς [ανον]ις κ, δια την ημετεραν σωτηριαν	
]. με[...] . . .
[κατελθοντα κ, σαρκωθεντα ενανθρωπη]σαντ[α] παθοντα κ, ανα[σταντα τη γη ημερα	
10 [ανελθοντα εις τους ουρανους ερχο]μεν[ον] κριναι ζωντας [κ, νεκρους κ,	
[εις το αγιον πνα τους δε λεγον]τας. [η]ν ποτε οτε ουκ ην [κ] πριν γεννηθηναι	
[ουκ ην κ, οτι εξ ουκ οντων εγενετο ή εξ ετερας ιποστ[α]σεως ή ουσιας	
[φασκοντας ειναι η τρεπτον η αλλοιωτον τον υν του θν τουτους αναθεματιζι	
[η καθολικη κ, αποστολικη εκκλησι]α αυτη μου η πιστις μετα ταυτης της οιομ[α	
15 [σιας 21 letters] τω φρικτω βηματι του δεσπο(του) Χν εν τη φοβερα	
[ημερα εκεινη η παλιν ελευσεται εν] τη ιδια δοξη κριναι ζωντας κ, νεκρους	
[κ, βασιλευσαι συν αγιοις εις τους αιωνας των αιωνων αμην +	

1. αυτη η πιστις : cf. Epiphanius, *Ancorate*, c. 120 αὗτη μὲν ἡ πιστις παρεδόθη ἀπὸ τῶν ἀγίων ἀποστόλων κτλ. ; or perhaps η αγια πιστις, as in the introductory words to the so-called Constantinopolitan Creed, ἡ ἀγία πιστις ἦν ἐξέθεντο οἱ ἄγιοι πατέρες ρν' κτλ. Cf. also Cyril, *Ep. ad Nest.* 3 αὕτη γὰρ τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἡ πιστις, ἦ συναιωνοῦσιν ἀπαντες οὖ τε κατὰ τὴν ἑσπέραν καὶ κατὰ τὴν ἔων δρθόδοξοι ἐπίσκοποι πιστεύομεν κτλ.

2. For ωρισεν cf. e.g. the *Definitio Fidei* of the Council of Chalcedon, ἡ ἀγία . . . σύνοδος . . . ωρισε τὰ ὑποτεταγμένα. αγιε is a slip for αγια.

3. A reference to Rome here is hardly expected, since the Roman bishop Silvester seems to have taken no prominent part in convening the council, which he did not attend, nor to have presided at it through his deputies. But it is unnecessary to assume any such implication in the present passage.

5. Eust. places *μονογενῆ* before *Θεόν* instead of after *πατρός*.

6. *φῶς*: καὶ *Φῶς* E^tS. Perhaps the doubtful ε of *ἀληθεινον* is really a θ and some other letter was deleted between it and η.

8. *εν τῃ γῃ*: ἐπὶ τῆς γῆς A, and room could be found in the papyrus for this variant, either by supposing that *ον(ρα)νω* was written, or by omitting *τον* before δι *ημας*, with S. The uncontracted form of *ον(ρα)νός* is, however, rather more suitable in l. 10, and the assumption of an agreement here with S is not very satisfactory. That the writer was inconsistent in the matter of contraction is shown by l. 5, where *πατρος* is written out.

9. The omission of και before *ενανθρωπη]σαντ[α* (so E^aAB) is desirable in order to reduce the length of the initial supplement, which even so has two or three letters more than those of the lines immediately preceding and following. But the restoration of this passage is complicated by the doubt as to the meaning of the illegible insertion above the line. Possibly the termination is -θοντα or -θεντα, but there is no known variant to which it could belong. A more tempting interpretation would be to suppose that the addition represented ἐκ Πνεύματος Ὦντος καὶ Μαρτας τῆς Παρθένου, a phrase which first appears in the Creed preserved by Epiphanius, *Anchorate*, c. 120, and was incorporated in the Nicene Creed as confirmed by the Council of Chalcedon in A.D. 451. καὶ Μαρτας παρθενον might be read, but there is no room for της.

10. *ερχομενον*: or κ(αι) *ερχομενον* (E^tS), which could be read if *τον*s were omitted (so E^a Clem. *Ep.* 55) or if *ον(ρα)νον*s were abbreviated *ον(ρον)*s.

11. *το αγιον πν(ευμ)α*: or *το πν(ευμ)α το αγιον*, with E^aAC. E^tS add οτι after λεγοντας.

13. Considerations of space make it practically certain that η *κτιστον*, which in most of the authorities precedes η *τρεπτον* but is omitted by E^tC, did not stand in the papyrus.

τοιοντον: om. E^tS; *τον τοιοντον* B.

14. The papyrus apparently agreed with E^aC in omitting *αγια* before *καθολικη*. E^a omits και *αποστολικη*. At the end of the line *της ονομασιας* is very uncertain: the doubtful η may be οι or ον, and μ or ισ could be read in place of ν; but neither *της ομολογιας* nor *προσοισμαι* are suitable.

15. *βηματι*: cf. Rom. xiv. 10 *παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ θεοῦ*, 2 Cor. v. 10 *φανερωθήναι δὲ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ χριστοῦ*, and 11. 7.

16-17. The supplements are added *exempli gratia*. The last line may also be a doxology, e.g. ω συν π(ατ)ρι κ(αι) αγια πν(ευματ)ι η δοξα εις τον αιωνας, or δι ον η δοξα και το κρατος εις κτλ. (cf. e.g. P. Oxy. 407. 6).

7. HYMN.

17.8 x 12.9 cm.

Sixth century. Plate 2.

A Christian hymn to the Saviour, well preserved after the first few lines. There is a break at the top of the papyrus, but the extent of the loss can be accurately determined from the fact that the composition is an acrostic, the lines commencing with the letters of the alphabet in their order from α to ω. The acrostic method, of which there is an instance on papyrus as early as the first century (P. Tebt. 278), was very common in the Byzantine period; cf. 41, Krumbacher, *Gesch. d. Byz. Lit.* pp. 697 sqq., and, for another example of its use in a hymn, P. Amh. 2. The lines are furthermore divided off into stanzas by a kind of refrain introduced at every fourth verse, in which the first word only is varied. Apart from this strophic arrangement there is no attempt at metre. The subject of the hymn, which may have been intended for the Christmas festival, is the birth of Christ and its attendant

blessings. Some parallels in language are cited from the Greek liturgy for Christmas in the notes below.

The text is written across the fibres of the papyrus in fairly good sloping uncials of medium size, dating from about the sixth century. It is rather inaccurate, and a number of small alterations are necessary; it may of course be removed several stages from the archetype. There are signs of another line below the conclusion of the hymn, which therefore was perhaps followed by another; but the papyrus seems to have been an isolated sheet, not part of an extensive MS.

[α
β
γ . . .] . [
δο[ξ]ασο[γ]τες αυτον ειπομεν κε δοξα σο[ι]
5 εκ πνευματος αγιου εγενηθη] Χς
ζωην ημιν χαρισμενος]
ηξιωσας μεθ ημων συναναστραφηναι
θαυμαζοντες αυτον ειπομεν κε δοξα σοι
ιδου η παρθενος ετεκεν τον Εμμανουηλ
10 κατελθων εξ ουρανους
λαον πεπλανημενον εκ γης Αιγυπτου διασωσας
μεγαλυνοντες αυτον ειπομεν κε δοξα σοι
νικεν κατ εχθρον εβουλετο παρασχουν ημιν κις
ξενοτοχειη παρα την Μαρθαν
15 ορατος εν σαρκει αορατος
προσπειπτοντες αυτον ειπομεν κε δοξ[α] σ[ο]ι
ρηματα αληθεια ανετειλ[εν] ημιν κις
σαρκοθεις εκ παρθενου το[υ α]πειρογαμους
υπερεψουντες αυτον ειπομ[εν] κε δοξα σοι
20 φως εκ φωτος ανετειλεν ημ[ι]ν κις
Χς ο βασιλευς
ψυχας ημετερας εκ γης Αιγυπτου
διασωσας
ως πασα πνοη ειπομεν κε δοξα σοι +
— , — , — , —
. [.] . [

ll. 4-24. ' . . . let us glorify Him, singing, Glory to Thee, O Lord.

Of the Holy Ghost was Christ incarnate, to bestow upon us life: Thou didst deign to dwell with us. Let us reverence Him and say, Glory to Thee, O Lord.

Lo the Virgin has born Emmanuel: He came down from heaven, and saved from the land of Egypt the people that was astray. Let us magnify Him and say, Glory to Thee, O Lord.

The Lord desired to give us victory over our enemies: He abode with Mary, the unseen was seen in the flesh. Let us worship Him and say, Glory to Thee, O Lord.

The Lord has risen for us, the Word of truth, incarnate of the unwedded virgin. Let us extol Him, and say, Glory to Thee, O Lord.

The Lord has risen for us, Light of Light, Christ the King, having saved our souls from the land of Egypt. As one voice let us say, Glory to Thee, O Lord.'

4. δο[ξ]α σοι [might be read, but the line is no doubt to be restored on the analogy of ll. 8, 12, 16, and 19, δο[ξ]ασο[τες] being a misspelling for δοξαζοντες. ειπομεν here and in l. 8, &c., is of course for ειπωμεν.

6. χαρισμενος is added only *exempli gratia*; cf. Romans vi. 23 χαρισμα τον Θεον ζωη αλωνιος.

10-11. l. ουρανον. The participles κατελθων and διεσωσας are loosely constructed with what precedes; διεσωσας cannot be read, but perhaps should be restored. Αιγυπτου is used in the common metaphorical sense, for which cf. Etym. Magn. Αιγυπτος . . . σημανει παρα τῷ θεολόγῳ τὴν ἀμαρτίαν, ὡς Ἐντεῦθεν Αιγυπτου φεύγομεν τὴν σκυθρωπήν καὶ διώκτριαν ἀμαρτίαν (Greg. Naz. Orat. 42, p. 686 c).

13. l. νικην . . . παρασχειν.

14. l. ξενοδοχειται, and Μαριαν for Μαρθαν, who would obviously be out of place here.

15. Cf. the Menaea for Dec. 25 (p. 223, ed. Ven.) σήμερον δράται σαρκὶ ὁ φύσει δόρατος . . . διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦντες βοήσωμεν αὐτῷ . . . Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

17. ρηματα αληθεια is apparently for ρημα της αληθειας in apposition to κς like φως in l. 20. The metaphor of αυτειλ[ει] (cf. l. 20) in the Christmas liturgy needs no illustration.

18. l. σαρκωθεις . . . της απειρογαμον. The τ line which should intervene between ll. 18 and 19 is missing, and perhaps has dropped out; but it may be easily supplied by writing της απειρογαμον as a separate line. Immediately below the initial σ of σαρκωθεις there is a mark resembling a paragraphus, but probably this is an accidental smudge and has nothing to do with the dislocation of the acrostic at this point.

19. l. υπερψυχοντες.

20. Cf. the Nicene Creed (6. 6) and the quotation from the Menaea in the next note.

24. Cf. Ps. cl. 6 πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον and the Menaea for Dec. 25, p. 218 . . . ὁ σαρκωθεις ἐκ Πνεύματος Ἅγιον καὶ ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μάριας ἐνανθρωπήσας, φῶς ἡμῖν ἔλαμψα . . . φῶς ἐκ φωτὸς . . . πᾶσα πνοὴ αἰνεῖ σε . . .

8. LITURGICAL FRAGMENT.

6.2 x 8.7 cm.

Fifth century.

A small fragment of papyrus inscribed on both sides with a series of sentences based mainly upon the Psalms, but including one citation from the New Testament. A free use is made of the scriptural texts, suggesting that the quotations were from memory, and possibly the leaf, which is inaccurately written in a medium-sized clear semi-cursive, of, perhaps, the fifth century, was not designed for more than private devotional purposes; 9, however, which contains a composition of similar character, has the appearance of part of a regular service-book.

Recto.

δ . [.] Μ.
+ αφ[ε]ται τα παιδια ερχεσθαι
π[ρος] με των διουτων εστιν [η]
βασιλεια των ουρανων +
5 + σοι υπεμεινα ολην την η

Verso.

[.] . [. . . .] . [.
10 [.] σωρ φυλαξον
[με] κ[ε] ως κορην οφθαλμον
μη ε[γ]ι[α]γ[λ]ιπις με ως φιλαν
[θρ]ω[π]ο[s]+[μη] αποριψις με

μεραν μησθητι των οικ
[τι]ρ[μων σου] κ[ε] αμαρτιας νεο
τητος και αγν[οι]ας ου μη μησ
[θη]

[α]πο το[ν π]ροσωπω σου κ[αρ]
15 διαν κ[α]θαραν φιλανθρωπε
εκτισ[ε]ν επ εμε και σωζον με

ll. 2-9. 'Suffer the little children to come unto Me, of such is the kingdom of heaven. On Thee do I wait all the day. Remember Thy tender mercies, O Lord ; remember not the sins of my youth nor my ignorances.'

ll. 10-16. '... Saviour. Keep me, O Lord, as the apple of the eyes ; forsake me not in Thy graciousness. Cast me not away from Thy presence ; create in me a clean heart, gracious God, and save me.'

2-4. Cf. Matt. xix. 14, Luke xviii. 16, Mark x. 14. The papyrus takes ἔρχεσθαι from Mark and Luke (ἐλθεῖν, Matt.), τῶν οὐρανῶν from Matthew (τοῦ θεοῦ, Mark, Luke). αφ[ε]ται is for αφ[ε]τε and διουτων for τοιουτων.

5-8. Cf. Ps. xxiv. 5-7. σοι in l. 5 should be σε. In adding κ(υρι)ε after σοι in l. 7 the papyrus agrees with ΝΑΡΥ against B. It is peculiar in omitting μον after νεοτητος and in having ον μη for μη in l. 8, where μον μη (Νο^νΑΡΥ) cannot be read. The κ of και has been corrected perhaps from a μ.

10-11. = Ps. xvi. 8. κο[ρη]: so B^{ab}Νο^νΑΡΥ; κοραν B. οφθαλμον is for οφθαλμων, but the MSS. have οφθαλμον. Νο^νΑ inserts κυριε after με.

12. The scanty vestiges suit μη ε[γ]κ[α]τα[λ]ιπης, which will be for εγκαταλιπης like αποριψις for -ης in l. 13 ; cf. Ps. xxvi. 9, xxxvii. 21, lxx. 9, 18, cxviii. 8, cxxxix. 9. Neither φιλανθρωπος nor φιλανθρωπα occurs in the Psalms.

13. The supposed chrism before [μη] is very doubtful, being represented only by part of the cross-bar which might equally well belong to e. g. ε or ζ ; but φιλανθρωπος would not fill the space.

13-14. = Ps. l. 13. αποριψις is for απορ(ρ)ιψης and προσωπω for -ον.

14-16. Cf. Ps. l. 12 καρδιαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἑμοι, ὁ θεός. Either εκτισ[ε]ν or εκτισ[ο]ν may have been written, κτίσον being intended in either case ; and l. σωσον for σωζον.

9. LITURGICAL FRAGMENT.

21·1 x 25·3 cm.

Fifth or sixth century.

The contents of this papyrus, the upper part of a large leaf from a book, resemble those of 8, consisting of a number of sentences which incorporate more or less exactly scriptural phraseology, derived in this case from Isaiah as well as the Psalms ; as before, however, the latter are especially prominent. The surface of the papyrus is in places much damaged, and the consequent difficulty of decipherment is augmented by the illiterate corruption of the text. This is written with brown ink in rather large and thick sloping uncials, which may be assigned to the fifth or sixth century. The common contractions are employed, and και is written κ. An abbreviation which perhaps stands for ἀλληλουα (cf. note on ll. 10-11) usually marks the close of the different versicles.

Recto.

[.]κτ̄ . . ε . [.] . . σ . γσκλα . . [.]
[.] . εμε ! η δεξια σου . [.]

τ . [.] . δεκατ . [.]
 ο . . ριμακ[. .]ποι φαραίγ .] . [.]
 5 η . . σιαν[.] . ο . . . ί απο[.]
 ναον κν κ, α ολολυξώ [.]
 κ, λυμψασο . . [.] . . ταστη . . [.] τας καρ
 διας ημων + ο[.] . ων [.] α[ν]το
 κρατωρ μεγαλη η δοξα του [.] ου
 10 κ, α . λ . . . σο[. .] ειρηνην την εμην
 κ, ευλογη[σ]ω τ[ον] λαον μου εις τον αωνα αλ(ληλουια?) +
 μεγας κς κ, ενετο σφοδρα εν πολει του θν
 ημ[ω]ψ [ε]ψ ορει αγιω αυτου ευρισω αγαλλια
 ματ[ι π]α[σ]ης της γης καθαπερ οικουσαμεν
 σε ο . [.] . . σου φ . . . σασον λαον σου φιλανθρωπη
 15 ουτω[ς ι]δαμ[ε]ψ [ν]πελαβομεν ος αλλ ε
 λ[.] . ρω[.]ομενος
 πιθετω κρινον δικαιοσυνη σοι εξομο
 λογουμαι σοι εις τον αιωνα α . [.]
 σ . . κασατ . [.]ηητων των π[.]ω

Verso.

. . [.]σον μον την σαρκα π . . . ν σ . [. . .]
 20 [.]ον εμοι οιομενοι κακω ε . . .
 [.]σ συ αλλον ου γιγνωσκομεν
 [.]οσ . . . ασ . . . ν αλ(ληλουια) +
 [.]ων ημας α . . . ίς χιρας εχθρ[ων]
 [ημ]ων αλλα βοηθησον ημας αλ(ληλουια) +
 25 ενεκεν του ονο[μ]α[τος] σου υ . εν ημας κε
 οτι παρα [σ]οι μονω . . ε . . [.] αλ(ληλουια) +
 εγω δε ου πισμαι [ε]ψ[λ]ο[γω]ν σε [κε] μετα
 φαλτηριω πασας τας ημερα[ς] τη[ς] ζωης μου
 κατεναντ[ι] του οικο[υ σο]ψ α[λ(ληλουια)] +
 30 οι οφθαλμο[ι] παντων εις σ[ε] ελπιζω λαβειν
 τροφην παρα σου κε οτι παν ζωων ευδοκια
 επιπλας τ[ο]ις αγαθος ανυξον την χιρα σου
 κε αλ(ληλουια) + εν τοις οφ[θα]λμο[ις . .] . λλασε
 . . . ν στ[. .]σο . . . [.] . ε εισο . . . δ . . . σε
 35 ι[. .]τον β [.] . . . [.] . . . [.] .
 [. . .] . α . αλ(ληλουια) +
 [.] σο . . . κα . . δ

1. η εκκλησια might be read at the end of the line.
2. Possibly κ, εμε σωσει : cf. Ps. cxxxvii. 7 καλ έσωσέν με ή δεξιά σου.
3. The doubtful τ after δεκα may be a chrism as in 1, 8.

5. Possibly *η ονσια*, not *ημισια*. The doubtful σ may be ε.

6. It is uncertain whether κ, α or simply κα should be read.

7. λυμψασ seems clear, but the meaning is obscure; perhaps λαμψας or λημψ . . . was intended. The word before τας καρδιας is possibly στηρισον (cf. Ps. I. 14 στήρισόν με, cxi. 8 ἐστήρικται ἡ καρδία, &c.).

9. Cf. Ps. cxxxvii. 5 μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου (Ν^ο.^aART). αυτοκρατωρ occurs only in 4 Maccabees (αὐτοκρ. παθῶν, ἀλγηδόνων).

10-11. Cf. Ps. xxviii. 11 Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ. αωνα, not αι- nor ε-, was apparently written. Whether the letters before the chrism are rightly interpreted as αλ(ληλονια) is doubtful. The α is quite clear at l. 22 (it is unlikely that α there should be connected with what precedes), and this is followed by what seems to be λ joined by an oblique stroke of abbreviation. ἀλληλονιά is commonly used as a title in the Psalms, but occurs also at the end of Ps. cl; cf. Berl. Klass. vi. vi. 4. 5. In l. 8 a chrism only is used.

12-14. = Ps. xlvi. 1-2. l. αινετος σφοδρα (A similarly has here αινετο σφοδρα) . . . ευριζω. Something apparently stood in the papyrus between ημων and ορει, and probably εν was read as in Ν^ο.^aRT. B^{*}NART all have ευριζων, and A reads πασα τη γη.

14-15. καθαπερ . . . ε]δαμ[εν] is from Ps. xlvi. 9. l. ηκουσαμεν: ιδαμεν for ειδομεν is also the spelling of A^aRT, the two latter MSS. as well as Ν^ο.^a prefixing κα.

15. Where the insertion placed above this line, and continued also over l. 16, was intended to come in is not clear. [ν]πελαβομεν (cf. Ps. xlvi. 10 ὑπελάβομεν, ὁ θεός, τὸ ἔλεός σου) . . . επιθετω makes no sense, and the interlineation is presumably to be connected with those words; the identity of the termination ιομενος and ν]πελαβομεν os is noticeable, but may be accidental. σώσον τὸν λαόν σου occurs in Ps. xxvii. 9. For φιλανθρωπε cf. 8. 12 and 15.

16. σοι is for σου: cf. Ps. xxxiv. 24 κρίνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου.

16-17. Cf. Ps. li. 11 ἔξομολογήσομαι σοι εἰς τὸν αἰώνα.

19.]σον if right will be an imperative such as σωσον.

21. Cf. Isaiah xxvi. 13 κτῆσαι ἡμᾶς, Κύριε ἐκτὸς σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν. Perhaps on this analogy εκτο]σ σ(ο)ν should be restored:]σον cannot be read.

23-4. Perhaps ως (ε)ις: εἰς χέρας ἐχθρῶν or ἐχθροῦ is common in the Psalms and elsewhere, e.g. Ps. xxx. 8, xl. 2, lxxvii. 61. The apparent horizontal stroke above i may be meant for a mark of diaeresis.

24-5. Cf. e.g. Ps. lxxviii. 9 βοήθησον ἡμῖν, ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἐνέκα τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. In l. 24 l. ημιν for ημας. In l. 25 the first letter of the verb if not ν must be ψ; possibly there is some corruption of ὥψωσον.

26. Some word like σωτηρία is wanted at the end of the line; cf. e.g. Ps. xxxvi. 39 σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίῳ.

27-9. From Isaiah xxxviii. 20 καὶ οὐ παύσομαι εὐλογῶν σε μετὰ ψαλτηρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου κατέναυτι τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ.

30-3. Cf. Ps. cxliv. 15-16 οἱ δόφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζοντιν . . . ἀνοίγεις σὺ τὰς χειράς (την χειρα Ν^ο.^aRT) σου καὶ ἐμπιπλᾶς πάν ζών εύδοκιλας. In l. 32 τοις αγαθοῖς seems to have been written for τοις αγαθοῖς; cf. e.g. Ps. cxxiv. 4 ἀγάθων, Κύριε, τοις ἀγαθοῖς καὶ τοις εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

36. It is doubtful whether any letter intervenes between α and αλ(ληλονια). The rest of this line is blank.

10. HAGIOGRAPHICAL FRAGMENT.

18.3 x 21.4 cm. . . . Sixth century. Plate 1.

The following fragment, which is evidently part of a description of the adventures of some Christian saint, is apparently not extant. What remains of the narrative is for the most part a discourse by the saint, who had been condemned to death by starvation (l. 6) and already been twenty or more days without food or drink (l. 3). M. H. Delehaye,

to whom the text has been submitted, suggests that it may possibly come from an early redaction of the martyrdom of Lucian, who was similarly subjected to the torture of starvation, but is not credited in the extant account (Migne, *Patres Graeci*, II. 397) with the language found in the papyrus.

Both the beginnings and ends of the lines are lost, but the extent of the lacuna is determined by ll. 7-8, where a quotation from the First Epistle to the Corinthians shows that the gap at that point extends to 25 letters. On this basis the loss elsewhere is roughly calculated, though of course it is quite uncertain how the lines are to be divided, and the arrangement adopted below is purely arbitrary. The hand, a large sloping uncial, but including a minuscule μ , may be assigned to the sixth century; the writing is at right angles to the fibres, and the ink of the brown colour common in the Byzantine period. For punctuation, besides the ordinary dots, which occur in three positions, a comma is sometimes used, but this seems to have indicated division of words rather than a true pause. On the verso is a seventh-century Coptic account giving a list of names with payments in artabae of $\sigma\tilde{\iota}\rho\sigma$.

A fragment.

]λω[

1. Perhaps γινωσκετε.
 3. The first letter may be ε, i. e. ημερων. A high stop has possibly disappeared between the ν and και. The vestige of the final letter suggests ι rather than τ.
 6. ων was originally written, but the ω seems to have been altered to ο.
 - 7-8. The quotation is from 1 Cor. ii. 9. ολ at the end of l. 8 is perhaps ολιγον.
 10. If ιωνας is right, αιιωνας seems to suit the context better than αιιωνας : but the first letter may be ο. For the succeeding words cf. 1 Tim. i. 18 ινα στρατευν . . . την καλην στρατειαν.

11. CHRISTIAN FRAGMENT.

15·1 x 13·6 cm.

Fifth or sixth century.

Whether this fragment should be classed as literary is very doubtful. It is written across the fibres of the papyrus in a large uncial hand of the fifth or sixth century, and the widely spaced lines, of which the ends are preserved, may have been of considerable length. The first and second persons plural are used, and there is a reference to the 'terrible judgement-seat of Christ our God'. Perhaps the fragment belongs to a hortatory composition of some kind; but it may be only from a letter, though the style of the writing suggests that the contents were not intended simply for private perusal, and would suit an epistle of some dignitary of the Church.

.
] . [. .] . [. . . .
] αγραφην ὑμιν κατα μερος
] . αυτης ελευθερωση αυτ .
] . ει ουν επισταμεθα την
 5] ει προνοιαν ποιουμενη
] αγηρη ισως προς τω
 φοβε]ρω βηματι Χυ του θυ ημω
] φ[. .].

3. Perhaps] ταυτης.

7. Cf. 6. 15 and the passages quoted in the note *ad loc.*

12. CERTIFICATE OF PAGAN SACRIFICE.

Fayûm.

22 x 12·4 cm.

A.D. 250. Plate 2.

This papyrus, though not literary, may conveniently be included in the theological section. It is another example of the *libelli* or declarations of conformity to the pagan worship exacted during the Decian persecution of the Christians. As in the case of four out of the five instances hitherto known (B. G. U. 287; *Sitzungsber. Wien. Akad.* 1894; P. Oxy. 658; *Bulletin de la Société Archéol. d'Alexandrie*, No. 9, p. 88; *Patrol. Orient.* iv. 2), its provenance is the Fayûm, and its phraseology corresponds almost exactly with that of B. G. U. 287. The present declaration, however, which was made by a woman (cf. 1. 2 and note), has this advantage over its predecessors that it is practically quite complete, including the official signature in l. 11, which closely resembles that of the *libellus*.

published by Wessely in *Patrol. Orient.* iv. 2 and confirms Wilcken's restoration of the corresponding mutilated passage in the Berlin papyrus; cf. *Archiv* v, pp. 277-8.¹

T[ο]ῖς ἐπὶ τῶν θυσιῶν γῆραιμένοις
παρὰ Αὐρηλίας Δημάτος ἀπάτορος
μητρὸς Ἐλένης γυνὴ Αὐρηλίου Εἰρηναίου
ἀπὸ ἀμφόδου Ἐλληνείου. καὶ ᾧ τόντοις
θεοῖς διετέλεσα καὶ νῦν ἐπὶ παροῦσι νῦν
κατὰ τὰ προστετ[α]γμένα καὶ ἔθυσα καὶ ἔσπι-
σα καὶ τῶν Ἱερείων ἐγενσάμην καὶ ἀξειώ
νύμᾶς ὑποσημιώσασθαι μοι. διεντυχεῖται.
2nd hand. Αὐρηλία Δημάτης ἐπιδέδωκα. Αὐρήλιος)
10 Εἰρηναῖος ἔγραψα ὑπὲρ αὐτῆς ἀγρομμάτου.
3rd hand. Αὐρήλιος Σαβεῖνος πρύτ(ανις) εἰ[τ]δ[ό]ν σε θύουσαν.
1st hand. (ἔτους) α Αὐτοκράτορος Καίσαρος Γαίου Μεσσίου
Κυνίτου Τραϊανοῦ Δεκίου Εὔσεβοῦς Εὐτυχοῦς
Σ[ε]βαστοῦ Παῦνι κ.

3. I. γυναικός.

'To the commissioners of sacrifices from Aurelia Demos, who has no father, daughter of Helene and wife of Aurelius Irenaeus, of the Quarter of the Helleneum. It has ever been my habit to sacrifice to the gods, and now also I have in your presence, in accordance with the command, made sacrifice and libation and tasted the offering, and I beg you to certify my statement. Farewell. I, Aurelia Demos, have presented this declaration. I, Aurelius Irenaeus, wrote for her, as she is illiterate. I, Aurelius Sabinus, prytanis, saw you sacrificing. The 1st year of the Emperor Caesar Gaius Messius Quintus Trajanus Decius Pius Felix Augustus, Pauni 20.'

1. T[ο]ῖς . . . γῆραιμένοις: so Wessely's and the Alexandria *libellus*; in the other three examples the name of the particular district is added (*κώμης Αλεξανδρου Νήσου, Φιλαδέλφιας, πόλεως, sc. Οξυρυχίτων*).

2-3. It is noticeable that although the husband of Aurelia Demos was living, and signed on her behalf, she here acts independently, whereas in the Vienna *libellus* the two men who make the declaration are associated with their wives. In Wessely's papyrus the declaring party is again a woman, but there is no reference to her husband.

4. ἀμφόδου Ἐλληνείου: at Arsinoeopolis; cf. e.g. P. Fay. 108. 4.

11. πρύτ(ανις): or πρυτ(ανεύσας); there is no corresponding statement of rank in the other examples.

¹ An announcement has just been made that the library of Hamburg possesses a group of *libelli*, which will be edited shortly by P. M. Meyer in Bd. i, Heft 2 of the *Hamburger gr. Urkunden*; see his preliminary publication in *Abh. Berl. Akad., Phil.-hist. Kl.*, 1910, Anhang, Abh. v.

II. NEW CLASSICAL TEXTS

13. EPIC FRAGMENT.

Behnesa.

12.5 x 7.4 cm.

Second century. Plate 4.

A strip of papyrus containing on the verso the beginnings of the last sixteen lines of a column, with vestiges of the column preceding, from an apparently non-extant hexameter or elegiac poem. A clue to the subject of the passage is probably to be found in l. 2 *ἀρνηδαστ*. According to the statement of Clearchus *ap.* Aelian, *Nat. Anim.* xii. 34, ἀρνητής was the name of the Argive festival held in honour of Linus: ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἦς καλοῦσιν ἀρνητίδας οἱ αὐτοί (*sc.* Ἀργεῖοι) . . . Several other words occur which support the hypothesis that the lines refer to the legend of Linus. *ἀρνειος* in l. 1 (so rather than *Ἀργειος*) confirms the reading *ἀρνηδαστ* in the following verse, while Argos is mentioned in l. 21. *παιδοφονῶ* in l. 16 is a suitable epithet of the king Crotopus, who is said by Conon c. 19 (cf. Ovid, *Ib.* 573-4) to have put to death his daughter Psamathe, the mother (*μητέρα*, l. 19) of Linus. *πλαγκτῶν* in l. 12, a word unknown to the lexica, may well refer to the wanderings of Crotopus, who as a punishment had to leave his kingdom and founded Tripodiscium. Pausanias says (i. 43. 7; cf. Ovid, *Ib.* 575-6) that it was Coroebus who was driven from Argos; but *παιδοφονῶ* indicates that the version of the myth found in Conon, *l. c.*, was here reproduced. On the recto are parts of a few lines from the top of a column of accounts concerning land, written probably towards the end of the first or early in the second century. The literary text on the verso, which is in an irregular uncial hand of medium size, does not appear to be much posterior, and may be referred to the first half of the second century. A high stop is apparently used at the end of l. 3.

Col. i.

Col. ii.

ἀρνειος μ[
ἀρνηδαστ[
και θανε . [
του μεν α[
ιο και τον επ[
ανερες ε[
πλαγκτῶν [
ηνεκες ασ[
ουδεμενα[
15 νυμφης αι[

		<i>παιδοφονω [</i>
] <nu></nu>		<i>ηκεν επαρ[</i>
]		<i>η σφεων [</i>
] <nu></nu>		<i>μητερα σ[</i>
]		<i>20 ουχ ουτω[</i>
5]		<i>Αργος ανα[</i>

6. *ἀρνειος*: cf. Conon c. 19 μῆνά τε ὀνόμασταν ἀρνέιον δτι ἀρνάσι Λίνος συναντράφη.

12. *πλαγτύς*, 'wandering,' is an Ionic form like *διωκτύς*, *δρχηστύς*, &c.

14. οὐδε εμεν[αι or οὐδε μεν α[.

14. LYRIC FRAGMENT.

Behnesa.

6.9 x 4.5 cm.

Second or third century. Plate 4.

The following small fragment of a lyric poem appears to be novel. Only the ends of a few lines are preserved, written in well-formed uncials of the oval type, and dating from the latter part of the second century perhaps more probably than from the third. A high stop is the only lection sign which occurs.

		<i>]πον στρατον [</i>
		<i>]σφαραγων</i>
		<i>]αλαον ανδρος λ[</i>
		<i>]ις</i>
5		<i>]ασιαι φρενι</i>
		<i>]</i>
		<i>φ]αρετραν ταν[</i>
		<i>υπ]εραισιον</i>
		<i>]ναι·</i>
10		<i>]αις· ον . [.]αρ</i>
		<i>]</i>
		<i>]πιχ . [.] .</i>

2. Compounds of *σφάραγος* were rather affected by Pindar, *Pyth.* ix. 5 ἀνεμοσφαράγων, *Isthm.* viii. 23 *βαρνσφαράγῳ*, Fr. 14, 15 ἐρισφάραγον. The last is also used by *Bachyl.* v. 20.

3. ο after αλα is very doubtful: the letter may be ι.

5. Perhaps λ]ασιαι; cf. *Alexis ap.* *Athen.* 699 c λάσιαι φρένες.

7. *ταν[* is probably an adjective *τανα-* or *τανν-* agreeing with *φ]αρετραν*.

8. *ὑπεραίσιος* is cited in Bekker, *Anecd.* p. 359. 32, and Etym. Magn. p. 39. 21, but has not been found in any author; cf. the Homeric *ὑπὲρ αἰσαν*. The ε is not quite satisfactory, having lost its cross-bar, but no other letter seems possible.

15. LAMENT FOR A LOVER.

Fayûm.

20.1 x 13.8 cm.

Second century.

Remains of two columns containing lyric stanzas. In the first column two groups of four verses, distinguished by a space left below the fourth line as well as by a horizontal stroke under the final word, are followed by another group of five lines, the last of which is considerably shorter than the rest; while Col. ii begins with a series of ten verses. Lines 3-4 are put into the mouth of a woman, who complains of having been deserted; and probably the whole of the first column at least is a monody of the same kind as the 'Maiden's Lament' in P. Grenf. I. 1, described by Wilamowitz as a Hilarodia (*Gött. Nachr.* 1896, p. 230). In the present case the lover has been carried off to fight as a gladiator (ll. 1, 7), a plight from which the forlorn girl apparently proposes to release him by means of bribes. Whether Col. ii is the continuation of the same theme is uncertain, though likely, Col. i being the commencement of the piece. The metre seems to be Ionic, as in the erotic poem from Marisa discussed by Crönert and Wünsch in *Rhein. Museum*, lxiv, pp. 433 sqq., and perhaps also in P. Oxy. 219, the singular lament for a lost cock. Wilamowitz has emphasized the fact that Ionia was the home of this class of poetry (l. c. pp. 227 sqq.). The date of composition can be fixed fairly closely, on the one hand by the occurrence of the word *μορβίλλων* (*mirmillo*) which points to the Imperial period, on the other by palaeographical considerations. The text is written on the verso of the papyrus in a cursive hand, upright and rather large, which appears to belong to the earlier part of the second century. A correction from a different pen occurs in l. 1. The recto is occupied by a taxing-account relating to the Arsinoë nome.

I add below the transcript a restoration of ll. 1-12 kindly supplied *exempli gratia* by Prof. Gilbert Murray, to whom I am otherwise indebted in connexion with this papyrus.

Col. i.	Col. ii.
<p>]<sigma>υναις μορβιλλων σεμνουν]<nu> αμα κρατων εμ παλαμαις]<nu>. κρατεραις ξιφος οπλον αιαι]<nu>ις μονην μ ελιπες</nu></nu></nu></sigma></p>	<p>ειθε τ[15 κυνα[μετε[ηρα[δο . [ελε[20 ακ[ελ . [κυ . [ειθε</p>
<p>5 στεφανο]ης ροδινους πυκαζης σε]<nu>ιε[.]ν παιδι κυρι κακοις]<nu> μονομαχεσν αρεπεισαν]<nu>..... γον μηδε λαθοι</nu></nu></nu></p>	<p>]<sigma>ης γαρ εχεις χρυσον παι κ]αρ[τ]εροθρονν βριαρ . [.]ε]<sigma>μενην πορφυρ[ε]ω[ν]</sigma></sigma></p>
<p>10</p>	<p>α[25 α[</p>

]πλη[.] φερει[.]κα[
]· χρ· ο[.]θα

δι

. . .

[Ανέρος ἐφῆμο]σύναις μορμίλλων ὡν σεμνοῦ
[δικτυβόλοισι]ν ἄμα κρατῶν ἐν παλάμαις
[βέβηκας οἶο]ν κρατεραῖς ξίφος ὅπλον,
αἰδῖ [έε, κάν κακο]ῖς μόνην μ' ἔλιπες.

5 [τί στεφάνο]υς ρόδίνους πυκάζ(ει)ς; σέ,
[σὲ καλῶ δείν' ἥ]μεν παιδὶ κυρεῖ κακοῖς
[θηρίοις νιν] μονομαχήσειν ἀνέπεισαν.
[Ζεῦ, σ' ἵκοι]θ' ἡ γῆ[ρ]ύς μου μηδὲ λάθοι.

10 [ἀλλ' ἵθ' ὁ, κυρίας] σῆς γὰρ ἔχεις χρυσόν, παι,
[πειθώ τινα καρ[τ]ερόθρονν βριαρόν τε]
[φῶτ' ἀποτρεψ]ομένην πορφυρ[έ]ω[ν θ' ἄλις]
[φαρέων, καὶ διπλῆ[ν] φέρει[ν] κα[τόμοσον]

'At the command of a proud man, as a mirmillo among the *retiarii* you are gone, gripping in strong hands a sword for your only weapon, ah me! and you left me alone in misery. (*To attendant*) Why do you weave garlands of roses? You, it is you I call! Terrible things are happening to our boy. They have persuaded him to fight alone with evil beasts. O Zeus, may my voice reach thee and not be unheard! Go, my servant, you have your mistress's gold, a power of persuasion to deter a loud-voiced violent man, and abundance of purple robes. And swear to bring twice as much.'

1. *σεμνον* is far from certain, but gives a good sense; *γυμνον* is unlikely.

5. *στεφανο]υς*: *στέφανοι ρόδινοι* occurs in Anacreon, Frag. 83 (95); cf. Anacreont. 42. 15-16 *ρόδινοισι στεφανίσκοις πεπυκασμένος*. The vestige before the s would suit *v*, *a*, or *ε*. *σε* at the end of the line may be *-θε*.

7. *μονομαχήσειν* seems to be the word intended; but it is possible that the last letter is *i* not *v*, and that the interlineated *ει* was intended to explain or replace this: cf. *κυρι* in l. 6. For the fut. infin. after *ανέπεισαν* cf. Thuc. ii. 29. 5, where several MSS. have *πείσειν* . . . *πέμψειν* (v. l. *πέμπειν*).

8. The remains suggest *νον* rather than *μον*, but . . . *νον μον* seems possible, and on this Murray has based his suggested restoration *ἵκοι]θ' ἡ γῆ[ρ]ύς μον*, which is otherwise sufficiently consistent with the visible traces.

14. This line is higher up than the first line of Col. i, and perhaps the columns should not be regarded as complete at the top; the recto, however, suits though it does not necessitate this view.

15. *κυρι* followed at a short interval by *ηρα[* suggests a possible reference in these lines to Heracles and Cerberus.

16. COMEDY.

Harit.

26.4 x 8.5 cm.

Late second century. Plate 5.

A strip of papyrus containing the ends of a column of iambic lines evidently from a comedy, though neither the play nor its author seems to be determinable. From a palaeographical point of view, however, the fragment has some importance. The manuscript was an unusually sumptuous one, both in its scale and calligraphy. There is a very

broad margin of from 7·5 to 8 cm. both above and below the column, which numbers twenty lines, written in large and fine upright uncials. The hand is extremely similar to that of P. Oxy. 661 (IV, Plate V), and like it can fortunately be dated with some accuracy, since the verso is inscribed with a letter to Heroninus (cf. e.g. P. Flor. 9, introd.), written in the third year (of Gallienus), i.e. A.D. 255–256. A manuscript so elaborate would probably not be quickly destroyed, and hence the text on the recto can hardly be later than about the year 215 and may well belong, as there was reason to suppose that P. Oxy. 661 belonged, to the latter part of the second century. Other examples of this so-called biblical type on papyrus may be seen in P. Oxy. 25 (I, Plate III) and 867 (VI, Plate I); it is indeed not uncommon, and that it came into vogue so early as, at any rate, the beginning of the third century is noteworthy. Two accents, a mark of elision, and a high stop occur, all of which are perhaps more likely to be due to the corrector to whom is attributed the marginal insertion opposite l. 1, than to the original scribe. The occurrence in the letter on the verso of the name Heroninus as addressee shows that this papyrus, like 57, came from Harit (Theadelphia) in the Fayūm; cf. P. Fay. 133, &c.

λοτας ασφαλως	> αντας 18 ^ω	προσδιοκωμενον
λεμε] ερειν τι σε
λυται μενω] αντικα
] σοι δ ετι] τοτε
5 λης μονωι] ρον τινα
(?) ληρει Συρε]ηι μενειν
φιλος θ αμα]ενου πολυν
]ον τινος]τ ετι
]ιαν ον ποει]ριν οντ' ολως
10 (?) συντομωτερον]νον βιον
	15	
	20	

1. In the marginal adscript the ω is written rather above the line, probably indicating $\lambda\delta\omega(v)$. The curved mark preceding $\alpha\nu\tau\alpha$ s is a sign used in supplying an omission (cf. e.g. P. Oxy. 16, iii. 3, 656. 139), or making a rectification (cf. e.g. P. Oxy. 844. 495), in the text; the words $\alpha\nu\tau\alpha\lambda\delta\omega\nu$ were presumably intended to be the commencement of the verse.

4. Several other divisions of the letters are of course possible.

8. Or] ουτωσ.

17. Or]εν ον πολυ.

16 (a). COMEDY.

Hibeh.

Frag. 1 5·6 x 8·8 cm.

Third century B.C.

These small fragments from the cartonnage of a mummy are no doubt to be recognized as belonging to the same MS. as P. Hibeh 5 and P. Grenf. II. 8 (b). Like those two papyri, they contain remains of a comedy, and are written in a hand of just the same kind;

moreover on the verso of Frag. 2 occur a few lines of explanations of epic words or phrases, like those on the verso of P. Hibeh 5 Frag. (a). But no satisfactory combination has resulted, and the fragments are too small to throw fresh light upon the disputed question of the character and authorship of the play (Leo, *Hermes*, xli, pp. 629 sqq.; Blass, *Rhein. Mus.* lxii, pp. 102 sqq.). Frag. 2, and apparently Frag. 1, both come from tops of columns, while Frag. 3 is from the bottom of a column.

Frag. 1.

[τε με παντα τα . [
]ας ω [[φ]] τροφιμε τοιουτοι π[
]σας σαυτον ενεκ ερωμενης
]. εις ιλαρος γε νη τον ηλιον
5]αρ υπ αλλα . [
]· πα[.] . [.] . . . [
]ιτ[.] . . . [
]

Frag. 2.

[λυθενυμ . . . [
]ομην . [
]ε κεδηνα . [
]σηλι . [
5] . αλογσενο[.]τ . . . [
]κατω[.] . . . [
]τας ημιν [
]πηι τ[
[. .]
10] ημιν κα . . . [
]κω . [
]

Frag. 3.

.
] . . . [. . . [. . . [
] . . . ερημια . . λ . . [
] . εν[ο]υς επιχ . . [
] . . . os ταυτα [
5]υς τις ηκων κ[
]μα τριτον εν . [
]

Frag. 4.

.
] . . . τονσε[
]υ γαρ ο . [
]μμ . [
]

.
]νη . [
]α λεγω[
]μν[
]

On the verso of Frag. 2

ουλε χαιρε νη[ι]αινε
ουκ αλεγω ου φροντιζω
ουκ οθεται[ι] ου φ[ρο]γητ[ιζε]ι
[. . .] . . . [. . .]ο . [. . .] . . .

Frag. 1. 2. *τροφιμε*: cf. P. Hibeh 5. 52. The letters *τροφιμ* are written over something else which has been washed out.

Frag. 3. The visible letters in this fragment are in each line preceded by about 1½ cm. of blank papyrus; possibly two selides were joined at this point.

Frag. 2 verso. It is noticeable that the three lemmata all begin with the letter *o*, and that in P. Hibeh 5

one also begins with *ο*, the other with *π*. Perhaps then these entries belong to an alphabetical lexicon; in that case Frag. 2 verso preceded P. Hibeh 5 (*a*) verso, and Frag. 2 recto would follow P. Hibeh 5 (*a*) recto.

1. *ω* 402. Cf. Hesych. οὐλε· ὑγίανε.
 2. *οὐ φροντιζ[ω]*: so Schol. Didymi Λ 389.
 3. Cf. Schol. Didymi Ε 403 οὐκ ὅθεται· οὐκ ἐπιστρέφεται, ἀπαμελεῖ, ἀφροντιστεῖ.
-

17. EPITHALAMIUM.

Eshmunêن.

10.3 x 15.1 cm.

Fourth century.

A small complete sheet of papyrus containing six hexameter lines addressed to a newly wedded couple. The verses are written across the fibres in an irregular semi-uncial hand of medium size, dating probably from the latter half of the fourth century; the papyrus was bought together with several cursive documents from Eshmunêن (Hermopolis), some of which are dated in the year A.D. 397, and is not likely to be very far removed from them in date. A single high stop occurs in l. 3; below the last line is drawn an interlacing border.

To what period the composition of these verses is to be assigned is less closely determinable. Epithalamia can be traced back as far as Sappho, to whom Catullus seems to have been indebted in his well-known sixty-first and sixty-second poems. For a complete Greek specimen, however, it is necessary to come down as far as the 'Ελένης Ἐπιθαλάμιος of Theocritus (xviii), in which, according to the scholia, use was made of a poem by Stesichorus on the same subject. The lines before us may have been extracted from some similar product of the Hellenistic or even the Roman epoch. The sentiment as well as the phraseology, in which Homeric echoes are noticeable, is of a conventional character. Some metrical laxity is seen in the scansion of *kai* as a long syllable before a vowel in l. 6.

νυμφίε συ Χαρίτες γλυκεραι και κυδος οπηδ[ε]ι
Αρμονιη χαριεσσα γαμοις γερας εγγυαλιξε
νυμφα φιλη μεγα χαιρε διαμπερες· αξιον ευρες
νυμφιον αξιον ευρες ομοφροσυνην δ' οπαστε^γιε
5 ηδη που θεος αμμι και αυτικα τεκνα γενε[σ]θαι
και πα[ι]δων παιδας και ες βαθυ γηρας ικεσθαι

'Bridegroom, the sweet Graces and glory attend thee: gracious Harmonia has bestowed honour on thy nuptials. Dear bride, great and abiding joy be thine! A worthy, yea a worthy husband hast thou found; may heaven now give you concord, and that ye may presently have children, and children's children, and reach a ripe old age.'

1. *συ* is of course for *σοι*. *κυδος οπηδει* is Homeric, P 251.

2. 'Αρμονιη: cf. Aesch. *Suppl.* 1041-2 δέδοται δ' 'Αρμονία μοῦρ' Αφροδίτας ψεδυραὶ τρίβοι τ' ἔρωτων. Possibly *εγγυαλιξε* is to be interpreted as *ἐγγυαλίξαι*, with *οπηδ[ε]ι* in the previous line.

3 sqq. For the following salutation cf. the conclusion of Theocritus' 'Ελένης Ἐπιθαλάμιος, xviii. 49–53:—

χαῖροις ὡ νῦμφα, χαῖροις εὐπένθερε γαμβρέ.
 Λατῶ μὲν δοῃ, Λατῶ κουροτρόφος νῦμπιν
 εὐτεκνίαν, Κύπρις δέ, θεὰ Κύπρις ίσον ἔρασθαι
 ἀλλάλων, Ζεὺς δέ, Κρονίδας Ζεὺς ἄφθιτον δλβον,
 ὡς ἐξ εὐπατριδῶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἔνθη.

The reiteration of the names too is reproduced in that of αξιον ευρες. νῦμφα φιλη is as old as Homer (Γ 130, δ 743).

4. ομοφροσυνην οπασε[ιε]ν: cf. ζ 181. The final ν was apparently written above the line on account of absence of space.

5. αμμι: l. νυμπι.

18. HISTORICAL FRAGMENT.

8.8 x 10.2 cm.

Second century B.C. Plate 6.

A small fragment containing the upper parts of two columns, written in a good-sized clear semi-cursive hand which can be assigned with security to the second century B.C., and with probability to about the middle of the century; the hand is very similar for instance to that of P. Brit. Mus. 1200, of either 192 or 168 B.C., and may also be compared with those of P. Brit. Mus. 44 of 161 B.C. and 879 of 123 B.C. (see the Plates). Sentences are divided off by a paragraphus, which in l. 21 is accompanied by a short blank space within the line to mark the position of the pause.

Of the two columns partially remaining, the first, which has only a few letters from the ends of the lines, is practically useless, but the second, so far as it goes, is in a fair state of preservation, and is of an interesting, if tantalizing, nature. After an imperfect sentence (ll. 12–15) referring to the colonization of a tract of country, of doubtful identity, mention is made (ll. 16–21) of the Spartan ephor Chilon and the king Anaxandrides in connexion with the suppression of the Greek tyrannies, among which those of Aeschines at Sicyon and Hippias at Athens are named (ll. 21–3). Unluckily the reading of this important passage is not quite certain; a detailed discussion of the possibilities is given in the notes below. No manipulation of the text, however, can remove the novelty of the statement; our meagre information has not hitherto credited either Chilon or Anaxandrides with any active part in the expulsion of tyrants. Chilon especially is a very shadowy figure. Herodotus makes him a contemporary of the father of Pisistratus (i. 59), and he was perhaps the grandfather of the Chilon mentioned in vi. 65. That this latter, who is not known to have been ephor, is the person here meant seems improbable, though that hypothesis might harmonize better with the chronology of ll. 21 sqq. (see below). Diogenes Laertius (i. 3. 1) puts Chilon's ephorate in the 55th Olympiad (560–557 B.C.), adding that Pamphila and Sosicrates assigned it to the year of the archonship of Euthydemus, i. e. 556 B.C. If so, it coincided with the beginning of the reign of Anaxandrides, which is placed on satisfactory evidence about 560 B.C. But Dum (*Entstehung des Spartan. Ephorats*) expresses much scepticism regarding these dates, and holds (p. 25) that Chilon's *floruit* cannot be

fixed within a period of fifty years. According to Diogenes, again, Chilon *πρώτος εἰσηγήσατο ἐφόρους τοῖς βασιλεῦσι παραζευγνίναι· Σάτυρος δὲ Λυκοῦργον.* This is interpreted by some as meaning that he raised the power of the ephors to the level of that of the kings (Dum, *op. cit.*; Busolt, *Gr. Gesch.* i, p. 147), by others that the ephorate was actually held to be his institution (Niese in Pauly-Wissowa, *Real-Encycl.* s.v. Chilon). In any case it seems that Chilon's period of office was an important landmark in Lacedaemonian history; and if Meyer is right in attributing to him a large share in shaping the policy of Sparta in the sixth century (*Gesch. des Altertums*, ii, p. 766), there is no reason why its anti-tyrant tendency should not have been inaugurated by him. The story told by Herodotus of his advice to the father of Pisistratus either not to marry or, if he had a son, to disown him, may thus acquire a fresh significance.

The relation of the following clause (ll. 21–3) to what precedes is not quite clear, owing to the loss of its conclusion; the natural view is that the tyrants mentioned were among those whose suppression was due to Chilon or Anaxandrides. But in the case of Hippias, at any rate, this would be incorrect, since he was expelled by Cleomenes, the son and successor of Anaxandrides (Hdt. v. 64); and if our author held a different opinion, he was doubtless mistaken. Perhaps, however, the sentence was continued in a way that would avoid such a discrepancy from the accepted chronology. A more important point is the reference to Aeschines, tyrant of Sicyon. The sole authority for this ultimate successor to the rule of Cleisthenes has hitherto been the well-known passage in Plutarch's *De Herodoti Malignitate*, c. 21, in which a list is given of the tyrants who were put down by Sparta: *Κυψελίδας μὲν ἐξέβαλον ἐκ Κορίνθου καὶ Ἀμπρακίας, ἐκ δὲ Νάξου Λύγδαμιν, ἐξ Ἀθηνῶν δὲ τὸν Πεισιστράτου παῖδας, ἐκ δὲ Σικυῶνος Αἰσχίνην κτλ.* In the absence of other evidence this statement of Plutarch has been regarded with a certain amount of suspicion (cf. e. g. E. Meyer, *Gesch. des Altertums*, ii, p. 629); it is now seen to represent a tradition at least two centuries earlier, though whether the work of which the papyrus is a fragment was Plutarch's actual source is of course uncertain.

Of the character of this work it is hazardous to say much more than that it was historical; and even that statement needs to be made with some circumspection. Among the papyri published by M. Th. Reinach is a small fragment (No. 5) which contains a few lines relating to *κιθαρίσις*,¹ and which, judged from the facsimile, is in the same handwriting as 18; since, moreover, another of Reinach's literary fragments is certainly to be connected with a Rylands papyrus (cf. 21 introd.), it is at first sight obvious, in spite of the diversity of subject, to assume that P. Reinach 5 and 18 are also from a single MS. That hypothesis, however, becomes much less attractive when it is added that, according to information kindly supplied by Dr. Schubart, P. Reinach 5 is in the same hand as the two pieces published in *Berl. Klassikertexte*, ii. 3 (= P. Berlin 9869), which evidently deal with a similar topic. That the Berlin and Reinach fragments have a common origin is therefore clear; but it becomes increasingly difficult to establish any connexion between them and 18, and it appears preferable to suppose that the latter, though written by the same scribe, belongs to a different treatise. Additional colour is lent to this theory by a further similarity of the

¹ The facsimile indicates that not *παρειαν* but *παιδειαν*, which is a much more suitable word, is to be read in l. 5. Lines 3–5 may be restored *καρακλεισθηται [εις | τ]ην κιθαρισιν πραγμ[α]τα οι παιδειαν τινα [*.

script of P. Berlin 9869 to that of *Berl. Klassikertexte*, v. ii. 20, which contains part of a poetical florilegium, the resemblance being so marked that Schubart would explain it by referring the two texts to the same writer. Apparently, then, a singular chance has preserved parts of three distinct manuscripts from the pen of one copyist.

	Col. i.	Col. ii.
] <i>οποις</i>	[.] . . . ταπ . . . τα δια [
] το δε	βας εις την ηπειρον [
] εν	[πο]λλην της παραλι
5] στων	15 <u>[ας ν]</u> πωρειας εκτισ[εν
	ο]υκ οιδεν	Χιλων δε ο Λακων
] εαυτων	εφορευσας και στατ[ηγη
] κοινον	σας Αναξανδριδη[ς τε
] τα ωφε	τας εν τοις Ελλ[ησ]ιν
[λ] εις δε	20 τ[υρα]γγιδας κατελυ
10] Σπαρ	σα[ν] εν Σικουων[ι] μεν
[τ] εσ . . σ	Αι[σχ]ιην Ιππιαν δε
	.	[Αθηηησιν] Πεισιστ[ρα
	.	[τ]
	.	.
	.	.

i.]*οποις*: or]*ωποις*.

9. The letter before *εις* is probably *epsilon*, *theta*, *alpha*, or *sigma*.

10. Σπαρ[τ] is a very uncertain reading.

12-22. ' . . . crossed over to the mainland and colonized much of the seaboard below the hills. Chilon the Lacedaemonian having become ephor and general, and also Anaxandrides, put down the tyrannies among the Hellenes: at Sicyon Aeschines and at Athens Hippias the successor (?) of Pisistratus . . . '

12. Perhaps *ειτα διαβας*: γε may be read in place of π.

12-15. It is unfortunate that the person and locality referred to in this passage are not more clearly indicated. What follows rather suggests that the person was some tyrant or his agent, otherwise a connecting link seems difficult to obtain. Polycrates of Samos made acquisitions on the mainland (cf. Hdt. iii. 39 *συχνὰς μὲν δὴ τῶν νήσων ἀραιήκεε, πολλὰ δὲ καὶ τῆς ἡπείρου ἀστεα*), but *εκτισ[εν* is not the word that would be expected of his operations. Can the scene be the coast of Acarnania or Epirus? This, however, is not very suitable from a chronological point of view, for the Corinthian colonization of that region was mainly effected by the illegitimate sons of Cypselus, long before the time of Anaxandrides (l. 18); though it is noticeable that Plutarch, in the important passage from the *De Herodoti Malignitate* quoted in the introduction above, mentions the expulsion of the Cypselids from Ambracia.

In l. 15 the *π* of *ν]*πωρειας is not above suspicion, and that reading makes the first four letters of the line somewhat cramped; it is also not quite clear whether the word was spelled with or without an *epsilon*.

17. The overwritten *rho* is small and its tail faint, but to suppose that it is no letter but merely a blot is not a very satisfactory hypothesis; moreover, if the *rho* be rejected, apparently the only word practically possible is *στρα[ι]σας*, and though this would give a good sense with *Αναξανδριδη[ς* in place of *Αναξανδριδη[ς τε*, the vestige following *στρα* is inconsistent with *sigma* but well suits the cross-bar of a *tau*. It may be added that *Αναξανδριδη[ι]* would give a rather short line; the termination of the verb in l. 21 is too doubtful to found any argument upon. Hence *στρατ[ηγη]σας* or *στρατ[εν]σας* is the most suitable reading: it may be connected either with *Χιλων*, as in the text, or, if *τε* be dropped, with *Αναξανδριδη[ς*.

20. The second *v* of *τ[υρα]γγιδας* seems to have been corrected from *delta*; the scribe perhaps still had *Αναξανδριδη[ς* in his head.

21. Either σα[ν] or σε[ν] might be read: cf. note on l. 17.
22. The letters are none of them absolutely certain, but their remains suit Αι[σχ]ινην so well that the name is almost assured; cf. introd.
23. Perhaps Πεισιστρα[τον διαδεξαμενον or Πεισιστρα[τον νιον or διαδοχον. On the relation of this clause to that preceding it cf. introd.
-

19. EPITOME OF THEOPOMPUS, PHILIPPICA XLVII.

7.2 x 10.8 cm.

Second century. Plate 6.

This small but interesting fragment, of which the text has already been printed in the Oxford edition of Theopomus and Cratippus, belongs to an epitome of the 47th Book of the former's *Philippica*, as is expressly stated in the heading of the first column; the name of Theopomus was also written as a title by a second hand upon the back. Though the figure 40 is a restoration the number of the book is certain, being not only suited to the contents as given in the papyrus, but also directly confirmed by the occurrence in l. 10 of the Thracian city Angissus, which according to Stephanus of Byzantium was mentioned in the 47th Book (s. v. Ἀγησσός: cf. note on l. 10). Concerning the contents of that book of the *Philippica* the explicit evidence has hitherto been confined to three bare geographical references, the Thracian Angissus already cited, Astacus as a Byzantine district, for which the authority is again Stephanus, and Cabyle, another Thracian town spoken of by Harpocration; see Theopomus, Frag. 211 (a), Oxford edition. From these data it could be inferred that the book dealt with Macedonian operations in Thrace (cf. Müller, *F. H. G.* i, p. 319), while the allusion to Byzantium might suggest that the year in question was 340 B.C., which witnessed Philip's unsuccessful sieges of Byzantium and Perinthus. That this was in fact the period to which the 47th Book related is now definitely proved by the papyrus. Column i begins by mentioning the outbreak of war between the Macedonian king and Athens, and its immediate cause, the sieges of the two great Hellenic cities on the northern shore of the Propontis. The remainder of this column is unfortunately broken away, and what is left of the next reports operations carried on in the north-west of Thrace by the Macedonian generals Antipater and Parmenion. They were, apparently, actively engaged with the Τετραχωρῖται, a Bessic people living in the neighbourhood of Philip's recent foundation Philippopolis; and Angissus, a city probably in the vicinity, was captured. Of these facts the latter is novel; the former has to be brought into connexion with Polyaenus, *Strateg.* iv. 4. 1, where a stratagem of Antipater against the Τετραχωρῖται is described,—an anecdote of which the source is now sufficiently evident; cf. note on ll. 8–9. This activity on the part of the Macedonians in the interior of Thrace seems significant. Frontinus (*Strateg.* i. 4. 13) has described a device by which Philip, after his ill success at Byzantium, opened the way from the Black Sea for his fleet: he wrote a fictitious letter, we are told, to Antipater that Thrace was in rebellion and his military posts there were surrounded, and contrived that this should fall into the hands of the

Athenians, who thereupon retired to the Chersonese. Perhaps the statements of this supposed letter possessed a speciousness in being not so very far removed from the truth. It is likely enough that the unwonted reverses sustained by the Macedonian army in 340 B.C. encouraged the newly subjugated Thracian tribes to hostile movements; and Philip may possibly have found it necessary to take measures for their suppression even while the sieges of Perinthus and Byzantium were still in progress.

This epitome is precisely of the same kind as the P. Oxy. 665, a summary of events in Sicily, and no doubt both papyri represent tables of contents prefixed to the detailed historical work, like those which precede the several books of Diodorus. As in P. Oxy. 665, the successive items are distinguished by the slight protrusion of their first lines into the left margin; paragraphi, however, are not employed. The script, a well-formed round uncial of medium size and somewhat ornate character, may be assigned to about the middle of the second century. Vertical strokes are commonly finished off with small apices, and the broad base with which the v-shaped upsilon is supplied is also noticeable. No stops or other lection signs occur. One correction has been introduced by a second hand, perhaps the same as that which wrote in cursive the title on the back of Col. i,—an indication that that column was, as would be expected, the first of the roll.

Col. i.

[ταδε ενεστι]ν εν τη εβδομ[η και
[τεσσαρακο]στη των Θε[ο]πομ
[που Φιλιπ]πικων
[του προς Φιλι]ππον πολεμου
5 [Αθηναιοι]ς αρχη και Περιν
[θου και Βυζα]ντιο[ν πολιο]ρ
[κια υπο Φιλιππου]

Col. ii.

Θρακων των Τετρ[αχωριτων
καλουμενων
10 Ανγισσου Θρακιας [πολεως ν
π Αντιπατρου κα[τα κρατος α
λωσις
Αντιπατρω κα[ι] Παρ[μενιωνι
περι του Τετραχωρ[ιτας ...
15 [.....] . [..] Φιλιππ[.
[.....] των[.
[.....] παν[.

On the verso

Θεοπομπου [Φιλιππικων μζ]

'The following is the content of the forty-seventh Book of the *Philippica* of Theopompus:—
Origin of the war of the Athenians against Philip, and the siege by Philip of Perinthus and Byzantium . . .
(Revolt?) of the Thracians called Tetrachoritae.

Capture by storm of Angissus, a city of Thrace, by Antipater.

... by Philip to Antipater and Parmenion in the territory of the Tetrachoritae . . .'

1. [ταδε ενεστι]ν: this is the formula regularly used in the summaries of, for instance, the books of Diodorus, e. g. ταδε ἔνεστιν ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Διοδώρου βίβλων.]ν, however, might also represent τω]ν, preceded by some substantive like ελεγχος.

4-7. The supplement [Αθηναιοι]ς scarcely admits of doubt, though there is a slight looseness of statement: the outbreak of war with Athens followed the investment of Perinthus and Byzantium, and there was no formal rupture till the siege of the latter had been begun (Philochorus frag. 135, Diodorus xvi. 77). The occurrence, however, was an outstanding event which may well have been given a prominence in the opening

chapters of this book, before its causes and circumstances were narrated in detail. Hence 'origin' seems a better translation of *αρχή* than commencement. It is noticeable that there is no mention of Selymbria, though this absence will of course not justify the inference that the assault on that town, mentioned in some documents of very doubtful authenticity in the *De Corona*, did not take place.

For the dative [Αθηναιοι] cf. e.g. the abstract of Diod. xi πόλεμος Ῥωμαίοις πρὸς Αἰκολανούς. In l. 6 only the tips remain of the letters *γνιο*, but *τι* are fairly secure, and the following letter was a round one. The supplement [*υπολιο*] is a trifle long for the lacuna, in which a letter less would suffice; there are, however, considerable variations elsewhere in the size of the writing.

8-9. Cf. ll. 13 sqq. The genitive not improbably depends on some such substantive as *ἀπόστασις*. Only two other mentions of the Τετραχωρῖται appear to be found, Steph. Byz. Τετραχωρῖται· οἱ Βεσσοί, ὡς Στράβων ἔβδομη. οὗτοι λέγονται καὶ Τετράκομοι, and Polyaen. Strateg. iv. 4. 1, where the following passage occurs:—'Αντίπατρος ἐν τῇ Τετραχωρῖτῶν στρατεύων ἔταξε τὸν χόρτον τῶν ἵππων ἐμπρῆσαι τὸν περὶ τὴν σκηνὴν οἱ μὲν ἐνέπρησαν, δὲ σαλπιγκτῆς ἐσήμαινεν, οἱ δὲ Μακεδόνες περὶ τὴν σκηνὴν ἡθροίζοντο, μετέωρα ἔχοντες τὰ δόρατα. ταῦτα ἰδόντες οἱ Τετραχωρῖται καταπλαγέντες ἔξελιπον τὸ χωρίον, ἀμαχεὶ δὲ Ἀντίπατρος ἐκράτησεν. This stratagem was presumably employed during the campaign to which the papyrus refers, and there can be little doubt that the authority for it was Theopompus. The passage of the seventh Book of Strabo cited by Steph. Byz. is lost.

10. Αγγισσον: cf. Steph. Byz. 'Αγγισσός πόλις Θράκης, ὡς Θεάπομπος ἐν τεσσαρακοστῇ ἔβδομῃ. τὸ ἔθνικὸν 'Αγγίσσιος ὡς 'Ασσήσιος Ταργήσιος. Whether the spelling of the papyrus, 'Αγγισσός ('Agys.), or that of the MSS. of Stephanus, 'Αγησσός, is correct it is impossible to determine; the confusion of Π and Η is one of the easiest of errors. Livy, who describes the town as Macedonian, has Agassae (xliv. 7, xlvi. 27), which favours the spelling of Stephanus; but pending further evidence it is safer to follow the earlier authority and adopt 'Αγγισσός.

11. κατὰ κράτος: cf. e.g. Epit. Diodor. xiii ὡς Καρχηδόνιοι . . . Σελινοῦντα καὶ Ἰμέραν κατὰ κράτος εἶλον. κατ . . . is less likely, since there is certainly not room for Παρμενιωνος, whose name, if any one's (cf. l. 13), would be expected.

13 sqq. The datives in l. 13 appear to indicate either a junction between Philip and his two generals or the dispatch to them of orders or reinforcements. Τετραχωρῖτας was no doubt followed by a participle, e.g. οὖσι or διατριβοντι.

16-17. Perhaps [Τετραχωρῖτων, and ν]π Αντίπατρον in the line below.

20. POLITICAL TREATISE.

Frag. 3 13 x 7 cm.

First century B.C. Plate 6.

The hand in which these fragments of a prose work are written is a good-sized and rather ornamental uncial, which may be dated to about the end of the Ptolemaic period; it has a general similarity to that of P. Oxy. 659, but is characterized by superior finish and regularity. Short blank spaces, in one instance probably accompanied by a medial point, mark a pause; a rough breathing is apparently inserted in l. 19. The sign for filling up a short line takes the form of a short-topped z. Some supporting strips, which the thinness of the papyrus rendered desirable, adhere to the verso.

The relation of the three pieces surviving is doubtful. Frag. 2, containing the first letters of a few lines, may well be the continuation of the second column of Frag. 1; but whether Frag. 3 belongs to the same or to the preceding column, or is unconnected with either, is quite uncertain. This last fragment gives a connected passage which serves to define to some extent the nature and date of the treatise. Its subject is, broadly, of

a political nature, and the use of the second person points to a dialogue or an epistolary composition. The person addressed is advised to be warned by the example of the Persians not to deplete the treasury by providing for military forces out of revenue, the alternative presumably being to support them by local levies. Since the Persian empire is spoken of as a thing of the past, the treatise must be at least subsequent to the conquests of Alexander. Who then is the ruler here introduced, and who can the author be? The conditions might be satisfied by such a work as the *Πτολεμαῖος* of Demetrius Phalereus, which in Ostermann's opinion (*De Demetrii Phal. vita*, ii, p. 21) was more probably a dialogue than a life of the first Ptolemy; though there would be difficulties in crediting a well-informed writer with the novel view taken concerning the Persian military administration and its financial effects.

Frag. I.

	Col. i.	Col. ii.
] απαρχαι	ευπορια[
] . σα . ε	σιν[
] . οις μισ[.]	ώς ιη[
] ενούσω z	20 εξηρ[
5] την τρο	τεραι δ[
] θαι πως	φην εκ[
] νοις ακο	οι μεν [
[λουθ] ν. ει δε z	.
] πρα	.
10] που	.
] αισ	δ[
	σ]υμβη	25 ε[
] . περ πεισ	τε[
[θ] εισηγη	α[
15] ω διελ z	η[
] μ .	.

Frag. 3.

... γ . . . ει γαρ κα[θα]
30 περ ο Περσης απο τ[ων
προσιουντων επιχ[ει
ρησεις διοικευν το[νς
στρατιωτας ολιγα [παν
[τα]πασιν εσται σο[ι τα
35 πε[ρι]γεινομενα τ[ων
χρηματων ως σα[φως
καταμαθειν απο [των
υπο του Περσου [κα

ταλαιφθεντων εῖνι πο
 40 ρων ουτω γαρ πολυν
 μεν χρονον αυτοι της
 Ασιας επαρξαντες α [
 παντων δε κρατησαν
 τες των χρηματων
 45 των υπο Μηδων τε και
 Συρων συγλεχθεντων
 τοις [
 κ . . . τ [
 τ [

29-46. 'For if you try like the Persian king to provide for the soldiers out of revenues, your surplus of the wealth will be quite small, as may be clearly perceived from the sums left by the Persians ; for in this way, though they were for a long period rulers of Asia and possessed themselves of all the wealth amassed by the Medes and Assyrians . . .'

29 sqq. It is strange that an example should be found in Persia of needless expenditure of revenue upon military forces. This is not at all the ordinary view of Persian administration: 'Man sieht,' says E. Meyer, *Gesch. des Altertums*, iii, p. 89, 'wie wenig Geld verhältnismässig für Reichszwecke gebraucht wurde. Fast nur in Kriegszeiten wird es zu grösseren Geldausgaben gekommen sein'; cf. Heeren, *Asiatic Nations*, i, p. 266, Grote x, p. 121. Perhaps, however, it was the periods of actual war which the writer had in view. His implication that the treasure which fell into the hands of the Macedonians was comparatively small is also remarkable; according to the statements of Diodorus and others the spoil amounted to upwards of 180,000 talents, or some 60 millions sterling (cf. Meyer, *op. cit.* pp. 89-90).

39. εῖνι suits the space better than εστι.

40. ουτω : i. e. by maintaining armies ἀπὸ τῶν προσιόντων. ουτοι cannot be read.

46. Συρων : the use of Σύροι for 'Ασσύριοι is frequent in Xenophon's *Cyropaedia*, e. g. v. 4. 51 τὰ μεθόρια τῶν Σύρων καὶ Μήδων : cf. Hdt. vii. 63, Strabo xvi, p. 737.

21. TREATISE ON PHYSIOLOGY.

Frag. I 9·9 x 7·1 cm.

First century B.C. Plate 7.

These five fragments from a treatise on the nervous system of the human body belong to the same papyrus as P. Berlin 9770, which was edited by Kalbfleisch in *Berliner Klassikertexte*, iii, pp. 10 sqq. This identification was first suggested to me by Prof. Ilberg, and a reference to the facsimile at once established it. An additional proof, if it were wanting, is supplied by the verso, which, as in the Berlin papyrus, contains some ill-preserved medical receipts,—though I cannot agree with the editor (*l. c.*, p. 10) that the hand in which these are written is much like that of the recto. The latter is a small and neat though not very formal uncial, which is, I think, rightly referred to the first century B.C. ; and it may perhaps be placed early rather than late in that century.

Yet another fragment from the same treatise has recently been recognized by Kalbfleisch in P. Reinach 2, which he combines with P. Berlin 9770 A. vi. M. Reinach acquired that small piece at Gizeh; 21, on the other hand, was purchased in the Fayûm; where the Berlin fragments were obtained is not stated. The ultimate source of the papyrus remains quite uncertain.

The previously published fragments consist for the most part of the tops and central portions of columns, while 21 includes several bottoms, which ought to be some of the missing bases of the columns at Berlin. Probably they actually are; but attempts at combination have so far proved disappointing. One factor which might assist in this task has hardly been made the most of by the Berlin editor. In the left margin opposite l. 3 of P. 9770 A. vi the numeral Σ occurs, and at B. iv. 15 there is a T in a similar position. These must be stichometrical figures (1800 and 1900; cf. P. Oxy. 852, Frag. 25, note), and if they have been rightly read, A. vi would be the top of either B. ii or B. iii. I am informed by Dr. Schubart, who examined the original at my request, that the former of these alternatives is excluded by the writing on the verso. Apparently then A. vi should be combined with B. iii. That hypothesis involves a rather tall column, though, since the writing is small and the lines are closely set, the height would not exceed reasonable limits.

In two respects especially the new fragments throw some further light upon the nature of this treatise. The first three lines of Frag. 2. ii are divided off from what follows by a short blank space, which suggests that they formed some kind of heading; and this view is confirmed by the occurrence in P. 9770 B. vi. 4 of a title, *πρόσφυσις*. The significant words *ἀπορία* and *ἀπορεῖται* in Frag. 2. ii. 2 and 6 serve to indicate that the heading formulated some disputable question concerning the functions of the motor and sensory nerves, which question the writer proceeded to discuss. It is thus clear that the treatise was subdivided into several definite sections, distinguished by particular titles. Secondly, in Frag. 5 the writer has passed from the domain of physiology proper to that of psychology, and speaks of some view involving the Platonic distinction between *λογισμός*, *θυμός*, and *ἐπιθυμία*. No such transition is found in the fragments at Berlin.

The problem of the identity of the author does not seem to be brought much nearer to a solution. His period, at any rate, is fixed within fairly narrow limits, on the one hand by the date of the papyrus, on the other by the recognition of a distinction between motor and sensory nerves which, as Kalbfleisch has pointed out, shows that he cannot be older than Herophilus. Wellmann in Pauly-Wissowa, *Real-Encycl.* vi. 904, suggests that the treatise is by Eudemus, a younger contemporary of Herophilus and Erasistratus. In that circle of famous anatomists the writer is most naturally sought; but at present there appears to be little reason for selecting one name rather than another.

Frag. 1.

Col. i.

•
•
]

Col. ii.

•
[. . . .] . *ινατ* . . [
• [.] . ε . [.] . σο[.]οιτο *ενογ*[
. σιον [. . . π[.] . . α *εκ τιν*[. πε

Frag. 2.

Col. i.

[...] . [
[...] ο . [...] ο [
[]]
[...] αποψαδεις δι[.] [...] .
5 [πε]φυκασιν φ[λ]εβε[ς] και αργη[ριαι
[το]ις πο[ρ]οις τοις επιτετρημ[ενοις
[.] α[.] ν και εκ των οστων εκπε
[φυκοσι και επι ποσον τι περι[ι]πεφυ[
[κασι [...] . τοις αισθητη[ριοις
10 [...] . τοις της ραχεως οστ[οις]
[...] λο]μπ[ο]ι ως ειρηται γεγεν
[η [...] .] εξ αντων ου μονον νευρια

Frag. 3.

Col. i.

Col. ii.

Col. iii.

[.]. τίνα εκ του εγκεφαλου
[διαπεφυ]κότα νευρα τα δ ετι του
[τοις προσε]χομένα εσχ[α]τα δε πε
φυκότα εκ του νωτιαιου διαπεφυ

]γδε

]με

]

]

5

]

]

]α

]σ

5 κε δια των τρηματων των εν τωι
ιερωι οστωι σχεδον πλεον η τριτα
και αυτα τωι παχει αφ ων εις τε
το αιδοιον και εις την κυστιν και
εις την μητραν και επ ολιγον εις
10 τους διδυμους και την εδραν και
ει[σ] τοπον της οσφυος τινα δια[πε
φυκε δυναμ[

χι

5 κα[

δια[

τα[

κα[

φ. [

.

.

Frag. 4.

Frag. 5.

].. μοστ . [
τ]α σκελη πεφ[υκ
]§ εκατερου [
ε]πι τουτων τ[
5] κοινων τ[
]εις τα μικρ[α
]αι ομαλα τ[
]· α περιπλ[
] δ[ι]δυμοις κε[
10] πλευρας πο . [
]ορ · ισ[
]ον[

ζει . [.] εκα[. . . .] . [επ]ι
θυμ[ιαν λ]ογισμωι [κ]αι ουθεν
δοκων παρηλλακεναι ουδε
νοσειν τον ουτω διανοουμε
5 νον αν τε θυμωται αν τ επιθυ

Frag. 1. i. i. μηνιγ : cf. P. Berlin 9770 A. iii. 1, vi. 1, &c. In the former passage an abbreviation would be expected to take the form μηνιγγ ; but, as Schubart informs me, μηνιγγος should be read.

ii. 3. If the sentence ended at σιν, part of the space between ν and the following π was probably blank. εκτω[here and in l. 18 might be taken for some form of εκτ(ε)ινειν, contrasting with εντεινεται, which occurs in l. 15 ; but since the spelling with an ε is there used (cf. however l. 18), εκ τιν[ος or τιν[ων is perhaps preferable ; cf. e.g. P. Berlin 9770 B. ii. 15 απο τινω[ν] μυωδων.

6. Cf. P. Berlin A. ii. 3-4 αισθανεται και κατα προ]αιρεσιν κινειται.

9. πεπλ[εκται, or some similar form, probably stood here ; cf. P. Berlin A. i. 1, B. iii. 10, 14, iv. 16. But the doubtful λ could also be α.

18. γινομενον : ορ τινομενον.

19. Possibly]τερον (ε]τερον ?), hardly ν]ευρον.

Frag. 2. i. 4. αποφαδες is difficult, and apparently there is some corruption. The fourth letter is conceivably a φ, and if so αποφαδες might be the original word. There is no possibility of reading απορια.

9. αισθητηριοις : cf. P. Berlin B. iv. 19.

10. Cf. P. Berlin B. ii. 10-11 οστων των τε λοιπων και των της ραχ[ε]ως.

11. γεγεν[ηται or γεγεν[ημενοι seems unavoidable, though the division is contrary to rule. γεγεν[η] . . . hardly suits the context.

ii. 1-3. On the character of these three lines cf. introd.

8-9. The distinction between the motor and sensory nerves is here clearly stated ; cf. the passage of the Berlin papyrus quoted in the note on Frag. 1. ii. 6.

Frag. 3. ii. 1-2. The nerves of the brain are not expressly mentioned in the Berlin fragments, and this passage confirms Kalbfleisch's remark (*I. c.* p. 10) that the writer 'kennt . . . doch wohl die Hirnnerven'; cf. P. Reinach 2, ii. 8 εὐκε[φαλ] . . .

5. Cf. P. Berl. A. iv. 1-2 διὰ τέ των] εν τωι ιερωι οστωι τρηματων και διὰ των κοιλων των εν τω οσφυι.

6. τριτα, which is clearly written, gives no sense, and some such word as τριπλασια seems required; τριτ(τ)α, as Ilberg suggests, would be the gentlest remedy. In explanation of και αυτα in the next line he further conjectures that the thickness of the lower vertebrae had just been referred to.

7 sqq. Cf. P. Berlin A. ii. 1-2 διαπεφ[ν]κεν εις αιδοι[ον μη]τραν κυστιν διδυμους κτλ. The διδυμοι are mentioned again in Frag. 4. 9.

11. τοπον Ilberg.

Frag. 4. 2. τ]α σκελη: cf. P. Berl. A. i. 7, iv. 5, x. 1.

11. A slight mark above the line between ρ and ι may belong to a tall letter like φ or represent an interlineation or an accent (cf. e.g. P. Berlin B. iii. 15) or, most probably perhaps, be due to accident. There is another faint trace further to the right.

Frag. 5. 3. Whose is the opinion referred to is obscure. Ilberg compares the divergent views of Poseidonius and Chrysippus with regard to the νόσος τῆς ψυχῆς set forth in Galen, *De Placit. Hipp. et Plat.* v, while remarking that neither of those philosophers is likely to be meant here.

5. επιθυμητ.

22. MYTHOLOGICAL FRAGMENT.

Behnesa.

19.2 x 7.4 cm.

First century. Plate 5.

The following fragment gives a brief narrative of events at Troy subsequent to the death of Achilles. Both the beginnings and ends of the lines are lost throughout, but the extent of the lacunae, which are evidently considerable, can be fairly gauged from a comparison of ll. 7-9 and 10-14, where a minimum loss of from 14 to 16 letters is indicated for the first 13 lines; in the lines following the gaps are still larger. It is desirable not to exceed the minimum in order to avoid increasing the breadth of the column, which, in any case, will be rather broader than is usual. How the supplements are to be divided between the lines is of course uncertain; the arrangement adopted below is quite arbitrary, and several of the restorations are only made *exempli gratia*.

The events described in the papyrus are as follows:—1. (ll. 1-10) Expedition of Odysseus and Diomedes to the Trojan citadel in quest of the Palladium, the removal of which had been declared by Helenus to be one of the conditions of the fall of Troy; they kill among others Corybus (Coroebus), son of Mygdon, who had come to assist the Trojans, and return to the camp with the Palladium. Joy of the Greeks and discomfiture of the Trojans. 2. (ll. 11-14) Voyage of Odysseus and Phoenix to Scyros to fetch Neoptolemus, who returns with them and receives from Odysseus the arms of Achilles. 3. (ll. 16 sqq.) Arrival of Eurypylus, son of Telephus, from Mysia, bringing aid to the Trojans. These subjects were all treated in the *Little Iliad* of Lesches or Lescheos, though not apparently in the same order. According to the summary of

Proclus (cf. note on l. 1) the capture of the Palladium by Odysseus and Diomedes occurred after the arrival and death of Eurypylus; and that Proclus is correctly presenting the sequence of the *Little Iliad* is evident from the close agreement with him of the *Epitome* of Apollodorus, who, though he had other sources than the *Little Iliad*, was at this point obviously summarizing that work (cf. note on l. 1). Another peculiarity of the fragment is the time and occasion of the death of Coroebus, who according to Virgil, *Aen.* ii. 341, 425, and Quintus Smyrnaeus xiii. 168 sqq. was slain during the sack of Troy. But we know from Pausan. x. 27. 1 (cf. note on l. 4) that the author of the *Little Iliad* differed from the common account in attributing the death of Coroebus to Diomedes instead of to Neoptolemus (Virgil assigns it to Peneleus), and it is possible that he also connected it, as the papyrus does, with the seizure of the Palladium. The real divergence lies in the precedence of the latter event, apart from which the new text is nearly allied in matter, as it is also in manner, to the summaries of Proclus and Apollodorus. There are, however, other traces of a version in which the capture of the Palladium was put earlier. Ovid, *Metamorph.* xiii. 1-381, makes it precede the dispute between Odysseus and Ajax for the arms of Achilles; in Tzetzes, *Post-Hom.* 509-17, it follows on the death of Ajax, and in Dictys v. 14 Ajax and Odysseus quarrel over the Palladium instead of the armour. Their chronology is thus analogous to that of the papyrus; but what is the ultimate source of this form of the story is quite obscure.

The text is written in rather large uncials upon the verso of an account dating probably from the latter part of the first century B.C. Early characteristics are evident also in the uncial hand, which is unlikely to be posterior to the first few decades of the century following. No lection signs occur. A pause is denoted by a short blank space in l. 14; the other intervals are less clearly marked.

Οδυσσευς και Διομηδη[ς εισελθοντες εις Ειλι[ον
οπως εκκλεψωσιν] το της Αθηνας ουρανο[ν]
αγαλμα τουτο Ελ]ενου παλιν αυτοις ειπαν[τος
αποκτεινοντιν] Κορυβον τον Μυγδω[νος
τον εκ Φρυγιας] εληλυθοτα επι συνημα[χι
αν τοις Τρωσιν] και αλλους αυτου ετερο[υς
.....] και σωζονται προς τους Ελ
ληνας εχοντες] το παλλαδιον ειτα γε[ινε
ται τοντοις μεν] χαρα των δε Τρωων [...
.....] τροπη επι τοις γεγενη[η
μενοις Οδυσσευς] δε και Φοινιξ πλε[ν
σαμενοι εις την] Σικυρον αγουσι τον Ν[εο
πτολεμον ηδη κα]ι αποδιδωσιν αυτω [Οδυσ
σευς τα οπλα του πατρο]ς αυτου α[....
.....]ται παρα τ. [...] .
... και κατα τον αυ]τον καιρον [Ευρυπυ
λος ο Τηλεφον υιος] εκ της Μυσιας πα
ραγεινεται βοηθων] τοις Τρωσ[ι]

..... Πριαμω ειτα
..... γενεται μαχη

1 sqq. Cf. Apollodorus, *Epit.* 5. 11-12 τούτων (sc. the prophecy of Helenus) ἀκούσαντες Ἐλληνες τὰ μὲν Πέλοπος δοτά μετακομίζουσιν, Ὁδυσσέα δὲ καὶ Φοίνικα πρὸς Λυκομήδην πέμποντιν εἰς Σκύρον, οἱ δὲ πείθοντι Νεοπτόλεμον προέσθαι. παραγενόμενος δὲ οὗτος εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ λαβὼν παρ' ἐκόντος Ὁδυσσέως τὴν τοῦ πατρὸς πανοπλίαν πολλοὺς τῶν Τρώων ἀναιρεῖ. ἀφικεῖται δὲ ὑστερον Τρωσὶ σύμμαχος Εὐρύπυλος ὁ Τηλέφον πολλὴν Μυσῶν δύναμιν ἄγων· τοῦτον ἀριστεύσαντα Νεοπτόλεμος ἀπέκτεινεν. Ὁδυσσεὺς δὲ μετὰ Διομήδους παραγενόμενος νύκτωρ εἰς τὴν πόλιν . . . δὶ' ἔκεινης (sc. Helen) τὸ παλλάδιον ἐκκλέψας καὶ πολλοὺς κτείνας τῶν φυλασσόντων ἐπὶ τὰς ναῦς μετὰ Διομήδους κομίζει, and the analysis of the *Little Iliad* in Proclus, *Chrest.* (Kinkel, *Epic. Graec. Frag.* p. 36) καὶ Νεοπτόλεμον Ὁδυσσεὺς ἐκ Σκύρου ἄγαν τὰ ὅπλα δίδωσι τὰ τοῦ πατρός καὶ Ἀχιλλέν τῷ φαντάζεται. Εὐρύπυλος δὲ ὁ Τηλέφον ἐπίκουρος τοῦς Τρωσὶ παραγίνεται καὶ ἀριστεύοντα αὐτὸν ἀποκτείνει Νεοπτόλεμος. . . καὶ μετὰ ταῦτα σὺν Διομήδει τὸ παλλάδιον ἐκκομίζει (sc. Odysseus) ἐκ τῆς Ἰλίου.

3. Ελεγον κτλ.: cf. Apollod. *Epit.* 5. 10 καὶ ἀναγκαζόμενος ὁ Ἐλενος λέγει πῶς ἀν αἰρεθείη τὸ Ἰλιον, πρῶτον μὲν εἰ τὰ Πέλοπος δοτά κομισθείη παρ' αὐτούς, ἔπειτα εἰ Νεοπτόλεμος συμμαχοίη, τρίτον εἰ τὸ διαπετὲς παλλάδιον ἐκκλαπείη.

4. Κορυβον: cf. Pausan. x. 27. Ι ἀφίκετο μὲν δὴ ἐπὶ τὸν Κασσάνδρας ὁ Κόροιβος γάμον, ἀπέθανε δέ, ὡς μὲν ὁ πλείων λόγος, ὑπὸ Νεοπτολέμου, Λέσχεως δὲ ὑπὸ Διομήδους ἐποίησεν. The name is sometimes spelled Κόρυβος elsewhere, e. g. Etym. Mag. 577. 33, but Κόροιβος is no doubt the correct form. Μυγδόνος not Μυγδῶνος is moreover the genitive of Μυγδῶν, e. g. Homer, Γ 186.

6. ετερούς = εταιρούς; cf. the analogous interchange of *v* and *oi* in l. 4.

11. Phoenix is named in this connexion also in Soph. *Phil.* 343 and Philostr. iun. *Imag.* 2, as well as by Apollodorus in the passage quoted on l. 1. According to Quintus Smyrn. vii. 169-417 and Tzetzes, *Post-Hom.* 531, Diomedes was the companion of Odysseus on this occasion. In Proclus' argument of the *Little Iliad* cited above, as in Homer, λ 508, only Odysseus is mentioned; but it would be too much to infer from the silence of Proclus that Phoenix was not coupled with Odysseus in the *Little Iliad*.

14-15. Perhaps Α[χι]λλευς δε αυτω . . . φανταζεται παρα τω [τυμβω; cf. the passage from Proclus quoted in the note on l. 1, Eurip. *Hecuba* 37 sqq. ὁ Πηλέως γὰρ πάτης ὑπὲρ τύμβου φανεῖται, κτλ., Quintus Smyrn. xiv. 179 sqq., and Westermann, *Mythogr. Gr.* p. 382.

19. Πριαμω: or πολεμω?

23. EPITOME OF THE ODYSSEY.

6.5 x 15.4 cm.

Second century.

This fragment contains the ends of two columns from an epitome of the *Odyssey*, written in round upright uncials which appear to date from about the middle of the second century. A stop in the central position in l. 10 and a rough breathing in l. 11 may well be original, but the supplement of an omitted word at the end of the latter line looks like a subsequent addition. What remains of Col. i relates to the third book, of Col. ii to the sixth; hence it is probable that Col. i was actually the first of the epitome, which, if the space devoted to the successive books was fairly constant, could have been completed in eight columns. The books were treated separately, and at the head of the several abstracts stood the first verse of the book concerned (see ll. 9-10), preceded no doubt by the book's number. There is little in common between the wording of these abstracts and that of the ὑποθέσεις in the extant scholia.

Col. i.

[14 letters]λα . [. . . .
[νοστο]ψ της εξ Ιλιου αναμεμη[η]
ται των Ελληνων και των
[τοις] μ[ν]ηστηρσιν διαπρασσο
5 [μενω]ν ετι δε τα περι την . . [.]
[. . . .]ν και προπομπαν Τηλε
[μαχ]ου εις Λακεδαιμονα προς
[των Πυ]λιων

Col. ii.

ως ο μεν ενθα καθευδε πολυ
10 τλας διος Οδυσσευς περιεχει
Αθηνα
ως παρισταται καθ υπνους Να[ν
σικαα κελευονσα αμη ημερα επι
τους πλυνους πορευεσθαι και
[ι]ματια καθαραι Ναυσικαας την
15 [ο]μειλιαν προς τον πατερα Αλ
κωον υπερ την απηνην α . [

ll. 2-8. ' . . . makes mention of the return of the Greeks from Ilium and the deeds of the suitors ; and further the events concerning . . . , and the dispatch of Telemachus to Lacedaemon by the Pylians.'

2. *αναμεμη[η]ται* is not a very satisfactory reading, chiefly because the *η* must be supposed to have been written either very small or above the line in order to be got into the space. This supposition is, however, less objectionable than to assume the division *αναμεμη[η]ται*. The subject of the verb is presumably Nestor, the reference being to γ 102 sqq.

5. ετι δε : sc. περιεχει; cf. ll. 10 and 14-15. At the end of the line the second letter after *την* is a round one and the preceding vestiges suit *a*. *Aθ[η]* could well be read, and a mention of Athena would be most appropriate (cf. γ 331 sqq.), but *Aθ[η|να]ν* does not fill the lacuna, and with *Aθ[η|να]ν* the difficulty is to find another substantive short enough. It is not at all likely that *Aθ[η|ναια]ν* was written or that *Aθηνας* was abbreviated.

6. 1. *προπομπην* or *προπομπιαν*. Cf. γ 475 sqq.

9-10 = ζ 1.

10-16. 'The contents are, how Athena appears in sleep to Nausicaa bidding her to go at daybreak to the washing-tanks and cleanse the linen; the conversation between Nausicaa and her father about the wagon . . . '

16. *υπερ την απηνην* for *υπερ της απηνης* is a remarkable construction.

24. SCHOLIA ON HOMER, ILIAD IV.

Behnesa.

11 x 7.7 cm.

First century. Plate 8.

Remains of two columns of a Homeric commentary, written in a medium-sized semi-uncial hand which is probably not later than about the middle of the first century A.D. A single high stop occurs in l. 16, and a pause before a quotation is marked by a short blank space in l. 28. On the verso is part of a demotic account.

The book to which the commentary relates is doubtless Δ, what survives being for the most part a discussion of the interpretation of ll. 306-7 ὃς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὅν ὄχέων ἔτερ' ἄρμαθ' ἵκηται, ἔγχει ὁρεξάσθω, ἐπεὶ ή πολὺ φέρτερον οὐτω. In Col. i an eccentric explanation of that passage, noticed without reference to an author in Schol. A and Eustathius *ad loc.*, is cited, and is followed by an allusion to Apollonius and another person, though whether as supporters of the preceding view or of a different opinion is uncertain. The same passage is still under consideration in the upper part of Col. ii.

The commentary was thus on an extensive scale, pointing, like the palaeographical evidence, to a comparatively early period; and in view of the verbal coincidences in ll. 12-16 with Schol. A it seems not improbable that the writer may have been Aristonicus or Didymus. As for the Apollonius who is quoted as an authority in l. 17, Dyscolus is excluded by the date of the papyrus, the compiler of the Lexicon may be dismissed on similar grounds, while the son of Molon was perhaps hardly of sufficient importance to be given so much space. There remains Apollonius of Rhodes, who is known to have interested himself in the criticism of Homer and Hesiod, and is supposed to be referred to in the extant scholia at Δ 4, 97, τ 177. Mr. Allen remarks that exegesis of the fanciful character described would be more natural in one of the older grammarians.

Col. i.	Col. ii.
.	.
[17 letters]. ψ.	.. [18 letters
[.....] εικοτως	20 μηδε[16 "
[.....]ις την τα	παρεισαγει Διομηδη πα
[ξιν.....]ην των πο	ραδεχομειον τον Νεστορα
5 [λεμιωνι]κηται τιμω	φησι γαρ Νεστωρ δ εν χειρεσ
[.....]τον εστιν	σι λαβη ηνια σιγαλοεντα . . .
[.....]αν τα εαυτουν	25 γαρ αγωνι[.]
[απολιπων] αρματα η ιππουν	π[.]ουνο[.]
[βληθεντ]ος η αλλου τινος	χρησ[.]αλ[.]
10 [ατυχη]ματος γενομενου	μενη[.] αλ[λα σε γηρας τειρει
[εφ ετερων επι]βηναι βιαζη	ομοιον ως [οφελεν τις αν
[ται παταξ]ατωι τις αυτον	30 δρ[ω]ν αλλοσ [εχειν συ δε κου
[εγχει ευ]τελες γαρ κρινει	ροτεροισι μ[ετειναι]
[το τεθναν]αι τον τοιουτον	[.]τιων οι γ[.]
15 [και μη ζην α]υτον συγχεον	[.]ραφω[14 letters
[τα την ταξι]. εγδεχονται	.
[δε κα]ι Απολλωνι	.
[οις] . . . αυτου	.
.	.

3-7. Mr. Allen suggests εις την τα[ξιν ικομενος τ]ην των πο[λεμιων διαμα]χηται, τιμω[μενος κατα του]τον εστιν. [κατ αλλους δ οι] αν κτλ., supposing that ll. 1-6 contain the ordinary interpretation of Δ 306-7, ll. 7-18 that of Apollonius (ll. 16-17 εγδεχονται [δε ουτω και], which is hardly long enough), and ll. 19-28 the refutation of the latter. This may be on the right lines, but it is also possible to complete τιμω as e. g. τιμω[ρητεος] and to regard ll. 1-16 as all belonging to the same explanation, to which that of Apollonius is afterwards opposed. In l. 5 the doubtful κ may be χ, but κ seems rather more suitable;]ις in l. 3 is perhaps τις.

7-16. 'If he leave his own chariot, whether on account of a horse being stricken or the occurrence of some other disaster, and force his way on to another, let some one smite him with his spear; for Nestor judges it a thing of small account that such a man should perish and not live when disturbing the ranks.'

7 sqq. Cf. Schol. A 307 ή διπλή πρὸς τὸ σημαινόμενον, ὅτι ἐκ τοῦ ἔγχει δρεξάσθω ἐστὶν ἔγχει παταξάτω τις αὐτόν, ὥστε παραλείπει τὸ τις καὶ τὸ αὐτόν. καὶ τὸ ἐπιλεγόμενον τοῦτο συνίστησιν, ἐπεὶ η πολὺ φέρτερον οὕτω τὸ ἔνα τεθνάναι

ἢ τὴν δλην τάξιν συγχυθῆναι, and Eustath. 475. 40 κατὰ δὲ ἐτέρους ἐκεῖνος ὁ ἔτερος ὀμοεθνῆς ὁ τὸ ἄρμα ἔχων ἔγχος ἐκτείνας παταξάτω τὸν τοιοῦτον, ἵνα δηλαδὴ μηδεὶς τὸ ίδιον ἀφῇ ἄρμα φόβῳ τοῦ ὑπὸ τοῦ συμφυλέτου τρωθῆναι καὶ πεσεῖν.

18. Mr. Allen proposes καὶ ο μαθητῆς or διδασκαλῆς αὐτοῦ, but the former would not fill the space, and though the vestiges of the letters are extremely scanty, they do not well suit ο.

21. παρεισαγεῖ: sc. δ ποιητῆς, which perhaps immediately preceded in l. 20.

23-4. The quotation is from Θ 116.

24-8. The following restoration of these lines is suggested by Mr. Allen: ην] γαρ αγωνιζομένος . . . π[αλιν] ουν ο [ποιητῆς . . . α]χρησ[τα] τα λ[εψανα οσα αν] μενη.

28-31 = Δ 315-16, apparently a fresh lemma.

32-3. ιππων might be read in l. 32 and γραφων is possible in the line below.

25. LEXICON TO HOMER, *ILIAS XVIII.*

Behnesa.

16.1 x 3.5 cm.

Second century.

This fragment of a Homeric lexicon is contained on the verso of a narrow strip from the bottom of a column, and is written in well-formed upright uncials of the oval type, dating probably from the latter half of the second century; on the recto there are some scanty remains of a cursive document belonging to the reign of Trajan. The lexicon is of the same class as P. Amh. 18, and is arranged in just the same way, the lemmata being made to protrude slightly into the left margin. It is somewhat fuller than the so-called Scholia Didymi, to which, like P. Amh. 18, it stands in close relationship; cf. also P. Amh. 19. So far as it goes the text is confined to the bare equivalent of the less obvious words and phrases, but the fragment is too short to justify the inference that other explanatory matter was entirely absent.

σπε[νδοντα	373	εποιήειτο	380
ποιο[ν] . [προμ[ολονσα προελ	382
τα[15 θο[νσα	
κυκλα . . [375	λιπα[ροκρηδεμνος	382
5 θειον δνσ[αιατ αγω	376	λαμ[προν εχουσα κρη	
[ν]α [.] τα τ[ων θεων		δεμ[νον	
αθρ[ο]ισ[ματα . . .		απν[ε [εγεγαμηκει	383
νο . . . ρ[20 αιδοιη [αιδεσιμος	386
νεοιατο [.	377	ον τι [θ]α[μιζεις ον πυ	386
10 ηρτυε [κατεσκευα	379	κνω[ς	
ζε [ονδ[αμως	
δεσμου[ς ηλους	379		

2. Either ποιο[ν]ι[τα] or ποιο[ν]μ[ενον]: the remaining vestige is equally consistent with μ or ν.

4. Schol. A B Townl. cite the variant ὑπόκυκλα, but that is hardly likely to have been referred to here.

6–8. Cf. Schol. Did. θεῖον δ. ἄγ. εἰς τὰ τῶν θεῶν κατελεύσονται τεμένη καὶ ἀθροίσματα. There is not room for εἰς in front of τα, and very likely there is nothing lost there. νο in l. 8 may be τεμένος, but the vestiges do not well suit, e. g., τεμένος προσιοντιν.

10. [κατεσκενα]ζε: so Schol. Did. [ητοιμα]ζε (Schol. B Townl.) would not suit the space so well.

12. ηλους: or λαβάς. Cf. Schol. Β δεσμοὺς δὲ τὰς λαβάς, ἡ τὸν ηλους . . . ηλους καθὸ συμβάλλουσι κτλ.

13. Perhaps ενηργει; cf. Schol. Did. I 12.

14. προελθοντα: so Schol. Did.

17–18. Cf. Schol. Did. ἥτοι λαμπρὰ ἔχοντα περιβόλαια τῇ κεφαλῇ, ἐξ οὐ εὐσταλῆς καὶ κοσμία, ἡ λιπαρὰ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου, Schol. Townl. καὶ ἀλλαχοῦ 'λιπαρὰ κρήδεμνα' τὰ λαμπρά.

19. Cf. Schol. Did. Π 178 κατὰ νόμον συνώφκει, ἐγεγαμήκει.

20. Cf. Schol. Did. Ξ 210 αἰδοὺς ἀξία, αἰδέσιμος.

21–3. Cf. Schol. A B Townl. ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς . . . οὐ γὰρ πυκνῶς εἴωθας ἡμῖν ἦκειν, and Schol. Did. πυκνῶς οὐ παρεγένουν.

26. APION, ΓΛΩΣΣΑΙ ΟΜΗΡΙΚΑΙ.

Behnesa.

11 x 9.9 cm.

First century. Plate 8.

The following fragment of a Homeric glossary is written in an upright and clear cursive hand which may be assigned with confidence to the first century A.D. The text is arranged in paragraphs, a new line being begun at each new Homeric word; and these words, as is usual in such cases, are made to project by two or three letters into the left margin. No lectional signs of any kind occur. On the verso is part of an account, which may itself fall within the first century.

It is not so rash as it may at first sight perhaps appear to attribute such a small fragment as the present to a work so shadowy as the glossary of Apion. There is extant a short alphabetical vocabulary, bearing the name of Apion, which was printed by Sturz from a Darmstadt MS. in his edition of the *Etymologicum Gudianum* (pp. 601–10). Its genuineness was denied by Lehrs (*Quaest. Ep.* p. 33) and others; in 1885, however, A. Kopp (*Hermes*, xx, pp. 161 sqq.) maintained that though greatly altered by epitomizing processes it nevertheless represented an authentic work. Kopp's acute criticism failed to convince L. Cohn (Pauly-Wissowa, *Real-Encycl. s. v. Apion*), but is now thoroughly vindicated. The essential and peculiar principle of the Darmstadt glossary (D) is an enumeration of the meaning of Homeric words which are used in more than one sense, with illustrative quotations. In the earlier portion this method is to be clearly recognized; later on it is obscured by the omission of the quotations and by other compressions. Now the principle of D is precisely that of the fragment before us. In the latter the successive words are regularly followed (1) by a figure indicating the number of meanings borne by the word in the Homeric poems, (2) a specification of the meanings, (3) illustrative quotations from the *Iliad* and *Odyssey*; e. g. [ὄνειρος] β· τὸν θεὸν καὶ τὸ δι' αὐτοῦ θέα[μα]. ὅταν μὲν τὸν θεόν, βάσκ' ίθι, οὖλε Ὀνειρε, ὅταν δὲ τὸ δι' αὐτοῦ θέαμα, ὡς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέστητο (ll. 7–10). Let us compare a couple of articles in D: ἀλαπάξαι δύο. τὸ ἐκπορθῆσαι, ὡς Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, ἡ ἐκκενῶσαι, ὡς νέων δ' ἀλάπαξε φάλαγγα . . . ἀμείβομενος γ σημαίνει τὸ ἀποκρινόμενος τῷ λόγῳ, τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, καὶ τὸ κατὰ μικρόν τι ποιεῖν, οἱ μὲν

{*απ*}άμειβόμενοι φύλακας ᾔχον, καὶ τὸ ἐναλλάσσειν, ὡς (l. ὁς) πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε⁹ ἀμειβε. The similarity is striking: practically the only difference is that the illustrations here follow immediately the meaning, an alteration readily explained as due to the desire for brevity; occasionally the arrangement of D is actually the same as that of the papyrus, e. g. ἀργύριον δ· τὴν υἱην, καὶ τὸ καλόν κτλ. . . τὴν μὲν υἱην, ἀργύρεον χρυσέοισιν ἀστράφεσσιν ἀρηρός· τὸ καλόν, κλῦθι μεν κτλ. Had the papyrus contained words beginning with *a* instead of *o* the affinity might have been still more evident. Of the three which occur, ὀμφαλός, ὄνειρος, and ὄπλον, only the last is represented in D, the other two having been omitted probably as of minor importance. The article ὄνειρος, it may be observed, is quite in the manner of D, where there are ten instances of such names, e. g. ἄτη· τὴν δαιμόνα, καὶ τὴν βλάβην· ἡ δ' Ἀτη σθεναρή κτλ. With regard to ὄπλον, D leaves out the quotations, but the same meanings are distinguished as in the papyrus, though in rather different language (cf. note on ll. 11-18).

The so-called *'Απίωνος Γλῶσσαι Ομηρικαί* have fared ill at the hand of the epitomizer, as the lexicon of Apollonius, to a less degree, is plainly shown by the Bodleian fragment (*Class. Rev.*, Nov. 1897, pp. 390 sqq.) to have done; but so far from being *toto colore recentiores*, as Lehrs held, they are proved to be based on a scheme identical with that of a glossary current in the first century. That glossary may be earlier than Apion; it can hardly be later. In these circumstances a strong presumption arises in favour of the reputed authorship of D. The common-sense view is that tradition is once more upheld, and that the mediaeval glossary is ultimately, what it professes to be, the work of Apion, of which the papyrus offers a specimen in its original form.

1. *κυρίως* is similarly used in the Darmstadt glossary, e. g. *φίλος* *κυρίως* δ ἐρῶν. The last two letters of *ἀνθρώποις* are over a deletion.

2-3. The letters originally written between *ηλου[ς]* and *οταν* have been so effectively deleted as to be quite illegible.

4-6. The quotations are from Φ 180 and Λ 34.

8-10. From B 8 and δ 841. *ως σοι* in l. 9 is a mistake for *ως οι*.

11-12. The Darmstadt glossary has *ὅπλα σχοινία*, καὶ τὰ πολεμικὰ ἐργαλεῖα, καὶ τὰ τεκτονικὰ ἡ χαλκευτικά. Apollonius is very similar: *ὅπλα τὰ πολεμικὰ λέγει*, καὶ τὰ τῆς νεὼς σχοινία, καὶ τὰ χαλκευτικὰ ἐργαλεῖα.

13-18. The quotations are from ξ 345, ζ 268, and Τ 21. In l. 16 *μελαινῶν* was apparently written for *μελαινῶν*.

19. The Homeric word and its explanations must have been short if *οταν*, as would be expected, introduces the citations.

27. ASTRONOMICAL TREATISE.

20.8 x 36.4 cm.

Third century.

Three columns, inscribed on the verso of 43 in a legible cursive hand of the latter part of the third century. The columns are imperfect at the bottom, but the loss is no doubt trifling, since in 43, where the lines are closer together, the lacunae at the ends of the columns amount to only three lines. Column i, which is preceded by a broad margin and surmounted by the symbol for the moon, was evidently the first of the treatise, and it appears not unlikely that Col. iii was the last, though on this side the margin is quite narrow. That column terminates with a table of the Roman emperors from Commodus, with their regnal years, the last name before the break being that of Gallus (A.D. 251-3), and the palaeographical evidence indicates that the table was not carried down much further. A slight compression of the lines in this table also suggests that the scribe was concerned to include the whole of it within the limits of the column. There is a considerable use of abbreviation; the more noticeable forms are κ' for *καὶ* (in l. 53 κ), πρ (to which σ is sometimes added) in the form of a monogram, with the π either square or semicircular, for *πρόσθες*, ωρ also as a monogram for *ωρα* and its cases, μ (o small and low down between the tops of the μ) for *μοῆρα* and cases, and %. for *ἔστι*. ν at the end of a line is occasionally represented by a horizontal stroke above the preceding vowel. An isolated instance of an elision-mark is found in l. 48, but no accents or breathings occur. Horizontal lines are placed over numerals, the stroke covering the entire number when composed of more than one figure; for convenience of printing, these lines are omitted in the text given below. The copyist makes a number of mistakes, and clearly failed in places to comprehend what he was writing; there is also reason to call in question the accuracy of his figures in several passages.

The contents of the three columns are somewhat heterogeneous. Col. i and the greater part of Col. ii (ll. 1-50) are occupied with mathematical formulae for the calculation, after a given number of years, of (a) the day, according to the Egyptian calendar, on which a certain *ἔποχή* occurred, and (b) the corresponding longitude and latitude. *ἔποχή*

is the general term for a position occupied by a heavenly body ; the particular ἐποχή here meant is that of the moon in, apparently, its anomalistic revolution from perigee to perigee. For the solution of the problem two distinct formulae are given, a longer (ll. 1-31) and a shorter (ll. 32-50), but in neither case is the method quite clear. Apart from minor obscurities it is not evident why at the outset 2 years and 61 days are added in the first process (ll. 1 and 3) or 92 years in the second (l. 33). Presumably the initial divergence is to be explained by the use of different eras as starting-points, and Prof. Smyly, upon whose valuable annotations on this papyrus the present commentary largely depends, suggests that the era used in the first formula is that of Philip, the era in the second being the end of the reign of Commodus ; cf. note on l. 33.

In l. 51 begins a new section, which is headed περὶ σύνδεσμον. *σύνδεσμοι* mean the moon's nodes, i. e. the points where the planet's orbit intersects the ecliptic, to which it is inclined at a small angle. These points are not constant, but have a retrograde motion along the ecliptic ; and ll. 52 sqq. describe a method for determining the change of position.

Col. iii gives the formula for finding the date of the solstices and equinoxes on the Egyptian calendar, starting from the observations of Ptolemy ; the observations correspond closely with those of the *Syntaxis Mathematica*, though they are somewhat differently stated. This is followed by a section of the chronological Canon, which differs from the ordinary form in counting the years from the beginning of the reign of Augustus instead of from the death of Alexander, and in combining the reigns of associated emperors. The number of years required to produce the longer era is written at the side of the first row of figures

On the other side of the papyrus in the margin between two columns of the Homeric text is endorsed the title 'Τπόμημα Πτολεμαίου. Can this title be accepted literally ? It is sufficiently evident that Ptolemy did not actually write Col. iii ; and in the two preceding columns there are some suspicious discrepancies from the *Syntaxis Mathematica* (cf. note on ll. 14-24), as well as the anachronism of a reference to Commodus in l. 33. When to these difficulties there is added the consideration that little affinity of style is to be recognized between this treatise and the other works of the writer whose name it claims, some doubt of its authenticity will not appear groundless. Perhaps the attribution to Ptolemy merely rests upon the use made of his observations in Col. iii, though it is possible that the processes set forth in Cols. i-ii were originally formulated by him. But 'A treatise of Ptolemy' cannot be regarded as a strictly accurate description, and therefore his name has not been placed at the head of this article.

Col. i.

¶
 τὰ πλήρη ἔτη, πρόσθες β, ἀρον ἀνὰ κε,
 τὰ λοιπὰ ἐπὶ τέξε, τοὺς κύκλους
 τοὺς ἀνὰ κε ἐπὶ λβ, εἴτα πρόσθες ξα.
 5 συν{τ}άξας πάντα τὸν ἀριθμὸν ἀρον,
 ἀν ἔχης, ἀνὰ 'Γλα, καὶ τὰς λοιπὰς {Γ}

NEW CLASSICAL TEXTS

ἀνὰ σμη, κ(αὶ) τὰς ὑπολειφθείσας
 ἀρον ἐπὶ μὲν τῶν συνδέσμων
 ἀπὸ τγ, ἐπὶ δὲ τῶν μὴ συν-
 10 δέσμων ἀπὸ σμη, κ(αὶ) τὰς λοι- {π(ας)}
 πὰς διέκβαλε ἀπὸ Θὰθ νεομηνίᾳ
 κ(αὶ) γύ(νεται) ἡμέρα τῆς ἐποχῆς
 [v]
 κατ' Αἰγυπτίους, οἱ δὲ [[σι . . ων]] σύνδε-
 σμοι γύ(νεται) τω ἔ κ(αὶ ?) κδ κγ. ἡ δὲ
 15 μο(ίρα) οῦτως εὐρίσκεται· τοὺς κύκλους
 τοὺς ἀνὰ κε ἐπὶ μὲν μήκους ποίησον
 ἐπὶ μο(ίρας) σφβ λγ νζ κα, ἐπὶ δὲ
 τοῦ πλάτους ἐπὶ μο(ίρας) ζ λη ια
 κδ με, τοὺς δὲ ἀνὰ Ἄλα ἐπὶ
 20 μὲν μήκου[ς] ἐπὶ μο(ίρας) τλζ λα ιθ
 ζ ἐπὶ δὲ πλάτους ἐπὶ θ ιβ μγ
 μη ιε, καὶ τοὺς ἀνὰ κ μη ἐπὶ μὲν
 μήκους ἐπὶ μο(ίρας) κζ μγ κδ νς
 ἐπὶ δὲ πλάτους β μγ κη λδ ο, κ(αὶ)
 25 ἀν ἀφέλγς ἀπὸ σμη, πρόσλαβε ἐ-
 πὶ μὲν μήκους ἄλλας μο(ίρας) κζ μγ
 κδ νς ἐπὶ δὲ πλάτους β μγ κη λδ ο,
 ἔαν δὲ ἀπὸ τγ, ἐπὶ μήκους λη [. .].
 [.]. ἐπ[ὶ δε πλάτους . . .] γγ ιδ · [. .].

.

7. First ε of υπολειφθείσας corr. from ι.

10. λοι' Pap.

16. ποιησō Pap.

22. με̄ Pap.

Col. ii.

30 αὐτ(ῶν ?) μήκους μ[.] · ζ λγ ν πλάτους
 ιβ ιβ λθ ιθ ιε, είτα διέκβ(αλε) ἀπὸ Λέοντος.
 ἄλλως συντομώτερον ἀπὸ ἀρχῆς· κε
 ἀπὸ Κομμόδου πάντα τὰ ἔτη, πρόσθες) qβ, ἀρον
 ἀνὰ κ, είτα λοιπ(ὰ) ἔτη τξε. τοὺς κύ-
 35 κλους τοὺς ἀνὰ κε ἐπὶ λβ. συνάξας
 πάντα{ς} τὸν ἀριθμὸν ἀρον, ἀν ἔχγς, ἀνὰ
 Ἄλα. τὰς λοιπ(ὰς) ἀνὰ κ μη. κ(αὶ) οῦτως ἔσον-
 ται αἱ ἐπὶ τέλει περιλειπόμεναι πόσαι λε-
 πτουσιν εἰς σφγ, καὶ ταύτας ἀπόλυε
 40 ἀπὸ Θὰθ α κ(αὶ) γύ(νεται) ἡ ἡμέρα τῆς ἐποχῆς κα-
 τ' Αἰγυπτίους. αἱ δὲ μοίραι οῦτως κατα-
 λαμβάνονται· τοὺς κύκλους τοὺς ἀνὰ τλα
 ποίησον ἐπὶ μὲν μήκους ἐπὶ μο(ίρας) τλζ

λα ιθ ζ ἐπὶ δὲ πλάτους θ ιβ μγ
 45 μη ιε, τοὺς δὲ ἀνὰ κε μήκους) ἐπὶ μο(ίρας) σφβ
 ια κδ με, τοὺς δὲ ἀνὰ σμη μήκους
 ἐπὶ μο(ίρας) κζ μγ κδ νι πλάτους β μγ
 κη λδ, ἐπ' ἀέρος λάβε μήκους μο(ίρας) ιβ λδ
 μ λη πλάτους ἄρον ο κα κβ ιδ ιε,
 50 είτα ἀπόλυε ἀπὸ Λέοντος.

περὶ συνδέσμου.

περὶ συνδέσμου· τὰ πλήρη ἔτη, ἄρον ἀνὰ
 ιη, τὰ λοιπ(ὰ) ἐπὶ ιθ, κ(αὶ) τοὺς κατ' Αἰγυπτίους
 μῆνας ἐπὶ α λε, τὰς ἡμ[έρ]ας ἐπὶ ο γ ι
 55 συνάξας πάντα τὸν ἀριθμὸν . . . ωσον εἰς
 . . . [., τοὺς] κύκλους τοὺς ἀνὰ ιη ποίησον

37. εσō Pap.

48. επ' Pap.

56. ποιησō Pap.

Col. iii.

τροπ[αὶ κ(αὶ) ἰσημερίαι ἀσ ἐτήρησεν Πτολεμαῖος
 (ἔτει) υξγ [ἀπὸ τῆς Ἀλ]εξάνδρου τελευτῆς.
 θερινὴ τροπὴ [Με]σορὴ ια εἰς ιβ ὥρ(α) ζ
 60 νυκτ[ό]ις· πρόσθετος ἡμέρας ηβ λ. αιτη ἀρχή (ἔστι)
 τῶν τηρήσεων. [μ]ετοπωρινὴ [[τροπη]]
 ἰσημερία 'Αθύρ [θ] μετὰ α ὥραν ἔγγιστα
 τῆς τοῦ (ἡλίου) ἀνα[το]λῆς· πρόσθετης ἡμέρας πη ζ λ.
 χειμερινὴ τροπὴ Μεχεὶρ ζ ὥρα δ ἡμέρα[ς]
 65 πρόσθετης ἡμέρας φε λ. ἔαρινὴ ἰσημερία Παχῶν ζ
 μετὰ ὥρ(αν) α ἔγγιστα τῆς μεσημβρίας· πρόσθετης ἡμέρας φδ λ.
 (ἔστι) δὲ τὸ (ἔτος) γ Αἰλίου Ἀντωνίου. ἀπὸ οὖν
 δ (ἔτους) μέχρι τοῦ ἐνεστῶτος ἐνιαυτοῦ λα-
 70 βῶν καὶ τούτων τὸ δ ποίησον καὶ ἀπὸ
 τῶν συναχθεισῶν ἡμερῶν ἄρον ἐ-
 κάστου ἐνιαυτοῦ ἀνὰ ο ο ιβ, καὶ
 τὰς τειμένας πρόσ[θ]ετης ἐκάστη τῶν
 τηρήσεων.

75 λοιπὰ ἔτη Αἰλίου Ἀντωνίου [ζ]

σκα	Κομόδου	λβ	[σ]α (ἔστι ?)	ρη	σφδ
σμι	Σεονήρου	κε	σα	σκβ	
σν	Ἀνοσίου	δ	σα	σμζ	
σξγ	Ἀλεξάνδρου	ιγ	σα	σνα	
σξτ	Μαξιμίνου	γ	σα	σξδ	
σοβ	Γορδιανοῦ	τ	σα	σξζ	

NEW CLASSICAL TEXTS

$\sigma\eta$	Φιλίππων	ς	$\sigma\alpha$	$\sigma\gamma$
$\sigma[\pi]$	Δεκίον	β	$\sigma\alpha$	$\sigma\theta$
[$\sigma\pi\beta$]	Γάλλ[ou]	[β]	[$\sigma\alpha$]	[$\sigma\pi\alpha$]

On the recto, between Cols. iii and iv

ὑπόμνημα Πτολεμαίου.

62. εγιστα Pap.; so also in l. 66.

65. ἰσημερια Pap.

76. q of ρq corr.

82. φιλιππῶν Pap.

2-11. The operations prescribed are:—Add 2 to the complete number of years, divide the result by 25, multiply the remainder by 365 and the quotient by 32, then add 61; add together the numbers so obtained and divide the total, if possible, by 3031 and the remainder by 248, subtract the remainder from 303 or 248, and number off the final remainder from Thoth 1.

Division by 25 is a device for eliminating multiples of 3031, for if the number of Egyptian years be $25x+y$ (x being the quotient and y the remainder) the number of days will be $365(25x+y) = 9125x+365y = (9093+32)x+365y$. Rejecting $9093x$, which is a multiple of 3031, we have the remainder $32x+365y$, corresponding to the rule in ll. 3-4. The elimination of 3031 and its multiple 9093 implies that these numbers of days were treated as lunar cycles, and as a matter of fact the moon would be in the same position approximately in its orbit at the beginning and end of those periods. 3031 days are equivalent to 8 years 3 months and 21 days of the Egyptian calendar. The corresponding anomalistic numbers in the tables of Ptolemy, *Synt. Math.* (ed. Heiberg, pp. 286 sqq.), are:—

8 years	349°	44	59	49	29	51	20
3 months	95°	50	54	26	47	58	30
21 days	274°	21	52	42	15	11	39
Total	719°	57	46	58	33	1	29

This total differs by less than $2\frac{1}{2}$ minutes from 720° or two complete revolutions. Again, with regard to the third divisor 248 (l. 7), which, like 9093 and 3031, recurs in the shorter method of Col. ii, a comparison with Ptolemy's tables gives an analogous result. This cycle is equivalent to 8 months and 8 days, for which the anomalistic numbers are:—

8 months	255°	35	45	11	27	56	0
8 days	104°	31	11	30	22	55	52
Total	360°	6	56	41	50	51	52

The sum thus obtained is not quite 7 minutes in excess of one complete revolution.

5. συνάξας, not συντάξας, is the usual word; cf. e. g. ll. 35, 55, and 71.

6. The figure 'Γ at the end of this line is meaningless. Perhaps it is a mistake for $\delta\rho(\sigma\nu)$.

8-10. This part of the rule is obscure. σύνδεσμοι must mean, as usual, the moon's nodes, but it is not evident why 'in the case of nodes', i. e., apparently, when the given ἐποχή is a node, the subtraction is to be from 303, and otherwise from 248. It should be noted that the difference between the two numbers, 55 days, is almost exactly two anomalistic months, the month consisting of 27.5545995 days. Another difficult reference to σύνδεσμοι occurs in ll. 13-14.

10-11. λοιπας was written in the abbreviated form λοι' at the end of l. 10, but the second syllable was repeated at the beginning of l. 11. διεκβάλλειν means to measure off a given number of divisions from a fixed point on a graduated scale; cf. e. g. Ptolemy, Introd. to Πρόχειροι Κανόνες, p. 8 (Halma) τὸν . . . ἀριθμὸν διεκβάλλοντες ἐπὶ τῷ ἐπικύκλῳ.

13-14. The meaning of this mention of the σύνδεσμοι (cf. ll. 8-10) is again doubtful, and the question is complicated by an uncertainty as to the reading. The supposed τ might be taken for a zero (cf. ll. 24 and 27), or some other symbol, a dot with a stroke above it, resembling the common sign for $\delta\rho\tau\delta\beta\eta$. ωξ would then be a number; but ξ, again, is not written as it is elsewhere in this papyrus, being here of the cursive shape with a tail. Possibly then this also is a symbol, though it has a stroke over it like those of the other figures.

The letters $\tau\omega\xi$ are placed close together and the stroke above the ξ covers part of the ω . This group is followed by κ' which in this text is the regular abbreviation of kai . The deleted letters in l. 13 seem to represent a misreading of $\sigma\nu\delta\varepsilon\sigma\mu\sigma$.

14-24. Statement of the corrections for longitude and latitude, corresponding to the three lunar cycles employed in the formula. The figures of these corrections are repeated in Col. ii in connexion with the shorter method there described. For the cycle of 248 days the longitude given is (ll. 23, 26, and 47) $27^{\circ} 43' 24'' 56$. According to the tables of the *Syntaxis Mathematica*, p. 290, the sum of the longitudinal values for 8 months and 8 days is $387^{\circ} 44' 34'' 2' 30'' 4''$, i. e. with deduction of 360° , $27^{\circ} 44' 34'' 2' 30'' 4''$. This differs slightly from the amount given in the papyrus, implying a small divergence in the quantity taken to represent the mean diurnal motion. Similarly in the case of the 3031 days' cycle, the values for longitude in Ptolemy's tables, pp. 286 and 290, are:—

8 years	315°	2	9	50	44	20	0
3 months	105°	52	27	50	15	45	0
21 days	276°	42	14	29	43	40	30
Total	697°	36	52	10	43	45	30

This less 360° is $337^\circ 36' 52'' 10' 43' 45'' 30''$, which again slightly exceeds the figures of the papyrus, $337^\circ 31' 19' 7''$ (ll. 20-1 and 43-4), but the amount of the mean diurnal motion implied is not exactly the same as that implied for the cycle of 248 days. The amount for the 9093 days' cycle (l. 17; cf. ll. 45-6, note) is obtained by multiplying that for 3031 days by 3 and subtracting 720° .

The calculations of the argument of latitude in each case are less easily understood. The amounts given differ greatly from those obtained from Ptolemy's tables, and the divergence can hardly be due merely to errors of the copyist.

18-19. The amount must be thrice that of ll. 21-2, hence the first number ought to have been $\kappa\zeta$, instead of which a single figure, which looks more like ς than anything else, was written. Owing to a flaw in the papyrus η in the number $\lambda\eta$ stands rather apart from the λ .

22. I. $\sigma\mu\eta$ for $\kappa\mu\eta$; cf. l. 7, &c. In the papyrus the κ is separated from $\mu\eta$ and only the κ has the horizontal stroke which distinguishes figures. The mistake recurs in l. 37, with the difference that there the κ is written κ' , like the abbreviation of $\kappa(at)$.

24. β : or possibly $\iota\beta$, but there is certainly no ι in l. 47 and probably none in l. 27, and in the present place the doubtful appearance of an ι may well be caused by a dark fibre in the papyrus. The quantity differs so largely from that given by Ptolemy's tables ($40^{\circ} 52' 44'' 34'' 18'' 0'' 56''$), that so far as the latter are concerned 10° more or less is a matter of indifference.

25-9. Cf. ll. 8-10 and note.

27. β : cf. note on l. 24.

30. The first word is written *avt'*, which usually represents *avtâw*.

$\mu\cdot$; or perhaps $\mu\circ(i\mu s)\cdot$; there is no trace of either a horizontal stroke or of an \circ above the μ .

31. ἀπὸ Λέοντος : i. e. from Regulus. In the *Syntaxis* longitudes are measured from the first point of Aries but in the *Kavóves* apparently from Regulus ; cf. Introd. p. 2 ἡ δὲ συντηροῦσι πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ Λέοντος. Regulus being a star of the first magnitude and lying very close to the ecliptic was a convenient starting-point ; and at the time of Augustus it was situated approximately at the first point of Leo.

32-50. 'Another shorter way, starting from the beginning. Sum up (?) all the years from Commodus, add 92, divide by 25, multiply the remainder by 365, multiply by 32 the number of cycles obtained from the division by 25, add up the whole number and divide, if you can, by 3031, divide the remainder by 248 and the final remainder will be the amount by which the number so gained falls short of 293; count the remainder off from Thoth 1, and the day on which the position took place according to the Egyptian calendar will result. The degrees are determined as follows:—multiply the number of cycles obtained from the division by 3031, for longitude by $337^{\circ} 31' 19'' 7$, and for latitude by $9^{\circ} 12' 43'' 48'' 15$, the number obtained from the division by 25, for longitude by $292^{\circ} \langle 33' 57' 21''$, and for latitude by $27^{\circ} 38' \rangle 11' 24' 45''$, and the number obtained from the division by 248, for longitude by $27^{\circ} 43' 24' 57''$, for latitude by $2^{\circ} 43' 28' 34''$; then add for longitude $12^{\circ} 34' 40' 38''$, subtract for latitude $0^{\circ} 21' 22' 14' 15''$, and count off the degrees from Leo.'

32. ἀπὸ ἀρχῆς is more easily connected with what precedes than with what follows. What κε means is uncertain. The two letters have a horizontal stroke above them like that placed over numbers, but a number at this point appears meaningless. Prof. Smyly suggests that they may be interpreted as an abbreviation of κεφαλαίωσον: κεφαλαίωμα means 'sum total' in Herod. iii. 159, and συκεφαλαιῶν is commonly used in this sense. It is, however, to be observed that in ll. 2 and 52 there is no corresponding verb.

33. ἀπὸ Κομμόδου probably means from the end of the reign of Commodus. Assuming the era used in the first formula to be that of Philip, Prof. Smyly points out that if x be the number of years 'from Commodus', $515+x$ will be the number from the era of Philip, and that this applied to the first process gives $\frac{517+x}{25}$ or $20 + \frac{17+x}{25}$, while if it be applied to the second the result is $\frac{92+x}{25}$ or $3 + \frac{17+x}{25}$. $20 - 3 = 17$; and

as $25 \times 365 (= 9125)$ is the first multiple of 365 which is greater than 9093 ($= 3 \times 3031$), so $17 \times 365 (= 6205)$ is the first multiple of 365 which is greater than 6062 ($= 2 \times 3031$). These curious coincidences perhaps justify the hypothesis that in the one case the years were reckoned from the era of Philip, in the other from what may be called the era of Septimius Severus.

34. l. ἀνὰ κε, τὰ λοιπ(ά) ἐπὶ τξε; cf. ll. 2-3. The writer is rather apt to confuse τ and π: cf. l. 38 λεπτονοτιν for λεπτοντιν, and l. 48 επα for επη. Some blurred marks above the line between λοιπ(a) and επη are probably accidental.

37. l. σμη; cf. note on l. 22.

38-9. l. λεπτονοτιν. Why subtraction from 293 is employed is not clear.

42. τλα is a mistake for 'Τλα.

45-6. The statement of the latitude is wanting here, and a comparison with ll. 17-19 shows that the writer has omitted a line or most of one, running on the last three sexagesimals of the latitude to the degrees of the longitude. Hence the passage is to be restored μήκ(οντ) ἐπὶ μο(ίρας) σφβ (λγ νζ κα, πλάτους ἐπὶ κζ (cf. note on ll. 18-19) λη) ια κδ με.

48. l. επα πρόσλαβε for ἐπ' ἀέρος λάβε; cf. l. 34, note.

52-5. 'Concerning the node. Take the complete number of years, divide by 18, multiply the remainder by 19, the Egyptian months by 1° 35', and the days by 0° 3' 10"; add all the number together . . .'

52 sqq. For the term σύνδεσμος cf. Cleomedes 114 ὥστε οὗτως ἔχων (sc. ὁ τῆς σελήνης κύκλος) τὸν διὰ μέσον (i.e. the ecliptic) κατὰ δύο σημεῖα τέμνει ἀναγκαῖς. ταύτας οὖν τὰς τομὰς οἱ μὲν συναφὰς οἱ δὲ συνδέσμους καλοῦσιν. The moon's nodes have a retrograde motion along the ecliptic at the rate of approximately 19° annually. Hence if the number of years be multiplied by 19 and multiples of 360 be subtracted the change in the position of the nodes is obtained. Division by 18 is employed in order to avoid the subtraction of 360 and its multiples, just as multiples of 3031 were eliminated through the division by 25; cf. note on ll. 2-11. If the number of years be $18x+y$ the number of degrees traversed by the nodes will be $19(18x+y) = (360-18)x + 19y$. Hence the rule follows: Divide the number of years by 18, multiply the remainder by 19 and subtract from the result 18 times the quotient. The direction for this last process was contained in ll. 56 sq. The Egyptian months are multiplied by 1° 35' and the days by 0° 3' 10" because those quantities respectively represent the mean monthly and daily retrogression of the nodes ($1^\circ 35' \times 12 = 19^\circ$, $0^\circ 3' 10'' \times 30 = 1^\circ 35'$).

53. κ(α) is here written κ, like a numeral.

55-6. What intervenes between ἀριθμόν and τοὺς] κύκλους is obscure. In l. 56 there is a horizontal stroke above the vestiges of the first letters (or letter), which were therefore probably a number. The next word may have been κ(α). After πόλησον there came something like ἐπὶ ιη καὶ ἀρον ἀπὸ τοῦ συναχθέντος ἀριθμοῦ; cf. note on l. 52.

56-74. 'The solstices and equinoxes observed by Ptolemy in the 463rd year from the death of Alexander. The summer solstice is at the 7th hour of the night of Mesore 11 to 12; this is the starting-point of the observations. Add 92 days 30. The autumnal equinox is on Hathur 9, one hour approximately after sunrise. Add 38 days 7 30. The winter solstice is Mecheir 7, the fourth hour in the day. Add 95 days 30. The vernal equinox is Pachon 7, one hour approximately after noon. Add 94 days 30.'

'The year is the third of Aelius Antoninus: starting then from the fourth year down to the present year take the quarter of this number and from the total of days so obtained subtract for each year 0° 0' 12" and add the remainder to each of the observations.'

57-60. Cf. Ptol. *Synt. Math.* i, pp. 205-6 ἡμέis δὲ τὴν ἐν τῷ προκειμένῳ υἱγί ἔτει ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς (sc. θερινὴν τροπὴν) ἀσφαλῶς ἐπελογισάμεθα γεγονέναι τῇ ia τοῦ Μεσορὴ μετὰ β ὥρας ἔγγὺς τοῦ εἰς τὴν ιβ̄ μεσονύκτιον. Since the night at the summer solstice contained 10 hours (cf. ibid. i, p. 198 and P. Hibeh 27. 115-17), the seventh hour of the night corresponded to the second after midnight.

60-1. The words αἴτη (l. αἴτη) . . . τηρήσεων are misplaced and should be transposed before πρ(όσθες). For the number 92 30 cf. *Synt. Math.* i, p. 234 ἐπειδήπερ, ὡς ἔφαμεν, ἡ μὲν μετοπωρινὴ ἴσημερία γέγονεν τῇ θ τοῦ Ἀθύρ μετὰ τὴν ἡλίου ἀνατολήν, ἡ δὲ ἑαρινὴ τῇ ζ τοῦ Παχῶν μετὰ τὴν μεσημβρίαν, ὡς συνάγεσθαι τὴν διάστασιν ἡμερῶν ροη δ', τὴν δὲ θερινὴν τροπὴν τῇ ia τοῦ Μεσορὴ μετὰ τὸ εἰς τὴν ιβ̄ μεσονύκτιον, ὡς καὶ ταύτην τὴν διάστασιν . . . ἡμέρας συνάγειν qd L, καταλέπεσθαι δ' εἰς τὴν ἀπὸ τῆς θερινῆς τροπῆς ἐπὶ τὴν ἔξης μετοπωρινὴν ἴσημερίαν τὰς λοιπὰς εἰς τὸν ἐνιαυσιον χρόνον ἡμέρας ἔγγιστα qβ L. The doubtful λ is suspiciously like an α, but λ in any case must be read; there is a stroke above the line rather suggesting an interlinear λ, so perhaps α was first written and then corrected.

61. After writing μετοπωρινὴ τροπὴ the copyist saw his error and cancelled the two words by the common expedient of a line drawn above them (cf. e. g. P. Oxy. 843. 142). He then realized that μετοπωρινὴ should stand and so distinguished τροπὴ by enclosing that word within brackets, not troubling to erase the line over μετοπωρινὴ.

62. For 'Αθύρ [θ] cf. the passage quoted in the note on ll. 60-1, and *Synt. Math.* i, p. 204 (Heiberg) τῷ γ ἔτει 'Αντωνίου, δ ἐστιν υἱγί ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς, ἡμέis ἐτηρήσαμεν ἀσφαλέστατα πάλιν τὴν μετοπωρινὴν ἴσημερίαν γεγενημένην τῇ θ τοῦ Ἀθύρ μετὰ μίαν ὥραν ἔγγιστα τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς.

63. ἡλίου is represented by the common symbol, for which cf. e. g. P. Oxy. 886. 11. For the numbers πη ζ λ (the divisions are of course the usual sexagesimals) cf. *Synt. Math.* i, pp. 237-8 τὴν μὲν ΓΔ περιφέρειαν, ητις ἐστὶν ἀπὸ μετοπωρινῆς ἴσημερίας ἐπὶ χειμερινὴν τροπήν, φανήσεται διερχόμενος δ ἡλιος ἐν ἡμέραις πη καὶ η', τὴν δὲ ΔΑ, ητις ἐστὶν ἀπὸ χειμερινῆς τροπῆς ἐπὶ τὴν ἑαρινὴν ἴσημερίαν, ἐν ἡμέραις η' καὶ η' ἔγγιστα. Hence in l. 65 q ζ λ must be read for qe λ.

65-6. 1. q ζ for qe; cf. the preceding note. For ἑαρινὴ ἴσημερία κτλ. cf. *Synt. Math.* i, p. 205 τῷ υἱγί ἔτει ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς ἑαρινὴν ἴσημερίαν εὑρίσκομεν γεγενημένην τῇ ζ τοῦ Παχῶν μετὰ μίαν ὥραν ἔγγιστα τῆς μεσημβρίας.

68-74. Since the Egyptian year contained 365 days, and the true length of the tropical year is 365 14' 48" days (*Synt. Math.* i, p. 208), that is, is less than 365½ days by 0° 0' 12", in order to arrive at the days of the solstices and equinoxes we must divide the number of years by 4, then, treating the quotient as days (hence ἀπὸ τῶν συναχθεισῶν ἡμερῶν), subtract from it 0° 0' 12" days for each year, and add the remainder to each of Ptolemy's observations. After an interval of 300 years, e.g., the number of days to be added would be $\frac{300}{4} - 300$ (0° 0' 12") = 75-1.

69. The first syllable of μεχρι has been corrected; apparently the writer blundered over the ε and so made another.

71. There is a hole in the papyrus between συναχθεισῶν and ημερῶν in which there would be room for one or two letters.

73. τειμενας is corrected to λελειμμενας, but the τ is not cancelled and it is singular that a considerable gap is left between the over-written λε and λ.

75. ι[ζ]: though the surface of the papyrus shows slight signs of damage the ζ which must have been written is not to be recognized.

76-84. In this table the first row of numbers, which is enclosed by vertical lines, represents the years of the era of Augustus, the year being in each case the last of the emperor whose name is placed opposite. The number in the last row is that of the first year of the reign according to the same era, and the number immediately following the name gives the length of the reign. σα, which regularly precedes the final number, seems meaningless as a numeral, and is probably a mistake on the part of the copyist for λ (= ἔτος) a, referring to the number following. This probability would be still stronger if it were certain that (ἐστι) in l. 76 is rightly read. The number 294 at the end of that line is that of the years from the death of Alexander to the accession of Augustus, and is to be added to the figures of the first row in order to obtain the number of years according to the era of Philip, which is used in the ordinary form of the Canon.

76. λβ: the years of Antoninus (19) are combined with those of Commodus (13), who counted his regnal years from his father's accession; cf. P. Oxy. 35 verso 13. In the Canon the two reigns are distinguished.

77. Σεονῆρος : i. e. Caracalla, whose years were reckoned, like those of Commodus, from the accession of his predecessor with whom he had been associated ; cf. P. Oxy. 35 verso 14 Σεονῆρος (ἐτη) κε. In the Canon the reigns of Septimius Severus and Caracalla are separately given (18 and 7 years respectively).

78. Ἀβοόλος : i. e. Elagabalus, who is for example ranked by the author of the *Vita* among the *prodigiosos tyrannos . . . quorum nec nomina libert dicere*.

82-3. The Canon as given by Halma assigns 7 years to Philip and 1 to Decius, which is incorrect. Philip died some time between Sept. 1 and Oct. 16 of his 7th year, and since in reckoning the length of the reigns the odd months after the last Thoth 1 are neglected (the interval between the death of an emperor and the next Thoth 1 counting as his successor's first year), Philip should be given 6 years only. Decius on the other hand reached his third year, and therefore on similar grounds his reign should be reckoned at two years, not one. In P. Oxy. 35 verso 18-19 the arrangement is the same as that of this papyrus.

28. ΠΕΡΙ ΠΑΛΜΩΝ ΜΑΝΤΙΚΗ.

Page about 7.5 x 6.6 cm. Fourth century. Plate 5 (fol. 2 verso, fol. 7 verso).

A well-preserved quire of eight papyrus leaves, the string with which they were bound together being still in its place. The sheets were so arranged that when the quire is opened in the middle the verso of each sheet is uppermost; hence in the first four leaves the recto, in the last four the verso, was first written upon. The leaves are nearly square and very small, the book being apparently intended for the pocket like the copy of the Oxyrhynchus uncanonical gospel (P. Oxy. 840), the dimensions of which were very similar. In the present case, however, the character of the writing is less in keeping with that of the page. The script is a medium-sized upright uncial, well formed if somewhat heavy, of the so-called biblical type, and dating from the fourth century perhaps more probably than the third. A certain amount of variation both in the size and configuration of the letters is observable, and the writing is decidedly more careful in the first two pages than in those which follow. A peculiarity is to be noticed in the formation of ω, in which the central stroke is commonly carried well above the line. Other round letters, θ, ο, σ (usually), and often ε, are disproportionately small; ξ is of the cursive shape. It is remarkable that these characteristic forms are also conspicuous in the marginalia of the Codex Sinaiticus of the Bible, and a new argument may here be found for the Egyptian origin of that MS. In a few places ν at the end of a line has been written as a horizontal dash over the preceding vowel. Short lines are sometimes filled by the small angular sign usually employed for the purpose. Punctuation is exceptional (see below), and there are no other lectional signs beyond an occasional diaeresis. A second hand has introduced one or two alterations.

The subject of the book is the prognostications to be derived from the involuntary movement—ἀλλεσθαι or πάλλειν, i. e. quivering or twitching—of various parts of the body. That such movements portended certain events was a popular belief which finds expression in both Greek and Latin classical literature. It is as old at any rate as Theocritus : ἀλλεται ὁφθαλμός μεν ὁ δεξιός· ἀρά γ' ἴδησω αὐτάν ; (iii. 37-8); cf. Plautus, *Pseudol.* i. 1. 107

nisi quia futurum est: ita supercilium salit, &c. Suidas, s.v. οἰωνιστική (Nonnus in Greg. Naz. 72), defines the process thus: παλμικὸν δὲ τὸ διὰ τῆς πάλσεως τοῦ σώματος γνωριζόμενον, οἷον εἰ ἐπάλθη ὁ δεξιὸς ἡ ἀριστερὸς ὄφθαλμὸς ἡ ὥμος ἡ μηρός, ἡ κυνηγμὸς ἐν τῷ ποδὶ ἡ πρὸς τὸ οὖς ἥχος ἐγένετο, τόδε συμβαίνει ὁ συνέγραψε Ποσειδώνιος. This with similar forms of divination was repudiated by the Christian Church; it is expressly forbidden in the *Apostolic Constitutions*, viii. 32, and condemned in the *Responsa ad quaest. Aeg. episcopi* ([Justin], *Quaest. ad Orthodoxos*, 19): ὁ δὲ παλμὸς πάθος ἐστὶ σωματικὸν ἐκ τῆς διαδρομῆς τοῦ φυσικοῦ πνεύματος ἐν τῷ σώματι ὑφισταμένου πάντων τῶν ζῴων διὸ ἀνάξιον ἔκρινον οἱ ἄγιοι εἶναι κριτήριον τῶν μελλόντων τὸ τοιοῦτον σωματικὸν κίνημα; cf. Augustine, *De Doctr. Christ.* ii. 31. Our papyrus is prior to the general Christianization of Egypt; but in any case it is not to be supposed that the Church succeeded in effectually eradicating such popular superstitions.

Suidas, in the citation above (see also s.v. Ποσειδώνιος), attributes a work on omens of this sort to a certain Posidonius, apparently the Stoic Posidonius of Apamea (second to first century B.C.), who was interested in divination and wrote five books περὶ μαντικῆς. But a regular treatise on the subject is still extant entitled Μελάμποδος ἱερογραμματέως περὶ παλμῶν μαντικὴ πρὸς Πτολεμαῖον βασιλέα, and professing to have been composed in obedience to a royal command. According to Fabricius, *Bibl. Gr.* i, p. 116, the Ptolemy was Philadelphus; but modern criticism has declined to take the title and preface seriously, and the author is commonly described as the Pseudo-Melampus; cf. Susemihl, *Gesch. d. Gr. Lit. i. d. Alexandrinerzeit*, i, pp. 300, 873. The περὶ παλμῶν μαντικὴ exists in more than one form; besides the longer version (A) there are three more or less reduced epitomes, of which the chief is known from a fourteenth-century manuscript at Paris (P). These versions have recently been edited and discussed by Diels in his *Beiträge z. Zuckungslitt. des Okzidents u. Orients* in the *Abhandl. d. k. Preuss. Akad. d. Wissensch., Phil.-Hist. Kl.*, 1907–1908. Diels considers that the body of writings bearing the name of Melampus, which were known to Artemidorus (*Oneir.* iii. 28), and of which the περὶ παλμῶν represents one section, was composed at about the beginning of the Imperial period or even rather earlier; and he plausibly explains the divergences between A and P, &c., as due to an accretion of adscripts derived from other authorities and treated by the various redactors in different ways. The problem has lately been further complicated by Vitelli's publication (*Atene e Roma*, 61–2, pp. 32 sqq., 1904; reprinted by Diels, *loc. cit.*, 1908) of a papyrus purchased by him in the Fayûm and attributed to the third century, containing part of a similar yet distinct treatise (P. Vit.); and to this there is now added the present text, which, though having much in common with both A and P. Vit., by no means coincides with either. These three treatises, like the shorter compendia, all follow the same scheme; the various members of the body are taken one after the other, starting from the head downwards, and the omens associated with their movement are concisely enumerated. There is often a close correspondence in the names of the various bodily parts, 28 and P. Vit. being especially harmonious in this respect; A shows more variation (cf. notes on ll. 1–3, 14 sqq., 86, 118–22, 180–91). Resemblances in vocabulary are strongly marked throughout; and as the obscure word συμβολή (A 10, &c.) was elucidated by συμβολὴ γάμου of P. Vit. 17, so

28. 58 sqq. supply a satisfactory emendation of another corruption in A. Certain other formal characteristics, however, introduce divisions. (1) In **28** frequently, in P. Vit. regularly, after the prognostications, directions are given to pray to or propitiate appropriate divinities, which, though they do not correspond in the two authorities, agree in this, that they are all Greek, with no Egyptian admixture; in A no such advice occurs. (2) Although in **28** slaves and women are frequently specified, the favourite triad of A, δοῦλος, παρθένος, χήρα (cf. e. g. the note on ll. 201-12: it is very prominent earlier in the treatise), does not figure. P. Vit. here sides with A, only the triad becomes by the addition of στρατιώτης a tetrad, which is repeated with wearisome regularity. In style **28** has advantages over the other two, being distinctly less monotonous and bald. (3) A fondness for alternative predictions (ἐν ἄλλοις, ἄλλως, &c.: cf. e. g. notes on ll. 4-8, 75-85) is a peculiarity of A. With regard to the character of the predictions there are curious coincidences and divergences. For example, each has a different interpretation for the γαστροκυνήια εὐώνυμος (**28.** 156 sqq.), whereas all three agree closely respecting the κερκίς δεξιά and ἀριστερά just above. Plainly, then, there is a substantial common element; but on the other hand the discrepancies of interpretation not less plainly point to the early currency of independent authorities, which were differently combined by the authors of the three versions. The question of the relation of A to the shorter forms thus assumes a new aspect. It is no longer necessary to assume that they are actually compendia of A: they may be the descendants of other parallel versions such as those the existence of which the papyri have now revealed.

The text of **28**, as of P. Vit., is broken up into paragraphs, a new paragraph commencing with each new mention of a member or part of one. In two places where the scribe inadvertently neglected to make the usual distinction a dash has been inserted after the final word of the clause, and is accompanied by a marginal coronis (ll. 52 and 63). This system of paragraphs rendered the book easier of reference, enabling the inquirer to find readily the portent of which he might be in search.

In the commentary below, the parallel passages from A, which for purposes of comparison are cited throughout along with those of P. Vit., are taken from the edition of Diels.

Fol. 1 recto.

υπογαστριον εαν
αλληται αγαθον τι
δηλοι μετ αλλο[ιο]ν λογου
ισχιου το δεξιον με
5 ρος εαν αλληται λυπη
θη τον παροντα καιρό
ειτα ευφρανθη δια αυτο
η φιλον
ισχιου τα αμφοτερα μερη
10 εαν αλλωνται στησεται
πολλα ο τοιουτος εν δι
πλοις κοποις εχομενος

Fol. 1 verso.

εκ κοπων
οσφιος ευωνυμον μερος
εαν αλληται εν πολλοις [ε]μ
20 βησεται και ζημιας μεχρι
καιρ[ο]ν τινος και εκ των
κακων ανακυψει
οσφιος το μεσον εαν αλλη
ται δοθηναι τι αυτω υπο
25 των οικιων λαμπρ[ο]ν
κερδος και δουλω και ελευ
θερω
ηβη εαν αλληται ευσχη

ευχου Νεικη
οσφυος δεξιον μερος εαν
15 αλληται μεγαλως ευπορη
σει κα[ι] δουλος και πενης

μονησει ο τοιουτος αγαμω
30 δε γαμον δηλοι
υποταυρος εαν αλληται
δειγματισθησεται ο τοι
ουτ[ο]ς απολεσθαι τι κρυ

Fol. 2 recto.

φιμαιον δουλω δε μετα
35 στασιν της δουλιας η το
πους ως Βηρασσος λεγει ευ
χου Διι
ιερον οστουν εαν αλλη
ται επικτησιν δηλοι
40 πολλων αγαθων γενεσθι^a
αιδοιον εαν αλληται πολ
λα αποβαλλει ο τοιουτος
εχων δε τεκνα γηροβο
σκηθη εν δανιοις δε
45 υπαρχων αποδωσει
βαλανος η επιδερμις
εαν αλλη ^{ται} ευφρασιαν
δηλοι γυναικι δε [[κε]] κερ
δος μετα ψογου δηλοι

Fol. 2 verso. Plate 5.
50 ορχις ευωνυμο[[ν]] εαν αλ
ληται αγαθον τι σημαι
νει απο κοπων/ ορχις
οι δυο εαν αλλωνται
ευφρασιας δηλουσιν
55 γενεσθαι εκ γυναικι
ου προσωπου χαλε>
πον δε δανισταις
πυγη δεξια εαν αλ
ληται τω μεν επιδι
60 φριω εχοντι εργασι
αν δε απραγιαν δη
λοι εκδημησαι δε αλυ
πον το σημιον/ πυγης
το ευωνυμον μερος

Fol. 3 recto.

65 εαν αλληται ις κενον
τι πραγμα αναλωσαι
προδηλοι
η εδρα δακτυλιος δε υ
πο τινων καλουμενη
70 εαν αλληται διγματ[ι]
σμους και λοιδοριας
και κρυφιμαιων πρα
γματων επιφαναν
δηλοι
75 κοτυλις δεξια εαν αλ
ληται ο καλουμενος
γλουτος σκυλμους
και πονους δηλοι

Fol. 3 verso.
εις εκδημιαν πορευο>
80 μενω αγαθον
κοτυλεις ευωνυμ
εαν αλληται σκυλ
μους και πονους δη
λοι κακοπαθησαντα
85 δε ευφρανθηναι
μηρος δεξιος εαν αλ
ληται επικτησιν
εκ νεωτερου προσω
που γενεσθαι δηλοι
90 ομοιως δε και γυναι
κι και δουλω
μηρος ευωνυμος

Fol. 4 recto.

εαν αλληται ευφρα
σιαν δηλοι και κερ>
95 δος εκ θηλυκου προ
σωπου
γονυ δεξιον εαν αλλη
ται ευφρανθησεται ο
τοιουτος εκ φιλιακου
100 προσωπου ευχου Τυ
χη
γονυ ευωνυμον εαν
αλληται μεταστασι
ας και αηδιας δηλοι
105 απο θηλυκων
κνημη δεξια εαν αλ

Fol. 5 verso.

120 εκ γυναικος μεγα
λας δηλοι πραξεις και
αποδημιας
αντικνημιον δεξι
ον εαν αλληται δηλοι
125 αυτον ευπορησαι με
γαλως ευχου Ερμει
αντικνημιον ευ
ωνυμον εαν αλη
ται δηλοι αυτον α
130 ποβαλειν προσω
πον υποτακτι>
κον δουλον δε ον

Fol. 6 verso.

αν αλλωνται αγαθον
δηλοι ευχο[ν] Τυχη
γαστροκνημια δεξια
150 εαν αλληται εξ απροσ
δοκητου προσλημψε
ται τι κατα τον βιον>
και εξει του καιρου εν
σταθιαν δουλος δε και
155 πενης ευπορησει
γαστροκνημια ευωνυ
μα εαν αληται επι

Fol. 4 verso.

ληται σημαινι αν>
τον γενεσθαι ενδο
ξον γυναικι δε ε
110 παφροδεισιαν δη
λοι ευχου Αφροδειτη
και θυε
κνημη ευωνυμος ε
αν αλληται σημαινι
115 γυναικι ψογον εκ >
μοιχειας δουλοις δε
απειλαι και μοχθοι
κνημαι αμφοτε>
ραι εαν αλλωνται

Fol. 5 recto.

τα εν δουλια κουφι
σιν εκ της δουλιας
135 κερκεις δεξι[ι]α εαν αλ
ληται λυπηθησε
ται ο τοιουτος δια φι
λον γενησεται δε εν
επηρια ευχου Νεμε
140 σει
κερκις αριστερα εαν αλ
ληται οδον μακραν
πορευσεται απροσδο
κητον εφ η και λυπη
145 θησεται ο τοιουτος
αγκυλαι αμφοτεραι ε

Fol. 6 recto.

σημαινι απροσδοκη
τον
σφυρον ευωνυμον ε
165 αν αληται εν κρισει
βαρη[θ]εις εσται και εκ
φευξεται
αστραγαλος δεξιον
ποδος εαν αληται λυ
170 πην δηλοι γενεσθαι
εκδημητη δε κακο
παθιαν οισι ευχου Νει

γυναικι λυπη[θ]η η φι>
λω ευχου Τυχη
160 σφυρ[ο]ν δεξιον εαν αλ
ληται α[γ]γελιαν αυτω

κη
αστραγαλος ευωνυ
175 μου π[ο]δος εαν αλη

Fol. 7 verso. Plate 5.

ται ανωμαλιαν δη
λοι ευχου Νεμεσει
πτερναι αλλομεναι
αγαθον δηλουσιν
180 πους δεξιος εαν αλλη
ται δεσποτης εσται>
πολλων αγαθων και
κτηματων δουλος
δε ελευθερος εσται
185 πους αριστερος εαν αλ
ληται σημαινι αυ
τον επι λογω και πι
στι πλανηθηναι[ι] και
οδον πορευομενω>

Fol. 7 recto.

190 ενποδισθηναι ευ
χου Ερμει
δακτυλος μεικρος
δεξιον ποδος εαν αλ
ληται ευποριαν αυ
195 τω δηλοι εκ νεωτε
ρου πρ[ο]σωπου ευχου
Τυχη[η]
ο δε μ[ετ]α τον μεικρο
εαν [α]ληται το αυ>
200 το δηλοι ευχου Τυχη
εαν ο τριτος αληται
αηδιαν σημαινι και
μαχας εξει δια θηλυ

Fol. 8 verso.

κον προσωπον επει
205 τα ευφρανθηναι>
ευχου Διονυσω
εαν δε ο μεγας αλη>
ται σημαινι αυτον
δουλον οντα δεσπο
210 τευσαι και πασης
λυπης απαλλαγη
ναι
δακτυλος μεικρος
ευωνυμου ποδος
215 εαν αληται φροντι
δα ου περι [ι]διων

Fol. 8 recto.

εχειν δηλοι επειτα>
χαρας ευχου Διι
εαν δ[ε] ο εχομενος με
220 ριμναις πολλαις πε
ριπεσειται και κακο
παθιαις ευχου Διι
εαν δε ο τεταρτος πολ
λων χρημ[α]τω[ν] κυ
225 ριος εσται και σφ[μα]τω
δουλος δε αγ[τον] κλη
[ρ]ογομησει
εαν δε ο πεμπτος ομοι
ως δια προσωπον θη>
230 [λ]υκον ευπορησει

1-30. 'If the abdomen quiver, it denotes something good with adverse talk. If the right part of the hips quiver, the person will have grief for the time being and afterwards gladness on his own account or that of a friend. If both parts of the hips quiver, a person so affected will stand in the grip of a twofold trouble. Pray to Victory. If the right part of the loin quiver, a slave or poor man will prosper greatly after distress. If the left part of the loin quiver, the person will engage upon many things and will suffer loss for a time, and will emerge again from his troubles. If the middle part of the loin quiver, it means that a notable profit will be received from his kindred by the person, whether a slave or free. If the groin quiver, a person so affected will make a graceful appearance ; to one unmarried it denotes marriage.'

1-3. The *ὑπογάστριον* is not noticed in A, the parts in this region which there appear being γαστήρ, κοιλά, λαγών, πλευρά, σπλήν, and ἡπαρ; P has similar entries, in a different order. For αλλο[ιο]ν λογον cf. l. 48 κέρδος μετα ψογον.

4-8. Cf. A 121-2 ισχίον δὲ τὸ δεξιὸν μέρος ἀλλόμενον οἰκεῖων καὶ φίλων (ἀχαριστίαν). ἐν ἄλλῳ ἀγαθὸν δηλοῦ. ισχίον τὸ εὐώνυμον μέρος ἀλλόμενον λύπας δηλοῦ. ἐν ἄλλῳ ἀκαταστασίαν δηλοῦ. In ll. 5 and 7 of the papyrus λυπηθη and ευφρανθη have to be corrected either to λυπηθηται and ευφρανθηται or λυπηθηναι and ευφρανθηναι (cf. e.g. l. 24 δοθηναι). A similar mistake occurs in ll. 43 and 158. Between ll. 8 and 9 a sentence relating to ισχίον τὸ εὐώνυμον μέρος may have dropped out; cf. ll. 50-7, note. Other omissions, however, occur which may not be accidental, e.g. l. 146, where there is no mention of ἀγκύλη δεξιά and ἀριστερά but only of αἱ ἀγκύλαι, or l. 207, where δάκτυλος μέγας follows δάκτυλος τρίτος.

9-13. No separate prognostication for a simultaneous affection of both parts of the ισχίον is given in A.

14 sqq. There is a wide divergence here between the papyrus and A; in the latter the only entries between those concerning ισχίον and βάλανος (cf. l. 46 below) relate to ράχεως τὰ δεξιά and νάτος δεξιός and εὐώνυμος. P, however, 96-105, offers some coincidences: ψολα δεξιὰ ἀσθένειαν σημαίνει. εὐώνυμος κάματον σημαίνει. δσφὺς εὐώνυμος παρέχειν πράγματα ὑφ' ὃν ευφρανθῆναι σημαίνει. δσφύς τὸ μέσον κέρδος σημαίνει. ἥβη πάλλουσα ἀγαθὰ παρὰ τινας σημαίνει. βουβῶν εὐώνυμος πορισμὸν σημαίνει. ὑπόταυρος ψόγον δηλοῦ. σφιγκτὴρ κέρδος αἰφνίδιον δηλοῦ. αἰδοῖον πάλλον περὶ τέκνων ἔξιν χαρὰν σημαίνει. ιερὸν δστοῦν ἐπίκτησιν σημαίνει.

19-20. For εν πολλοῖς [ε]μβηστεῖαι cf. e.g. Demosth. *De Cor.* 248 ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἐμβεβηκώς. After ἤμιας some verb like εξει has been omitted.

31. *ὑποταυρός*: cf. P quoted in the note on ll. 14 sqq. The word is found elsewhere only in Schol. on Lucian, *Lexiph.* 2 ad v. τὴν τράμιν: οἱ μὲν τὸ τρῆμα τῆς ἔδρας, οἱ δὲ τὸ ἀπὸ τούτου μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ βαλάνου χωρόν, ὁ καὶ ὑποταύρον καλοῦσιν. Valckenaer, *Animadv. ad Ammon.* p. 40, needlessly proposed to read there ὑποταύριον.

33. The first two letters of απολεσθαι are a correction, probably by the second hand.

35. τοπούς: l. τοπού.

36. Βηραστος: l. Βηρωστος. The eminence of Berossus as an astrologer is referred to e.g. by Pliny, *H.N.* vii. 37, who says that the Athenians put up a statue of him with a gilt tongue *ob divinas praedictiones*; but it was not known that he made prognostications of the kind indicated in the text. Similar references to other authorities are found in A 17 κατὰ Φημονόν, 18 κατὰ Φημονόν καὶ Αλγυπτίους καὶ Ἀντιφῶντα, 19 κατὰ δὲ Ἀγιτιφῶντα.

38. A mark like a grave accent above the ν of εαν appears to be meaningless.

40. Probably the α of γενεσθαι was written above the line for lack of space, and not accidentally omitted; cf. l. 97.

43. γηροβοσκηθη: l. γηροβοσκηθηται; cf. note on ll. 4-8.

46-9. Cf. A 127 βάλανος ἀλλόμενος (l. -η) δούλῳ εἰς Ἀφροδίτην ἐλθεῖν δηλοῦ.

46. Cf. P 106, where the original hand has written ἡ ἐπίδερμα above βάλανος. επιδερμις = *praeputium*, a sense attested for the cognate form ἐπιδερματίς in Theophilus Protosp. p. 902 ἐπιδ. ἦτις δνομάζεται πόσθη.

47. ται was added above the line by a second hand.

50-7. Cf. A 128-9 ὅρχις δεξιὸς ἀλλόμενος βίου καὶ τέκνων ἐπίκτησιν δηλοῦ. ὅρχις εὐώνυμος ἀλλόμενος εὐωχίαν καὶ γυναικὸς ὠφέλειαν δηλοῦ. An entry concerning ὅρχις δεξιός has perhaps been omitted in the papyrus; cf. note on ll. 4-8.

58-67. Cf. A 130-1 πυγὴ δεξιὰ ἀλλομένη ἐπιδιαφθορὰν τῷ ἔχοντι πραγματείαν καὶ ἐργασίαν δηλοῦ. πυγὴ εὐώνυμος ἀλλομένη πλουσίῳ ἀναλόματα ποιῆσαι δηλοῖ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἀγαθόν. ἐν ἄλλοις μελλόντων κυρίευσιν. For ἐπιδιαφθοράν Struve conjectured ἐπ' ὕδᾳ φθορᾶ, which Diels accepts, but this hardly mends the passage, to which the papyrus, though itself requiring some alteration, now supplies the key. In l. 59 επιδιφριω might pass, but most probably is a mistake for επιδιφριον referring to εργασίαν (cf. Artemid. *Oneir.* ii. 14 ἐπιδιφριον τὴν ἐργασίαν ἔχοντα), and δε in l. 61 is then superfluous; the proper antithesis to τῷ μεν . . . is εκδημησαντι δε in l. 62. Turning now to the text of A, ἐπιδιαφθοράν is evidently a corruption of ἐπιδιφριον and the sentence is apparently to be restored on the analogy of the papyrus τῷ ἐπιδιφριον (or possibly ἐπιδιφριόν τῷ) ἔχοντι πραγματείαν καὶ ἐργασίαν (ἀπραγίαν) δηλοῦ.

62. εκδημησαι: l. εκδημησαντι.

68-74. A 132 here differs considerably: δακτύλιος (so Sylburg rightly for δάκτυλος) ἀλλόμενος κέρδος ἀπροσδόκητον δηλοῦ. In l. 69 it is doubtful whether καλουμενη or καλουμενος is the reading of the papyrus.

75-85. κοτυλη and γλουτος are treated separately in A 133-6 but with points of resemblance to the papyrus: κοτύλη δεξιά ἀλλομένη κίνησιν ἐπὶ προκοπήν δηλοῖ παντί. ἐν ἄλλοις ἀγαθὸν σημαίνει. κοτύλη εὐώνυμος ἀλλομένη λύπης τινὸς ἀπαλλαγὴν δηλοῖ. ἐν ἄλλοις ἀηδίᾳ σημαίνει. γλουτὸς δεξιὸς ἀλλόμενος εὐπορίαν δηλοῖ. καὶ δὲ εὐώνυμος τὸ αὐτό. P. Vit. begins with the γλουτὸς εὐώνυμος, which εὐφρασίαν δηλοῖ: δούλῳ καλόν, παρθένῳ φύγον, χήρᾳ μάχας, στρατιώτῃ προκοπήν. Ιλάσκον Ἐκάτην. The form κοτυλίς found in the papyrus used to be read in Hippocrates *Mochl.* and *De morbis* ii, but is now replaced by κοτυληδών, though κοτυλίς was apparently recognized by Galen.

86-159. 'If the right thigh quiver, it denotes that there will be an acquisition from a young person, and similarly for a woman or a slave. If the left thigh quiver, it denotes happiness and gain from a female. If the right knee quiver, a person so affected will be made happy by a friendly-disposed person: pray to Fortune. If the left knee quiver, it denotes changes and troubles from females. If the right leg quiver, it signifies that the man will be honoured; for a woman it denotes loveliness: pray and sacrifice to Aphrodite. If the left leg quiver, it signifies for a woman censure in consequence of adultery, and for slaves, threats and labour. If both legs quiver, it denotes great achievements and travel. If the right shin quiver, it denotes that he will be very wealthy: pray to Hermes. If the left shin quiver, it denotes that he will lose a subordinate person; for a slave in servitude it means an alleviation of his servitude. If the right leg-bone quiver, the person so affected will have pain on account of a friend and will be involved in ill-treatment: pray to Nemesis. If the left leg-bone quiver, the person so affected will go on a long and unexpected journey in which he will have pain. If both houghs quiver, it denotes something good: pray to Fortune. If the right calf quiver, the person will unexpectedly acquire something in his life and will have prosperity; a slave or a poor man will become rich. If the left calf quiver, he will have pain over a woman or a friend: pray to Fortune.'

86. The arrangement is the same as in P. Vit. In A there occurs an entry concerning βουβών between γλουτός and μηρός. βουβών is placed earlier in P; cf. note on l. 14.

86-96. Cf. A 139-40 μηρὸς δεξιὸς ἀλλόμενος ὠφελίαν δηλοῖ. ἐν ἄλλοις δὲ ἔχθρῶν κράτησιν δηλοῖ. μηρὸς εὐώνυμος ἀλλόμενος ἐπιβουλὴν καὶ δόλον δηλοῖ. ἐν ἄλλοις ὅδὸν ἐπωφελῆ δηλοῖ πορευθῆναι. This is followed by prognostications from the διπισθομήριον, which does not figure either here or in P. Vit., which has μηρὸς δεξιὸς πάλλων λύπην δηλοῖ: δούλῳ ἐλευθερίαν, παρθένῳ γάμον, χήρᾳ ὠφελίαν, στρατιώτῃ φόβον. Ιλάσκον Δία. μηρὸς εὐώνυμος πάλλων μεγάλην ἀξίαν δηλοῖ: δούλῳ οἰκονομίαν, παρθένῳ διαβολήν, χήρᾳ νωθρίαν, στρατιώτῃ ἀποδημίαν. Ιλάσκον Ἡλιον.

97-105. Cf. A 143-4 γόνιν δεξιὸν ἀλλόμενον εὐωχίαν δηλοῖ παντί, ἄλλοις δὲ εὐπορίαν. γόνιν εὐώνυμον ἀλλόμενον ἀηδίαν μεγάλην δηλοῖ, P. Vit. 12-18 γόνιν δεξιὸν (ἢν) πάλλῃ, κακοπάθειαν δηλοῖ: δούλῳ ὠφελίαν, παρθένῳ διαβολήν, χήρᾳ εὐφρασίαν, στρατιώτῃ εὐπορίαν. Ιλάσκον Κρόνον. γόνιν εὐώνυμον ἐὰν πάλλῃ, ἀηδίαν δηλοῖ: δούλῳ ἐλευθερίαν, παρθένῳ συνβολὴν γάμον, χήρᾳ εὐωχίαν, στρατιώτῃ προκοπήν. Ιλάσκον Δήμητρα.

97. η was written above the line owing to want of space; cf. l. 40.

103. μεταστατία for μεταστασίς is apparently a new form.

106. After γόνιν A and P both deal with ἀγκύλῃ, which in 28 is treated after κερκίς, l. 146. In P. Vit. κνήμη follows γόνιν, as here.

106-17. Cf. A 147-8 κνήμη δεξιὰ ἀλλομένη ἐπίσημον δηλοῖ ἡ ὁδὸν μακρὰν πορευθῆναι: ἡ δὲ εὐώνυμος ἀνδράσι λύπην, γυναιξὶ δὲ φύγον, ἄλλοις ἀρρωστίαν δηλοῖ, P. Vit. 19-23 κνήμη δεξιὰ ἐὰν πάλλῃ, σημαίνει ἐπίδοξον γενέσθαι: δούλῳ διαβολήν, παρθένῳ γάμον, χήρᾳ εὐφρασίαν, στρατιώτῃ εὐπορίαν. Ιλάσκον Νέμεσιν. κνήμη εὐώνυμος πάλλουσα λύπην πᾶσι δηλοῖ. Ιλάσκον Δία.

117. l. απειλας και μοχθους.

118-22. There is no corresponding entry in A, P, or P. Vit.

123-34. Cf. A 149-50 ἀντικνήμιον δεξιὸν ἀλλόμενον εὐπορίαν δηλοῖ. τὸ δὲ εὐώνυμος ἀποβολὴν ὑπάρχεσθαι ἡ πονηρὸν τι δηλοῖ, P. Vit. 24-31 ἀντικνήμιον δεξιὸν πάλλον σημαίνει ἐν ἀγαθοῖς γενέσθαι: δούλῳ δεσποτικὸν θάνατον, παρθένῳ γάμον, χήρᾳ διαβολήν, στρατιώτῃ προκοπήν. Ιλάσκον . . . ἀντικνήμιον εὐώνυμον πάλλον σημαίνει ἀπόστολον βίον: δούλῳ ὠφελίαν, παρθένῳ νωθρίαν, χήρᾳ ὕβριν, στρατιώτῃ νωθρίαν. Ιλάσκον Δία.

128. l. αλληται. The word is frequently written with one λ from this point onwards; cf. ll. 165, 169, 175, 201, 207, 215.

133. κονφισιν probably = κονφίσειν: cf. for the intransitive use e. g. Soph. *Phil.* 735 ἄρτι κονφίζειν δοκῶ. This seems simpler than to suppose that κούφισιν was intended, supplying e. g. ἔξειν; cf. however, ll. 19-20, note.

135. In A γαστροκνήμιον (*sic*) intervenes between ἀντικυήμιον and κερκίς, while in P κερκίς is preceded by γαστροκνήμιον; in P. Vit. the order is ἀντικυήμιον, ἀγκύλη, γαστροκνημία, κερκίς.

135–45. Cf. A 153–4 κερκίς δεξιὰ ἀλλομένη λύπην δηλοῖ, ἡ δὲ εὐώνυμος ὅδὸν ἐπικερδῆ δηλοῖ. P. Vit. is closer to 28, κερκίς δεξιὰ ἔαν πάλλη, λυπηθήσεται ἐπὶ φίλων¹ συγγενῶν προσώπων δούλῳ εὐπορίᾳν, παρθένῳ ψόγον, χήρᾳ ὠφελίᾳν, στρατιώτῃ ἀποδημίᾳν. Ἰλάσκουν Ἐκάτην. κερκίς εὐώνυμος ἔαν πάλλη, ὅδὸν μακρὰν ἀπροσδόκητον δηλοῖ δούλῳ ταραχάς, παρθένῳ ψόγον, χήρᾳ ὑβριν, στρατιώτῃ εὐπορίᾳν. Ἰλάσκουν Ἐρμῆν.

146–8. Cf. note on l. 106. A 145–6 has ἀγκύλη δεξιὰ ἀλλομένη ἀηδίαν δηλοῖ. ἡ δὲ εὐώνυμος εὐφρασίαν δηλοῖ: cf. P. Vit. 32–4 ἀγκύλη δεξιὰ πάλλουσα εὐπορίαν δηλοῖ δούλῳ διαβολήν, παρθένῳ γάμον, χήρᾳ ὠφελίᾳν, στρατιώτῃ [όδόν]. Ἰλάσκουν Ἐρμῆν. The particulars for the ἀγκύλη εὐώνυμος are imperfect. It is likely enough that entries for the ἀγκύλαι separately have been erroneously omitted in 28; cf. note on ll. 4–8.

149–59. Cf. A 151–2 γαστροκνήμιον δεξιὸν ἀλλομένον ἀπροσδόκητα ἀγαθὰ πᾶσι δηλοῖ. τὸ δὲ εὐώνυμον ἐμπόδιον τῆς προκειμένης ὅδον, P. Vit. 39–44 γαστροκνημία δεξιὰ ἔαν πάλλη, σημανεῖ εὐπορον γενέσθαι δούλῳ νόσον, παρθένῳ γάμον, χήρᾳ ὠφελίᾳν, στρατιώτῃ προκοπήν. Ἰλάσκουν Ἐκάτην. γαστροκνημία εὐώνυμος ἔαν πάλλη, εὐφρασίαν δηλοῖ δούλῳ ἐλευθερίαν, παρθένῳ ὑλαρίαν, χήρᾳ βλάβην, στρατιώτῃ εὐπορίᾳν. Ἰλάσκουν Ἡλιον.

156. l. ευωνύμος.

158. l. λυπῇ[θ]ησεται; cf. note on ll. 4–8.

160–230. ‘If the right ankle quiver, it signifies that the person will have unexpected news. If the left ankle quiver, he will be burdened with a trial, and will be acquitted. If the ankle-joint of the right foot quiver, it denotes the approach of grief; to a traveller it will bring distress: pray to Victory. If the ankle-joint of the left foot quiver, it denotes chequered fortune: pray to Nemesis. A quivering of the heels denotes something good. If the right foot quiver, the man will be master of many blessings and possessions, and a slave will become free. If the left foot quiver, it signifies that a man will be deceived over a promise and pledge; for a traveller on a journey it means hindrance: pray to Hermes. If the little toe of the right foot quiver, it denotes riches: pray to Fortune. If the toe next to the little one quiver, it has the same meaning: pray to Fortune. If the third toe quiver, it signifies trouble, and the man will have strife on account of a female and afterwards gladness: pray to Dionysus. If the great toe quiver, it signifies for a slave that he will become a master and be freed from all pain. If the little toe of the left foot quiver, it denotes that the man will have care concerning another’s affairs, and afterwards joy: pray to Zeus. If the next one quiver, he will be involved in much anxiety and distress: pray to Zeus. If the fourth toe, he will be lord of much wealth and many slaves, and a slave will be his heir. If the fifth toe similarly quiver, he will have wealth on account of a female.’

160–7. Cf. A 155–6 σφυρὸν δεξιὸν ἀλλομένον ὠφέλειαν δηλοῖ. τὸ δὲ εὐώνυμον νικῆσαι ἐν κριτηρίῳ δηλοῖ, P. Vit. 53–5 σφυρὸν δεξιὸν πάλλον ὠφελίαν καὶ εὐφρασίαν δηλοῖ δούλῳ ὠφελίαν, παρθένῳ εὐετηρίαν, χήρᾳ ψόγον, στρατιώτῃ ὠφελίαν. Ἰλάσκουν Ἡλιον. At this point P. Vit. becomes defective. Βαρη[θ]εις εσται is not a satisfactory reading, but *(βε)βαρημενος* would be still less suitable; perhaps βαρηθησεται stood in the original text.

168–77. Cf. A 157–8 ἀστράγαλος δεξιοῦ ποδὸς ἀλλομένος μέριμναν δηλοῖ ἡ ἀηδίαν. καὶ τὸ (? δ) τοῦ εὐωνύμου τὸ αὐτό.

178–9. Cf. A 159–60 πτέρνα δεξιὰ ἀλλομένη εὐ πορευθῆναι δηλοῖ. καὶ ἡ (τὸ MSS.) τοῦ εὐωνύμου τὸ αὐτό.

180–91. Both A 161 sqq. and P 134 sqq. vary considerably here, not mentioning the feet as wholes, but instead treating of the κοῖλον τῶν ποδῶν, τὸ ἄνω, ταρσός, πέλμα, and πλάγιον τοῦ βήματος. ὅδοί (cf. l. 189) comes in both in connexion with τὸ κοῖλον τοῦ δεξιοῦ ποδός and πέλμα, but there is no further resemblance.

187. Some ink-marks in the left margin just below this line could be read as . ν or και, but their significance, if they had any, is obscure.

192–200. Cf. A 170–1 δάκτυλος μικρὸς τοῦ δεξιοῦ ποδὸς ἀλλομένος ὠφέλειαν δηλοῖ. ὁ δεύτερος ἐργασίαν δηλοῖ.

201–12. There is little resemblance hereabouts with A, which has (172–4) ὁ τρίτος καὶ μέσος ἀγαθὸν σημανεῖ δούλῳ ἀποδημίαν, παρθένῳ ὑβριν, χήρᾳ εὐωχίαν. καὶ ὁ μετ’ αὐτὸν ἀποδημίαν δηλοῖ δούλῳ καὶ παρθένῳ βλάβην, χήρᾳ

¹ It does not seem at all probable that the marks in the papyrus above ω of φιλων are to be interpreted with Diels as a χ representing χ(iastov), i. e. *dele*. I would suggest that the scribe first wrote φιλω for φιλων and that then either he or another added the final ν and deleted the horizontal stroke; cf. e. g. l. 3 and 9, notes.

νόσον. ἐν ἄλλοις ὠφέλειαν. ὁ μέγας ἀποδημίαν δηλοῖ· δούλῳ κατάστασιν, παρθένῳ γάμον, χήρᾳ ίλαρίαν. The ὄνυχες δεξιοῦ ποδός, which do not figure in the papyrus, are then treated collectively and individually.

213-30. A has (181-5) δάκτυλος μικρὸς εὐωνύμου ποδὸς ἀλλόμενος ἀγαθὸν σημαίνει· δούλῳ ἀλλαγὴν δεσπότου, παρθένῳ ὕβριν, χήρᾳ εὐώχιαν. ὁ δεύτερος ἀποδημίαν ἀγαθὴν δηλοῖ· δούλῳ εὐφροσύνην, παρθένῳ συμβοῖν λήν, χήρᾳ ὑποταγὴν. ὁ μέσος ἀηδίαν δηλοῖ· δούλῳ ὠφέλειαν, παρθένῳ νωθρείαν, χήρᾳ ἀηδίαν (αἰτίαν or ἀπορίαν coni. Franz). ὁ τέταρτος ὠφέλειαν ἀπὸ φίλων δηλοῖ· δούλῳ νόσον, παρθένῳ γάμον, χήρᾳ διαβολὴν. ὁ μέγας ἀγαθὰ σημαίνει μέγιστα· δούλῳ εὐπορίαν, παρθένῳ γάμον, χήρᾳ ὠφέλειαν. The ὄνυχες are then mentioned, as in the case of the right foot, and finally δλον τὸ σῶμα, with which the treatise concludes.

29. MEDICAL RECEIPTS.

7.5 x 7.3 cm.

Third century.

A small fragment of vellum inscribed on the verso (hair-side) with a series of medical receipts in a cursive hand of, probably, about the middle of the third century. The other side is blank, and the fragment is thus unlikely to have been part of a leaf from a book; it perhaps belonged to a short roll, and the letters in the left margin opposite ll. 9-10 may be the remains of a preceding column, though in that case the lines were very uneven in length. Directions are given for the production and use of *τροχίσκοι*, lozenges or pastilles, for certain ailments, e.g., in ll. 8 sqq., fluxes of various kinds; the ingredients appear to be arranged alphabetically. Prof. Ilberg, to whom I owe a number of suggestions on 29 and 29 (a), points out analogous prescriptions in Galen and Paulus Aegineta.

<p>δατος κυα[θ]</p> <p>τροχίσκος πρὸς δ[.]</p> <p>ἐν τέταρτ(ον) (δραχμαι) δ, κηκῦδο[ς] . . μ[.]</p> <p>νος (τριώβολον), μάνης λιβάνου (τριώβολον), ὑδα[τος] κύα-</p> <p>θοι β. ἀναλάμβανε τροχίσ[κους] . .</p> <p>μετὰ οἴνου Μενδησίου . [.]</p> <p>εἰς κοίτην α καὶ πρωεὶ τῇ[.]</p> <p>τροχίσκος πρὸς ῥεῦμα στομάχου</p> <p>Ιλεμ μήτρας πνεύμονος κάλλιστος ὅδε</p> <p>ιο] . χ . () ἄκρως πυεῖ ἔστιν δὲ ἄμειως</p> <p>σπέρμ(ατος) (δραχμαι) β, ἀνηήσου σπέρμα[τος]</p> <p>σπέρματος (δραχμὴ) α (τριώβολον) (ἡμιωβέλιον), μαράθου [σπέρμ(ατος)] . .</p> <p>[λευ]κοῦ μήκονος . . παρ[.]</p> <p>[.] . ρασοιτο[. . . .] συ[.]</p>
--

1. Ε]δατος κυα[θ] . . : cf. I. 4.

3. The weight indicated seems to be the *μναῖον*, but *τετάρτην* is unlikely with no following figure.

7. Perhaps *πρωεὶ τῇ* [էξης].

8 sqq. Cf. Galen xiii, p. 90 (Kühn) ἄλλη ἀνώδυνος ἡ διὰ σπέρματων, in which various quantities of σελίνου σπέρμα, ἄμμεως, ἀνίσου, μαράθρου, δπίου, καστίας μελανῆς are to be made up into τροχίσκοι σὺν ὑδατι. The source of this receipt is stated to be Andromachus. In Paulus Aegin. vii. 12 a τροχίσκοι διὰ σπέρματων is composed of ἀνησού, ἄμμεως, μαράθρου σπέρματος ἀνὰ (δραχμὰς) δ, σελίνου σπέρματος, δπίου, ὑστεράμου σπέρματος ἀνὰ (δραχμὰς) β. ὑδατι: cf. Aetius, ix. 48.

9–10. κάλλι[στος] is rather tautologous with ἄκρως πνεῖ (ποιεῖ), but there is no doubt about the reading and κοιλίας is quite impossible. Cf. e. g. Galen xiii, p. 95 ποιεῖ καὶ πρὸς τὸν λιθιῶντα . . . καὶ τοῖς ἥδη ἀπειρηκόσι . . . λίαν καλόν. For ἄμεως cf. the parallels quoted in the note on l. 8; the remains of the third letter suit a better than another μ. On the writing in the left margin here cf. introd.

13. [λευ]κοῦ, which is suggested by Ilberg, is quite doubtful, the vestige of the supposed κ being very slight, and the initial lacuna being sufficiently filled by two letters, if this line was accurately ranged with the preceding one. μήκονος (l. μήκωνος) was presumably followed by a figure or symbol; σπέρματος cannot be read.

29. (a) MEDICAL RECEIPTS.

Frag. 1 11·2 x 7·7 cm.

Second century.

The following fragments from a series of medical receipts are written in medium-sized cursive of probably the second century. Frag. 1 is the bottom of a column, and Frags. 2 and 3, which appear to join, form the bottom of a second; but the relation of these two columns to each other is uncertain. Prof. Ilberg thinks that the prescriptions in Frag. 1 were intended for the eyes, and for this reason the fragment is placed first, since it was usual in receipt-books of this kind to work down the body, starting from the top (cf. 28). The eyes are certainly the subject of the verso of Frag. 1, where some further receipts have been added by another hand. Frags. 2–3, the verso of which is blank, deal with the mouth, and contain a receipt for a tooth-powder (δόντοτριμμα), and specifics for the uvula and for thrush. The width of the columns on the recto is not clearly determined; the lines were at any rate considerably longer than those on the verso of Frag. 1.

Frag. 1.

.] [ὑ]πνοποιεῖ καὶ π[
πεπ]έρεος, καδμίας [
συ]κάμινον καὶ λεά[n](as) χρῶ [.]. [
(?) ἀμ]μων(ιακοῦ) ι, πεπέρεος [λ]ευκοῦ ε[
5] . οκουν. ἄλλο· σηπέας δσ[τράκον
λ]ευκοῦ (δραχμαὶ) γ. . [
π]ερὶ τῶν ἐφ' ἔαντὸ ἔχρη τὸ χ. [
]αμον, μέλιτος α, καπνίον (?)
]ν τὸ [στ]έαρ ἔχίδνης ατη. [
10]η χαμαιλέοντος χολῃ. [
]λλα[. .]ογ ἴσα. . αλ[λο]

, but
mes in
ificance,
in δηλοῖ.
σημαίνει.
βην, χήρα
with Diels
her he or

μέλιτο]ς Ἀττικοῦ παλαιοῦ κναθο[
 σκαμμ]ωνέας βοτάνης δακρυδίου
 15] . ἐλαίου παλαιοῦ κναθ[ο
] . μαινὰ εἴτα αμ . [
 ἀμμωνιακοῦ Κυρηναϊκοῦ (δραχμὴ) α, με . [
 νιν[.] . τροφη καὶ [

Frags. 2 and 3.

[ματι πρὸς τὰς ἐν στό-
 20 γλυκυτάτου δ[ια]κλυσάμενος
] . οις προ . . μησάμενος
] ασας διακλύζου. πρὸς
 σταφὶς ἄγρια, πίπερ λευκόν,
] δόδοι[το]τριμμα
 25 κνάμους Α[ι]γυπτίους λείους
] ψαμμίνης, σχιστῆς ἀνὰ (δραχμὰς) β,
] s. πρὸς κιονίδας μά[λ]α-
 [γμα (?) [?] σεμ]δ[ά]λι α[. . .] Frag. 3
 (?) μά]ννης ἵσα λεῖα [.]
 30 [as χριόμενος
] ἀκακίας, σχιστῆς ἀνὰ (δραχμὰς) . . .
] πρὸς ἄφθ[α]σ [.εγγονο[.] . [

Frag. 4.

σηπία[
] πρὸς οσ[
 35] μετὰ μέλιτος
] ἔαρινδον α[
] πρὸς φιλε . [
] γ' κρόκουν [
] τοσ[

Frag. 1 verso.

40 λιπαρά.
 ψιμυθίου [
 λιθαργύρου [
 οίνου κοτ(ύλη) α,
 ἐλαίου ἡμικοτύλιο[ν,
 45 λιβάνου [[α]] (δραχμὴ) α.

Frag. 4 verso.

[. . .]ε[
 χηταὶ τ[
 παρὰ τ[
 60 ροναμ[
 μηλ . [
 δεσ[

5 κ[ολ]λούριον τ . . ηρ [. . .	φα[
[. .]. ποιεῖ πρὸς τὰ	τρ[
ἔ[π]ι τῶν τελέων τρα-	.
χέα βλέφαρα καὶ βεβ[ρω-	.
50 μένους κανθοὺς καὶ ρεῦ-	.
μα παλαιὸν καὶ χ . [. .] . . γ	.
καὶ τὰς τυλώδεις δια-	.
θέσεις μέγα, π[οιε]ΐ	.
καὶ πρὸς τὰ μ[ε]γά[λα	.
55 τραχώματα . [. . .	.
. [.] φιωπισμεν[.
• • • •	.

2. πεπ]έρεος is very doubtful; the first ε is unsatisfactory, and there may be a letter lost after the supposed ρ.

5. For ὀστράκον (Ilberg) cf. e. g. Galen xii, p. 347, where σηπίας ὄστρακον is recommended both for the eyes and mouth.

8. α, which is not easily combined with the following letters, is probably the numeral, the measure being unexpressed, as in l. 4.

9-10. For στέαρ ἔχιδνης Ilberg compares Galen xii, p. 331, and for χαμαιλέοντος χολή, Marcell. *De Medic.* 8. 67; these were both used for diseases of the eye.

13. The supplements were suggested by Ilberg; cf. Diosc. iv. 170 (ed. Wellmann), Alex. Trall. i, p. 381 (ed. Puschmann).

16. Ilberg is probably right in restoring ἀμμωνιακοῦ (cf. Diosc. iii. 84 δπός ἐστι νάρθηκος γεννωμένου ἐν τῇ κατὰ Κυρήνην Λιθύῃ), but it is unlikely that αμ. [in l. 15 is the beginning of the word since this would imply a narrower column than what seems to be indicated elsewhere in the fragments. Another possibility is σιλφίου (or δποῦ) which was used for the eyes (Diosc. iii. 80) among other things.

18. Probably not κλ]ύσον.

19. Perhaps ἐσχά]ρας, as Ilberg proposes; but the doubtful ρ may possibly be ξ, e. g. μι]ξας. δωσωδ]λας is less likely. The iota adscript of οἰνω was added above the line.

21. προδ[ι]αμησάμενος for προδ[ι]αμ(ασ)ησάμενος could be read; it is noticeable, as Ilberg remarks, that this verb occurs several times in the prescriptions for the mouth in Ps.-Galen xiv, pp. 424 sqq.

23. πίπερ here has the Latin form, as in *Berliner Klassikertexte*, iii, p. 32, 1. 6, 10. For σταφίς ἀγρία cf. Diosc. iv. 152, where we are told ὁδονταλγίας ὥφελεῖ . . . καὶ ἀφθασ τὰς ἐν στόματι θεραπεύει.

24-6. Various ὁδοντοτρίματα are specified in Ps.-Galen xiv, pp. 426-7, but the ingredients do not correspond with those here given. κνάμος is due to Ilberg, who compares Diosc. ii. 106 and Galen xii, p. 876 καλῶς διατηρεῖ . . . τὸν ὁδόντας, ἐὰν κύαμον Αἴγυπτιον δίχα τοῦ ἐντὸς πικροῦ λείον ποιῶν παρατρίβης τὸν ὁδόντας καὶ τὰ οὐλα ἀπαξ τοῦ ἔτους.

28 sqq. It is likely that Frags. 2 and 3 belong to the same column, but that they directly join is uncertain. Of the letters in l. 28 the first ι and part of the supposed λ belong to Frag. 2. For σεμίδαλις in specifics for the mouth cf. Ps.-Galen xiv, p. 124 (δύσφοροι δσματ).

29. μάγνης is suggested by Ilberg.

31. Cf. e. g. Galen xii, p. 973 σχιστὴν μετ' ἀλόης τοῦ ἡμίσεος καὶ ὀλίγης ἀκακίας, for affections of the κίων. σχιστὴ is also recommended πρὸς κιονίδας in Ps.-Galen xiv, p. 434.

37. Not πρὸς φλεγμονάς.

45. If [[α]] is rightly read, the figure was at first misplaced.

46. Either κ[ολ]λούριον or κ[ολ]λάνριον could be read. What follows may perhaps be τὸ τηρῆτικόν, as Ilberg suggests, though this is not particularly satisfactory. The initial letter can be π. A wavy stroke in front of this line perhaps marks the new heading.

49 sqq. $\beta\epsilon\beta[\rho\omega]\mu\acute{e}nous$ Ilberg, comparing Galen xii, pp. 785 sqq. At the end of l. 51 he suggests $\chi\acute{y}\mu\omega\sigma\iota\nu$, but this does not very well suit the remaining vestiges. For $\mu[\epsilon]y\acute{d}\lambda\tau\rho\chi\acute{w}\mu\alpha\tau\alpha$ Ilberg cites Galen xii, p. 348 $\tau\acute{a}s\; \acute{e}n\;\delta\phi\theta\alpha\mu\o\i s\; \mu\epsilon\acute{y}\lambda\alpha\; \tau\rho\chi\acute{w}\tau\pi\tau\alpha$. $\bar{\alpha}\; \kappa\alpha\lambda\bar{o}\mu\sigma\i t\; \mu\kappa\acute{w}\sigma\i t\acute{e}s$.

29. (b) MEDICAL RECEIPTS.

7·5 x 4·1 cm.

Second century.

A small fragment containing parts of two columns, written in a clear cursive hand, probably of the second century. For what ailments these specifics were intended does not appear; it may be noted that some of the ingredients recur in P. Tebt. 273, which is largely concerned with diseases of the eyes. On the verso are remains of two still more incomplete columns in a different hand, but very likely of a similar nature.

Col. i.	Col. ii.
]	κου κε[καυμένου
]	πιπέρε[ως
]ε	καὶ ζ β . [
] <i>α</i> ὑδω(<i>ρ</i>)	15 ας χαλ[κ
5]κον (δραχμαι) ι	λιθοφρ[υγίου (?)
]	γειον ι[
ὑδ]ωρ	καδμε[ίας
π]ιπε	χαλκοῦ [
]ος	20 κεκαυμ[έν
10 μέλ]ιτος	κεκαυμ[έν
] <i>εν.</i>	μει() μ . [
	πέρε[ως

12. χαλκοῦ κείκαυμένου: cf. P. Tebt. 273, 15. &c.

16. λιθοφρυγίους ἐστὶ στυπτῆρα is quoted in the Thesaurus of Stephanus, s. v. λίθος from some chemical glosses.

30-41. MISCELLANEOUS MINOR FRAGMENTS

The following twelve small pieces, which remain unidentified, may here be conveniently grouped together.

The first contains the ends of two columns from a historical work, written in heavy upright uncials referable to the first century B.C. Col. ii is rather shorter than its predecessor. A mention in l. 13 of the fountain Peirene shows that the scene of action was Corinth. Some indication of the date of the work may perhaps be derived from the use

in l. 12 of the preposition *ἀπέναντι*, of which Stephanus quotes no example earlier than Polybius.

31 consists of ten lines from the top of a column, the last line being followed by a considerable blank space, from which the natural inference is that the work, whatever it was, concluded at this point. It is no doubt prose, and perhaps again of a historical character; there is a reference to Athens in l. 4. The occurrence of the numeral β in l. 5 is noticeable. The hand, a carefully written good-sized uncial, is of a generally similar type to that of **44**, with which this fragment was purchased, and belongs to the same period.

32 is poetic, and not improbably hexametrical. A mention of Cerberus occurs in l. 8, and in this connexion *σκυταλω* in l. 4 appears significant; cf. note *ad loc.* The fragment is written in not very regular upright uncials which have early characteristics and probably date from late Ptolemaic times.

33 is a prose fragment of doubtful character; indeed neither its language nor the quality of the script indicates very clearly that it should be classed as literary, though they rather favour that view. It is written in informal uncials of medium size and thoroughly Ptolemaic cast; the date indicated is the second century B.C.

34 contains the ends of a few lines written in good-sized rather irregular uncials which may be assigned to the first century. The lines are uneven in length, l. 8 for instance extending more than $1\frac{1}{2}$ cm. beyond l. 6, a feature suggesting a metrical arrangement, and have an Ionic rhythm; possibly they are Anacreontic verses. Line 10 is a title or heading of some kind.

35, from the top of a column of prose, is written in rather small oval uncials on the verso of part of an account of produce, which may date from the second or third century. A reference to Anacreon is perhaps to be recognized in l. 4.

36 is another third-century fragment from the top of a column in medium-sized sloping uncials the lines of which are rather widely spaced. It may be either poetry or prose.

37 is a badly damaged strip containing the ends of a few lines of prose from the top of a column; in the lower part of it there are vestiges of the initial letters of the lines of the succeeding column, but nothing is legible. The script is a sloping medium-sized uncial with some tendency to cursive, which may belong to the second or early third century; it is remarkable for a curious δ , shaped just like the Latin uncial δ . On the verso is part of a list of names in cursive of the second or third century.

38. A fragment from the bottom of a leaf of a papyrus book. The recto preserves the ends and the verso the beginnings of a few lines of prose written in a neat uncial hand of medium size and of the third-century oval type.

39 is a piece of mummy-cartonnage, the source of which may be guessed to be Hibeh; cf. **18 (a)**. This fragment contains the ends of a few lines from a medical treatise, with some very scanty traces of the succeeding column. The hand, a well-formed uncial of medium size, is to be assigned to the first half of the third century B.C.

40, written in a rather small semi-cursive hand of the second century, mentions Minos and Sisyphus, and may belong to a commentary or to some mythological treatise or compendium. A Homeric citation in l. 9 was identified by Mr. Allen, who suggests that the numbers *π]έμπτον* and *δύδοον* in ll. 5 and 10 denote the order in which the hero

personages stood in some list. The text is on the verso of the papyrus, the recto being blank. *κ'* in ll. 26–7 apparently stands, as often, for *kai*, and *πρός* in l. 28 is written in the form of a monogram.

41 is a fragment from the end of an acrostic, the lines of which, as in 7, represent the letters of the alphabet in consecutive order. So far as they are preserved the sentences have a moral tendency, and were no doubt put together for educational purposes. Perhaps they were originally in iambic metre, which was often employed in compositions of this class; cf. Krumbacher, *Gesch. d. Byz. Litt.* pp. 717, 814. The hand is a slightly sloping informal uncial of, probably, the sixth century. On the verso there are parts of seven lines in Coptic.

30.

5.6 x 11.3 cm.

First century B.C.

Plate 6.

Col. i.

Col. ii.

1 και π . . σ . [.] . ν] ουκ επι τας]. γεινεμεαθη κατερονσιν διογε 5] γαρ πλιστου επι λιος αμα παραγον]. τα κ[α]θιστας εις	. . . [. .]ω . . [ται . . . [10 αποχωρει δε τ[. .] . κυσ[. . . . θεις την στολ[ην] των[. . . . εκαθιζεν απενα[ν]τι της [κρη νης ην καλουσιν Πειρην[ην]
--	--

3. εμε Αθη- or Νεμεα θη-?

5. The two last letters of the line are corrected and their identity is very doubtful.

11. τω : or τι . or πι . ; and the doubtful ν may well be α, δ, or λ.

31.

12 x 7 cm.

First century B.C.

(?) πηδησας απο κλιμακ[ος
]. καλα να . ε . . πω . [
]ς λυκοις αν . . σω[
] Αθηνας διαλυε[. .] . [
 5 ε]κεινοις β γα . [.] . [
]ν ταυτην σεμ . [.] . . [
]. λοιπον . . γκιε[.] . . [
]τονογ ογ . [.]εμ . . . [
]. Ειραφιω[τ] . [
 10]. . . νο . [
]. . .

2. The letter between λ and ν is possibly ι, i. e. καλινα.

6. The word after ταυτην is apparently not Σεμελη.

32.

5.7 x 4.2 cm.

First century B.C.

]. γδε[
]εον δε κο[

NEW CLASSICAL TEXTS

]ναν βρ... κω. [
]νον σκυταλω... [
 5] μεν φευγον βωμ[
] δαινοισι προσω.. λο[
]νης δ οπισθω. α[
]σι πολλοιστιν π[
]ε Κερβερος ειθ[
]... [
 . . .

4. The first two or three letters of *σκυταλω*, if that is the right reading, have undergone alteration. *σκύταλον* is used of the club of Heracles in Pindar, *OI.* ix. 30, Theocr. xvii. 31, and is thus appropriate in a context mentioning Cerberus (l. 8).

6. A verse originally omitted has been inserted above this line by the original scribe.

33.

5·4 x 4·8 cm.

Second century B.C.

. . . τοντο εν. [
] ανδρος ισταμ[
]. ασιν κοι[
]. δ.. αι.. [
 5] εμος μαλ[
]ων [
] κυριο[.] απο του χα[
 λ]εγει ποτε μ[
]. νσ. [
 . . .

6. A considerable blank space was apparently left after the letters *]ων*.

34. Behnesa.

6·1 x 7 cm.

First century.

. . .
]μος
]δε
]α[.]στον
]ε δε θαψαι
 5 εφ]οβειτο
]ισωσι
]. ε υπνον
]. ουργος αν γαρ
]ων ανεστη
 10]αι παρθενων

]. σιτον συναγω[ν
]. [

4. An oblique dash opposite this line near the right edge of the papyrus probably referred to a succeeding column.

10. e. g. ωδ]αι, as Murray suggests.

35.

6.2 x 3.6 cm.

Third century.

]. ε Καριόθρεπ[τ
] κατα δυο μερη [
] . ρα καταγωγη[
Α]γακρεων θηλ[
5 π]αραιρη μεν α[
]ει ορυσσουσα[
]ς περιβαλλ[
]οτε νεατο[

1. *Kariōthrēptos* seems an unobjectionable though novel compound.

4. *A]γακρεων*: the doubtful *v* is suitable but quite uncertain, and might be read e. g. as *ρ*. It is worth noting in connexion with l. 1 that *Karikoeṛyēos* or *Karioeṛyēos* occurs in Anacreon, Frag. 91.

36.

4.7 x 4 cm.

Third century.

]λα αδικουμεν[
] συνοντος αυτ[
]νη δειν τι[
] . σ δικης [

37.

11.8 x 3.6 cm.

Second or third century.

].]. [.]νδεχε
	10] . α . ο .
ται λυεις λεγον]ει δυνοι
[ται] ει ερ .. μονο και [].....
]. αλλο οτιου]λλα εκερ
5]ο .. δεκα· ως]ερον οποι
]. . . ρογεδ .	15]ον λογον
]. φομοι]γων ..
]. εισ .. or	
]. απ[.] . ισ· ο[.]	

1. Some ink-marks near the upper edge of the margin could be read as a large *φ*.

3. *μονο(v)* was meant to end the line, and *και* was subsequently inserted (by the original scribe).

7. Above the end of the line there are some indistinct marks which perhaps indicate a correction.

38.

5.7 x 3.7 cm.

Third century.

Recto.

] . η
] αγω
] ηναν

σ . [
χι[
επ[

39. Hibeh?

7.2 x 6.1 cm.

Third century B.C.

λιας
] πνευμα ετι
] ν εστι προ των
] ων
5] τουτ επιτελουσιν
] τον εστι τι συστελ
] ν πορων και
] . θλειβοντων ει τι
ε]νεστηκει φλεγμα
10] την λημωσιν
] υτο ηδυναντο
] χαλεπω

4. This line, which is markedly shorter than the rest, apparently concluded a section. Line 7 is also rather short, but since it ends with the word *kai* this must be merely a case of irregular spacing.

10. *λημωσιν* preceded by *την* is no doubt a substantive, but there is no other instance of its use.

40.

Frag. 1 8.1 x 3.7 cm.

Second century.

Frag. 1.

. . .
] ω[
] . κενω[
] . υων κατο[
] τι Μινως δ[
5 π]εμπτον ακ[
] κατ αλκην [
] ανα . . τουτ[
] . ν . . ως Σισυφο[
] εσκεν ο κερδισ[τος
10] λων ουδοον φ[
] . ας Ομηρον ουδε[
] λαμησθαι τι[.] . [

. . .
] . . . νεα . . μ[
] . . . δ[
] . τον πως ω[
] . χρονον π[
] Ηρας ωσπερ[
20] πεγε . . ωσπ[
] . υσιω . . [.]ιστ[
] αδρ . σ[.].ο[
] . υτο[.]εδ . [
] ρ ουκ εστι κ[
25] . . . αγ γε . [
] . . . κ(αι) . . . [
] λως κ(αι) επι . [

]σ?[-]ε[
15]... τ[
]σ[
] . εν πρ(os) αυτο[
]ον ανενεγ[κ
30]ρτα . [

8-9. Cf. Homer Z 153 ένθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, δέ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν. But there is a lacuna of uncertain length between the name Σίσυφο[s in l. 8 and εσκεν in l. 9, as is shown by the projection of ll. 11 and 12. ανδρῶν cannot be read in l. 10; perhaps αλ]λων.

12. Allen proposes πεπαλ]αμησθαι, with a reference to the etymology of the name Παλαμήδης, which would then have been ογδοον. [μεμνήσθαι might then be supplied after ονδε in l. 11, with some word like φη]σας before Ομηρον to govern the infinitives.

30. This line seems to have been the last of the column.

41.

8.5 x 9.5 cm.

Sixth century.

[ν] . [.] . [
φιλω τα γραμματα μισ[
χαρις επι χρησιν ουχ [
ψυχ[ης] ουκ εσ[τ]ιν φαρμ[α]κον
5 ω παιδιον μη φευγι καλα τ[

3. επι χρησιν: or perhaps επιχρησιν as a single word, though this does not occur elsewhere.

5. l. φευγε.

42. LATIN FRAGMENT.

11.6 x 12.8 cm.

Fourth century. Plate 8.

This fragment from the bottom of a column is written in rather large rustic capitals in which the contrast between heavy and light strokes is very strongly marked. On the verso are the ends of two lines of Greek cursive dating perhaps from the fourth or fifth century, and the Latin text on the recto may be assigned like P. Oxy. 871, which is in a hand of a similar type, to the fourth century. Unless it can be identified the piece is of course too small to possess more than a palaeographical interest; the words *quaestio*, *caedem*, and *carcere* have rather a legal flavour.

[.] . [
[. . .] . . be[
[qu]aestio[
losicoraç . [
5 . i caedem item [
[.] . dinis mul[
lis in carcere ad[
sunt utriusque c . [

4. Perhaps *si cor* or *sic oracu*l. The doubtful *i* may be *e* but *secura* cannot be read.

6. [O]rdinis is not impossible.

7. Not *carcerem*.

III. EXTANT CLASSICAL AUTHORS

43. HOMER, *ILIAS I.*

20.8 x 36.4 cm.

Early third century.

Remains of four columns from a roll containing the first book of Homer's *Iliad*. The first and last columns have lost the beginnings and ends of lines respectively, but the two intervening ones are nearly complete. The handwriting is a clear semi-cursive, of, probably, the earlier decades of the third century. A *terminus ante quem* is provided by the verso, on which is a short astronomical treatise (27) written after, but apparently not much after, the reign of Gallus. No lexical signs occur except the diaeresis. The papyrus shows the vulgate text in a fairly correct form, and apart from clerical errors rarely differs from the better mediaeval MSS. The appended collation of this and the other Homeric pieces in the present volume is based on the editions of Ludwich, whose readings are distinguished by an asterisk. Additional information has sometimes been derived from the apparatus of Monro and Allen, which, however, is confined to a notice of the more important variants. I do not as a rule remark on minor orthographical details, such as the presence or absence of *v* ἐφελκυστικόν or the interchange of *i* and *ei*.

Col. i.

[τον δ ημειβετ επει]τα [ποδαρκης διο]ς Αχ[ιλλευς
[Ατρειδη κυδιστ]ε φιλ[οκ]τεα[νω]τατε π[αντων
[πως γαρ τοι δω]σουσι γερας με[γ]αθυμοι Αχ[αιοι
[ουδε τι που ιδμ]εν ξυνηια κειμενα πολ[λα
125 [αλλα τα μεν πο]λιων εξεπρα[θο]μεν τα δεδ[ασται
[λαους δ ουκ επε]οικε παλιλλογα τ[αυ]τ επαγειρε[ιν
[αλλα συ μεν νυ]ν τηνδε θεω πρ[οε]ς αυταρ Αχαιοι[ι
[τριπλη τετρα]πλη τ αποτισομ[εν] αι κε ποθι Ζε[υς
[δωσι πολιν Τρο]ϊην ευτειχεον [εξ]αλαπαξαι
130 [τον δ απαμειβο]μενος προσεφη [κ]ρειων Αγαμεμ[νω]ν
[μη δ ουτως αγ]αθος περ εων θεο[εικ]ελ Αχιλλευ
[κλεπτε νοω επ]ει ου παρελευσεα[ι] ουδε με πει[σεις
[η εθελεις οφρ α]υτος εχης γερας [α]υταρ εμ αυτως
[ησθαι δενομε]γον κελεαι δε με [τη]νδ αποδουναι
135 [αλλ ει μεν δωσο]νσι γερας μεγα[θυμ]οι Αχαιοι
[αρσαντες κατα θ[υμ]ον οπως ανταξιον εσται
[ει δε κε μη δωωσιν] εγω δε κεν αυτος ελωμαι
[η τεον η Λιαν]τος ιων γερας η [Ο]δυσσοηος

- [αξω ελων ο δ]ε κεν κεχολωσεται ον κεν ἵκωμαι
 140 [αλλη τοι μεν] ταυτα μεταφρασο[μ]εσθα και αυθις
 [νυν δ αγε νηα] μελαιναν ερυσο[μ]εν εις α[λ]α διαν
 [εν δ ερετας επιτ]ηδες εγειρομεν ε[σ] δ εκ[ατο]μβην
 [θειομεν αν δ αυ]την Χρυσηδα κα[λλ]ιπαρηον
 [βησομεν εις δε τ]ις αρχος ανηρ β[ο]υληφορος εστω
 145 [η Αιας η Ιδομεν]ευς η διος Οδυσσευς
 [ηε συ Πηλειδη] παντων εκπαγλ[ο]τατ ανδρων
 [οφρη ημιν εκαερ]ηγον ἥλαστεαι ὕερα [ρ]εξας
 [τον δ αρ υποδρα ιδων προσεφη π[οδ]ας ωκυς Αχιλλευς
 [ωμοι αναιδειην] επιειμενε [κερδαλ]εοφρον
 150 [πως τις τοι προφ]ρων επεσι[ν] πε[ι]θηται Αχαιων
 [η οδον ελθεμε]γαι η ανδρασιν ὦφι μ[α]χεσθαι
 [ου γαρ εγων Τρωων] ενεκη ηλυθον αιχμηταων
 [δευρο μαχησομενος] επει ου τι μο[ι] αιτιοι εισι
 [ου γαρ πω ποτ εμας βο]υς ηλ[α]σαν ουδε μεν ιππους
 155 [ουδε ποτ εν Φθιη εριβ]ωλακι βωτιανειρη
 [καρπον εδηλησαντ επει] η μαλ[α] π[ολ]λα [μεταξυ]
 [ουρεα τε σκιοεντα θαλασσα τ]ε [ηχησσα]
-

Col. ii.

- [και δη μ]οι γερας αυτος αφα[ιρησεσθαι απειλεις
 [τω επι] πολλ εμογησα δοσαν δε μο[ι] νι[ες Αχα]ιων
 [ου μεν σ]οι ποτε ὕσον εχω γερας οπποτ Αχ[αιο]ι
 [Τρωω]ν εκπερσωσ ευναιο[μ]ενον πτολιεθρον
 165 αλλα το μεν πλειον πολυαικος πολεμοιο
 χειρες εμαι διεπουσ αταρ ην ποτε δασμος ἵκηται
 σοι το γερας πολυ μειζον εγω δ ολιγον τε φιλον τε
 ερχομ εχων επι νηας επην κε καμω πολεμιζων
 νυν δ ειμι Φθιην δ επει η πολυ φερτερον εστι
 170 οικαδ ιμεν συν νηυσι κορωνιστιν ουδε σ οιω
 ενθαδ ατιμος εων αφενος και πλουτον αφυξειν
 τον δ ημειβετ επειτα αναξ ανδρων Αγαμεμνων
 φευγε μαλ ει τοι θυμος επεσσυται ουδε σ εγωγε
 λιστομαι εινεκ εμειο μενε[ι]ν παρ εμοιγε και αλλοι
 175 οι κε με τιμησουστι μαλιστα δε μητιετα Ζευς
 εχθιστος δε μοι εστι Διοτρεφεων βασιληων
 αιει γαρ τοι ερις τε φιλη πολεμοι τε μαχαι τε
 ει μαλα καρτερος εστι θεος που σοι το γ εδωκε
 οικαδ ιων συν νηυσι τε σης και σοις εταροισι
 180 Μυρμιδονεσσιν ανασσε σεθεν δ εγω ουκ αλεγιζω
 ουδ οθομαι κοτεοντος απειλησω δε τοι αδε

EXTANT CLASSICAL AUTHORS

ως εμ αφαιρειται Χρυσηδα Φοιβος Απολλων
την μεν εγω συν νηι τ εμη και εμοις εταροισι
πεμψω εγω δε κ αγω Βρισηδα καλλιπαρηον
185 αυτος ιων κλισιην δε το σον γερας οφρ εν ειδης
οσσον φερτερος ειμι σεθεν στυγεη δε και αλλος
ισον εμοι φασθαι και ομοιωθημεναι αυτην
ως φατο Πηλειωνι δ αχος γενετ εν δε οι ητορ
στηθεσσιν λασιοισι διανδιχα μερμηριξε
190 η ο γε φασγανον οξυ ερυσταμεν[ο]ς παρα μηρου
τους μεν αναστησειεν ο δ Ατρειδην εναριζοι
ηε χολον πανσειεν ερητυσειε τε θυμον
εως ο ταυθ ωρμαινε κατα φρενα και κατα θυμον
ελκετο δ εκ κολεοιο μεγα ξιφος ηλθε δ Αθηνη
195 ουρανοθεν προ γαρ ηκε θεα λευκωλενος Ηρη
αμφω ομως θυμω φιλεουσα [τε] κηδομενη τε
στη δ οπιθ[ε]ν ξανθης δε κομ[η]ς ελε Πηλειωνος
οιω φαινομενη των δ αλ[λων ου τις ορ]ατο
[θαμ]βησεν δ Αχιλλευσ [μετα δ ετραπετ αυτικα δ εγνω
• • •

Col. iii.

τιπτ αυ[τ αιγ]υ[ο]χ[ο]ι[ο Δ]υ[ο]ς τε[κ]ος ειληλουθας
η [ινα υ]βριν ιδη Αγαμεμνονος Ατρειδαο
αλλ εκ τοι ερεω το δε και τετελεσθαι οιω
205 ης υπεροπλειησι ταχ αν ποτε θυμον ολεσσαι
τον δ αυτε προσεειπε θεα γλωκωπις Αθηνη
ηλθον εγω πανσουσα το σον μενος αι κε πιθηαι
ουρανοθεν προ γαρ ηκε θεα λευκωλενος Ηρη
αμφω ομως θυμω φιλεουσα τε κηδομενη τε
210 αλλ αγε ληγ εριδος μηδε ξιφος ελκεο χειρι
αλλ ητοι επεσιν μεν ονειδισον ως εσται περ
ωδε γαρ εξερεω το δε και τετελεσμενον εσται
και πότε τοι τρις τοσσα παρεσσεται αγλαα δωρα
υβριος εινεκα τησδε συ δ ισχεο πειθεο δ ημιν
215 την δ απαμειβομενος προσεφη ποδας ωκυς Αχιλλευς
χρη μεν σφωϊτερον γε θεα επος ειρυσασθαι
και μαλα περ θυμω κεχολωμενον ως γαρ αμεινον
ος κε θεοις επιπειθηται μαλα τ εκλυον αυτου
η και επ αργυρεη κωπη σχεθε χειρα βαρειαν
220 αψ δ ες κουλεον ωσε μεγα ξιφος ουδ απιθησε
μυθω Αθηναιης η δ Ουλυμπον δε βεβηκει
δωματ ες αιγιοχοιο Διος [μ]ετα δαιμονας αλλους
Πηλειδης δ εξαντ[ι]ς [αταρ]γηροις επεεσσι

Ατρειδην προσεειπε και [ου] πω ληγε χολοιο
οινοβαρες κυνος ομματ εχων κραδιην δ ελαφοιο
ουτε ποτ εις πολεμον αμα λωθ θωρηχθηναι
ουτε λοχον δ [ι]εναι συν αριστηεσσιν Αχαιων
τετληκας θυμω το δε τοι κηρ ειδεται ειναι
η πολυ λωϊον εστι κατα στρατον ευρυν Αχαιων
δωρ αποαιρεισθαι ος τις σεθεν αντιον ειπη
δημοβορο]ς βασιλευς επι ουτιδανοισιν αναστεις
η γαρ αν Ατρειδη νυν υστατα λωβησαιο
αλλ εκ τοι ερεω και επι μεγαν ορκον ομουμαι
ναι μα τοδε σκηπτρον το μεν ουποτε φυλα και οζους
φυσει επει δη πρωτα τομην εν ορεσσι λελοιπεν
ουδ αναθηλησει περι γαρ ρα ε χαλκος ελαψε
φυλλα τε και φλοιον νυν αυτε μιν νιες Αχαιων
εν παλαμης φορεουσι δικασπολοι οι τε θεμιστας
προς Διος ειρ[νατ]αι ο δε τοι μεγας εσσεται ορκος
η ποτ Αχιλληος π]οθη ιξεται νιας Αχαιων
[σ]υμπαντας τοτε δ ο]υ τι δυ[νησεαι αχινυμενος περ

Col. iv.

χωριμενος ο [τ αριστον Αχαιων ουδεν ετισας
245 ως φατο [Πηλειδης ποτι δε σκηπτρον βαλε γαιη
χρυσειης η[λοισι πεπαρμενον εζετο δ αυτος
Ατρειδης δ [ετερωθεν εμηνιε τοισι δε Νεστωρ
ηδυεπης α[νορουσε λιγυς Πυλιων αγορητης
του και απο [γλωσσης μελιτος γλυκιων ρεεν αυδη
250 τω δ ηδη δ[υο μεν γενεαι μεροπων αυθρωπων
εφθια[θ οι οι προσθεν αμα τραφεν ηδε γενοντο
εν Πυλω η[γαθεη μετα δε τριταοισιν ανασσεν
ο σφιν ευφ[ρονεων αγορησατο και μετεειπεν
ω ποποι η [μεγα πενθος Αχαιδα γαιαν ικανει
255 η κεν γηθ[ησαι Πριαμος Πριαμοιο τε παιδες
αλλοι τ[ε] Τρω[ες μεγα κεν κεχαροιατο θυμω
οι σφωιν τ[αδε παντα πυθοιατο μαρναμενοιν
οι περι μεν [βουλην Δαναων περι δ εστε μαχεσθαι
αλλα πειθ[εσθ αμφω δε νεωτερω εστον εμειο
260 ηδη γαρ πο[τ εγω και αρειοσιν ηε περ ημιν
α[ν]δρασιν ω[μιλησα και ου ποτε μ οι γ αθεριζον
ο[ν] γαρ πω το[ιους ιδον ανερας ουδε ιδωμαι
οιον Πει[ριθοον τε Δρυαντα τε ποιμενα λων
264 Καινεα τ Εξαδιον τε και αντιθεον Πολυφημον
266 καρτιστοι δη [κεινοι επιχθονιων τραφεν ανδρων

καρπιστοι μέν εσαν και καρπιστοις εμαχοντο
 Φηρσιν ορεσκωοισι και εκπαγλως απολεσσαν
 και μεν τοισιν εγω μεθομιλεον εκ Πυλου ελθων
 270 τηλοθεν εξ απιης γαιης καλεσαντο γαρ αυτοι
 και μαχομην καζι εμ αυτον εγω κεινοισι δ αν ου τις
 των οι νυν βροτοι [εισιν επιχθονιοι μαχεοιτο
 και μεν μ[εν] βουλ[εων] ξυνιεν πειθοντο τε μυθω
 274 αλλα πειθεσθαι καζι υμμες επει πειθεσθαι αμεινον
 277 μητε συ Πηλειδη θελ εριζεμεναι βασιλη
 αντιβιην επει ου [ποθ ομοιης εμμορε τιμης
 σκηπτουχος βασιλευς ω τε Ζευς κυδος εδωκεν
 280 ει δε συ καρτερος [εστι θεα δε σε γεινατο μητηρ
 αλλ οδε φερτερος ε[στιν επει πλεονεσσιν ανασσει
 Ατρειδη συ δε πα[νε τεον μενος αυταρ εγωγε
 λισσομ Αχιλλη μ[εθεμεν χολον ος μεγα πασιν
 ερκος Αχαιοισιν [πελεται πολεμοιο κακοιο

.

129. *Τροϊην*: so Aristarchus and the majority of MSS.; **Τροίην* others with Zenodotus.
140. *ανθις*: so SMFW; **αντις* other MSS.
142. *εγειρομεν*: 1. *αγειρομεν*.
162. *πολλ εμογησα*: so AB, &c.; **πολλὰ μόγησα* Aristarchus.
168. *επην*: so MSS.; **ἐπει* Aristarchus and Herodian.
176. *εστι*: 1. *εσσι*; cf. l. 178.
178. *εστι*: 1. *εσσι*; cf. l. 176.
190. *ερυσσαμεν[ο]ς*: so most MSS.; **έρυσαμενος* M.
193. *εως* is the usual reading in MSS.; *ειως* Y, **ειος* Bekker.
197. *ξανθης δε κομης ελε Πηλειωνος*: so *τινες* according to Schol. A; **Πηλειωνα* Aristarchus, &c., *ξανθην δε κομην έλε Πηλειωνος* being another variant.
203. **ιδη*: so Aristarchus AB, &c.; *ιδης* Zenod.
204. *τετελεσθαι*: so most MSS.; **τελεεσθαι* Aristarchus and a few MSS., *τετελεσμένον* *ἔσται* Zenod.
205. *ολεσσαι*: the MSS. are divided between this reading (so A) and **ολέσση*.
208. *γαρ ηκε*: δέ μ' ηκε MSS.
234. *φυλα*: 1. *φυλλα*.
236. *ελαψε*: 1. *ελεψε*.
246. *χρυσειης*: 1. *χρυσειοις*.
257. *οις*: ει MSS. If *οις* is not merely a clerical error, the verse must have been completed somewhat differently, with a verb in the singular instead of the plural; cf. for such a construction e. g. Ψ 285-6 ἀλλοι δε στέλλεσθε κατά στρατόν, *οις τις Αχαιών* *Ιπποισίν τε πέποιθε κτλ.*
259. *πειθ[εσθ]*: so SWX^o; 1. *πιθεσθ*.
265. The papyrus agrees with ASB and the majority of MSS. in omitting the verse Θησέα τ' Αιγείδην, *ἐπιείκελον άθανάτοισι*, which is rejected by Ludwich.
274. The first *πειθεσθαι* = *πειθεσθε* (for *πιθ-*), which is also found, e. g., in S; cf. l. 259.
- 275-6. The omission of these two verses, *μήτε σὺ τόνδ', ἀγαθός περ ἐών, ἀποαίρεο κούρην, ἀλλ' ἔα, ως οἱ πρῶτα δόσαν γέρας νιες Αχαιών*, was evidently caused by the homoeoarchon of ll. 275 and 277.
277. *θελ*: θ is represented by a very slight vestige which may belong to an ε, but it is likely that the papyrus agreed with the great majority of the MSS., which have *Πηλειδη θέλ'*, *Πηλειδ'* ηθελ' or similar readings; **Πηλειδη έθελ'* Bekker.
281. **οδε*: so AB, &c.; δye others.

44. HOMER, *ILIAS* I.

8.7 x 13.5 cm.

First century B.C. Plate 4.

A fragment containing the ends and beginnings of lines from two columns of the first Book of the *Iliad*, written in good-sized upright uncials which are obviously of early type, and may be assigned to the middle or latter part of the first century B.C. The hand is an ornamental one, most of the straight strokes being finished off with small *apices*. Ζ and Ξ are of the archaic shape; Ρ and Φ are not carried below the line. No lection signs occur, but the 500th line is marked in the usual way in the margin of Col. ii. The column consisted of 22 lines, l. 480 being exactly opposite l. 503. This papyrus, like 31, was purchased together with 51, the hand of which is extremely similar,—so similar that it becomes a question whether they can be regarded as identical. Probably, however, they are to be distinguished. A difference in the size of the letters, which are larger in 51 than in 44, is of no consequence; but it is also noticeable that Α, Λ, Μ, and Π are proportionally narrower in the latter than in the former. Another Homeric fragment in a hand of much the same type is P. Reinach 1 (*Iliad* xix), which the editor dates too late. This is likely to approximate to 44 and 51 in period as it does in style.

There are no variants from Ludwich's text. It is possible that critical marks, which are used in 51, were also inserted in the present MS.; so little of the margin is preserved that their non-appearance in what remains is inconclusive.

Col. i.

[νωμησαν δ αρα πασιν επαρξαμενοι δε]παεσ[σιν
 [οι δε πανημεριοι μολπηι θεον ιλασ]κοντο
 [καλον αειδοντες παιηονα κουρ]οι Αχαιων
 [μελποντες εκαεργον ο δε φρε]να τερπτετ ακουων
 475 [ημος δ ηειος κατεδυ και επι κ]νεφας ηλθε
 [δη τοτε κοιμησαντο παρα πρ]υμνησια νηος
 [ημος δ ηριγενεια φανη ροδοδ]ακτυλος Ηως
 [και τοτ επειτ αναγοντο κατα στρατον ευ]ρυ[n] Αχαιων
 [τοισιν δ ικμενον ουρον ιει εκαεργος Απολ]λων
 480 [οι δ ιστον στησαντ ανα θ ιστια λευκα πετασσα]ν

Col. ii.

495 [παντ]ες αμ[α Ζευς δ ηρχε Θετις δ ου ληθετ εφετμεων
 [πα]ιδος εου αλλ [η γ ανεδυσετο κυμα θαλασσης
 [ηε]ριη δ ανεβη με[γαν ουρανον Ουλυμπον τε
 [ευρε]ν δ ευρυοπα Κρ[ονιδην ατερ ημενον αλλων
 [ακ]ρ[οτ]ατηι κορ[u]φη[ι πολυδειραδος Ουλυμποιο

EXTANT CLASSICAL AUTHORS

500 έ κ[α]ι ρ[α] παροιθ αυτο[ιο καθεζετο και λαβε γουνων
 σκαιη δεξιερη δ α[ρ] νπ ανθερεωνος ελουσα
 λισσο[μ]ενη προσεε[ιπε Δια Κρονιωνα ανακτα
 Σεν πατερ ει [ποτε δη σε μετ αθανατοισιν ονησα
 η επει [η εργωι τοδε μοι κρητηνον εελδωρ
 505 τιμησον μοι νιον ος ωκυμορωτατος αλλων
 επλετ [αταρ μιν νυν γε αναξ ανδρων Αγαμεμνων

45. HOMER, ILIAD II.

Behnesa.

6.2 x 5.3 cm.

Second century.

This is a small fragment from the top of a column, written in medium-sized round uncials, which may be attributed to the first half of the second century. A smooth breathing in the first line appears to be due to the original scribe. No variants from the text of Ludwich occur.

[οκτω αταρ μη]τηρ ἔ[νατη] ην η τ[εκ]ε τεκνα
 [ως ημεις τοσσ]αυτ [ετ]εα π[τ]ολεμ[ιξο]μεν αυθι
 [τω δεκατω δ]ε πο[λι]ν αιρ[η]σομ[εν ευρυαγνιαν
 330 [κεινος τως αγο]ρευε [τ]α δη [ν]υν π[αντα τελειται
 [αλλ αγε μιμνε]τε παντες ευκνη[μιδες Αχαιοι
 [αυτον εις ο κεν α]στυ μεγα Π[ρι]αμο[ιο ελωμεν
 [ως εφατ Αργειοι] δε μ[ε]γι ιαχον αμ[φι δε νηες

328. πτολεμιξομεν, not πολ., was probably written.

46. HOMER, ILIAD IV.

Behnesa.

5.3 x 3.5 cm.

First century.

The following small fragment from Δ is written in a round and upright uncial hand which probably dates from the first century A.D. The scribe was not very skilful and had a difficulty in keeping the letters, which are of above the medium size, sufficiently tall; several of them have been retouched and enlarged, perhaps by another pen. An accent and a high stop occur.

[ως γν]ω χωομεν[οιο παλιν δ ο γε λαζετο μυθον
 [Διογε]νες Λαερτ[ιαδη πολυμηχαν Οδυσσευ

[οὐτε σ]ε νεικε[ιω περιωσιον ουτε κελευω
 360 [οιδα γ]αρ ως το[ι θυμος ενι στηθεστι φιλοισιν
 [ηπι]α δηνεα ο[ιδε τα γαρ φρονεις α τ ευω περ
 [αλλ] ιθι· ταυτα δ [οπισθει αρεσσομεθ ει τι κακον ννν
 [ειρηγηται τ]α δε παντα θεοι μεταμωνια θεεν
 [ως ειπω]ν τους μεν λιπεν αυτου βη δε μετ αλλους

361. *οιδε: ειδε (P) could be read equally well.

364. μ of μεν seems to have a horizontal stroke drawn through it, but this appearance may be caused by an enlargement of the letter after it was originally written; cf. introd.

47. HOMER, *ILIAS V.*

24.6 x 7.9 cm.

Second century.

Ends of 45 lines from the fifth book of the *Iliad*, written in medium-sized irregular uncials of, probably, the second century. The papyrus is broken at the bottom, but it is not likely that very much is missing in that direction, since the column is already fairly tall. Stops in two positions (high and middle) and a few accents and marks of elision occur, some at any rate and perhaps most of these accompaniments being due to a second hand, which has also made occasional alterations in the text. The accentuation is rather erratic. A reading of some small interest is found in l. 221, where a proposal of Bentley's, which had already been supported by an Oxyrhynchus papyrus, receives further attestation.

[χερσι διακλασσας ανεμωλ]ια γαρ μοι οπη[δει
 [τον δ αντ Αινειας Τρωων αγο]ις αντιον ηνδα
 [μη δ οντως αγορευε παρος] δ ουκ' εσσεται α[λλως
 [πριν γ επι νω τωιδ ανδ]ρι συν ὥπποισιν [και οχεσφιν
 220 [αντιβιην ελθοντε συν εν]τεσι πειρηθ[ηναι
 [αλλ αγ εμων οχεων επι]βηισεαι. οφρα ίδηαι
 [οιοι Τρωιοι ιπποι επιστα]μενοι πεδι[ο]ιο
 [κραιπνα μαλ ενθα και ε]νθα διωκεμεν [ηδε φεβεσθαι
 [τω και νωι πολιν δε σαωσ]ητον. ει πέρ αν [αυτε
 225 [Ζευς επι Τυδειδηι Διομη]δει κυδος ορ[εξη]
 [αλλ αγε ννν μαστιγα και] ηνια σέιγαλο[εντα
 [δεξαι εγω δ ιππων αποβ]ηισομαι οφρα μ[αχωμ]αι
 [ηε συ τονδε δεδεξο μελ]ησουσιν δ' εμοι ὥπποι.
 [τον δ αυτε προσειπε Λυκαιονος αγλαος νιος.
 230 [Αινεια συ μεν αυτος εχ] ηνια και τεω[ι] ὥππωι
 [μαλλον υφ ηνιοχωι ειω]θοτε καμπυλον αρμα

[οιστον ει περ αν αυτε φε]βάμεθα Τυδεος νιον
 [μη τω μεν δεισαντε ματ]ήστετον· ουδ εθελητον
 [εκφερεμεν πολεμοιο] τεόν φθογγον ποθεοντε[¶] [ε]
 235 [νωι δ επαιξας μεγαθυμουν Τυδεος νιος
 [αυτω τε κτεινηι και ελασ]σηι μωνυχας ιππους.
 [αλλα συγ αυτος ελαννε] τε αρματα και τεω ἵππω[¶] [ι]
 [τονδε δ εγων επιοντα δ]εδέξομαι οξει δουρι.
 [ως αρα φωνησαντες εις αρμ]ατα ποικιλα βαντες
 240 [εμμεμαωτ επι Τυδειδη] εχον ωκεας ιππους.
 [τους δε ιδε Σθενελος Καπαν]ηιος αγλαος νιος.
 [αιψα δε Τυδειδην επει πτερο]εντα προσηνδαι.
 [Τυδειδη Διομηδες εμωι κεχαρισμ]ενε θυμωι
 [ανδρ οροω κρατερω επι σοι με]μαωτε μαχεσθαι
 245 [ιν απελεθρον εχοντας ο μεν τοξ]ων εν ειδως
 [Πανδαρος νιος δ αυτε Λυκαονο]ς ευχεται ειναι.
 [Αινειας δ νιος μεν αμυμονος Αγ]χ[ε]ισαο
 [ευχεται εκγεγαμεν μητηρ δ]ε οι εστ Αφρ[ο]δειτη
 [αλλ αγε δη χαζωμεθ εφ ιππω]ν. μηδε μο[ι] ουτω
 250 [θυνε δια προμαχων μη πως φ]ιλον ητορ ολεσσηις
 [τον δ αρ υποδρα ιδων προσεφη κρ]ατερο[ς] Διομηδης.
 [μη τι φοβον δ αγορευ επει ουδε σ]ε [πεισ]εμεν όιω.
 [οι γαρ μοι γενναιον αλυσκαζοντι μαχεσ]θαι
 [ουδε καταπτωσσειν ετι μοι μενος εμ]πεδον εστιν.
 255 [οκνειω δ ιππων επιβαινεμεν αλλα κ]αι αυτως
 [αυτιον ειμ αυτων τρευν μ ουκ εαι Παλλας Α]θηνη.
 [τουτω δ ου παλιν αυτις αποιστον ωκ]εεις ιπποι
 [αμφω αφ ημειων ει γ ουν ετερος γε φ]υγηισιν.
 [αλλο δε τοι ερεω συ δ ενι φρεσι βαλλε]ο σηισιν.
 260 [αι κεν μοι πολυβουλος Αθηνη κυδος ορ]ε[ξ]ηι

221. *επιβησει* is found here also in P. Oxy. 223 (third century) and was proposed by Bentley in the parallel passage Θ 105 in place of the vulgate *επιβησεο*, which is superscribed in the papyrus (by the second hand ?) as a variant.

222. The letters *ι πεδιοι* are coarsely written, probably owing to an imperfect surface.

228. *δ' *εμοι*: so AB, &c.; δέ *μοι* P. Oxy. 223, S, &c.

230. The superfluous iota was deleted by the corrector; cf. l. 237, where a similar alteration has been made. But he apparently neglected the *ι* adscript of *ιππωι*.

231. *ειωθοτε*: so a number of MSS.; *ειωθότι Aristarchus and the bulk of the written tradition. P. Oxy. 223 is defective.

234. *ποθεοντες* (so P. Oxy. 223, S, &c.) has been corrected by the second hand to *ποθέοντε.

242. l. *προσηνδα*.

245. *εν*: so MSS., including P. Oxy. 223; Ludwich writes *εν*.

247. *ε* was probably deleted by the corrector.

48. HOMER, *ILIAS V.*

Behnesa.

20 x 17 cm.

Third century.

Of the two columns partially preserved in this fragment one is fairly complete, while the second is represented only by the beginnings of rather more than half the lines. They are written in a medium-sized semi-cursive hand which should perhaps be attributed to the third century rather than to the second. No lection signs occur beyond a single high stop at the end of a verse (l. 654). An Aristarchean reading which is not found in many MSS. appears in l. 661; otherwise the text of this papyrus is a singularly bad one, disfigured by numerous inaccuracies and misspellings.

Col. i.

[Τλη]πολεμι ειτ[ο]ι κεινος [απωλ]ε[σεν Ε]ιλιον ειρην
 [ανερο]ς αφραδιησεν αγαου Λαομεδο[ν]τος
 650 [ος ρα μι]ν εν ερξαντα κακω ηνειπατε μυθω
 [ουδ απ]εδωχ ιππους ων εινεκα τηλοθεν ηλθον
 [σοι δ ε]σω ενθαδε φημι φθονον και κηρα μελεναν
 [εξ εμε]θεν τενξεσθαι εμω δ υπο δουρι δαμεντα
 [ευχο]ς εμοι δωσειν ψυχην δ ιαδι κατοπολω.
 655 [ως φα]το Σαρπηδων ο δ ανεσχετο εμιλινον εγχον
 [Τληπ]ολ[εμο]ς και των μεν αμαρτη δουρατε μακρα
 [εκ χει]ρων ηξαν ο μεν βαλεν αυτενα μασσον
 [Σαρπη]δω[ν α]ιχμη δε διαμπερες ηλθ αλεγεινη
 [τον δ]ε κατ οφθαλμων [ε]ρεβενη νυξ εκαλυψε
 660 [Τληπ]ολεμος δ α[ρ]α μηρον αριστερον εγχει μακρω
 [βεβληκ]ειν αιχ[μ]η δε διεσσυτο μαιδωωσα
 [οστε]ω ευχρινθ[ε]ιστα πατηρ δ ετι λυγον αμυνεν
 [οι μεν α]ρ αντιθεον Σαρπηδονα διοι εταιροι
 [εξεφερο]ν πολεμοιο βαρυνε δε μιν δορυ μακρον
 665 [ελκομ]ενον το [με]ν [ο]υ τις επεφρασατ ουδε νοησεν
 [μηρου ε]ξερυσαι δορυ [.] . . οφρ επιβηναι
 [σπευδο]ντων τοιον γαρ [εχ]ον πονον αμφιεποντες
 [Τληπολ]εμον δ [ετ]ερωθεν ευκυνημιδες Αχαιοι
 [εξεφερο]ν πολεμοιο νοησε δε διος Οδυσσευς
 670 [τλημονα θυμο]ν εχων μαιμησε ται οι φιλον ητορ
 [μερμηριξε δ επειτ]α κατα φρενα και κατα θυμον
 [η προτ]ερω Διος γιον εριγδουποιο διωκοι
 η ο γε τον πλοι[ων] Λυκιων απο μυθον ελοιτο
 [ον δ αρ] Οδυσσηι μ[ε]γαλητοι μορσιμο[ν] ηεν
 675 [ιφθιμο]ν Διος νιο[ν] αποκταμεν οξει χαλκω
 [τω ρα κα]τα πληθυν Λυ[κ]ιων τραπε θυμον Αθηνη

[ενθ ο γε] Κοιρανον ειλεν Αλα[σ]τορα τε Χρομιον τε
 [Αλκανδρον θ Αλιον τ[ε Νοημ]ονα τε Πρυτανιν τε
 [και νυ κ] ετι [πλ]εονας Λυκιων κτανε διος Οδυσσευς
 680 [ει μη αρ ο]ξυ [οησε μ]εγ[α]ς κορυθαιολος Εκτωρ
 [βη δε δια προμ]αχων κεκορυθυμος αιθοπι χαλκω^ε

Col. ii.

Πριαμιδη μη δη με ελωρ Δαναοισιν εαστης
 685 κεισθα[ι] αλλ επαμυνον επειτα με και λιποι αιων
 εμ πολ[ει] υμετερη επει ουκ αρ εμελλον εγωγε
 νοστησα[ι]ς οικον δε φιλην ες πατριδα γαιαν
 ευφροη[εει]ν αλοχον τε φιλην και νηπιον ιιον
 ας φατ[ο] τον δ ον τι προσεφη κορυθαιολος Εκτωρ
 690 αλλα παλρηιξεν λελιημενος οφρα ταχιστα
 ωσαιτ Αρ[γειους πολεων δ απο θυμον ελοιτο
 οι μεν αρ αντ[ιθεον Σαρπηδονα διοι εταιροι
 εισαν υπ αν . . [Διος περικαλλει φηγω
 εκ δ αρα οι μηρ[οι δορυ μειλινον ωσε θυραζε
 695 [ι]φθιμ[ος] Πε[λαγων οι φιλος ηεν εταιρος
 τον δ ε[λιπε ψυχη κατα δ οφθαλμων κεχυτ αχλυς

Εκτωρ τε Πριαμοιο παις και χαλκεος Αρης
 705 αντ[ιθεον Τευθραντ επι δε πληξιππον Ορεστην
 Τρηχον τ αιχμητην Αιτωλιον Οινομαον τε
 Οινο[πιδην θ Ελενον και Ορεσβιον αιολομιτρην
 οις ε[ν Τλη ναιεσκε μεγα πλουντοι μεμηλως
 λιμηνη κεκλιμενος Κηφισιδι παρ δε οι αλλοι
 710 ναιο[ν Βοιωτοι μαλα πιονα δημον εχοντες
 [το]υς δ ως ονν ενοησε θεα λευκωλενος Ηρη

648. I. ητ[ο]ι.

649. I. αφραδιησιν αγανον.

651. ηλθον : I. ηλθε or ηλθεν with the MSS. ε of τηλοθεν has been altered probably from ο.

652. The scribe has apparently written εσω in place of εγω, as well as φθονον for φονον. A converse case of the common confusion between ε and οι shown in μελεναν is found in I. 670 ται for δε.

654. I. Αιδι κλυτοπωλω. Other instances of metathesis occur in ll. 655 and 673.

655. I. μειλινον εγχος : cf. the previous note.

656. I. δουρατα. *άμαρτη has better authority than ὁμαρτη.

657. I. ηξαν . . αυχενα μεσσον.

661. *[βεβληκ]ειν : so Aristarchus, A²BG ; βεβλήκει most MSS. I. μαιμωσα.

662. λύγον = λοιγον.

666. There is not room for μ(ε)ιλινον after δορυ. Perhaps μινον was written through a lipography, but the traces are too scanty for verification. I. επιβαιη.

670. ται : I. δε.

673. l. των πλεον[ω] . . . θυμον; for the latter cf. l. 654, note.

681. The corrector, who seems to have been the original scribe, neglected to delete the *v* after *θ* in altering κεκορυθυμος to κεκορυθμεος.

693. Perhaps αγυ[οχοι] was written for αιγ., but the vestiges do not suit γι particularly well; αντι[θεοι] (from l. 692) is not to be read.

708. l. ος ρ for οις. The letter between *o* and *s* is indistinct and possibly was deleted; the vestige following *s* is slight but does not suit *ρ*.

49. HOMER, ILIAD XVI.

Hibeh?

3.9 x 2.4 cm.

Third century B.C.

A tiny fragment inscribed with medium-sized upright uncials of the third century B.C., from the cartonnage of a mummy. Its origin was perhaps Hibeh, but that is uncertain. So exiguous a scrap could not be expected to show much variation from the ordinary text, but it keeps up the character of the oldest Homeric papyri by offering one otherwise unrecorded reading. A review of the earlier Ptolemaic evidence and a discussion of the problems to which this gives rise will be found in the introduction to P. Hibeh 19.

εξεταμ[ων] πελεκεστι νεηκεσι νηιον ειναι
485 ως ο προ[σ]θ ιππων και διφρου κειτο τανυσθεις
βεβρυχω[ι]ς κονιος δεδραγμενος αιματοεστης
ως δ οτε [τανρον επεφνε λεων αγεληφι μετελθων
αιθωνα μ[ε]γαθυμον εν ειλιποδεστι βοεστιν
ωλετο τ[ε] στεναχων υπο γαμφηληισι λεοντος

487. ως δ οτε: ηύτε MSS. Cf. e.g. T 386, where Aristarchus read εῦτε, Aristophanes ὥστε.

50. HOMER, ILIAD XVIII.

4.1 x 3.1 cm.

Third century.

This small fragment from Σ is part of a leaf from a papyrus book inscribed in not very regular sloping uncials of medium size, which may date from about the middle of the third century. Marks of elision were inserted by the original hand, but such accents and breathings as occur were added subsequently in a lighter-coloured ink. The text coincides so far as it goes with that of Ludwich.

Verso.

395 [η μ εσαωσ οτε μ αλγος αφικετο τηλε πεσο]ντα
[μητρος εμης ιωητι κυνωπιδος] ή μ' εθέλησε

[κρυψαι χωλον εοντα τον αν παθον] ἀλγεα θυμω̄ι
 [ει μη μ Ευρυνομη τε Θετις θ υπεδε]ξατο κολπωι
 [Ευρυνομη θυγατηρ αφορρουν Ω]κεανοιο
 400 [τηισι παρ ειναιετες χαλκευον δαι]δαλα πολλα
 [πορπας τε γναμπτας θ ελικας κα]λυκα[ς] τε [και ορμους

Recto.

[τ]ον [δημειβετ επειτα Θετις κατα δακρυ χεουσα
 Ήφαιστ' η α[ρ]α δη τις οσαι θεαι εισ εν Ολυμπωι
 430 τοσσαδ' [ενι φρεσιν ηισιν ανεσχετο κηδεα λυγρα
 οσσ' εμοι εκ [πασεων Κρονιδης Ζευς αλγε εδωκεν
 [εκ] μ[εν μ αλλων αλιαων ανδρι δαμασσεν
 [Α]ιακιδηι Πηληι και ετλην ανερος ευνην
 [πολ]λα μαλ' [ουκ εθελουσα ο μεν δη γηραι λυγρωι

400. *πολλά is the reading of Aristarchus; πάντα Zenod., Aristoph.

51. HOMER, *ILIADE XXIV.*

Height 23.9 cm. First century B.C. Plate 4 (Cols. ii-iii).

Remains of three columns, all much damaged, from a roll containing the last Book of the *Iliad*. This papyrus belongs to the same group as 31 and 44, and the hand closely resembles that of the latter papyrus; cf. introduction to 44.

The text is a correct version of the vulgate, of little interest except for the occurrence of critical signs, which have now been found in several papyri, e.g. P. Oxy. 445, 687, P. Tebt. 4, P. Berlin 8440, and P. Brit. Mus. 128. Of these P. Tebt. 4, of the late second century B.C., is the oldest example, the present manuscript, which belongs to the succeeding century, ranking next. It has three instances of the διπλῆ, but none of the other signs occur.

Col. i.

[Βασκ ιθι και Πριαμον κοιλ]α[ς επι νηας Αχαιων
 [ως αγαγ ως μητ αρ τις] ιδηι μητ αρ [τ]ε [νοησηι
 [των αλλων Δαναων] πριν Πηλειων[α δ ικεσθαι
 [ως εφατ ουδ απιθησε διακτορος Αργε[ιφ]οι[της
 340 [αυτικ επειθ υπο π]οσσιν εδησατο καλ[α] πεδιλα

[αμβροσια χρυσεια τ]α μιν φ[ερο]ν ημεν [εφ] ι[γρη]ν
 [ηδ επ απειρονα γαιαν αμα π]νοιης [ανεμοιο
 [ειλετο δε ραβδον τηι τ ανδρων ομμα]τα θελγει

Col. ii. Plate 4.

[των] ει τις σε ιδοιτο θοην δια τυκτα μελαιναν
 > τοσσαδ [ονειατ αγοντα τις αν δη τοι] νο[ο]ς ε[ιη]
 ουτ αυτο[ς νεος εστι γερων δε τοι ουτο[ς οπηδει
 [ανδ]ρ απα[μ]υνασθαι οτε τις προτε]ρος χαλεπηνηι
 370 [αλλ εγω ουδεν σε ρεξω κακα και δε κ]εν αλλον
 [σεν απαλεξησαιμι φιλωι δε σε πατρι εισ]κω
 [τον δε ημειβετ επειτα γερων Πριαμος θεοει]δης
 [ουτω πηι ταδε γ εστι φιλον τεκος ως αγορ]ευεις
 [αλλ ετι τις και εμειο θεων υπερεσχεθε χει]ρα
 2 lines lost.

Col. iii. Plate 4.

πεπνυσαι τε νοωι μ[ακαρων δ εξεστι τοκηων
 τον δ αυτε προσεειπε διακτορος Αργειφοντης
 ναι δη ταυτα γε παντα [γερον κατα μοιραν εειπες
 380 [αλλ] αγε μοι τοδε ειπε κα[ι ατρεκεως καταλεξον
 ηε πη[ι] εκπεμπεις κειμ[η]λια πολλα και εσθλα
 ανδρας εις αλλοδαπους ιν[α περ ταδε τοι σοα μιμηη
 > η ηδη παντες καταλειπ[ετε Ιλιον ιρην
 δειδιοτες τοιος γαρ ανη[ρ ωριστος ολωλε
 385 [σ]ος παις ου μεν [γ]αρ τι μα[χης επεδενετ Αχαιων
 τον δ ημειβετ επειτα γ[ερων Πριαμος θεοειδης
 [τις] δε συ εστι φεριστε τ[εων δ εξεστι τοκηων
 ως μοι καλα τον οιτ[ον αποτμου παιδος ενισπες
 τον [δ] αυτε προσεειπ[ε διακτορος Αργειφοντης
 390 πειραι εμ[ειο γερα]ιε κα[ι] ειρεαι Εκτορα διον
 τον μεν [εγ]ω μ[α]λα πο[λλα μαχηι εινι κυδιανειρηι
 οφθαλμοισιν [οπωπα και ευτ επι νηστιν ελασσας
 Αργειους κτεινεσκε δαι[ζων οξει χαλκωι
 > ημεις δ εσταοτες θαυμα[ζομεν ου γαρ Αχιλλευς
 395 εια μαρνασθ[α]ι κεχολω[μενος Ατρειωνι
 τον γαρ εγω θεραπων [μια δ ηγαγε νησ ενεργης
 [Μυ]ρμιδονων δ εξειμι πατηρ δε μοι εστι Πολυκτωρ
 αφνειος μεν οδ εστι γερ[ων δε δη ως συ περ ωδε
 εξ δε οι νιες εασιν εγω δε [οι εβδομος ειμι

400 [τ]ω[ν με]τα παλλομενο[ς κληρωι λαχον ενθαδ επεσθαι
ν[νν δ ηλθο]ν πεδιον δ απ[ο νηων ηωθεν γαρ

An unplaced fragment.

]τον[

367. There is a diplē against this line in Ven. A, with the note ὅτι οὐ πάντως βρώματα τὰ ὀνείρατα . . . καὶ ὅτι ἀγοντα εἴρηκεν, οὐ φέροντα· οὐ γὰρ αὐτὸς ἐβάσταζεν.

369. *ἀπαίμνασθαι seems to be the reading of the papyrus, with P. Brit. Mus. 114 and Add. MS. 17210, &c.; ἐπαίμνασθαι others.

383. Ven. A similarly has the diplē with the remark ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἱλιον.

388. It is doubtful whether the papyrus had *ως or os.

391. A dot in front of this line may be meaningless.

394. A diplē here in Ven. A is accompanied by the note ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐθεώμεθα. The diplē of Ven. A against the next line does not figure in the papyrus.

398. οδ: so P. Brit. Mus. 114 ΣΑ¹ and others; *δ γ' Α²Β, &c.

The small fragment cannot satisfactorily be assigned to l. 388 οιτον.

52. HOMER, ODYSSEY XI.

9·7 x 6·4 cm.

Second or third century.

Fragment from the top of a column containing parts of a few lines from λ, written on the verso of the papyrus in upright rather small uncials, of a round informal type, which may be referred to the second or third century; there are traces of cursive writing on the recto, but practically nothing is legible. No variants from the text of Ludwich occur.

[αλλ αγε μοι του παιδος αιγανου μ[νθον ενισπες
[η επετ ες πολεμον προ]μο[ς ε]μμ[εναι ηε και ουκι
[ειπε δε μοι Πηληος αμν]μο[νος] ει τ[ι πεπυσσαι
495 [η ετ εχει τιμην πολεσ]μ[ν] μ[ετα] Μυ[ρμιδονεσσιν
[η μιν ατιμαζουσιν αν Ελ]λαδ[α τ]ε Φ[θιην τε
[ουνεκα μιν κατα γηρα]ς εχε[ι χε]ιρ[ας τε ποδας τε
[ου γαρ εγων επαρωγος] υπ αυ[γας η]ελιοιο
[τοιος εων οιος ποτ ειν]ι Τρ[οιη ε]ν[ρειη
500 [πεφινον λαον αριστο]ν αμυνω[ν] Α[ργειοισιν
[ει τοιοσδ ελθοιμι μινυ]νθα περ [ες] πα[τ]ερ[ος δω
[τω κε τεω στυξαιμι με]νος και χ[ει]ρας α[απτους
[οι κεινον βιωωνται εερ]γουσιν τ [α]πο τ[ιμης
[ως εφατ ανταρ εγω] μιν [α]μειβο[με]νο[ς προσεειπον
505 [η τοι μεν Πηληος α]μυμονος ο[ν τι] πε[πυσμαι
[ανταρ τοι παιδος γε Νεοπ]τολεμοιο φιλοιο

[πασαν αληθειην μυ]θη[σο]μα[ι] ω[σ με κελευεις
 [αυτος γαρ μιν εγω κοιλης [ε]πι γηο[σ εισης
 [ηγαγον εκ Σκυρου] μετ ευκνημι]δ[ας Αχαιους
 510 [ητοι οτ αμφι πολιν Τρο]ιη[ν φραζοιμεθα βουλας
 [αιει πρωτος εβαζε και] ο[υχ ημαρτανε μυθων

53. HOMER, *ODYSSEY XII-XV, XVIII-XXIV.*

Leaf about 16.8 x 13 cm. Third or fourth century. Plate 9
 (Foll. 76 verso, 89 verso, 92 verso).

The MS. of which the following extensive remains have survived was a vellum book once containing the entire *Odyssey*. Its original compass is clear from the occurrence in the top left-hand corner of Fol. 79 recto, the first page of a quire, of the number κδ (cf. Fol. 87 recto κε), showing that twenty-three gatherings had already preceded. The gatherings are quaternions and the number of lines on a page ranges from 28 (30 commonly in the earlier remaining portions) to 34. If 29 lines be taken as the average, the resulting total up to Fol. 79 is approximately that of the lines contained in the twenty-one preceding books. There is no foliation of individual leaves, but with the assistance of the quire-mark κδ their number can be deduced as 207. Stichometrical figures are also absent. On the other hand the letter denoting a book not only appears as a title at the beginning and end of the book, but is also usually entered at the top of each right page, enabling the reader to find his place readily. When a book ends on the left page, the letter-number is sometimes added at the top of that also. At the conclusion of the last book the name Οδυσσειας accompanies the letter ω; probably this also stood at the beginning of Book i. The sheets are normally so arranged that the recto (flesh-side) and verso (hair-side) lie uppermost alternately, the recto of one leaf thus facing the recto of the next; the arrangement is however sometimes disturbed, e. g. Foll. 6, 73-4, 88. In the bottom sheet of the quire the recto is underneath, and therefore it is uppermost in the top sheet. Each sheet is ruled with a hard point horizontally and vertically in the usual way, the rulings being carried across the entire sheet; the points at which the top and bottom horizontal lines were to intersect the vertical lines were previously pricked off, and the distances of the horizontal lines down the leaves were similarly fixed by prickings placed at about 1.5 cm. inside the outer vertical lines.

The text is written in a slightly sloping medium-sized uncial hand, which though fairly regular is distinguished by no marked accuracy or grace. It is of a type which is commonly associated with the third century, and there seems to be no clear indication, either in the original hand or in that of the corrector who has made a number of insertions, of a date later than about A.D. 300. The codex may then be assigned, if not to the later decades of the third century, to the beginning of the century following, and thus deserves to be ranked

among the earliest examples of vellum books which have descended to us. An ink of a brown colour was used, which is dark enough where applied with a full pen, but became, or with the lapse of time has become, rather light and faint where put on thinly, with the result that in many of the pages an unpleasing patchy effect is produced. Iota adscript is commonly written, though with decreasing uniformity towards the end. Final $\eta\nu$ is once (ϕ 281) in the form of a monogram (cf. e. g. P. Oxy. 842). Of the lexical signs the original scribe is to a large extent responsible for diaereses, and marks of elision, which it may be noted he often introduces into such compounds as e. g. $\mu\epsilon\tau'$ $\epsilon\phi\eta$ (v 270, &c.); but stops, breathings, accents, marks of quantity, &c., are for the most part subsequent additions by a second hand which has also made a number of emendations—not always very successful—in the text. This corrector generally employed a black ink, so that his additions are easily distinguished; towards the close of Book xxiii, however, and through most of the book following, as well as occasionally elsewhere, his ink is similar to that of the first hand. All three kinds of stops occur, that in the high position being much the most frequent; the other two are, as usual, not used with great discrimination, and at the end of a verse it is sometimes difficult to determine whether a high or medial point was intended. Both rough and smooth breathings, occasionally approximating to a rounded form, are fairly common: they are now and then inserted in compound words, e. g. χ 341 $\alpha\rho\gamma\rho\eta\lambda\omega\nu$, ψ 365 $\pi\rho\tau\dot{\iota}\delta\sigma\sigma\epsilon\nu$. A rough breathing with an initial ρ is noticeable at ϕ 291 and ψ 366. With regard to the accents, which have been profusely supplied, there is a peculiarity in the treatment of oxytone words. As is well known, the early method of accentuating such words was to place a grave accent on one or more of the preceding syllables, and this system is frequently utilized in the present MS. But very often a different plan is followed and the accented syllable is given a grave accent, just as in the modern style, except that the grave is not turned into an acute before a stop. It appears to be a matter of indifference to the accentuator which of these alternative systems he adopts; for example in χ 176 he writes $\nu\psi\lambda\eta\nu$ and in 193 $\nu\psi\lambda\eta\nu$. Moreover he sometimes combines both systems, accenting the final syllable as well as one or more of the syllables preceding, e. g. χ 136 $\Delta\iota\circ\tau\rho\acute{e}\phi\acute{\epsilon}\nu$, 148 $\chi\acute{e}\rho\sigma\acute{\iota}$, 166 $\nu\eta\mu\acute{e}\rho\tau\acute{\epsilon}\nu$, ψ 275 $\alpha\theta\eta\rho\eta\lambda\circ\gamma\circ\eta\nu$. Some few parallels for these uses are to be found elsewhere. In the Oxyrhynchus Callimachus (1011, fourth century) oxytone monosyllables commonly have a grave accent, and in Pindar's *Paean* (P. Oxy. 841, second century) polysyllables are occasionally similarly accented, e. g. IV. 37 $\epsilon\kappa\alpha\tau\circ\eta\nu$; while the mixed system is exemplified in *Paean* II. 98 $\theta\acute{a}\mu\acute{a}$, and in l. 5 of the Paris Alcman papyrus (P. Paris 71) $\kappa\circ\theta\eta\mu\circ\sigma\circ\tau\acute{\epsilon}\nu$. Such phenomena are not to be regarded as 'instances of mistaken accentuation' (P. Oxy. V, p. 14); they are rather sporadic illustrations of a method which has hitherto not been adequately attested. Syllables preceding enclitics receive an accent, as usual, but enclitics do not any more than stops affect a preceding grave accent (cf. e. g. ψ 341 $\chi\alpha\lambda\kappa\circ\eta\nu$ $\tau\acute{\epsilon}$ $\chi\rho\eta\sigma\circ\eta\nu$ $\tau\acute{\epsilon}$ $\alpha\lambda\circ\eta\eta\tau\acute{\epsilon}\nu$: v 289 $\mu\epsilon\gamma\acute{a}\lambda\eta\tau\acute{\epsilon}$ ν is not an exception, since the η need not have had any accent apart from the $\tau\acute{\epsilon}$); of a retracted accent on a paroxytone word examples are χ 204 $\pi\circ\lambda\epsilon\acute{e}\circ\eta\nu$ $\tau\acute{\epsilon}$ and ψ 179 [$\epsilon\nu$] $\theta\acute{a}\circ\eta\circ\eta\nu$, for which cf. P. Oxy. 841, &c. In diphthongs a circumflex generally covers both vowels, but with acute and grave accents there is no consistency; indeed the accentuation generally is carelessly done, and it is not seldom a matter of doubt, not merely which vowel, but which syllable was intended

to be accented; e. g. in ν 345 the grave accent on *εστι* is placed between σ and τ, and it is not clear whether ἐστι or εστὶ should be written. In several places a wrong accent has been given and then replaced by another, e. g. χ 466 περίβαλλε, ψ 18 τοιόνδε, ω 124 ἐπύχθη; in others the error has not been rectified, e. g. χ 425 τιοῦσαι, 492 φιλὴ, ψ 240 πήχεε λευκῶι, ω 278 εἰδνῖας; mistaken breathings such as ψ 70 ὁδόντων, 308 ἔλεγ' are rarer.

Eleven books are represented, but the remains of the twelfth, fifteenth, eighteenth, and nineteenth are extremely slight. Books xiii–xiv and xx–xxiv are in much better condition, and in the last three and a half books the lines are continuous, though a large hole in the centre of each leaf unfortunately causes serious lacunae. This codex is thus a valuable addition to the evidence for the *Odyssey*, and it exhibits a decidedly interesting text. This, as with so many of the papyri, does not fall into line with any other extant MS. or group of MSS. A good example of its ‘mixed’ character is seen at ψ 77, where it agrees with the Monacensis and Eustathius against the majority of the witnesses in reading εἴᾳ εἰπεῖν, but on the other hand sides with the majority against Mon. Eustath. in having πολυκερδίησι; cf. ψ 264. Agreements with the Monacensis are not infrequent; for some notable instances see ν 199, 302, φ 219–20, ψ 122, 175, 359, ω 387, in five of which Eustathius is on the same side. There are two remarkable coincidences with Cod. Ven. ix. 4 against all other testimony, χ 447 and ω 408; cf. § 381, φ 219–20, ω 480. In addition to the agreements with Eustathius already mentioned, φ 414 and ω 390 deserve remark; but they are counterbalanced by numerous divergences. Other contributions of more or less interest occur at ν 435, § 328, ψ 162, 233, 361, ω 11, 20, 137, 180 (a reading inferred by Buttmann from the scholia), 321, 401, 496. Variants peculiar to this codex are found at ν 91, § 214, φ 126, 289, χ 279, 311, ψ 25, 151, 162, 188 (a variant coinciding with a conjecture of Grashof), 210, 332–3, ω 85, 173, 209, 240, 286, 380, 382, 385, 417.

The separation of the decayed leaves was a matter of some difficulty, and a number of small fragments have adhered to them tightly and could not be removed without damage. Most of these fragments have been identified and copied in their proper place, and no doubt a further expenditure of time and patience would result in the identification of others, though the positive gain would probably not be serious. There also remain two or three small coagulated lumps which defy treatment.

Fol. 1 verso. (First quaternion, of which the first two leaves are lost.)

μ 275 [ενθα γαρ αινοτατον κακον εμμεναι αμμιν εφα]σκον
[αλλα παρ εξ την νησον ελαυνετε νηα μελαινα]ν

Fol. 2 verso.

η ν[ο]τ[ο]ν η [Ζεφυροι δυταεος οι τε μαλιστα
290 νηα διαρραιου[σι θ]ε[ων αεκητι ανακτων
αλλ ητοι νυν μεν πειθωμεθα νυκτι μελαινη
δόρπον θ' οπλισόμεσθα θοηι παρα νηι μενοντες

EXTANT CLASSICAL AUTHORS

ηωθεν δ' αναβα[ντες ενησομεν ευρει ποντωι
ως εφατ' Ευρυλοχος επι δ ηινεον αλλοι εταιροι
295 και τοτε δη [γινωσκον ο δη κακα μηδετο δαιμων
κα[ι] μιν [φωνησας επεια πτεροεντα προσηνδων

Fol. 2 recto.

[ενθα δ εσαν Νυμφεων καλοι χοροι ηδε] θ[ο]ωκοι
[και τοτ εγων αγορην θεμ]ε[νος] μετα πασιν εειπον
320 [ω φιλοι εν γαρ νηι θοηι βρ]ωσις τε πόσις τε
[εστιν των δε βων απεχωμ]εθα· μη τι πάθωμεν·
[δεινου γαρ θεου αιδε βοει και ιφ]ι[α] μηλα
[Ηελιου οι παντ εφοραι και παντ επ]ακούει·
[ως εφαμην τοισιν δ επεπειθετο θυμο]ς αγήνωρ·
325 [μηνα δε παντ αλληκτος αη Νοτος ουδε] τις [αλ]λ[ο]ς
[γινετ επειτ ανεμων ει μη Ευρος τε Ν]ότ[ος τε
3 lines lost.
330 [και δη αγρην εφέπεσκον αλητευοντες αναγκη]ι

Fol. 3 recto.

αιψα κεν Η[ελιωι Τπεριονι πιονα νηον
τένξομεν εν δε κε θε[ιμεν αγαλματα πολλα και εσθλα
ει δε χολωσάμενος τι β[οων ορθοκραιραων
νη εθεληι ολέσαι [επι δ εσπωνται θεοι αλλοι
350 βόνλομ' απαξ [προς κυμα χανων απο θυμον ολεσσαι
η δηθα στρε[νγεσθαι εων εν νησωι ερημηι
ως έφατ' Εινυρυλοχος επι δ ηινεόν αλλοι εταιροι
αυτικα δ' [Ηελιοιο βων ελασαντες αριστους
εγ]γύθεν [ου γαρ τηλε νεος κυανοπρωροιο
3 lines lost.
ο[υ γαρ εχον κρι λευκον ευστελμον επι νηος

Fol. 3 verso.

375 [Λαμπετη τανυπεπλο]ς [ο ο]ι βοας έκταν έταιροι
[αυτικα δ αθανατοισι με]τ' ηύδα χωομενος κηρ·
[Ζευ πατερ ηδ αλλοι μακαρε]ς θεοι αιὲν εόντες
[τισαι δη εταρους Λαερτιαδεω Οδ]υσσῆος·
[οι μεν βους εκτειναν υπερβιον ησι]ν εγωγε
380 [χαιρεσκον μεν ιων εις ουρανον αστερ]όεντα·

[ηδ οποτ αψ επι γαιαν απ ουρανοθεν προ]τραποιμην
 [ει δε μοι ου τισουσι βων επιεικε αμοιβην

Fol. 4 verso.

[ημεις δ α]ι[ψ αναβαντες ενηκαμεν ευρει ποντωι
 ιστον στησαμ[ενοι ανα θ ιστια λευκ ερυσαντες
 αλλ' οτε δη την νήσον ελειπομεν ουδε τις αλλη
 φαίνετο γαιάων. αλλ ουρ[ανος ηδε θαλασσα
 405 δη τότε κυανέ[ην νεφελην εστησε Κρονιων
 νηὸς υπερ γλαφυρης ηχλυστε δε ποντος υπ αυτης
 η δ' έθει ον μ[αλα πολλον επι χρονον αιψα γαρ ηλθε
 κεκληγὼ[ς Ζεφυρος μεγαλη συν λαιλαπι θυων
 ισ[του δε [προτονους ερρηξ ανεμοιο θυελλα
 410 αμφο[τερους ιστος δ οπισω πεσεν οπλα τε παντα
 2 lines lost.
 π[αντ αμυδις κεφαλης ο δ αρ αρνευτηρι εοικως
 κ[αππεσ απ ικριοφιν λιπε δ οστεα θυμος αγηνωρ
 415 Ζ[ευς δ αμυδις βροντησε και εμβαλε νηι κεραυνον
 1 line lost.
 εν δε θεειου πληγο πεσον δ εκ νηος εταιροι
 οι [δε κορωνηισιν ικελοι περι νηα μελαιναν

Fol. 4 recto.

430 [ηλθον επι Σκυλλης σκοπελον] δεινην τε Χαρυβδιν.
 [η μεν ανερροιβδησε θα]λασσης αλμυρὸν υδωρ
 [αυταρ εγω ποτι μακρ]ον ερινεον ιψοσ αερθεις
 [τωι προσφυς εχομην ωι νυκ]τερὶς ουδε πηι ειχον
 [ουτε στηριξαι ποσιν εμπεδον ο]υδεπιβῆναι
 435 [ριζαι γαρ εκας ειχον απηωροι δ εσ]αν δξοι
 [μακροι τε μεγαλοι τε κατεσκιασον δε] Χάρ[ο]υβδιν
 [νωλεμεως δ εχομην οφρ εξεμέ]σειεν [ο]πίσσω
 438 [ιστον και τροπιν αυτις εελδομενωι δε μο]ι ηλ[θον]
 2 lines lost.
 442 [ηκα δ εγω καθυπερθε ποδας και χειρε φερεσθ]αι
 [μεστωι δ ενδουπησα παρ εξ περιμηκεα δ]ούρα
 [εζομενος δ επι τοισι διηρεσα χερσιν εμηισ]ι
 445 [Σκυλλην δ ουκετ εασε πατηρ ανδρων τε θεων] τε
 1 line lost.
 [ενθεν δ ενημαρ φερομην δεκατη δε με] νυκτι

Fol. 5 recto.

ν . . ως εφαθ' οι δ αρα [παντες] ακη[ν εγενοντο σιωπηι
 κηληθμῶι δ' εσχοντο κατα μεγαρα σκιοεντα
 τον δ αντ' Αλκίνοος απαλμειβετο φωνησεν τε
 ω Οδυστεν επι εἰκεν εμον ποτι χαλκοβατες δω
 5 υψερεφέτε τω [σ ου τι παλιμπλαγχθεντα γ οιω
 αψ' απονο[στησειν ει και μαλα πολλα πεπονθας
 ύμεων δ [ανδρι εκαστωι εφιεμενος ταδε ειρω
 οσσοι ενι μεγαροισι γερουσιον αιθοπα οινον
 [αι]ει πι[νετ εμοισιν ακοναζεσθε δ αοιδου

1 line lost.

κειται και χρυσος πολυδαιδαλος αλλα τε παντα
 δω[ρ οσα Φαιηκων βουληφοροι ενθαδ ενεικαν
 αλλ [αγε οι δωμεν τριποδα μεγαν ηδε λεβητα
 αιδρακας ημεις δ αυτε αγειρομενοι κατα δημον
 15 τισομεθ αργαλεον γαρ ενα προικος χαρισασθαι
 ως εφατ Αλκινοος τοισιν δ επιηνδανε μυθος
 οι μεν κακκειοντες εβαν οικον δε εκαστος

Fol. 5 verso.

[Δημοδοκος λαισι τετιμενος αν]ταρ [Οδυσσευς
 [πολλα προς ηελιο]ν κεφ[αλην τρ]επε παμφανοωντα
 30 [δυναι επειγομενος] δη γαρ μενεαινε νέεσθαι
 [ως δ οτ ανηρ δορποιο] λιλαιεται· ώι τε πανημαρ
 [νειον αν ελκητον βοε οινοπε π]ηκτον άροτρον
 [ασπασιως δ αρα τωι κατεδυ φαος] ηελιοιο
 [δορπον εποιχεσθαι βλαβεται δε τε γ]όνυνατ' ιόντι.
 35 [ως Οδυσηι ασπαστον εδυ φαος ηελιο]ιο·
 [αιψα δε Φαιηκεσσι φιληρετμοισι με]τ' ήνδα·
 [Αλκινοι δε μαλιστα πιφανσκομενος] φάτο μ[ν]θον

1 line lost.

[πεμπτε με σπεισαντες απημονα χαιρετε δ α]ντοι
 40 [ηδη γαρ τετελεσται α μοι φιλος ηθελε θυμο]ς·
 [πομπη και φιλα δωρα τα μοι θεοι Ουρανιω]νες
 2 lines lost.

[υμεις δ αυθι μενοντες ευφραινοιτε γυναι]κες
 45 [κουριδιας και τεκνα θεοι δ αρετην οπασεια]ν

Fol. 6 recto.

55 [εσπεισ]α[ν μακαρεσσι τοι ουρανον ευρυν εχουσιν
 α[ν]το[θε]ν εξ ε[δρεων ανα δ ιστατο διος Οδυσσευς

Αρήτη δ εν χερσὶ τιθει δε[πας αμφικυπελλον
και μιν φωνήσας επεα π[τεροεντα προσηυδα
χαῖρέ μοι ω βασίλεια διαμ[περες εις ο κε γηρας
60 έλθη και θανατο[ς τα τ επ ανθρωποισι πελονται
ανταρ εγώ νέο[μαι συ δε τερπεο τωιδ ενι οικωι
παισι τε και λ[αιοισι και Δλκινοι βασιληι
ώς ειπων [υπερ ουδον εβησετο διος Οδυσσευς
τ[αι] δ αρα [κηρυκα προιει μενος Αλκινοοιο
65 [ηγ]εισ[θαι επι ηηα θοηη και θινα θαλασσης
i line lost.

τη[ν μεν φαρος εχουσαν ευπλυνες ηδε χιτωνα
την [δ ετερην χηλον πυκινην αμ οπασσε κομιζειν
η δ' [αλλη σιτον τε φερεν και οινον ερυθρον
70 αν[ταρ επει ρ επι ηηα κατηλυθον ηδε θαλασσαν
αιψα τα γ εν ηηι γλαφυρηι πομπηες αγανοι
δεξ[αμενοι κατεθεντο ποσιν και βρωσιν απασαν
καδ [δ αρ Οδυσσηι στορεσαν ρηγος τε λινον τε

Fol. 6 verso.

[υψοσ αειρομενοι ριμφα πρησσουσι] κ[ελευθον
[ως αρα της πρυμη μεν αειρε]το κυ[μα δ] οπ[σ]θειν
85 [πορφυρεον μεγα θ]υιε πολυφλόισβοιο θαλάσσης
[η δε μαλ ασφαλεω]ς θέεν εμπεδον· ουδε κεν ὥρηξ
[κιρκος ομαρτησειν] ελαφροτατος πετεηνῶν·
[ως η ριμφα θεουσα θαλασσης] κύματ' ἔταμνεν
[ανδρα φερουσα θεοις εναλιγκεα] μηδε έχοντα
90 [οις πριν μεν μαλα πολλα παθ αλ]γεα ον κατα θυμὸν
[ανδρων τε πτολεμους αλεγεινα τε] κυματε πέιρω[[ν]]
[δη τοτε γ ατρεμας ενδε λελασμενο]ς όσσ' ε[πε]πονθει·
[ευτ αστηρ υπερεσχε φααντατος ος τε μ]αλ[ιστα]
i line lost.

95 [τημος δη ηησωι προσεπιλνατο ποντοπορο]ς ηης·
[Φορκυνος δε τις εστι λιμην αλιοιο γεροντο]ς
[ει δημωι Ιθακης δυο δε προβλητες εν αυ]τωι
[ακται απορρωγεις λιμενος ποτιπεπτηνια]ι·
[αι τ ανεμων σκεπωσι δυσαηων μεγα κυ]μα
100 [εκτοθεν εντοσθεν δε τ ανευ δεσμοιο μεν]ουσιν
[ηηει ευστελμοι οτ αν ορμου μετρον ικω]νται·

Fol. 7 recto. (Second quaternion.)

110 [αι μεν προς Β]ο[ρε]ϊο καταιβαται ανθρωποισιν
[αι δ α]υ προς Νότου εισι θεωτεραι ουδε τι κεινηι

ανδρες εσέρχονται αλλ [αθανατων οδος εστιν
ενθ οι γ' εισέλασαν πρι[ν ειδοτες η μεν επειτα
ηπειρω επεκελσεν· οσο[ν τ επι ημισυ πασης
115 σπερχομενη· τοιων γαρ [επειγετο χερσ ερεταων
οι δ' εκ νησ βαντες ευ[ηγον ηπειρον δε
πρωτον Οδυσσηα γλαφ[υρης εκ νησ αειραν
αυτωι συν τε λινωι [και ρηγει σιγαλοεντι
καδ δ αρ' επι ψαμ[αθωι εθεσαν δεδμημενον υπνωι
120 [εκ] δε κτηματ' αειραν α οι Φαιηκες αγανοι
ωπ[ασαν] οικ[αδ ιοντι δια μεγαθυμον Αθηνην
1 line lost.
εκ[τος οδου μη πω τις οδιταων ανθρωπων
π[ριν Οδυση ευρεσθαι επελθων δηλησατο
125 α[ντοι δ αυτ οικον δε παλιν κιον ου δ ενοσιχθων
1 line lost.
π[ρωτον επηπειλησε Διος δ εξειρετο βουλην
Ζε[ν πατερ ουκετ εγωγε μετ αθανατοισι θεοισι
τιμηεις εσομαι οτε με βροτοι ου τι τιουσι

Fol. 7 verso.

[τον δ απαμειβομενος] προσεφη νεφεληγερετα Ζευς
140 [ω ποποι εννοσιγαι ευρ]υσθενες οιον έειπες
[ου τι σ ατιμαζουσι θεοι] χαλεπον δε κεν έιη
[πρεσβυτατον και αριστον ατιμησιν ιαλλειν·
[ανδρων δ ει περ τις σε] βιη και καρτει έικων
[ου τι τιει σοι δ εστι και] εξοπίσω τισις αιει
145 [ερξον οπως εθελεις και] τοι φιλον επλετο θυμωι·
[τον δ ημειβετ επειτα Ποσειδαων ενοσιχθων
[αιψα κ εγων ερξαιμι κελαι]νεφες ως αγορευεις·
[αλλα σον αιει θυμον οπιζομαι] ηδ' αλεεινω
[νυν δ αν Φαιηκων εθελω περικαλ]λε[α νηα
1 line lost.
151 [ραισαι ιν ηδη σχωνται απολληξωσι δε πομπης
[ανθρωπων μεγα δε σφιν ορος πολει αμφικαλ]υψει
[τον δ απαμειβομενος προσεφη νεφεληγερετα Ζευς·
1 line lost.
155 [οπποτε κεν δη παντες ελανομενην προιδ]ωνται
1 line lost.
[νηι θοηι ικελον ινα θαυμαζωσιν απαντ]ες

Fol. 8 verso.

[ωδε] δε τις ει[πεσκε]μ [ιδων ει πλησιον αλλον

[ω]μοι· τις δη ηηα θοηη [επεδησ ενι ποντωι
οικαδ' ελαινομενηη· και δη προυφαινετο πασα
170 ως αρα τις είπεσκε· τα δ' ο[υ]κ ισαν ως ετετυκτο
τοισιν δ' Αλκινοος αγορη[σατο και μετεειπεν
ω ποποι· η μαλα δη με παλαιφατα θεσφαθ ικανει
πατρος εμου· ος εφασκε Ποσειδαων αγασεσθαι
ηηιν· ουνεκα πομποι απημ[ονεις ειμεν απαντων
175 φη ποτε Φαιηκων ανδ[ρων περικαλλεα ηηα
ε[κ] πομπης ανιονσα[ν εν ηεροειδει ποντωι
[ρ]αισε[μ]εναι· μεγα δ' [ηηιν ορος πολει αμφικαλυψειν
[ω]ς [αγορε]υ ο γερων [ταδε δη νην παντα τέλειται
ο[λλ] αγεθ ως αν εγων ειπω πειθωμεθα παντες
180 πομπης μεν παυσασθε βροτων οτε κεν τις ικηται
ηη[ετερον προτι αστυ Ποσειδαωνι δε ταυρους
δω[δεκα κεκριμενους ιερευσομεν αι κ ελεησηι
μ[ηδ ηηιν περιμηκες ορος πολει αμφικαλυψηι
ως [εφαθ οι δ εδεισαν ετοιμασσαντο δε ταυρους
185 ως [οι μεν ρ ευχοιτο Ποσειδαωνι ανακτι
δημ[ον Φαιηκων τηγητοες ηδε μεδοντες

Fol. 9 recto.

- 225 [ποσσι δ υπο λιπαρο]ισι [πεδιλ εχε χειρι δ ακοντα
 [τ]ην δ Οδυσσε[ν] γηθησεν [ιδων και εναντιος ηλθε
 και μιν φωνήσας ἐπεα [πτεροεντα προσηνδα
 ω φίλ' επει σε πρώτα κεχ[ανω τωιδ ενι χωρωι
 χαίρε τε και μη μοι [τι κακωι νοωι αντιβολησαις
 230 αλλα σάω μεν ταῦτα [σαω δ εμε σοι γαρ εγαγε
 εύχομαι ώς τε θεῶι και σεν φιλα γονναθ ικανω
 και μοι τοῦτ' αγόρευσον ετήπ[υμον οφρ εν ειδω
 τις γη· τις δῆμος· τινε[ν] ανερες εγγεγαασιν
 η που τις νήσων ευε[ι]ελος ηε τις ακτη
 235 [κ]ειθ' ἀλι κεκλιμένη [εριβωλακος ηπειροιο
 [τ]ον [δ αυτε] προσεέπ[ε θεα γλαυκωπις Αθηνη
 [νηπιος εις] ω ξεῦν [η τηλοθεν ειληλουθας
 ει δ[η τηνδε] τε γαῖα[ν ανειρεαι ουδε τι λιην
 οὐ[τω νων]υ[μός εστιν ισασι δε μιν μαλα πολλοι
 240 ημ[εν οσοι ναιουσι προς ηω τ ηελιον τε
 ηδ οσσοι μετοπισθε ποτι ζοφον ηερεντα
 ηπ[οι μεν τρηχεια και ουχ ιππηλατος εστιν
 ου δ[ε λιην λυπρη αταρ ουδ ευρεια τετυκται
 εν μ[εν γαρ οι σιτος αθεσφατος εν δε τε οινος

Fol. 9 verso.

- [ον δ ο γ αληθεα ειπε πα]λιν δ [ο γε λαζετο μυθον
 255 [αιεν ειν στηθεσσι νοο]ν πολυκερ[δ]εα νωμω[ν
 [πυνθανομην Ιθακ]ης τε και εν Κρήτηι ευρέιη[ι
 [τηλου υπερ ποντου ν]υν δ' ειλήλουθα και αντος
 [χρημασι συν τοισδεσσι λι]πων δ' ἐτι παισι τοσαῦτα
 [φευγω επει φιλον νι]α [κ]ατέκτανον Ίδομενῆος
 260 [Ορσιλοχον ποδας] ωκυν δε εν Κρήτηι ευρέιηι
 [ανεράς αλφησ]τας νίκα ταχεέσσι πόδεσσιν
 [ουνεκα με στερεσαι τ]ης λητδος ήθελε πάσης
 [Τρωιαδος της εινεκ ειγω πάθον άλγεα θυμωι
 [ανδρων τε πτολεμους αλ]εγεινα τε κυματα πε[ρων]
 265 [ουνεκ αρ ουχ αι πατρι χ]αριζόμεν[οι θερά]πευ[ον
 [δημωι ενι Τρωων αλλ] αλλων ηρχον εταιρων
 [τον μεν εγω κατιοντα βα]λον χα[λκηρει δο]ὺρι
 [αγροθεν εγγυς οδοιο λοχησαμενος συν ετα]ίρω.
 [ννξ δε μαλα δνοφερη κατεχ ουρανον ουδε τις ημέάς
 270 [ανθρωπων ενοησε λαθον δε ε θυμον απουρ]ας

1 line lost.

272 [αυτικ εγων επι νηα κιων Φοινικας αγανου]ς
 [ελλισαμην και σφιν μενοεικεα ληιδα δ]ῶκα
 [τους μ εκελευστα Πυλον δε καταστησαι και ε]φέσσαι

Fol. 10 verso.

[οι δε χρη]ματ' ε[μα] γλαφ[υρης εκ νηος ελοντες
 [κ]ατθεσαν· ένθα περ αυτο[ς επι ψαμαθοισιν εκειμην
 285 [ο]ι δ' ες Σιδονίην ευναιομε[νην αναβαντες
 αιχοντ'. αυταρ εγω λιπόμ[ην ακαχημενος ητορ
 ως φάτ[ο] μείδησεν [δ]ε [θεα γλαυκωπις Αθηνη
 χειρι τε μιν κατέρ[εξε δεμας δ ηικτο γυναικι
 καλη τε μεγάλη τε και αγλ[αα εργ ειδυιη
 290 και μιν φωνησασ ἐπεα πτερ[οεντα προσηνδα
 κερδαλέος κ' είη και επίκ[λοπος οσ σε παρελθοι
 εν πάντεσσι δόλοισι και ε[ι θεος αντιασειε
 [σ]χέτλιε ποικιλομήτα [δολων ατ ουκ αρ εμελλει
 [ο]υδ' ε[ν ση] περ εών γα[ιηι ληξειν απατων
 295 [μυθων τε κ]λοπίω[ν οι τοι πεδοθεν φιλοι εισιν
 αλ[λ αγε μη]κετι ταῦ[τα λεγωμεθα ειδοτες αμφω
 κερδε επει] συ [μ]εν [εστι βροτων οχ αριστος απαντων
 βου[ληι και μυθο]ιστι[ν εγω δ εν πασι θεοισι
 μη[τι τε κλεομ]αι [και κερδεσιν ουδε συγ εγνως
 300 Παλ[λαδ Αθηναιην κουρην Διος η τε τοι αιει
 εν π[αντεσσι πονοισι παρισταμαι ηδε φυλασσω
 και δε [σε Φαιηκεσσι φιλον παντεσσιν εθηκα

Fol. 10 recto.

[την δ απαμειβομενος] προσεφη πολ[υμητις Οδυσσευς
 [αργαλεον σε θεα γνων]αι βροτωι αντιάσαντι
 [και μαλ επισταμεν]ωι· σε γαρ αὐτην παντι εϊσκ[εις
 [τουτο δ εγων εν οιδ] διτι μοι πάρος ηπίη ησθα
 315 [ειος ενι Τροιη πολεμιζο]μεν ήιες Αχαιων
 [αυταρ επει Πριαμοι πολι]ν διεπέρσαμεν αἰπην
 [βημεν δ εν νηε]σσι θεος δ εκέδασσεν Αχαιόν
 [ου σεγ επειτα ιδ]ον κούρη Διός ουδ' ενόησα
 [νηος εμης επιβασα]ν διως τι μοι ἀλ[λ]ος αλάλκοις
 320 [αλλ αιει φρεσιν η]σιν έχων δεδαιγμενον ητορ
 [ηλωμην ειως με θεο]ι κακότητος ελυσαν
 [πριν γ οτε Φαιηκων α]νδρών εν [πιονι δ]ήμ[ωι
 [θαρσυνας τ επεεσσι και ε]ς πόλιν [ηγαγεις αντη
 [νυν δε σε προς πατρος γου]ναζομ[αι ου γαρ οΐω

325 [ηκειν εις Ιθακην ευδειελο]ν αλ[λα] τιν [αλλην
 γαιαν αναστρεφομαι σε δ]ε κ[ερτομεουσαν] οιω
 [taut αγορευεμεναι ιν εμα]ς φ[ρενας ηπερο]πένητις
 [ειπε μοι ει ετεον γε φιλην ει πατριδ ικα]νω.
 [τον δ ημειβετ επειτα θεα γλαυκωπις Αθη]νη

Fol. II recto.

[φθινουσιν] νυκτε[ς τε και ηματα δακρυ χεονσηι
 339 [αυταρ εγω] το μεν ου [ποτ απιστεον αλλ ειν θυμωι
 [χω]ομενος οτι οι υιον φ[ιλον εξαλαωσας
 340 [ηι]δε ο νοστήσεις ολέσας [απο παντας εταιρους
 [α]λλα τοι ουκ εθέλησα Ποσιδ[αωνι μαχεσθαι
 [πα]τροκ[α]σιγνήτωι δι τοι [κοτον ενθετο θυμωι
 χωόμενος· δι οι υ[ι]ον φιλον εξαλαωσας
 αλλ αγε τοι δέιξω Ιθακης [εδος οφρα πεποιθηις
 345 Φόρκυνος μεν δδ' ἐστι λιμην αλιοιο γεροντος
 346 ηδε δ' επι κρατὸς λιμένος [τανυφυλλος ελαιη
 349 τουτο δε τοι σπέος ἐστι κατηρεφες ενθα συ πολλας
 350 [έρ]δεσκες Νύμφηισι τ[ελεσσηας εκατομβας
 [τ]οῦν[το δε] Νήριτόν εο[τιν ορος καταιμενον υληι
 [ως ειπουσα] θεὰ σκε[δασ ηερα εισατο δε χθων
 γη[θησεν τ α]ρ επειτ[α πολυτλας διος Οδυσσευς
 χαιρ[ων η]ι γαίηι· κ[ιν]σε δε ζειδωρον αρουραν
 355 αυτ[ι]κα δε Νυμφ[η]ισ ηρησατο χειρας ανασχων
 Νυμ[φαι νηια]δε[ις κουραι Διος ου ποτ εγωγε
 όψεσ[θ υμμι εφαμην ινν δ ευχωληις αγανησι
 χαιρε[τ αταρ και δωρα διδωσομεν ως το παρος περ
 αι κε[ν εαι προφρων με Διος θυγατηρ αγελειη

Fol. II verso.

[μαιομενη κευθμωνας] ανα σ[πεος αυταρ Οδυσσευς
 [ασσον παντ εφορει χρὺ]σον και ατ[ειρεα χαλκον
 [ειματα τ ευποιητα τ]α οι Φαιηκες εδ[ωκαν
 370 [και τα μεν ει κατεθη]κε λιθον δ επε[θη]κε θυρ[ηισι
 [Παλλας Αθηναιη κουρη] Διος αιγ[ι]όχοιο
 [τω δε καθεζομενω] uestης παρα π[υθ]μεν [ελαιης
 [φραζεσθην μηστηροι]ν υπερφιαλοισιν ολεθρογ
 [τοισι δε μυθων ηρχ]ε θεα γλαυκωπις Αθήνη·
 375 [Διογενες Λαιερτ]ιαδη πολυμήχαν Οδυσσευ
 [φραζεν οπως μνηστήροιν αναιδέσι χειρας εφήσεις
 [οι δη τοι τριετες μεγαρ]ον κατα κοιρανέοντι

[μνωμενοι αντιθεην α]λοχον και ἔδνα διδο[ντ]ες
 [η δε σον αιει νοστον οδυρ]ομένη κ[ατα θὺ]μο[ν]
 380 [παντας μεν ρ ελπει και υ]πισχετα[ι ανδρι εκαστωι
 [αγγειας προιεισα νοος δε] οι αλλα [μενοινα]ι
 [την δ απαμειβομενος προ]σεφη πολ[υμητις Ο]δυσσευς
 [ω ποποι η μαλα δη Αγαμεμ]νομ[ος Ατρειδα]ο
 [φθισεσθαι κακον οιτον ενι μ]ε[γαροισιν εμ]ελλον
 385 [ει μη μοι συ εκαστα θεα κατα μοιραν εειπ]ες
 [αλλ αγε μητιν υφηνον οπως αποισομαι] αυτους
 [παρ δε μοι αυτη στηθι μενος πολυθαρσει ενεισ]α

Fol. 12 verso.

395 [αιματι τ εγκε]φαλ[ωι τε παλαξεμεν ασπετον ουδας
 397 [αλλ αγε σ αγν]ωστον [τευξω παντεσσι βροτοισι
 [καρψω μεν] χρόα κάλον [ειν γναμπτοισι μελεσσι
 [ξα]νθα[s δ ε]κ κεφαλῆς ολ[εσω τριχας αμφι δε λαιφος
 400 [εσσ]ω [ο κε στ]υγέηισιν ιδω[ν ανθρωπος εχοντα
 [κνυζωσω δ]έ τοι όσσε [[κ]]α[ρος περικαλλε εοντε
 [ως α]γ [α]εικειος πασι μηστηρσι φανειης
 σηι τ' αλοχωι και παιδι τον [εν μεγαροισιν ελειπες
 αυτος δε πρωτιστα συβωτην [εισαφικεσθαι
 405 ος το υων επιουρος ομω[ς δε τοι ηπια οιδε
 παιδα τε σον φιλει και εχεφρονα Πηνελοπειαν
 [δ]ηεις τον γε συεσσι π[αρημενον αι δε νεμονται
 [π]αρ [Κορα]κ[ος] πετρη[ι επι τε κρηνηι Αρεθουσηι
 [εσθουνσαι βα]λανον [μενοεικεα και μελαν υδωρ
 410 πιν[ουσα]ι τα θ νε[σσι τρεφει τεθαλιιαν αλοιφην
 εν[θα] μενειν [και παντα παρημενος εξερεεσθαι
 ο[φρ αν εγ]ων [ελθω Σπαρτην εις καλλιγυναικα
 Τηλ[εμαχον] κα[λεουσα τεον φιλον υιον Οδυσσευ
 ος το[ι ει ευρυχορον Λακεδαιμονα παρ Μενελαιον
 415 ωιχε[το πενσομενος μετα σον κλεος η που ετ ειης
 την δ' [απαμειβομενος προσεφη πολυμητις Οδυσσευς

Fol. 12 recto.

[ησται εν Ατρειδαο δομοις] παρ[α δ ασπετα κειται
 425 [η μεν μιν λοχωσι νε]οι συν η[η]ι μελαινηι
 [ιεμενοι κτειναι πρι]ν πατριδα [γαιαν ικεσθαι
 [αλλα τα γ ουκ οιω π]ριν και τινα γ[αια καθεξει
 [ανδρων μιηστ]ηρων οι τοι βι[οτον κατεδουσιν

[ως αρα μιν φαμεν]η ραβδωι επ[εμασσατ Αθηνη
 430 [καρψε μεν οι χροα καλ]ον επι γναμπτ[οισι μελεσσι
 [ξανθας δ εκ κεφα]λης ολεσαι τριχας [α]μφι δε δ[ε]ρμα
 [παντεσσιν με]λεεσσι παλαιου θηκε γεροντος
 [κνυζωσεν δε οι οσσ]ε παρος περικαλλε εοντε
 [αμφι δε μιν ρακος αλλο] κακον βαλεν ηδε χιτωνα
 435 [ρωγαλεα ρυποωντα κα]κωι μεμορυχμεν[α κα]πιω
 [αμφι δε μιν μεγα δερμα] ταχειης [εσσ ελ]αφ[οιο
 [ψιλον δωκε δε οι σκηπτρ]ον και α[εικεα πηρην
 [πυκνα ρωγαλεην εν δε σ]τροφος ηεν αορ]ηρ
 [τω γ ως βουλευσαντε διετ]μαγεν η [μεν ε]πειτα
 440 [ες Λακεδαιμονα διαν εβη] μετ[α παιδ Οδ]υσηος

[ν]

Fol. 13 recto.

ξ [αυτος δειμα]θ νεσ[σιν αποιχομενοιο ανακτος
 [νοσφιν δεσπ]οινη[ς και Λαερταο γεροντος
 10 [ρυτοισιν λαεσ]σι και εθρ[ιγκωσεν αχερδωι
 [σταυρους δ εκτος έλασσ[ε διαμπερες ενθα και ενθα
 [πυκνους και] θαμέας· το με[λαν δρυος αμφικεασσας
 [εντοσθεν] δ αυλης συφεο[νυς δυοκαιδεκα ποιει
 [πλησιον] αλλήλων εύνα[ς συσιν εν δε εκαστωι
 15 πεντηκοντα συες χαμα[ιευναδες ερχατοωντο
 θήλειαι τοκάδες· τοι δ' αρσενες εκτος ιανον
 πόλλον παυρότεροι· τους γ[αρ μινυθεσκον εδοντες
 αντίθεοι μιηστηρ[εις επει προιαλλε συβωτης
 [αι]ει ζατρεφέων σ[ιαλων τον αριστον απαντων
 20 [οι] δε [τριηκ]ό[σι]οι τε και[ι εξηκοντα πελοντο
 [παρ δε κυν]εις θήρεσ[σιν εοικοτες αιεν ιανον
 τεσσ[αρες] ους έθρεψ[ε συβωτης ορχαμος ανδρων
 αυτος [δ αμφι π]όδε[σσιν εοις αραρισκε πεδιλα
 τάμι[ων δερμ]α βοε[ιον ευχροες οι δε δη αλλοι
 25 αιχο[ντ αλλυδις άλ[λος αμ αγυρομενοισι συεσσιν
 οι τρε[ις τον δε] τέτα[ρτον αποπροεηκε πολιν δε
 συν α[γεμεν μιηστηρσιν υπερφιαλοισιν αναγκηι
 οφρ' ιερευσαντες κρειων κορεσαιατο θυμον

Fol. 13 verso.

[πυκνησιν λιθαδεσσιν ο δε π]ροσε[ειπεν ανακτα
 [ω γερον η ολιγου σε κυνες] διεδη[λησαντο
 [εξαπινης και κεν μοι] ελεγχειην [κατεχευας

[καὶ δε μοι αλλα θεοι δοσ]αν ἀλγεά τ[ε στοναχας τε
 40 [αντιθεου γαρ ανα]κτος οδυρόμενος [και αχεων
 [ημαι αλλοισιν δε σ]ύνας σιάλους α[τιαλλω
 [εδμεναι αυταρ κει]νος εελδο[μενος που εδωδης
 [πλαζετ επ αλλοθρωα]ν ανδρῶν [δημον τε πολιν τε
 [ει που ετι ζωει και] οράι φάος ηελιοι[ο
 45 [αλλ επεο κλισιην δ] ἴομεν γέρον οφρα και αντος
 [σιτου και οινοιο κορεσσ]αμενος κατα θυμον
 [ειπηις οπποθεν εστι και] οππόσα κήδε' ανέτλης
 [ως ειπων κλισιην δ ηγ]ήσατο δίος υφορβὸς
 [εισεν δ εισαγαγων ρωπ]ας δ' ι[πεχενε δασ]έ[ας
 50 [εστορεσεν δ επι δερμα ι]ονθαδο[ς αγριου αιγος
 [αυτου ενευναιον μεγ]α και δασν χ[αιρε] δ Οδυσσευς
 [οtti μιν ως υπεδεκτο] έπο[ς τ εφατ] εκ τ ονομαζεν
 [Ζευς τοι δοιη ξεινε και α]θανα[τοι θεοι αλλ]οι
 [οtti μαλιστ εθελεις οτι] μοι π[ροφρων] υπέδεξο
 55 [τον δ απαμειβομενος π]ροσε[φης Ευμ]αιε συβωτα
 [ξειν ου μοι θεμις εστ ουδ ει κακιων σεθεν] ελθοι
 [ξεινον ατιμησαι προς γαρ Διος εισιν απ]αντες

Fol. 14 verso.

65 [ος οι πολλα και]μησ[ι θεος δ επι εργον αεξηι
 [ως και εμοι τ]όδε έργον α[εξεται ωι επιμιμω
 [τω κε με πολ]λ' ὠνηστεν [αναξ ει αυτοθ εγηρα
 [αλλ ολεθ ως ω]φελλ' Ελένης [απο φυλον ολεσθαι
 [προχνυ επει] πολλῶν ανδρ[ων υπο γουνατ ελυσε
 70 [και γαρ κεινος] εβη Αγαμεμ[νονος εινεκα τιμης
 [Ιλιον εις ειπω]λον ἵνα Τρ[ωεσσι μαχοιτο
 ως ειπω[ν] ζωστῆρι θωᾶς [συνεεργε χιτωνα
 βη δ' ίμεν ει συφεοὺς οθι έθνε[α ερχατο χοιρων
 ένθεν ελων δυ' ένεικε και α[μφοτερους ιερευσεν
 75 ευσεν μίστυλλέν τε και [αμφ οβελοισιν επειρεν
 [οπ]τησας δ άρα πάντα φ[ερων παρεθηκ Οδυσηι
 [θε]ρμ [αυτο]ις οβελοισι[ν ο δ αλφιτα λευκα παλυνεν
 [ειν δ αρα κ]ιστσυβία κιρη μελιηδεα οινον
 αυτος δ [α]ντίον ίζεν [εποτρυνων δε προσηγδα
 80 εσθιε ι[ν]υ ω ξεινε τ[α τε δμωεσσι παρεστι
 χοιρε' ἀταρ σ[ι]άλους τε [συας μιηστηρες εδουσιν
 ουκ' οπιδα φρονέοντ[εις ενι φρεσιν ουδ ελεητυν
 ου μεν [σχετ]λια έργα θ[εοι μακαρες φιλεουσιν
 αλλα δ[ικην] τίο[ν]σι [και αισιμα εργ ανθρωπων
 85 και με[ν δυσ]μενεες και αναρσιοι οι τ επι γαιης

Fol. 14 recto.

[οσσαι γαρ νυκτες τε και ημ]εραι [εκ Διος εισιν
[ον ποθεν εν ιρενουσι ι]ερήιον ουδ[ε δυ οιω
95 [οινον δε φθινυθουσι]ιν υπέρβιο[ν εξαφ]υοι[τες
[η γαρ οι ζωη γην α]σπετος ού τινι [τοσση
[ανδρων ηρωω]ν ουδη ηπείροιο [μελαινης
[ουτης Ιθακης] ουτε ξυνεεικ[οσι φωτων
[εστ αφενος τοσσουτο]ν. ἐγω δέ κε τοι κα[ταλεξω
100 [δωδεκ εν ηπειρ]ωι αγέλαι τόσα πωε[α οι]ων
[τοσσα συνων συβ]οσεια· τοσ' αιπόλια πλατέ αιγων
[βοσκουσι ξενο]ι τε και αυτοῦ βώτορες ανδρες
[ενθαδε τ αιπολια πλ]ατέ αιγῶν ἐνδεκα πάντα
[εσχατιη βοσκοντ επι δ] ανέρες ἐσθλοι ορον[τα]ι
105 [των αιει σφιν εκαστος ε]π' ήματι μ[ηλον] αγ[ινει]
[ζατρεφεων αιγων ος τις] φαινηται α[ριστος
[ανταρ εγω συς τασδε φυλ]ασσω τε ρύο[μ]αι τε
[και σφι συων τον αριστο]ν εν κρίνας αποπέμπω
[ως φαθ ο δ ενδυκεως κρ]έα τ' ήσθιε· πήνε τε οῶνον
110 [αρπαλεως ακεων κακα] δε μηνηστήρσι φυτευεν
[ανταρ επει δειπνησε και] ηραρε θύμ[ον εδ]αδῆς
[και οι πλησαμενος δωκε σ]κυ[φ]ος [ωι περ] ἐπινον
[οινον ενιπλειον ο δ εδεξατο χ]αι[ρε δε θυμῶι

Fol. 15 recto. (Third quaternion.)

120 [ει κε μιν αγγει]λαιμι [ιδ]ω[ν επι πολλα δ αληθην
[τον δ ημειβετ] έπειτα συβ[ωτης ορχαμος αιδρων
[ω γερον ον τις κε]ινον ανη[ρ αλαλημενος ελθων
[αγγελλων πεισ]ειε γυναικα [τε και φιλον νιον
[αλλ αλλως κομ]ιδης κεχρημε[νοι αιδρες αληται
125 [ψευδοντ ουδ εθέ]λουσιν αληθε[α μυθησασθαι
[ος δε κ αλητεν]ων Ιθακης ει δη[μον ικηται
[ελθων ει δεσπ]οιναν ἐμην α[πατηλια βαζει
η δ εν δ[εξαμε]νη φιλέει και εκ[αστα μεταλλαι
και οι οδυρομένη βλεφάρων [απο δακρυα πιπτει
130 η θεμις εστι γυναικος επην [ποσις αλλοθ οληται
αιψα κε και συ γεραιε ἔπος π[αρατεκτηναιο
[ει τ]ις τοι [χ]λαιναν τε χιτω[να τε ειματα δοιη
[το]ν [δ ηδη] μέλλουσι κυ[νες ταχεες τ οιωνοι
[ρ]ιμ[ον απ] οστεόφιν ε[ρυσαι ψυχη δε λελοιπει
135 η τον γ' εν πόντωι φ[αγον ιχθυες οστεα δ αυτου
κεῖται επ ηπέρου φα[μαθωι ειλυμενα πολληι

ως ο μεν ενθ' απόλωλε φιλοισι δε κηδε οπισσω
πάσιν εμοι δε μάλιστα τετευχαται ου γαρ ετ αλλον
ήπιον [ω]δε ανακτα [κιχησομαι οπποσ επελθω
140 ουδ ει κ[εν πα]τρὸ[ς] κ[αι μητερος αυτις ικωμαι
οικου [οθι] πρώτο[ν γενομην και μ ετρεφον αυτοι

Fol. 15 verso.

[τον δ αυτε προσεει]πε π[ολ]υτλ[ας διος Οδυσσευς
[ω φιλ επει δη παμ]παν αναίν[εαι ουδ ετι φηισθα
150 [κεινον ελευσεσθαι θ]ύμος δέ το[ι αιεν απιστος
[αλλ εγω ουχ αυτως] μυθησομ[αι αλλα συν ορκωι
[ως νειται Οδυσσε]υς ευαγγελιον [δε μοι εστω
153 [αυτικ επει κεν] κείνος ἵων τα α [δωμαθ ικηται
155 [πριν δε κε και μ]αλα περ κεχρήμ[ενος ου τι δεχοιμην
[εχθρος γαρ μοι] κεινος ὄμως Α[ιδαο πυληισι
[γινεται ος πενι]ηι έικων απατη[λια βαζει
[ιστω νν Ζευ]ς πρώτα θεῶν ξενιη τε τραπεζα
[ιστη τ Οδυσσης αμ]ύμονος ήν αφικάνω
160 [η μεν τοι ταδε παντ]α τελείεται ως αγορευω
[τουδ αυτου λυκαβαντο]ς ελευσεται ενθαδ' [Ο]δυσσε[υς
[τον μεν φθινοντος μη]νος· τον δ ἵστα[μενοιο
[οικαδε νοστησει και τισ]εται ος κεν εκ[ε]ι[ου
[ενθαδ απιμαζηι αλοχον] και φαιδιμον νιον
165 [τον δ απαμειβομενος] προσέφης Ευμαιε συβάτα
[ω γερον ουτ αρ εγων ε]υαγγελιον τοδε τισω·
[ουτ Οδυσσευς ετι οικον ε]λευσεται· αλλα ἔκηλος
[πινε και αλλα παρ εξ μεμν]ωμεθα μη[δε μ]ε τουτων
[μιμιησκ η γαρ θυμος ενι σ]τήθε[σσιν ε]μοισιν
170 [αχνυται οπποτε τις μησηηι κ]εδη[ο]ιο [αν]ακτος·

Fol. 16 recto.

[και μιν εφην εσσ]εσθαι εν ανδρασιν ου τι χερεια
[πατρος ειο φιλοι]ο φρενας κ[αι ειδος αγητον
[τον δε τις αθανα]των βλαψεν [φρενας ενδον εισας
[ηε τις ανθρωπ]ων ο δ' εβη μ[ετα πατρος ακουην
180 [εε Πυλον ηγαθε]ην τον δε μ[ηστηρες αγανοι
[οικαδ ιοντα λ]οχωσιν οπω[ι απο φυλον οληται
[νωνυμον εξ] Ιθακης Αρκεισιου [αντιθεοιο
[αλλ ητοι κεινο]ν μεν εάσομεν [η κεν αλωηι
[η κε φυηηι και κα]ιν οι υπέρσχηι [χειρα Κρονιων
185 αλ[λ α]γ[ε μοι συ γ]εραιε τα σ αντοῦ κη[δε ενισπει

καὶ μοι τουτὸν αγόρευσον ετῆ[τυμον] οφρ εν ειδω
τις πόθεν εἰς ανδρων· πόθι [τοι πολις ηδε τοκηες
οπποίης δ' επι νήσος αφίκεο πως δε σε ναυται
ηγαγον εις Ἰθακην· τινε[ς] εμμεναι ευχετοωντο
190 [ου] μεν γαρ τι σε παιζον [οιομαι ενθαδ ικεσθαι
[τ]ον δ' απαμειβόμενος προσεφη πολυμητις Οδυσσευς
τοι γαρ εγω τοι ταῦτα μ[αλ ατρεκεως αγορευσω
ειη μεν νυν νῶιν ε[πι χρονον ημεν εδωδη
ηδε μεθν γλυκερον κ[λιστης εντοσθεν εουσι
195 δαινυσθαι αέκοντ' α[λλοι δ επι εργον εποιεν
ρηϊδιως κεν ἐπειτα κ[αι εις ενιαυτον απαντα
ον τι διαπρήξαιμι [λεγων εμα κηδεα θυμου
οσσα γε δη ξύμπ[αντα θεων ιοτητι μογησα

Fol. 16 verso.

[Καστωρ Τλακιδης του εγω γ]ει[ος ευχομαι ειναι
205 [ος τοτ ενι Κρητεσσι] θεος ὡς [τιετο δημωι
[ολβωι τε πλουτωι] τε και νιάσι κ[υδαλιμοισι
[αλλ ητοι τον κηρες] ἔβαν θανάτ[οιο φερουσαι
[εις Αιδαο δομους τ]οι δε ζωη[ν εδασαντο
[παιδες υπερθυ]μοι και επι κληρ[ους εβαλοντο
210 [αυταρ εμοι μαλ]α παῦρα δόσαν κ[αι οικι ενειμαν
[ηγαγομην δε γ]υναικα πολυκληρων ανθρωπων
[εινεκ εμης αρ]ετῆς επει ουκ α[ποφωλιος ηα
[ουδε φυγοπτο]λεμος· νυν δ' ηδη [παντα λελοι]πεν.
[αλλ εμπης καλά]μην γ' εστομαι [[οιομαι]] ε[σ]φρασθαι
215 [..... η γαρ μ]ε δ[[ο]]νη έχει ήλιθα πόλλη.
[η μεν δη θαρσος μοι] Άρης τ' εδοσαν και Αθήνη
[και ρηξηνοριην οπό]τε κρ[ι]νοιμι λόχον δε
[ανδρας αριστηας κακ]α δυσμενέεστοι φυτέν[ων
[ου ποτε μοι θανατον πρ]οτιόσσετο θύμος αγήν[ω]ρ
220 [αλλα πολυ πρωτιστος επα]λμενος ἔγχει ἔλεσκον
[ανδρων δυσμενεων ο] τε μοι ἐίξειε πόδεσσι:
[τοιος εα εν πολεμωι ε]ργον δέ μοι ου φίλον ἐσκεν
[ουδ οικωφεληη η τε τρ]έφει αγλαα τέκνα
[αλλα μοι αιει νηες επη]ρετμοι φίλαι ησαν
225 [και πολεμοι και ακοντες ε]νέξεστοι και οϊστοι
[λυγρα τα τ αλλοισιν γε καταριγ]ηλὰ πέλονται

Fol. 17 recto.

[των εξαιρεν]μην. [μενοεικεα πολλα δ οπισσω
[λαγχανον αιψα δ]ε οίκος οφ[ελετο και ρα επειτα

[δεινος τ αιδοιο]ς τε μετα Κ[ρητεσσι] τετυγμην
 235 [αλλ οτε δη την γ]ε στυγερή[ν οδον ευρυοπα Ζευς
 [εφρασαθ η πολλω]ν ανδρω[ν υπο γουνατ ελυσε
 [δη τοτ εμ ηνωγο]ν και αγα[κλυτον Ιδομενηα
 [νηεσση ηγησασ]θαι ες Ίλιον ο[υδε τι μηχος
 [ηεν ανηνασθ]αι χαλεπή δ' ἔχ[ε δημου φημις
 240 [εινθα μεν ειν]αετες πολεμι[ζομεν υιες Αχαιων
 τω[ι δεκατωι] δε πόλιν Πριάμου π[ερσαντες εβημεν
 οικαδε συν νήεσσι θεὸς δ' εκ[εδασσεν Αχαιους
 αυταρ εμοι δειλωι κακὰ μη[δετο μητιετα Ζευς
 μηνα γαρ δίον έμεινα τε[ταρπομενος τεκεεσσι
 245 κουριδίη τ' αλοχω[ι] και κτη[μασιν αυταρ επειτα
 Αιγυπτον δε με θυμος [ανωγει ναντιλλεσθαι
 [ν]ηας ευ στείλαντα συ[ν αντιθεοις εταροισιν
 εννεα νηας στείλα [θωας δ εσαγειρετο λαος
 εξημαρ μεν έπειτα [εμοι εριηρες εταιροι
 250 δάινυντ' αυταρ εγώ[ν ιερηια πολλα παρειχον
 [θ]εοισι τε ρεζειν αυτ[οισι τε δαιτα πενεσθαι
 [εβ]δομάτη δ' αναβαν[τες απο Κρητης ευρειης
 επλέομεν Βορέη α[νεμωι ακραι καλωι
 ρηϊδίως· ως ει τε [κατα ροον ουδε τις ουν μοι

Fol. 17 verso.

260 [αυτου παρ νηεσσι μενει]ν κ[αι νηας ερυσθαι
 [οπτηρας δε κατα σ]κοπιας ὡ[τρυνα νεεσθαι
 [οι δ υβρει ειξαντ]ες επισπομ[ενοι μενει σφωι
 [αιψα μαλ Αιγυπτι]ων ανδρ[ων περικαλλεας αγρους
 [πορθεον εκ δε γυνα]ικας αγο[ν και νηπια τεκνα
 265 [αυτους τε κτεινον] τάχα δ εις [πολιν ικετ αυτη
 [οι δε βοης αιο]ντες ἀμ' ηοι φ[αινομενηφιν
 [ηλθον πλητο] δε παμ πεδίον [πεζων τε και ιππων
 [χαλκου δε στε]ροπῆς· εν δε Ζ[ευς τερπικεραυνος
 [φυζαν εμοις] ετάροισι κακην βα[λεν ουδε τις ε]πλη
 270 [μειναι εναντιβ]ιον· περι γαρ κακα [π]αντοθ[ε]ν ε[σ]τη
 [ενθηη μεων πολλ]ους μεν απέκτανον οξεῖ χαλκ[ω]ι
 [τους δ αναγον ζω]ις σφίσιν εργάζεσθαι ανάγκη.
 [αυταρ εμοι Ζευς αυτο]ς εινι [φ]ρεσὶν ὠδε νόημα
 [ποιησ ως οφελον θα]νέειν [κ]αι πότμον επισπε[ι]ν
 275 [αυτου εν Αιγυπτωι ετι γα]ρ νύ με πῆμ' ὑπε[δεκτο]
 [αυτικ απο κρατος κυνε]ην εύτυκτον έθηκα
 [και σακος ωμοιν δορυ] δ' ἔκβαλον εκτοσε χειρος.
 [αυταρ εγω βασιληος εν]αντιον ήλυθον ἵππων

EXTANT CLASSICAL AUTHORS

[καὶ κυσα γουναθ ελων ο] δ' ερυσατο και μ' ελεησε[
 280 [ες διφρον δε μ εσας αγ]εν οίκαδε δακρυ χεο[πτα
 [η μεν μοι μαλα πολλοι ε]πη[ισ]σον μελίηισιν
 [ιεμειοι κτειναι δη γαρ κεχ]ολώατο λίην

Fol. 18 verso.

[δη τοτε Φουιξ η]λθεν α[νηρ απατηλια ειδως
 [τρωκτης ος δη πο]λλα κακ [ανθρωποισιν εωργει
 290 [ος μ αγε παρπε]πιθων ἥ[ισι φρεσιν οφρ ικομεσθα
 [Φουικην οθι το]υ γε δόμ[οι και κτηματ εκειτο
 [ενθα παρ αυτωι μ]ενα τε[λεσφορον εις ενιαυτον
 [αλλ οτε δη μηνε]ς τε και [ημεραι εξετελευντο
 [αψ περιτελλο]μένου έτε[ος και επηλυθον ωραι
 295 [ες Λιβυην μ επ]ι νήος εεστ[ατο ποντοποροιο
 [ψευδεα βουλευσ]ας ὥνα οι σύν [φορτον αγοιμι
 κε[ιθι δε μ ω] περάσησι κ[αι ασπετον ωνον ελοιτο
 τωι επομη[ν] επι νήος οιόμ[ενος περ αναγκηι
 η δ' έθεεν Βορέηι ανέμωι α[κραει καλωι
 300 μεσσον υπερ Κρήτης Ζεν[ς δε σφισι μηδετ ολεθρον
 αλλ' άτε δη Κρήτην μεν ελ[ειπομεν ουδε τις αλλη
 φάινετο γαιάων αλλ' ο[υρανος ηδε θαλασσα
 [δη τ]οτε κυανέην νεφ[ελην εστησε Κρονιων
 [νη]ος υπερ γλαφυρῆς η[χ]λυσε δε ποντος υπ αυτης
 305 Ζεν[ς δ' άμυδις βρόντησε και εμβαλε νηι κεραυνον
 η δ' ελελίχθη πᾶσα Δι[ος πληγεισα κεραυνωι
 [εν δ]ε θεέιον πλητο· π[εσον δ εκ νηος απαντες
 [οι δ]ε κορώνησιν ἵκελοι περι νηα μελαιναν
 [κυ]μασιν εμφορε[οντο θεος δ αποαινυτο νοστον
 310 αυταρ εμοι Ζεν[ς α]υτος εχοντι περ αλγεα θυμωι

Fol. 18 recto.

[ενθα με Θεσπρωτων βα]σιλευ[ς εκομισσατο Φειδων
 [ηρωι απριατην του] γαρ φίλο[ς υιος επελθων
 [αιθρωι και καματωι] δεδμημ[ενον ηγεν εις οικον
 [χειρος αναστησας ο]φρ' ἵκετο δωματα πατρος
 320 [αμφι δε με χλαινα]ν χιτῶν[α τε ειματα εσσεν
 [ενθ Οδυσσης εγω] πυθόμην [κεινος γαρ εφασκε
 [ξεινισαι ηδε φιλησαι] ὧντ' εις πα[τριδα γαιαν
 [και μοι κτηματ ε]δειξεν δσα [[υ]] ξ[υναγειρατ Οδυσσευς
 [χαλκον τε χρυσο]ν τε πολύκμητ[ον τε σιδηρον
 325 [και νυ κεν εις δεκατην γενεὴν ε[τερον γε ετι βοσ]κοι

[τοσσα οι εν μεγαροις κειμήλια κειται α]νακτος
[τον δ ες Δωδωνη]ν φάτο βήμεναι οφρα θεοίο
[εκ δρυος υψικομοιο] Δίος βούλην επακούσαι
[οππως νοστησηι 10]άκης ε[ς] πίονα δῆμον.
330 [ηδη δην απεων η αμφα]δὸν [η]ε κρυφηδὸν·
[ωμοσε δε προς εμ αντὸν αποσπένδων εν[ι οικω]ι
[νηα κατειρυσθαι και επ]αρτέας έμμεν εται[ρου]ς
[οι δη μιν πεμφουσι φιλη]ν ες πατρίδα γαῖαν
[αλλ εμε πριν απεπεμψε τ]υχησε γαρ ερχομένη νης
335 [ανδρων Θεσπρωτων ες] Δουλιχιον πολύπυρ[ον]
[ενθ ο γε μ ηνωγει πεμψ]φει βασιλη[ι] Ακαστω[ι
[ενδυκεως τοισιν δε κακη φ]ρέσιν ηνδανε βουλ[η
[αμφ εμοι οφρ ετι παγχν δυης] επι πῆμα γενοίμην

Fol. 19 recto.

[αυταρ εμοι δεσμο]ν μ[εν ανεγναμψαν θεοι αυτοι
[ρηιδιως κεφαλ]ηι δε κ[ατα ρακος αμφικαλυψας
350 [ξεστον εφολκ]αιον καταβ[ας επελασσα θαλασσηι
[στηθος επειτα δ]ε χέρσι διη[ρεσσ αμφοτερησι
[νη]χομενος μ]αλα δ' ὥκα [θυρηθ ε αμφις εκεινων
ενθ αμ[αβας οθι] τε δρὸς ην [πολυανθεος υλης
κείμην π[επτ]ηώς· οι δε μ[εγαλα στεναχοντες
355 φοίτων· αλλ ου γαρ σφιν εφα[ινετο κερδιον ειναι
μα[ι]εσθαι προτέρω· τοι με[ν παλιν αυτις εβαινον
νηδος επι γλαφυ[ρη]ς· εμε δ[ε κρυψαν θεοι αυτοι
ρηιδίως· και με [στ]αθμ[ωι επελασσαν αγοντες
α[νδ]ρος επισταμένου [ετι γαρ νυ μοι αισα βιωναι
360 το[ν] δ απαμειβόμενος π[ροσεφης Ευμαιε συβωτα
· α [δ]ειλαι ξέινων η μο[ι μαλα θυμον ορινας
ταυτα ἔκαστ[α λ]εγων ο[σα δη παθεις ηδ οσ αληθης
αλλα τα γ' ου κατα κο[σμον οιομαι ουδε με πεισεις
ειπων αμφ' Οδυσσή[ι τι σε χρη τοιον εοντα
365 μαψιδίως ψεύδε[σθαι εγω δ ευ οιδα και αντος
νόστον εμοιο ανα[κτος ο τ ηχθετο πασι θεοισι

Fol. 19 verso.

[αλλ εμοι ου φιλον εστι] με[ταλλησαι και ερεσθαι
[εξ ου δη μ Αιτωλος ανη]ρ εξ[ηπαφε μυθωι
380 [ος ρ ανδρα κτεινας π]όλλην [επι γαιαν αληθεις
[ηλθεν εμον προς στ]άθμον [εγω δε μιν αμφαγαπαζον
[φη δε μιν εν Κρητ]εσσι π[α]ρ ![δομενηι ιδεσθαι

[νηας ακειομενο]ν τας οι ξυνεαξαν αελλαι
 [και φατ ελευσεσθα]· η ες θερος η [ες οπωρην
 385 [πολλα χρηματ αγο]ντα συν αντ[ιθεοις εταροισι
 [και συ γερον πολυ]πενθες επει σε μοι ηγαγε [δαιμων
 [μητε τι μοι ψευδε]στι χαρι[ζε]ο μητε τι θελγ[ε
 [ου γαρ τουνεκ εγω σ αιδε]σσ[ομ]αι ουδε φιλησω
 [αλλ Δια ξενιον δεισας] αυτον τ' ελεαίρω[ν
 390 [τον δ απαμειβομενο] προσεφη πολύμ[ητις Οδυσσευς
 [η μαλα τις τοι θυμος ενι στ]ηθεσσιν άπιστο[ς
 [οιον σ ουδ ομοσας περ επηγαγον] ουδε σε [πειθω
 [αλλ αγε νυν ρητρην ποιησομεθ αυτα]ρ όπι[σθε
 [μαρτυροι αμφοτεροιστι θεοι τοι Ολυμ]πον έχ[ουσιν]
 395 [ει κεν νοστησειεν αναξ τεος ες τ]οδε δῶμ[α
 [εσσας με χλαιναν τε χιτων]α τε ειματα πέμψαι

Fol. 20 verso.

[προφρων κεν δη επ]ειτ[α Δια Κρονιωνα λιτοιμην
 [νυν δ ωρη δορπο]ιο· τα[χιστα μοι ενδον εταιροι
 [ειεν ιν εν κλισιη]ι λάρον [τετυκοιμεθα δορπον
 [ως οι μεν τοιαυτα] προς α[λληλους αγορευον
 410 [αγχιμολον δε συες τ]ε και α[νερες ηλθον υφορβοι
 [τας μεν αρα ερξα]ν κατα ηθ[εα κοιμηθηναι
 [κλαγγη δ ασπε]τος ωρτο συ[ων αυλιζομεναων
 [αυταρ ο οις εταρ]οισιν εκέκλε[το διος υφορβος
 [αξεθ] υων [τον] άρι[σ]τον ἵνα ξεινωι ιερευσω
 415 [τηλε]δαπ[ωι] πρ[ος δ αυτοι οιησομεθ οι περ οιζυν
 [δη]ν εχομεν [π]α[σ]χοντες υων ενεκ αργιοδοντων
 [αλλοι δ]ημέτερον κ[αματον νηποιων εδουσιν
 [ως αρα] φωνήσας κε[ασε ξυλα ηλει χαλκωι
 [οι δ ν]υ εισῆγον μά[λα πιονα πενταετηρον
 420 [τον με]ν έπειτ εστησαν επ εσχαρηι ουδε συβωτης
 [ληθ]ετ α[ρ αθανατων φρεσι γαρ κεχρητ αγαθηισιν
 [αλλ] ο γ' απ[αρχομενος κεφαλης τριχας εν πυρι βαλλει
 [αργ]ιόδοντο[ς υος και επευχετο πασι θεοισι
 νοστησαι Οδυσηα π[ολυφρονα ον δε δομον δε

Fol. 20 recto.

[και τα μεν επταχα πα]γτ[α διεμοιρατο δαιζων
 435 [την μεν ιαν Νυμφηισ]ι κα[ι Ερμηι Μαιαδος υιει
 [θηκει επευξαμεν]ος· τ[ας δ αλλας νειμεν εκαστωι
 [νωτοισιν δ Οδυσηα] διηνεκεεσσι γεραιρεν
 [αργιοδοντος υος κ]υδαι[νε δε θυμον ανακτος

[καὶ μιν φωνῆσας επεὰ πτ[εροεντα προσηνδα
 440 [αιθ ουτως Ευμ]αιε φίλος Διὶ [πατρι γενοιο
 [ως εμοι οττι μ]ε τοῖον εοντ [αγαθοισι γεραιρει
 [τον δ απαμειβομ]ε[νος πρ]οσέφης Έν[μαιε συβω]τα
 [εσθιε δαιμονιε ξεινων κα]ι τερ[πεο τοι]σδε
 [οια παρεστι θεος δε το μεν δ]ωσει το δ' ε[ασει
 445 [οττι κεν ωι θυμωι εθελ]ηι δύναται γ[αρ απαντα
 [η]ρα και αργματα θυσε] θεοις αιειγενε[τηισι
 [σπεισας δ αιθοπα οινον Ο]δυσση[η] πτολ[ιπορθ]ωι
 1 line lost.
 [σιτον δε σφιν ενειμε Μεσαυλιος ο]ν ρα σ[υβω]της
 450 [αυτος κτησάτο οιος αποιχομενοιο] άνακ[τος
 [νοσφιν δεσποινης και Λαερτ]αο γέροντο[ς
 [παρ δ αρα μιν Ταφιων π]ριατο κτεάτεσσιν εοισιν

Fol. 21 verso.

[ηλεος ος τ εφεηκ]ε πο[λυφρονα περ μαλ αεισαι
 465 [και θ απαλον γελασ]αι και τ ο[ρχησασθαι ανηκε
 [και τι επος προεηκεν ο] περ τ [αρρητον αμεινον
 [αλλ επει ουν το πρωτ]ον ανε[κραγον ουκ επικευσω
 [ειθ ως ηβωοιμ]ι βιη τέ μοι [εμπεδος ειη
 [ως οθ υπο Τρο]ιη λόχον ηγο[μεν αρτυναντες
 470 [ηγεισ]θην δ Οδυσεύς τε και Ατρειδης Μενελαος
 [τοισ]ι δ αμα τριτος ή[ρχον εγων αυτοι γαρ ανωγον
 [αλλ] οτε δη ρ ικόμ[εσθα κατα πτολιν αιπυ τε τειχος
 [ημεις] μεν περι αστ[υ κατα ρωπηια πυκνα
 [αν δο]γακας και ελος υ[πο τευχεσι πεπτηωτες
 475 [κειμε]θα· νυξ δ αρ ε[πηλθε κακη Βορεαο πεσοντος
 [πηγυ]λ[ις] α[υταρ υπερθε χιων γενετ ηντε παχνη
 [ψυχ]ρη κ[αι σακεεσσι περιτρεφετο κρυσταλλος
 [εν]θ αλλοι π[αντες χλαινας εχον ηδε χιτωνας
 [εν]δον δ' ευκη[λοι σακεσιν ειλυμενοι ωμους
 480 αυταρ εγω χλαιναν μ[εν ιων εταροισιν ελειπον

Fol. 21 recto.

508 [ω γερον αινος μεν τοι αμυμων ον κ]α[τ]έλεξας
 [ουδε τι πω παρα μοιραν επο]σ νηκερδες έειπες

Fol. 22 verso.

ο 2 [ωι]χετ [Οδυσσηος μεγαθυμον φαιδιμον υιον
 [νοσ]τουν υπο[μησουσα και οτρυνεουσα νεεσθαι

Fol. 22 recto.

25 [δμωιανη τις τοι αριστη φαινεται ει]ναι
 [εις ο κε τοι φηνωσι θεοι κυδρην πα]ρακοιτ[ιν
 [αλλο δε τοι τι επος ερεω συ δε συνθ]εο θυμω[ι
 [μυηστηρων σ επιτηδεις αριστηε λ]οχω[σιν
 [εν πορθμωι Ιθακης τε Σαμοιο τε π]αιπαλο[εσσης
 30 [ιεμενοι κτειναι πριν πατριδα γα]ιαν ικεσθ[αι
 [αλλα τα γ ουκ οιω πριν κ]αι τιγα γαια καθεξε[ι]

Fol. 23 recto. (Fourth quaternion.)

[αγ]χιμολον δε σφ ηλθε βοην αγαθος Μενελαος
 [αν]στας ε[ξ ευηης Ελενης παρα καλλικομοιο
 [το]ν δ ως ο[υν ευοησεν Οδυσσηο φιλος νιος
 60 [σπ]ερχομενος ρα χιτωνα περι χροι σιγαλοεντα
 [δυ]νεν και μ[εγα] φιαρος επι στιβαροις βαλετ ωμοις
 48 Ε-τον δ αν Νεστοριδη[ς Πεισιστρατος αντιον ηδα
 49 Τηλεμαχ' ον τως [εστιν επειγομενους περ οδοιο

Fol. 23 verso.

91 [η τι μοι εκ μεγαρων κειμηλιον εσθλ]ον οληται

Fol. 24 verso.

127 [ση]ι αλοχωι φορεειν τειως δε φιληι παρα μητρι

Fol. 25 verso (?).

150 [στη δ ιππων προπαροιθε δεδισκο]μενος δε προσηυδα
 [χαιρετον ω κουρω και Νεστορι ποι]μενι λαων

Fol. 26 lost.

Fol. 27 verso (?).

260 [ω φιλ επει σε θυοντα κιχανω] τω[ι]δεν[ι] χωρωι
 [λιστομ υπερ θυεων και δαιμονοις αυταρ επειτα
 [σης τ αυτου κεφαλης και εται]ρων [οι τοι επονται

Fol. 28 recto (?).

318 [εκ γαρ τοι ερεω συ δε συνθεο και με]γ α[κουσον
 [Ερμειαο εκητι διακτορον ος ρα τε] πα[ντων

Fol. 29 verso (?).

370 [αγρον δε προιαλλε φιλει δε με κη]ροθι [μαλλον
[νυν δηδη τουτων επιδ]ενομαι· αλλ[α μοι αυτωι
[εργον αεξουσιν μακαρες] θεοι· ωι επ[ιμιμω
[των εφαγον τ επιον τε και] αιδοιοισιν ε[δωκα
[εκ δ αρα δεσποινης ου με]ιλ[ιχον εστιν ακουσαι
4 lines lost.

[αγρον δ οια τε θυμον αει δμωεσ]σιν ι[αινει
380 [τον δ απαμειβομενος προσεφη πολ]ύμητις [Οδυσσευς
[ω ποποι ωι αρα τυθος εων Ευμα]ιε συβω[τ]α

Fol. 30 verso (?).

[δειπνησα]ς αμ [νεσσιν ανακτοριησιν επεσθω
[ναι δ εν]ι κλισιηι π[ινοντε τε δαινμενω τε
[κηδεσιν] αλληλων [τερπωμεθα λειγαλεοισι
400 [μνωο]μενω μ[ετα γαρ τε και αλγεσι τερπεται ανηρ

2⁵₈ quaternions (Foll. 31-51) lost.

Fol. 52 verso. (Seventh quaternion, of which the first five leaves are lost.)

σ 103 εισ[εν ανακλινας σκηπτρον δε οι εμβαλε χειρι
και [μιν φωνησας επει πτεροεντα προσηνδα

Fol. 52 recto.

137 [οιον επ ημαρ αγηισι πατηρ ανδρων τε θεω]ν τ[ε
[και γαρ εγω ποτ εμελλον εν ανδρασιν ολβιος ειν]αι·

Fol. 53 recto.

170 να[ι δη ταυτα γε παντα τεκος κατα μοιραν εειπες

157] αφ δ α[ντις κατ αρ εξετ επι θρονου ενθειν ανεστη

158 τ]η δ α[ρ επι φρεσι θηκε θεα γλαυκωπις Αθηνη

Fol. 53 verso.

201 [η με μαλ αινοπαθη μαλακον περι κωμ εκαλιψε]ν
[αιθε μοι ωι μαλακον θανατον ποροι Αρτεμις αγ]η

Fol. 54 verso.

μνηστηρων ιστητι βιηι δ ο γε φερτερος ηεν
235 αι γα[ρ Ζευ τε πατηρ και Αθηναιη και Απολλον

Fol. 55 recto (?). (Eighth quaternion.)

303 [τη] δ ἀρ αμφιπολοι εφερον περικαλλεα δωρα

Fol. 56 verso.

365 τ[ον δ απαμειβομενος προσεφη πολυμητις Οδυσσευς
Ευρυμαχ ει γαρ νωιν ερις εργοιο γενοιτο
ωρηι εν ειαρινηι οτε τ ηματα μακρα πελονται

Fol. 56 recto.

[μηστηρες δ ομαδησαν ανα μεγαρα σκιο[εν]τα
400 [ωδε δε τις ειπεσκεν ιδων ει πλησιον α]λλον
[αιθ ωφελλ ο ξεινος αλωμενος αλλοθ ο]λεσθαι

Fol. 57 recto.

τι αυτ[αρ] ο ε[ν μεγαρωι υπελειπετο διος Οδυσσευς
μηστηρεστι φονον συν Αθηνη μερμηριζων
αιψι δε Τηλ[εμαχον επει πτεροεντα προσηυδα
Τηλεμαχε [χρη τευχε Αρηια κατθεμεν εισω

Fol. 57 verso.

35 [δη τοτε Τηλεμαχος προσεφωνεεν ον πατερ αιψ]α
[ω πατερ η μεγα θαυμα τοδ οφθαλμοισιν ορωμ]αι
[εμπης μοι τοιχοι μεγαρων καλαι τε μεσοδ]μαι
[ειλατιναι τε δοκοι και κιουνες ιψοσ εχ]οντες

Fol. 58 verso (?).

η ταχα και δαλωι βεβλημενος εισθα θυραξε
70 την δ] αρ [υποδρα ιδων προσεφη πολυμητις Οδυσσευς
δαιμονιη τι μοι ωδ επεχεις κεκοτησι θυμωι

Fol. 58 recto (?).

104 [ξεινε το μεν σε πρωτον εγων ειρησο]μαι α[ν]τη

Fol. 59 recto (?).

138 φαρος μεν [μοι πρωτον ενεπνευσε φρεσι δαιμων

Fol. 59 verso (?).

[πολλοι απειρεσιοι και ευηκοντα] πο[ληες

175 [αλλη δ αλλων γλωσσα μεμιγμενη εν] μεν Αχαιοι

Fol. 60 verso.

206 ην τ Ευρος [κατετηξεν επην Ζεφυρος καταχευηι
τηκομενης δ αρα της ποταμοι πληθουσι ρεοντες

Fol. 60 recto.

236 [αλλο δε τοι ερεω συ δ ει φρεσι βαλλεο σηισι
[ουκ οιδη η ταδε εστο περι χροι οικοθ Οδυ]σσευς
[η τις εταιρων δωκε θοης επι νηος ιον]τι
[η τις που και ξενος επει πολλοισιν Οδυ]σσευς

Fol. 61 recto.

270 ως ηδη [Οδυσσηος εγω περι νοστου ακουσα
αγχου Θεσ[πρωτων ανδρων εν πιονι δημωι
ζωου αυτα[ρ αγει κειμηλια πολλα και εσθλα
αιτιζων αινα δημον αταρ εριηρας εταιρους

Fol. 61 verso.

[αι γαρ τουτο ξεινε επος τετελεσμενον ει]η
310 [τω κε ταχα γνοιης φιλοτητα τε πολλα τ]ε δωρα
[εξ εμευ ως αν τις σε συναντομενος μ]ακαριζοι

Fol. 62 verso.

342 αεστα κα[ι τ ανεμεινα ευθρονον Ηω διαν
ουδε τι μοι [ποδανιπτρα ποδων επιηρανα θυμωι
γινεται ουδ[ε γυνη ποδος αφεται ημετεροιο

Fol. 62 recto.

[ουκ εααις νιζειν εμε δ ου]κ α[εκουσαν αναγε
375 [κουρη Ικαριοι περιφρω]ν Πηνελοπ[εια
[τω σε ποδας νιψω αμα τ αυ]της Πηνελοπ[ειης
[και σέθεν εινεκ επει μοι ορωρεται] ενδοθι θυμ[ος

Fol. 63 recto. (Ninth quaternion.)

πολ[λο]ισ[ιν γαρ εγαγε οδυσσαμενος τοδ ικανω
ανδρασι[ν ηδε γυναιξιν ανα χθονα πουλυβοτειραν
τωι δ' Οδ[υσσευς ονομ εστω επωνυμον αυταρ εγαγε
410 οπποτ' α[ιν ηβησας μητρωιον ει μεγα δωμα

Fol. 63 verso.

440 [την μεν αρ ουτ ανεμων διαη μενος νυρον α]εντων
 [ουτε μιν Ηελιος φαεθων ακτισιν εβαλλ]εν
 [ουτ ομβρος περασκε διαμπερες ω]ς αρα πυκνη
 [ηεν αταρ φυλλων ενεην χυστις ηλιθα] πολλη

Fol. 64 verso.

δ[ακρυοφι πλησθεν θαλερη δε οι εσχετο φωνη
 αψαμενη δε γενειου Οδυσσηα προσεειπεν
 η συ γ' Οδυ[σσεις εστι φιλον τεκος ουδε σ εγωγε
 475 πριν εγνω[ν πριν παντα ανακτ εμον αμφαφαασθαι

Fol. 64 recto.

505 [αυταρ επει νιψεν τε και ηλειψεν λιπ] ελαιω[ι]
 [αυτις αρ ασποτερα πυρος ελκετο διφρ]ον Οδυσσευς
 [θερσομενος ουλην δε κατα ρακεεσσι καλιψεν
 [τοισι δε μυθων ηρχε περιφρων Πηνε]λόπεια.

Fol. 65 recto.

ε[ξ υδ]α[τος και τε σφιν ιαινομαι εισοροωσα
 ελθων δ' ε[ξ ορεος μεγας αιετος αγχυλοχειλης
 πασι κατ' [αυχενας ηξε και εκτανεν οι δε κεχυντο
 540 αθροοι εν [μεγαροις ο δ ει αιθερα διαν αερθη

Fol. 65 verso.

[ελθεμεν η κ ασπαστον εμοι και παιδ]ι γε[νιοιο]
 570 [αλλο δε τοι ερεω συ δ ενι φρεσι βαλλε]ο σηισιν
 [ηδε δη ηως εισι δυσωνυμος η μ Οδυ]σηος
 [οικου αποσχησει νυν γαρ καταθησω αε]θλα

Fol. 66 verso.

[ενθα κε λεξαιμην συ δε λεξεο τωι]δ' ενι δ[ικαι
 [η χαμαδις στορεσας ητοι κατα δε]μνια θε[ντων
 600 [ως ειπουσ ανεβαιν υπερωια σι]γαλόεν[τα
 [ουκ οιη αμα τηι γε και αμφιπολοι] κίον α[λλαι
 [ει δ υπερωι αναβασα συν αμφιπο]λο[ισι γυναιξι
 κλαιεν [επειτ Οδυσσηα φιλον ποσιν οφρα οι υπνον
 ηδυν επι [βλεφαροισι βαλε γλαυκωπις Αθηνη
 >>>

Fol. 66 recto.

υ 26 [εμπλει]ην κνισης [τε και αιματος ενθα και ενθα
 [αιολλη]: μαλα δ ωκ[α λιλαιεται οπτηθηναι
 [ως αρ ο] γ' ενθα και εν[θα ελισσετο μερμηριζων
 [οππως δη μνηστ[ηρσιν αναιδεσι χειρας εφησει
 30 [μουνος ε]ων [π]ολε[σι σχεδοθεν δε οι ηλθεν Αθηνη
 [ουρανοθεν καταβασα δεμας δ ηικτο γυνα]ικι
 [στη δ αρ υπερ κεφαλης και μιν προς μ]υθον εειπεν
 [τιπτ αυτ εγρησσεις παντων περι κα]μμορε φωτων.
 [οικος μεν τοι οδ εστι γυνη δε τοι ηδ ενι] οικωι.

Fol. 67 recto.

[αυταρ επει κλαιουσα κορεσσατο ον κατ]α θ[υμον
 60 [Αρτεμιδι πρωτιστον επενξατ]ο δια γυν[αικων
 [Αρτεμι ποτνα θεα θυγατερ Διο]ς: ειθε μοι [ηδη
 [ιον ενι στηθεσσι βαλονσ εκ θ]υμον ελοιο
 [αυτικα ννη η επειτα μ αν]αρπαξασα θνελλα
 [οιχοιτο προφερουσα κατ η]ερόεντα κέλευθα
 65 [εν προχοηις δε βαλοι αφορροου] Ωκεανοιο
 ως δ οτε Π[ανδαρεον κουρας ανελο]ντο θύε[λλαι
 τηισι τοκη[ας μεν φθισαν θεοι αι δε λιποντο
 ορφαναι [εν μεγαροι]σι κομισσε δε δι Αφ[ροδιτη]

Fol. 67 verso.

[της δ αρ]α κλ[αιουσης οπα συνθετο διος Οδυσσευς
 [μερμη]ριξε δ επ[ειτα δοκησε δε οι κατα θυμον
 [ηδη γι]νωσκουσα πα[ρεσταμεναι κεφαληφι
 95 [χλ]α[ι]ναν μεν συνελ[ων και κωεα τοισ]—ενευδεν
 [ε]ς μεγαρον καθεθηκεν [επι θρονου εκ δε βοειην
 [θη]κε θυραζε φερων· Δ[ι] δ ευξατο χειρας ανασχων
 [Ζευ] πατερ ει μ' εθελο[ντες επι τραφερην τε και υγρην
 [ηγετ ε]μην ες [γαιαν επει μ εκακωσατε λιη]ν
 100 [φημη]ν τις μο[ι φασθω εγειρομενων α]νθρώπων
 [ενδοθεν εκ]τοσθε[ν] δ[ε] Δι[ο]ς [τερας αλλο φ]ανητω·
 [ως εφατ ε]υχομενος του δ' εκλ[υε μητιετα] Ζευς·

Fol. 68 verso.

125 [ειματα εσσαμενος περι δε ξιφο]ς οξυ θετ ωμωι
 [ποσσι δ υπο λιπαροισιν εδησ]ατο καλα πεδιλα
 [ειλετο δ αλκιμον εγχος ακα]χημενον οξει χαλκωι
 [στη δ αρ επ ουδον ιων προς] δ' Ευρυκλειαν εειπε[[ν]]

[μαία φιλη πως ξεινον ετιμησασθ' ενι οίκωι
 130 [ευνηι και σιτωι η αυτωι] κείται ακηδησ·
 [τοιαυτη γαρ εμη μητ]ηρ πινυτη περ ε[ουσα
 εμπληγ[δην ετερο]ν γε τιει μερόπων α[νθρωπων
 χειρονα· το[ν δ]ε τ' αρειον' ατιμησασ απο[εμπει
 τον δ αυτε π[ρο]σεειπε φιλη τροφος Ευρυ[κλεια

Fol. 68 recto.

[ως εφα]θ' αι δ' αρα [της μαλα μεν κλυον ηδε πιθοντο
 [α]ι μεν εεικοσι βησα[ν επι κρηηην μελανυδρον
 αι δ' αυτου κατα δώμ[ατ επισταμενως πονεοντο
 160 εις δ' ηλθον δρηστηρ[εις αγηνορει οι μεν επειτα
 ει και επισταμενως [κεασαν ξυλα ται δε γυναικει
 [η]λθον απο κρηηης. επ[ι δε σφισιν ηλθε συβωτης
 [τρει]ς σιαλους καταγων [οι εσαν μετα πασιν αριστοι
 [και τους] μεν ρ' ειασε καθ ερ[κεια καλα νε]μεσθαι
 165 [αυτος δ] αντ' Οδυσηα προσηνδα μ[ειλι]χιοισι·
 [ξειν η α]ρ τι σε μαλλον Αχαιοι εισο[ρο]ωσιν
 [ηε σ ατιμ]αζουσι κατα μέγαρ ως το π[αρ]ος περ·

Fol. 69 recto.

[ανθρωπους πεμπουσιν οτις σφεας ει]σαφ[ικηται
 [και τα μεν ει κατεδησεν υπ αιθουσηι ερι]δουπω[ι
 190 [αυτος δ αυτ ερεεινε συβωτην αγχι] παραστας·
 [τις δη οδε ξεινος νεον ειληλου]θε συβῶτα.

x^e

[ημετερον προς δωμα τεων] δ' εξ ευται ειναι
 [ανδρων που δε νυ οι γενεη και πατρις αρουρα·
 [δυσμορος η τε εοικε δεμας β]ασιληι ανακτι
 195 [αλλα θεοι δυοωσι πολυπλ]αγκτους ανθρώπους
 196 [οπποτε και βασιλευσιν επι]κλώσωνται οιζυν
 198 Π [και μιν φωνησας επει π]τεροεντα προσήνδ[α
 χ[αιρ]ε πα[τερ ω ξεινε γε]νοιοτο τοι εις περ οπίσσω
 200 ολβος· ἀταρ [μεν νυ]ν [γ]ε κακοις εχει πολεεσ[σι
 Ζει πατερ ο[ν τ]ις σειο θεῶν ολοωτερος αλλ[ος
 ουκ ελεαιρε[ις] ανδρας επην δη γείνεαι α[ντος
 197 ή και δεξιτερη δειδίσκετο χειρι παραστάς

Fol. 69 verso.

[και κεν δη] τ[αλαι αλλον υπερμενεων βασιληων
 [εξικομ]ην [φευγων επει ουκει ανεκτα πελονται
 [αλλ ε]πι τον [δυστηνον οιομαι ει ποθεν ελθων

- 225 ανδρων μνη[στηρων σκεδασιν κατα δωματα θειη
 [το]ν δ' απαμειβομεν[ος προσεφη πολυμητις Οδυσσευς
 [βο]υκολ'. επει ουτε κα[κωι ουτ αφρονι φωτι εοικας
 [γ]ινωσκω δε και αντ[ος ο τοι πινυτη φρενας ικει
 τουνεκα τοι ερέω και [επι μεγαν ορκον ομουμαι
 230 [η]στω νυν Ζευς πρωτ[α θεων ξενιη τε τρεπεζα
 [ιστι]η δ' Οδυσσης αμυμ[ονος ην αφικανω
 [η σε]θεν ενθαδ' εοντος ε[λευσεται οικαδ Οδυσσευς
 [σοισιν] δ' οφθαλμοισιν επ[οψεαι αι κ εθε]λησθα
 [κτεινο]μενους μνηστηρας οι εν[θα]δε κοιρανεουσι
 235 [τον δ αυτε] προσεειπε βωων επιβού[κο]λος ανηρ·
 [αι γαρ τουτο] ξεινε επος τελεσειε Κρονιων

Fol. 70 verso.

- [Τηλεμαχος δ Οδυσηα καθιδρυε κερδεα ν]ωμων
 [εντος ευσταθεος μεγαρου κατα λαινον ου]δοι[ν
 [διφρον αεικελιον καταθεις ολιγην τε τ]ραπ[εζαν
 260 [παρ δ ετιθει σπλαγχνων μοιρας εν δ οινο]ν έχενεν
 [εν δεπαι χρυσεω και μιν προς μυθο]γ εειπεν·
 [ενταυθοι νυν ησο μετ ανδρασιν οι]νοποτάζων
 [κερτομιας δε τοι αυτος εγω και χει]ρας αφεξω
 [παντων μνηστηρων επει ου το]ι δήμιος εστιν
 265 [οικος οδ αλλ Οδυσσης εμοι δε κτησατο κεινος
 [υμεις δε μνηστηρες επισχετε θ]υμον ενιπης
 [και χειρων ια μη τις ερις κ]αι νείκος όρηται·
 [ως ε]φα[θ οι δ αρα παντες οδ]αξ εν χείλεσι φυντε[ς
 Τηλεμαχ[ον θαυμαζο]ν ο θαρσαλεως αγορευ[ε
 270 τοισιν δ' Αντ[ιν]οος μετ' εφη Ευπειθεος υιος
 και χαλεπον περ εοντα δεχωμεθα θυμον Α[χαιοι

Fol. 70 recto.

- [μοιραν] μεν δη ξεινος εχει παλαι ως επεοικεν
 [ισην ου] γαρ [καλον ατεμβειν ουδε δικαιον
 295 [ξεινου]ς Τη[λεμαχον ος κεν ταδε δωμαθ ικηται
 [α]λλ αγε οι και ε[γω δω ξεινιον οφρα και αυτος
 [η]ε λοετροχωι δω[ηι γερας ηε τωι αλλωι
 δμωων οι κατα [δωματ Οδυσσης θειοιο
 ως ειπων ερριψε β[οος ποδα χειρι παχειηι
 300 [κ]ειμενον εκ κανε[οιο λαβων ο δ αλενατ Οδυσσευς
 [η]κα παρακλινας κ[εφαλην μειδησε δε θυμωι
 [σαρ]δανιον μαλα [τοιον ο δ ευδητον βαλε τοιχον
 303 [Κτη]σιππον δ' αρα Τηλεμαχος ηνιπαπε μυθωι

EXTANT CLASSICAL AUTHORS

305 [οὐκ εβ]αλες τον ἔεινον α[λενατο γαρ βελος αυ]τος
 [η γαρ κεν] σε μεσον βαλον εγχει[ι οξυοεν]τι·
 [και κε τοι] αντι γαμοιο πατηρ ταφον αμ[φ]επονεῦτο
 [ενθαδε τω] μη τις μοι αεικειας ειν δημωι

Fol. 71 recto. (Tenth quaternion.)

330 [τοφρ ου τις νεμεσις μενεμεν την ισχεμ]ει[αι τε
 μνηστηρας κατα δωματ επει τοδε κε]ρδι[ο]ν γ[εν
 [ει νοστησ Οδυσευς και υποτροπος ικε]το δωμα
 [νν δηδη τοδε δηλον ο τ ουκετι ν]οστιμος εστιν
 [αλλ αγε σηι ταδε μητρι παρεζο]μενος καταλεξο[ν
 335 γημασθ ος τις αριστος ανηρ και] πλειστα πορηισιν
 [οφρα συ μεν χαιρων πατρωια] παντα νέμηαι
 [εσθων και πινων η δ αλλον δ]ώμα κομιζηι
 [τον δ αν Τηλεμαχος πεπιν]μενος αντιον ηνδα
 [ου μα Ζην Αγελαε και αλγεα π]ατρος εμοιο
 340 [ος που τηλ Ιθακης η εφθιτ]αι η αλάληται
 ου τι δια[τριβω μητρος γ]αμον αλλα κελέν[ω
 γημασθ ω[ι κ εθε]ληι ποτι δ' ασπετα δώρα δ[ιδωμι
 αιδεομαι δ' αέκουσαν απο μεγαροιο [δι]έ[σθαι
 μυθωι αναγκαιωι μη τουτο θεος τελέσειεν

Fol. 71 verso.

365 [εισι μο]ι οφ[θαλμοι τε και ουατα και ποδες αμφω
 [και] ν[ο]ος [εν στηθεσσι τετυγμενος ουδεν αεικης
 τ[οι]ς εξειμ[ι θυραζε επει νοεω κακον υμμιν
 ερχομενο[ν το κεν ου τις υπεκφυγοι ουδ αλεαιτο
 μνηστηρω[ν οι δωμα κατ αντιθεου Οδυσηος
 370 ανερας υβριζο[ντες ατασθαλα μηχαναασθε
 ωι ειπων εξη]λθε δομων ευναιεταοντων
 .ϊκετο δ' εις Πειρα[ιον ο μιν προφρων υπεδεκτο
 μνηστηρες δ' α[ρα παντες εις αλληλους οροωντες
 Τηλεμαχον ερε[θιζον επι έεινοις γελοωντες
 375 [ω]δε δε τις ειπεσκ[ε νεων υπερηνορεοντων
 [Τ]ηλεμαχ' ου τις σειο [κακοξεινωτερος αλλος
 [οιο]ν μεν τινα τουτο[ν εχεις επιμαστ]ον αλητην
 [σιτο]ν και οινου κεχρημενο[ν ουδε] τι έργων
 [εμπαιον]. ουδε βιης· αλλ' αυτως αχθος αρουρης
 380 [αλλος δ α]ντε τις ουτος ανεστη μαντένεσθαι

Fol. 72 verso.

υ

[αλλ ει μοι τι πιθο]ιο το κεν πολυ κερδιον ειη

10 lines lost.

392 [δορπου δ ουκ αν πως αχαριστερ]ον α[λ]λο γενοιτο
 [οιον δη ταχ εμελλε θεα και κα]ρτερος ἀνηρ
 [θησεμεναι προτεροι γαρ αεικεα μηχανο[ωντο
 [v]
 [φ]

[τηι δ αρ επι φρεσι θηκε θεα γλαυκωπι]ς Αθηνη
 [κουρη Ικαριοι περιφρονι Πηγελοπειη
 [τοξον μνηστηρεσσι θεμεν πολι]ον τε σιδηρον
 [εν μεγαροις Οδυσσηος αεθλια και φονου αρχην
 5 [κλιμακα δ υψηλην προσεβησ]ετο οιο δομοιο.
 [ειλετο δε κληιδ ευκαμπεα χ]ειρι παχειη
 [καλην χαλκειην κωπη δ ελ]εφαντος επην.
 [Βη δ ιμεναι θαλαμον δε συν α]μφιπολοισι γυνα[ιξιν
 [εσχατον ενθα δε οι κειμηλι]α κεντο ανακτος
 10 χ[αλκος τε χρυσος τε πολυ]κμητος τε σιδηρο[ς
 ενθα δε τ[οξον κει]τρο παλιντονον. ηδε φ[αρετρη
 ιδοκος· πολλοι δ' ενεσαν στονόεντε[ς οιστοι
 δωρα τα οι ξεινος Λακεδαιμονι δω[κ]ε τ[υχησας
 Ηφιτος Ευρυτίδης· επικελος αθαν[ατοισι]

Fol. 72 recto.

[την η]ν [οι παρεθηκεν επειτα δε πεφνε και αυτον
 30 [ιππ]ους [δ αυτος εχε κρατερωνυχας εν μεγαροισι
 [τας ερε]ων Οδυσσηι συνηντετο δωκε δε τοξον
 [το πρι]ν μ[εν ρ εφορει μεγας Ευρυτος αυταρ ο παιδι
 κ[αλ]λ[ι]π' απ[οθνησκων εν δωμασιν υψηλοισι
 τωι δ' Οδυσ[ευς ξιφος οξυ και αλκιμον εγχος εδωκεν
 35 αρχην ξεινοσυνης προσκηδεος ον δε τραπεζηι
 γυνωτην αλλη[λων πριν γαρ Διος νιος επεφνεν
 [Ι]φιτον Ευρυτ[ιδην επικελον αθανατοισιν
 ος οι τοξον εδωκ[ε το δ ου ποτε διος Οδυσσευς
 ερχομενος πολ[εμον δε μελαιναων επι νηων
 40 ηιρειτ'. αλλ' αυτο[υ μνημα ξεινοιο φιλοιο
 [κε]σκετ' ενι μμεγαροισι φορει δε μιν ης επι γαιης
 [η δ] οτε δη θαλαμον [τον αφικετο δια γυναικων
 [ουδο]ν τε δρυινον προ[σεβησετο τον ποτ]ε τεκ[τω]ν
 [ξεσσ]εν επισταμενως και επι [σταθ]μην ιθυνεν
 45 [εν δε στα]θμους αρσε θυρας δ' επεθηκε φαεινας
 [αυτικ αρ]η [γ] [ιμαντα θως απέλυσε κορώνης
 [εν δε κληιδ]ηκε· θυρεων δ' ανεκοπτεν οχήες

Fol. 73 verso.

φ

48 [αντα τιτυσκομεν]η· [τα δ ανεβραχεν ηντε ταυρος
[βοσκομενος λειμωνι τοσ εβραχε καλα θυρετρα
7 lines lost.

[η δ επει ουν ταρφθη πολυδακρυτοιο γουοι]ο
[βη ρ ιμεναι μεγαρον δε μετα μιηστηρας α[γανους
[τοξον εχουσ εν χειρι παλιντονον ηδε φ]αρε[τρην
60 [ιοδοκον πολλοι δ ενεσαν στονοευτες ο][στοι

1 line lost.

[κειτο πολυς και χαλκος αεθλια τοιο ανακτ]ος
[η δ οτε δη μιηστηρας αφικετο δια γυναικ]ων
64 [στη ρα παρα σταθμον τεγεος πυκα πο]ιη[τ]ο[η]
67 [αυτικα δε μιηστηριτ μετηνδα και φ]άτο μυθ[ον
[κεκλυτε μεν μιηστηρες αγηνορει οι τ]οδε δῶμα
[εχραετ εσθιεμεν και πινεμεν εμμενε]ς αιει
70 [ανδρος αποιχομενοι πολυν χρονον ο]υδε τιν' αλλην
[μυθου ποιησασθαι επισχεσιην εδυ]νασθε
[αλλ εμε ιεμενοι γημαι θεσθαι τ]ε γυναικα
[αλλ αγετε μιηστηρες επει τοδε φ]αινετ' αεθλον
[θησω γαρ μεγα τοξον Οδυσσηος] θειοιο
75 [οι δε κε ρηιτατ εντανυσηι βιον εν παλάμηισι
[και διοιστευσηι πελεκεων δυο]καίδεκα πάντων
[τωι κεν αμ εσποιμην νοσ]φισσαμενη τοδε δωμα
κ[ου]ριδιο[ν μαλα καλο]ν ενιπλειον βιοτοιο
του ποτε μεμιησεσθαι οιομαι εν περ ο[νειρωι
80 ως φατο και ρ' Ευμαιον ανώγει διον υφ[ορβον
τοξον μιηστηρεσσι θέμεν πολιο[ν τε σιδηρον
δακρυσας δ' Εύμαιος εδεξατο και κ[ατεθηκε

Fol. 73 recto.

[μιηστ]ηρ[εσσιν αεθλον ααατον ου γαρ οιω
[ρηιδι]ως το[δε τοξον ευξοον εντανυεσθαι
[ου γαρ τ]ις μ[ετα τοιος ανηρ εν τοισδεσι πασιν
[οιος] Οδυσσευς [εσκεν εγω δε μιν αυτος οπωπα
95 [και γαρ μιημ[ων ειμι παις δ ετι ηηπιος ηα
[ως φ]ατο· τω[ι δ αρα θυμος ενι στηθεσσιν εωλπει
[νευ]ρην εντ[ανυειν διοιστευειν τε σιδηρον
[ητοι] οιστο[ν γε πρωτος γενσεσθαι εμελλεν
[εκ χε]ιρων Ο[δυσηος αμυμονος ον τοτ ατιμα
100 [ημε]νος εν μ[εγαροις επι δ ωρηνε παντας εταιρους
τοισι δε και μετεειφ ιερη ις Τηλεμαχοιο
ω ποποι. η [μαλα με Ζευς αφρονα θηκε Κρονιων

μητηρ μεν μ[οι φησι φιλη πινυτη περ εουσα
αλλ' ω αμ' ίψε[σθαι νοσφισταμενη τοδε δωμα
105 αυταρ εγω γελ[οω και τερπομαι αφρονι θυμωι
αλλ αγετε μιν[στηρες επει τοδε φαινετ αεθλον
οιη νυν ουκ εστι [γυνη κατ Αχαιαδα γαιαν
108 ουτε Πυλου ιερη[σ ουτε Αργεος ουτε Μυκηνης
110 [κα]ι δ αυτοι τοδε τ' ί[στε τι με χρη μητερος αινου
[αλλ] αγε μη μυνηισι [παρελκετε μηδ ετι τοξου
[δηρ]ον αποτρωπάσθε τα[νυστυος οφρ]α ίδωμεν
[και δε] κεν αυτος έγω του τοξου πειρησάμην.
[ει δε κεν] εντανύσω· διοϊστευσω τε σιδηρου.
115 [ου κε μοι αχ]νυμένη ταδε δωματα πότνια μήτηρ
[λειποι αμ α]λλωι ιοῦσ' οτ' εγω κατόπισθε λιποίμην.

Fol. 74 recto.

οι[ος τ ηδη πατρο]ς α[εθλια καλ ανελεσθαι
η [και απ ωμοιν χλαιναν θετο φοινικοεσσαν
ο[ρθος αναιξας απο δε ξιφος οξν θετ ωμων
120 π[ρωτον μεν πελεκεας στησεν δια ταφρον ορυξας
π[ασι μιαν μακρην και επι σταθμην ιθυνεν
α[μφι δε γαιαν εναξε ταφος δ ελε παντας ιδοντας
ω[ς ευκοσμως στησε παρος δ ου πωποτ οπωπει
[στη δ αρ επ ουδον ιων και τοξου πειρητ]ιζε.
125 [τρις μεν μιν πελεμιξεν ερυστεσθαι] μενεαιν[ων
τ[ρις δε μεθηκε βιης η]θελε θυμ[ος
νε[υρην εντανυειν διοϊστευειν τε] σιδήρο[ν
κα[ι νυ κε δη ρ ετανυσσε βιηι το τετ]αρτον ανελκων
α[λλ Οδυσσευς ανενευε και εσχεθε]ν ιεμενον π[ερ
130 το[ις δ αυτις μετεειφ ιερη ις Τηλε]μάχοιο
[ω ποποι η και επειτα κακος τ εσομαι] και ακεικ[υς
[ηε νεωτερος ειμι και ου πω χερσι π]εποιθα
[ανδρ απαμυνασθαι οτε τις προτερο]ς χαλεπη[νηι]
[αλλ αγεθ οι περ εμειο βιηι προφερεσ]τεροι εστε
135 [τοξου πειρησασθε και εκτελεωμεν] αεθλον·
[ως ειπων τοξον μεν απο εο θηκε] χαμαζε
[κλινας κολλητηισιν ευξεστηις σ]ανιδεσσιν
[αυτον δ ωκυ βελος καληι προσεκλι]νε κορώνηι.
[αψ δ αυτις κατ αρ εζετ επι θρονου ε]νθεν ανεστη.
140 [τοισιν δ Αντινοος μετεφη Ευ]πείθεος υιὸς.
[ορνυσθ εξειης επιδεξια παντε]ς εταιροι.
[αρξαμενοι του χωρου οθεν τ] επιοινοχοεύει
[ως εφατ Αντινοος τοισιν δ ε]πιηνδανε μυθος.
Λ[ειωδης δε πρωτ]ος αν[στ]ατο Ήνοπος υιος

145 ο σφι θνοσ[κοος] ἐσκε παρα κρητηρα δε κὰλον
ἴζε μυχόιτ[α]τος αἰει ατασθαλιαι δε οι ὄιωι
εχθραι εσαν· πασιν δε νεμεσσα μνηστη[ρεσσιν]
οι ρα τοτε πρωτος τοξον λαβε και β[ελος] ωκυ
στη δ' αρ' επ ουδὸν ιων· και τοξον πειρητιζεν

Fol. 74 verso.

150 [ου δε μιν εντανυσε] πριν γαρ [καμε χειρας ανελ]κων
[ατριπτους απαλας] μετα δε μνη[στηρσιν] εειπεν
[ω φιλοι ου μεν εγ]ω τανυω λα[βετω δε και αλλος]
[πολλους γαρ τοδε τοξον α]ρισ[τηας κεκαδησει
3 lines lost.

[νυ]ν μεν τ[ις και ελπετ ενι φρεσιν ηδε μενοιναι
[γη]μαι Πη[ν]ελόπ[ειαν Οδυσσηος παρακοιτιν
[αυτα]ρ επην τ[οξον πειρησεται ηδε ιδηται
160 [α]λλην δη τιν [επειτα Αχαιαδων ευπεπλων
μνασθω εεδ[νοισιν διζημενος η δε κ επειτα
[γη]μαιθ' οι κ[ε πλειστα ποροι και μορσιμος ελ]θοι·
ως αρ εφω[νησεν και απο εο τοξον εθηκ]εν
[κλι]νας κολ[λητησιν ευξεστηις σανιδεσσιν
165 [αυ]του δ' ωκ[ν βελος καληι προσεκλινε κορωνη
α[ψ] δ αυτις κ[ατ αρ εζετ επι θρονου ευθεν ανεστη
Αντινοος δ [ενενιπεν επος τ εφατ εκ τ ονομαζε
Λειωδες· πο[ιον σε επος φυγεν ερκος οδοιντων
δεινον τ' αργυλεον τε νεμεσσωμαι δε τ ακουων
170 ει δη τουτο γε τ[οξον αριστηας κεκαδησει
θυμου και ψυχ[ης επει ου δυνασαι συ τανυσσαι
[ο]υ γαρ πω στεγε τ[οιον εγεινατο ποτνια μητηρ
οιον τε ρυτηρα β[ιον τ εμεναι και οιστων
αλλ' αλλοι τανυο[νσι ταχα μνηστηρες αγανοι
175 ως φατο· και ρ' εκελ[ευσε Μελανθιον αιπολον αιγων
αγρει πυρ δη κειον ε[ι] μεγαροισι Μελανθεν
[π]αρ δε τιθει δίφρον τε [με]γαν κ[αι κωας επ αυτου
[εκ δε] στέατος ἐνεικε μεγαν τροχο[ν εν]δον εοντων
[οφρα] νεοι θάλποντες επιχρειοντε[ς] αλοιφήι
180 [τοξον πει]ρώμεσθα και εκτελέωμεν ἀεθλον
[ως φαθ ο δ αιψ] ανε[[ν]]καιε Μελανθιος ακάματον πυρ
[παρ δε φερων] δίφρον θῆκαν και κωας επ αυτοῦ.

Fol. 75 verso.

φ

εκ δ[ε στεα]τος ενεικε μέγαν τρὸ[χον ενδον εοντος
τω[ι ρα νεοι θαλ]ποντες επε[ι]ρω[ντ ου δε δυναντο
185 ει[τανυσαι π]ολλον δε βιης επ[ιδενεες ησαν

Αιμτινος δ ετ επειχε και Ευρυμαχος θεοειδης
 αρ[χοι μιηστηρων αρετηι δ εσαν εξοχ αριστοι
 τω [δ εξ οικου βησαν ομαρτησαντες αμ αμφω
 βο[υκολος ηδε συφορβος Οδυσσηος θειο[ι]ο·
 190 εκ [δ αυτος μετα τους δομον ηλ]υθε διος Οδυ[σσευς
 α[λλ οτε δη ρ εκτος θυρεων εσαν η]δε και αυλής
 φ[θεγξαμενος σφ επεεστι προ]σήνδα μειλιχίου[σι
 βο[υκολε και συ συφορβε επος τι κε μ]υθησάιμην
 η α[υτος κευθω φασθαι δε με θυμο]ος αναγε·
 195 πο[ιοι κ ειτ Οδυσσηι αμυνεμεν ει] ποθεν έλθοι
 ω[δε μαλ εξαπινης και τις θεος α]υτον ενεικα·
 η [κε μιηστηρεσσιν αμυνοιτ η Οδ]υσση·
 [ειπαθ οπως υμεας κραδη θυμος τε κε]λευει·
 [τον δ αυτε προσεειπε βων επι]βουκολος ανηρ
 200 [Ζευ πατερ αι γαρ τουτο τελευτησειας εέλδωρ
 [ως έλθοι μεν κεινος ανηρ αγαγοι] δε ε δαιμων·
 [γνοιης χ οιη εμη δυναμις και χειρες ἔπονται
 [ως δ αυτως Ευμαιος επευχετο π]ασι θεοισι
 [νοστησαι Οδυσση πολυφρονα ο]ν δε δομον δε
 205 [αυταρ επει δη των γε νοον νημ]ερτε ανέγνω
 [εξαντις σφ επεεστιν αμειβομε]νος προσεειπεν
 [ενδον μεν δη οδ αυτος εγω κακ]α πολλα μογήσας
 [ηλυθον εικοστωι ετει ες πατ]ρίδα γαῖαν
 [γινωσκω δ ως σφωιν εελδ]ομενοισιν ἵκανω
 210 [οιοισι] δμ[ωαν των] δ' α[λ]λων ου τευ άκουστα
 ευξαμενον [εμε] αυτις υπ[ο]τροπον οικαδ' ὥκεσθαι
 σφωιν δ' ως ε[[σ]]σται περ αληθειην καταλεξ[ω
 ει χ' υπ εμοιγε θεὸς δαμασηι μιηστῆρας [αγανους
 αξομαι αμφοτεροις αλοχους και κτημ[ατα οπασσω
 215 οικια τ' εγγυς εμειο τετυγμενα και μ[οι επειτα
 Τηλεμαχου εταρω τε κασιγνητω τε [εσεσθον

Fol. 75 recto.

[ει δ αγε δη και σημ]α α[ρ]ιφραδες άλλ[ο τι δειξω
 218 [οφρα μ ευ γνωτο]ν π[ι]στωθητον τ [ενι θυμωι
 221 [ως ειπων ρακε]α μεγάλης αποε[ργαθεν ουλης
 [τω δ επει εισιδετ]ην ευ τ εφρασ[σαντο εκαστα
 [κλαιον αρ αμφ Ο]δυσση δ[αιφρονα χειρε βαλοντ]ε
 [και κυνεον αγαπαζομενοι κεφαλην τε και ωμο]υς
 225 [ως δ α]υτως Οδυ[σσευς κεφαλας και χειρας εκνυσσ]ε
 [και ν]υ κ' οδυρομενοισιν εδυ φασ ηελιοι
 [ει] μη Οδυσσευς αυτ[οις ερυκακε φωνησεν τε
 [π]ανεσθον κλαν[θμοιο γοοιο τε μη τις ιδηται

[εξ]ελθων μεγάρ[οιο αταρ ειπησι και εισω
 230 [α]λλα προμνησ[τινοι εσελθετε μηδ αμα παντ]ες
 πρωτος εγω μ[ετα δ υμμεις αταρ τοδε σημα τετυχ]θω.
 [α]λλοι μεν γαρ π[αντες οσοι μνηστηρες αγανοι
 [ο]υκ εασουσι[ν εμοι δομεναι βιον ηδε φαρετρην
 αλλα συ δι Ε[υμαιε φερων ανα δωματα τοξον]
 235 εν χειρεσσι[ν εμοι θεμεναι ειπειν δε γυναιξι
 κληϊσσαι με[γαροι θυρας πυκινως αραριας
 ην δε τις η σ[τοναχης ηε κτυπου ενδον ακουσηι
 ανδρων η[μετεροισιν εν ερκεσι μη τι θυραζε
 προβλωσκει[ν αλλ αυτου ακην εμεναι παρα εργωι
 240 σοι δε Φιλοιτιε [διε θυρας επιτελλομαι αυλης
 κληϊσσαι κλη[ιδι θως δ επι δεσμον ιηλαι
 ως ειπων ειση[λθε δομους ευναιεταοντας
 εζετ' επειτ' επι [διφρον ιων ενθεν περ ανεστη
 ες δ αρα και τω δμ[ωε ιην θειου Οδυσηος
 245 Ευρυμαχος δ' ηδη [τοξον μετα χερσιν ενωμα
 θαλπων ενθα και ενθα [σ]ελαι[ι πυρος α]λλα μ[ιν ου]δις ως
 [εντ]ανυσαι δυνατο· μεγα δ' εστ[ενε] κυδαλιμον κηρ.
 [οχθησας δ αρα ειπεν επος τ εφατ εκ τ ονομαζε
 [ω πο]ποι η μοι αχος περι τ' αυτου και περι παντων.
 250 [ου τι γα]μον τοσσοντον οδυρομαι αχνυμενος περ
 [εισι και αλλαι] πολλαι Αχαιδες· αι μεν εν αυτηι
 [αμφιαλωι Ιθ]ακηι αι δ αλληισιν πολιεσσιν.

Fol. 76 recto.

φ

αλλ' ε[ι δη το]σσονδε βιης επιδ[ενεες ειμεν
 αντ[ιθεου Οδυσ]ηος. ο δ' ον δυναμ[εσθα τανυσσαι
 255 το[ξον ελεγχειη] δε και εσσομεν[οισι πυθεσθαι
 τον [δ αυτ Αντι]νοος [πρ]οσεφη Ε[υπειθεος νιος
 Ευρ[υμαχ ουχ ουτως εσ]ται· νοε[εις δε και αυτος
 νυ[ν μεν γαρ κατα δημο]ν εορτ[η] τοιο θ[εοι]ο
 αγ[νη τις δε κε τοξα τιται]νοιτ' αλλα εκηλοι
 260 κα[θετ αταρ πελεκεας γε κα]ι ει κ' ειωμεν απαντας
 εσ[ταμεν ον μεν γαρ τιν αναιρησεσθαι οιω
 ελ[θοντ ει μεγαρον Λαερτιαδε]ω Οδυσηος
 αλ[λ αγετ οινοχοος μεν επαρξα]σθω δεπαεσσιν
 οφ[ρα σπεισαντες καταθειομεν] αγκύλα τόξα
 265 [η]ω[θεν δε κελεσθε Μελανθιον α]ιπόλον αιγάνω
 αιγ[ας αγειν αι πασι μεγ εξοχοι αιπο]λίοισιν
 οφ[ρ επι μηρια θεντες Απολλωνι] κλυτοτόξωι
 τ[οξον πειρωμεσθα και έκτελεωμεν] άεθλον
 [ως εφατ Αντινοος τοισιν δ επιηνδ]ανε μυθος.

- 270 [τοισι δε κηρυκες μεν υδωρ επι χειρα]ς ἔχεναι
 [κουροι δε κρητηρας επεστεψαντο πο]τοιο·
 [νωμησαν δ αρα πασιν επαρξαμεν]οι δεπαεσσιν·
 [οι δ επει ουν σπεισαν τε πιον θ οσο]ν ηθελε θύμος
 [τοις δε δολοφρονεων μετεφη] πολυμητις Οδυσσευ[ς
 275 [κεκλυτε μεν μητηρες αγακλε]ιτης βασιλειης·
 277 [Αντινον δε μαλιστα και Ευρυμαχον θεοιειδεα
 [λισσομ επει και τουτο επο]ς κατα μοιραν εειπεν·
 [νυν μεν πανσαι τοξον επιτρ]εψαι δε θεοισιν
 280 η[ωθε]ν δ[ε θεος δωσει κρατος αι κ εθεληισιν
 αλλ' αγ εμοι τ[οδε το]ξον ευξοον οφρα μεθ' υμ[ν
 χειρων και σθενεος πειρησσομαι· ει μοι ετ' ἐστ[ιν
 ις· διη παρος εσκεν ενι γναμπτοισι μελεσσ[ιν
 η ηδη μοι ολεσσεν άλη τ' ακομιστίη τε
 285 ως εφαθ' οι δ αρα παντες υπερφιαλω[ς νεμεσησαν
 δεισαντες μη τόξον ευξοον ενταινυσειν

Fol. 76 verso.

Plate 9.

- 291 [μυθων] ημ[ε]τερων και δήσιος· ουδε τις άλλος
 292 [ημε]τερων μυθων ξείνος και πτωχος ακούει·
 287 [Αντινοος δ ενενι]πεν επος τ εφατ' ε[κ τ ονο]μ[α]ζε
 [α δειλε ξεινων ε]νι τοι φρενες ουδ [ηβαιαι
 [ουκ αγαπαις ο εκη]λος ενι μμεγα[ροισι]σι
 290 [δαινυσαι ουδε τι] δαιτος α[μ]ερδε[αι αυταρ ακουε]ις
 293 [οινος σε τρωει] μελιηδης ος τε και αλλους
 [βλαπ]τ[ει] ος α[ν μι]ν χα[νδον εληι μηδ αισιμα πί]νηι·
 295 [οινος] και Κενταυρον α[γακλυτον Ευρυτιωνα
 αασ ενι μεγαρι μεγαθυμου Πειριθοοιο
 εις Λαπιθας ελθον[θ ο δ επει φρενας αασεν οινωι
 μαινομενος κα[κ ερεξε δομον κατα Πειριθοοι]ο·
 [η]ρωας δ' αχος έιλε δι εκ προθυρου δε θυραζε
 300 ελκον ανατέξα[ντες απ ονατα νηλει χαλκωι
 ρινας τ' αμησ[αντες ο δε φρεσιν ηισιν αασθεις
 ηιεν ην άτ[ην οχεων αεσιφρονι θυμωι
 εξ ου Κεντα[υροισι και ανδρασι νεικος ετυχθη
 οι τ' αυτωι π[ρωτωι κακον ευρετο οινοβαρεων
 305 ως και σοι μ[εγα πημα πιφαυσκομαι αι κε το τοξον
 ενταινυση[ις ου γαρ τεν επητυος αντιβολησεις
 307 ημετερωι ε[νι δημωι αφαρ δε σε νηι μελαινηι
 309 πεμψομεν· ε[νθεν δ ου τι σαωσεαι αλλα εκηλος
 310 πινε τ[αι] μηδ' [εριδαινε μετ ανδρασι κουροτεροισι
 τον δ αυτε προσ[εειπε περιφρων Πηνελοπεια
 Αντινο· ου μεν [καλον ατεμβειν ουδε δικαιον

ξεινους Τηλεμ[αχον οι κεν ταδε δωμαθ ικηται
ελπεαι. αι χ' ο ξεινος Οδυσσηος μεγα τοξον
315 εντανυσηι χερσιν τ[ε βιηφι τε ηφι πιθη]σα[ς
[οι]καδε μ' άξεσθαι και εην θησεσθαι άκοιτιν.
[ουδ] αυτος που τουτο γ' ειν στηθεσσιν εολπε.
[μηδ]ε τις υμειων τουτο γ' εινεκα θυμον αχεύων
[ενθαδε] δαινυσθω. επει ουδε μεν ουδε εοικε.
320 [την δ αυτ Ευρ]υμαχος Πολυβου παις αυτιον ηνδα.
[κουρη Ικαριο]ιο περιφρων Πηνελόπεια.

Fol. 77 recto.

16

ον τι σε τουδ' αξεσθαι οϊομεθ^θ. ο[υδε εοι]κει-
αλλ' [αισχυνο]μενοι φατιν ανδρω[ν ηδε γυν]αικων
μη [ποτε τις ει]πηισι κακωτερος αλ[λος Αχαιω]ν
325 η [πολυ χειρον]ες άνδρες αμυμονο[ς ανδρος] ά[κοιτιν]
μη[ωνται ουδε τι τοξον ευξοον [ει]ν[τ]αμ[υουσιν]
αλλ' [αλλος τις πτωχος ανηρ] αλα[λημενος [ει]λθω[ν]
ρη[ιδιως ετανυσσε βιον δια δ]^ο ηκε σιδηρου·
ω[ς ερεουση ημιν δ αν ελεγ]χεα ταντα γενοιτο·
330 το[ν δ αυτε προσεειπε περιφρω]ν Πηνελοπεια·
Ευρ[υμαχ ου πως εστιν ευκλεια]ς κατα δήμον
εμ[μεναι οι δη οικον αιμαζον]τες εδουσιν
αν[δρος αριστηος τι δ ελεγχεα τα]υτα τιθεσθε·
ον[τος δε ξεινος μαλα μεν μεγα]ς ηδ' ευπηγης·
335 αν[δρος δ εξ αγαθου γενος ευχεται] εμμεναι θνος·
[αλλ αγε οι δοτε τοξον ευξοον οφρα ιδωμ]εν·
[ωδε γαρ εξερεω το δε και τετελεσμ]ενον εσται·
ξ[ι κε μεν εντανυσηι δωηι δε οι ευ]χος Απολλων.
[εσσω μιν χλαιναν τε χιτωνα τε ει]ματα καλα·
340 [δωσω δ οξυν ακοντα κυνων αλκτη]ρα και ανδρων·
[και ξιφος αμφηκες δωσω δ υπο] ποσσι πέδ[ε]ιλα
[πεμψω δ οππηι μιν κραδη θυ]μος τε κελευει·
[την δ αν Τηλεμαχος πεπινυμεν]ος αντιον ηυδα·
[μητερ εμη τοξον μεν Αχαιω]ν ουτις εμειο
345 [κρεισσων ωι κ εθελω δομεν]αι τε και αρηησασθαι
[ουθ οσσοι κραναην Ιθακην κ]ατα κοιρανέουσιν
[ουθ οσσοι νησοισι προς Ηλιδ]ος ἵπποβότοιο
τω[ν] ου τις μ [αεκοντ]α [β]ιησεται· ωι κ εθελωμι
και καθαπαξ ξ[ε]ινωι δομεναι ταδε τόξα φέρε[σθαι]
350 αλλ' εις οικον ιουσα τα σ αυτής εργα κομιζε
ιστον τ' ηλακατην τε και αμφιπολοισι κε[λε]νε
εργον εποιχεσθαι· μυθος δ' ανδρεστι μ[ελησει]
πασι μαλιστα δ' εμοι· του γαρ κρατος ε[στ] ενι οικω

Fol. 77 verso.

[η] μεν θα[μβησα]σα παλιν οικον δε βεβηκει
 355 [πα]ιδος [γαρ μυθ]ον πεπυμένον [ενθετο θυ]μαι
 [εις δ υπερωι α]ναβασα συν αμφιπ[ολοισι γυν]αιξι
 [κλαιεν επειτ] Οδυσηα φιλ[ο]ν πο[σ]ιν οφρα οι υπ]νον
 [ηδυν επ]ι βλ[ε]φαροισι β[αλε γλαυκωπις Αθην]η·
 [αυτ]αρ ο τοξα λάβων εφ[ερε διος υφορβο]ς
 360 [μν]ηστηρες δ αρα παι[τες ομοκλεον εν μεγα]ροισιν
 ωδε δε τις ειπεσκ[ε νεων υπερηνορεοντω]γ·
 πηι δη καμπύλ[α τοξα φερεις αμεγαρτε συβ]ωτα
 πλαγκτε ταχ αυ σ [εφ νεστι κυνε ταχεες κατε]δονται
 [ο]ιν απ ανθρω[πων ους ετρεφεις ει κεν Απολλ]ων
 365 ημιν ἰληκη[σι και αθανατοι θεοι αλλοι]
 ως φασαν· αυτ[αρ ο θηκε φερων αυτηι ειν χω]ρηι
 δεισας ουνε[κα πολλοι ομοκλεον εν μεγαροι]σι·
 Τηλεμαχο[s δ ετερωθεν απειλησας εγεγ]ωνει
 αττα προσω [φερει τοξα ταχ ουκ ει πασι πιθη]σε[ις
 370 μη σε και οπλ[οτερος περ εων αγρον δε διωμαι
 βαλλων χερμ[αδιοισι βιηφι δε φερτερος ειμι
 αι γαρ παντω[ν τοσσον οσοι κατα δωματ εασι
 μνηστηρων [χερσιν τε βιηφι τε φερτερος ειην
 τωι κε ταχα στ[υγερως τιν εγω πεμψαιμι νεεσθαι
 375 ημετερου εξ ο[ικου επει κακα μηχανοωνται
 ως εφαθ' οι δ αρα [παντες επ αυτωι ηδυ γελασσαν
 μιηστηρες· και [δη μεθιεν χαλεποιο χολοιο
 Τηλεμαχωι τα δε τ[οξα φερων ανα δωμα συβωτης
 εν χειρεσο' Οδυσηη δαι[φρονι θηκ]ε παρα[στα]ς·
 380 [εκ δ]ε καλεσσαμενος προσεφη [τρ]οφον Ευρυκλειαν·
 [Τηλ]εμαχος κελεται σε περιφρον Ευρυκλεια
 [κληγ]σσαι μεγάροιο θυρας πυκινως αραριας
 [ην δε τι]ς η στοναχης ηε κτυπον ενδον ακουσηι
 [ανδρων η]μετεροισιν εν ερκεσι μη τι θυραζε
 385 [προβλωσκ]ειν αλλ' αυτου ακην εμεναι παρα εργω·

Fol. 78 verso.

Φ

ως αρ εφωνησεν· τηι δ απτερος επλετο μυθο[s
 κληγ][σσεν δε] θύρας μεγαρων ευναιεταοντων·
 σιγη[ι δ εξ οικοι] Φιλοιτιος αλτο θυραζ[ε]
 κληι[σσεν δ αρ επ]ειτα [θυρ]ας ευερκεος αυλης
 390 κειτο δ υπ αιθουσηι οπλον] νεὸ[ς] αμφιειλισσης
 βιβλ[ινον ωι ρ επεδησε θυρ]ας· εις δ' ηιεν αὐτος
 εζε[τ επειτ επι διφρον ιω]ν ενθεν περ ανεστηι

εισο[ρων] Οδυσηα ο δηδη το]ξον ευώμα·
 πα[ντηι αναστρωφων πειρω]μενος ενθα και ενθα
 395 μη [κερα ιπες εδοιεν αποιχομε]νοιο άνακτος·
 ωδ[ε δε τις ειπεσκεν ιδων εις π]λησιον αλλον·
 η τι[ς θηητηρ και επικλοπος επλ]ετο τόξων
 η ρ[α νυ που τοιαυτα και αυτωι οι]κοθι κειται
 η ο [γ εφορμαται ποιησεμεν ως ε]νι χερσι
 400 νω[μαι ενθα και ενθα κακωι εμπαι]ος αλητης·
 αλλ[ος δ αντ ειπεσκε νεων υπερην]ορεοιντων·
 αι γ[αρ δη τοσσουτον ονησιος αντι]ασειεν
 ω[ς ουτος ποτε τουτο δυνησεται εν]τανυσασθαι·
 ω[ς αρ εφαν μιηστηρες αταρ πολυ]μητις Οδυσσευς
 405 α[ντικ επει μεγα τοξον εβαστασε και] [[ε]]ιδε παντηι
 [ως οτ ανηρ φορμιγγος επισταμ]ενος και αοιδής
 [ρηδιωις ετανυσσε νεωι περι κολλο]πι χορδὴν
 [αφας αμφοτερωθεν ευστρεφει] εντερον οίος
 [ως αρ ατερ σπουδης τανυσεν μ]εγα τοξον Οδυσσευς
 410 [δεξιτερηι δ αρα χειρι λαβω]ν πειρησατο νευρῆς
 [η δ υπο καλον αεισε χελι]δονι κελη αὐδην·
 [μιηστη]ρο[ι]ν δ αρ αχος γενε]το μεγα· πασι δ' αρα χρω[ι]
 ετρ[α]πετο· Ζε[ν] δε μεγαλ εκτυπε σήματα φάιν[ων]
 γηθησεν δ' αρ επειτα πολυτλας διος Οδυσσεύ[ι]
 415 οττι ρα οι τερας ήκε Κρονου παις αγκυλομη[τεω
 ειλετο δ' ωκυν οίστον· οι οι παρεκειτο τραπ[εζη]
 γυμνος· τοι δ αλλοι κοιλης ειτοσθε φα[ρετρης
 κειατο· των ταχ' εμελλον Αχαιοι πειρ[ησεσθαι]

Fol. 78 recto.

[το]ν ρ' επι πηχει έλων ελκεν νεύρην γλυφιδας τε
 420 [αυ]τοθεν εκ διφροιο καθημενος ήκε δ' [οιστον]
 [αντ]α τιτυσ[κο]μενος· πελ[ε]κεων δ' ου[κ ημβροτε π]αντων
 [πρ]ωτης ετειλε[ι]ης· δια [δ αμπ]ερες [ηλθε θυραζ]ε
 [ιο]ς χαλκοβαρη[ς] ο δε [Τηλεμαχον προσεειπ]ε·
 [Τ]ηλεμαχ'. ου σ ο ξειν[οις ειν μεγαροισιν ελε]γχει
 425 ημενος· ουδε τι του σκ[οπου ημβροτον ουδε τι το]ξον
 δην εκαμον τανύ[ων ετι μοι μενος εμπεδο]ν έστιν
 ουχ ως με μιη[στηρες ατιμαζοντες ονον]ται
 νυν δ' ωρη και [δορπον Αχαιοισιν τετυκεσθαι]
 εν φαι· ανταρ [επειτα και αλλως εψιαασθαι]
 430 μολπηι και φ[ορμιγγι τα γαρ τ αναθηματα δ]αιτος·
 η· και επ οφρυσ[ι νευσεν ο δ αμφεθετο ξιφο]ς οξυ
 Τηλεμαχος [φιλος νιος Οδυσσηος θειοιο]

αμφὶ δε χειρα [φιλην βαλεν εγχει αγχι δ αρ αυτο]ν
πάρ θρονον εσ[τηκει κεκορυθμενος αιθοπι χαλ]κωι

[φ
[χ

ανταρ ο γυμνω[θη ρακεων πολυμητις Οδυσσευς
 αλτο δ' επει μ[εγαν ουδον εχων βιον ηδε φαρετρη]ν
 ιων εμπλειην ταχεας δ εκχενατ οιστους
 αυτου προσθε πο[δων μετα δε μνηστηρσιν εει]πεν.
 5 ουτος μεν δη αεθλος [ααατος εκτετελεσται
 ννυ αυτε σκοπὸν ἄλλον [ον ουπω] τις β[αλεν ανηρ
 [ει]σομαι. αι κε τυχωμι· πορηι [δ]ε μοι ευχ[ος] Απολλων
 [η] και επ Αντινοωι ιθυνετο πικρον οίστον
 [ητο]ι ο καλον ἀλεισον αναιρησεσθαι εμελλεν
 10 [χρυσ]εον αμφωτον. και δη μετα χερσιν ενωμα
 [οφρα πιοι] οινοιο· φονος δε οι ουκ εν θυμωι
 [μεμβλε]το· τις κ' οιοιτο μετ' ανδρασι δαιτυμονεσσι

Fol. 79 recto. (Eleventh quaternion.)

κδ

χ

μουνον ενι πλεονεσσι και ει μαλα καρτερος είη
 οι τευξειν [θ]ανατον τε κακον και κῆρα μέλαιναν
 15 τον δ Ο[δυ]σσευς κατα λαιμον επισχόμενος βαλεν ιωι
 αντικρ[υ] δ απαλοιο δ[ι αυχε]νος ηλυθ' ακωκη·
 εκλινθ[η] δ ετερωσε δεπας δε ο]ι εκπεσε χειρος
 βλημ[ενου αυτικα δ αυλος α]να ρινας παχυς ηλθε[ν
 αιματ[ος αινδρομεοιο θω]ς δ' απο ειο τραπεζαν
 20 ωσε πο[δι πληξας απο δ ειδ]ατα χενεν εραζε.
 σιτος [τε κρεα τ οπτα φορυνετο] τοι δ' ὄμαδησαν
 μηηστηρες κατα δωμαθ οπως] ιδον ανδρα πεσοντα
 εκ δ[ε θρονων ανορουσαν ορινθε]ντες κατα δωμα
 παι[τοσε παπταινοντες ευδμητ]ους ποτι τοιχους
 25 ουδ[ε πηι ασπις εην ουδ αλκιμοι] εγχος ελεσθαι·
 νει[κειον δ Οδυσσηα χολωτοισιν επε]εσσιν
 ξειν[ε κακως αινδρων τοξαζεαι ου]κετ' αέθλων
 αλλω[ν αιντιασεις νν τοι σως αιπυς] ολεθρος·
 και [γαρ δη νν φωτα κατεκτανεις ος] μεγ' άριστος
 30 κοιν[ρων ειν Ιθακηι τω σ ενθαδε γυ]πεις εδονται·
 ισ[κεν εκαστος ανηρ επει η φασαν] ουκ εθελοντα
 α[νδρα κατακτειναι το δε νηπιοι ου]κ' ενοησαν
 [ως δη σφιν και πασιν ολεθρου πει]ρατ' εφηππο·
 [τους δ αρ υποδρα ιδων προσεφη πολ]υμητις Οδυσσευς
 35 [ω κυνεις ου μ ετ εφασκεθ υποτρο]πον οικαδε νεισθαι

[δῆμον απὸ Τρωῶν οτι μοι κατέκειρετε οἶκον
[δημωὶσιν δε γυναιξὶ παρεγναζεσθε βιάως
[αὐτον τε ζωντος υπε]μναασθε γυναικα
ουτ[ε θε]ους δ[εισαντε]ς [ο]ι ουρανον ευρυν εχουσιν
40 ουτ[ε τ]ιν ανθρω[π]ων νέμεσιν κατοπισθεν εθεσθε
νυν υμν και πασιν ολεθρου πειρατ' εφηπται
42 ως φατο· τους δ αρα παντας υπο χλωρον δεος ειλ[εν
44 Ευρυμαχος δε μιν διος αμειβομενος προσε[ειπεν
45 ει μεν δη Οδυσσευς Ἰθακησιος ειλήλουθας
ταντα μεν ἀισιμα ειπες δσα ρεζεσκοι Α[χαιοι

Fol. 79 verso.

[πολ]λα μεν εν μεγαροισιν ατασθαλα· πολλα δ' επ αγροῦ
[αλλ]ο μεν ηδη κεῖται οι αιτιοι επλετο παντων
[Αντινοος· ουτος γαρ επιηλεν ταδε εργα
50 [ου τ]ι γαμου τοσσον κεχ[ρη]μενος ουδε [χατι]ζων·
[αλ]λα φρονεων· τ[α οι ουκ ετελεσσε Κρο]νιων.
[ο]φρ' Ἰθακης κατα δημ[ον ευκτιμενης βασιλ]ευοι
[α]ντος· αταρ σον παιδα [κατακτεινει λοχησ]ας·
νυν δ' ο μεν εν μόιρῃ πεφαται συ δε φειδε]ο λαῶν
55 σων· αταρ αμμε[ς οπισθεν αρεσταμενοι κατα] δῆμον
οσσα τοι εκπεπο[ται και εδηδοται εν μεγαροισι]
τιμην αμφις α[γοντες εεικοσαβοιον εκαστος]
χαλκον τε χρυ[σον τ αποδωσομεν εις ο κε σον] κηρ
ϊανθη· πριν δ' ου [τι νεμεσσητον κεχολωσθαι
60 τον δ αρ' υπο[δ]ρ[α] ιδων προσεφη πολυμητις Οδ]υσσεὺς
Ευρυμαχ· ουδ ει μοι πατρωια παντ αποδοιτε
οσσα τε νυν υμμ εστι και ει ποθεν αλλ επιθειτ]ε·
ουδε κεν ως ε[τι χειρας εμας ληξαιμι φονοιο
πριν πασαν μηηστηρας υπερβασιην αποτ]ισαι
65 νυν υμιν πα[ρακειται εναντιον ηε μαχεσθαι
η φευγειν· οι κ[εν θανατον και κηρας αλυξηι
αλλα τιν ον φε[ν]ξεσθαι οιομαι αιπυν ολεθρον
ως φατο· των [δ αντον λυτο γουνατα και φιλον ητορ
τοισιν δ' Ευρυμ[αχος μετεφωνε δευτερον αντις
70 ω φιλοι ον γαρ σχη[σει ανηρ οδε χειρας ααπτους
αλλ' επει ελλαβε τοξον ενξουν ηδε φαρετρην
ουδου απο ξεστου τοξα[στεται εις ο κε πάντας
αμμε κατακτεινηι· αλλα [μηησωμ]εθα χ[αρμης]
[φ]ασγανα τε σπάσσασθε· και αντισ[χ]εσθε τραπεζας
75 [ιω]ν ωκυμορων· επι δ' ανται παντες εχωμεν
[αθ]ροοι· ει και μιν ουδου απωσομεν ηδε θυράων
[ελθ]ω[[ν]]μεν τ' ανα ἀστυ· βοη δ' ωκιστα γενηται·

[τῷ κε] ταχ' οὗτος αὐτὸς νῦν υστάτα τοξασσαῖο·
[ὡς αρά φ]ωνησας ερύσσατο φασγανον οὖν.

Fol. 80 verso.

80 χαλκεον αμφοτέρωθεν ακαχμένον· αλτο δ' επ [αυτῳ
σμερδαλεα ιάχων ο δ' αμαρτῆι δύος Οδυσσευς
ιον απ[οπρ]ούεις. Βαλε δε στηθος παρα μαζον
εν δε οι [ηπατι π]ηξε θ[οο]ν βέλος· εκ δ αρα χειρος
φασγανον ηκε χαμαζε] περιρρηδης δε τραπέζηι
85 καππε[σεν ιδνωθεις απο δ] είδατα χενεν έραζε
και δεπ[ας αμφικυπελλο]ν ο δε χθονα τυπτε μετώπωι
θυμω[ι ανιαζων ποσι δε θρονο]ν αμφοτέροισι
λακ[τιζων ετιναξε κατ οφθ]αλμῶν δ' ἔχυτ' αχλὺς·
Αμφινομος δ Οδυσσης εει]σατο κυδαλιμοιο
90 αι[τιοι αιξας ειρυτο δε φασγ]ανον οξυ·
ει π[ως οι ειξειε θυραων αλ]λ' αρα μιν φθη
Τη[λεμαχος κατοπισθε βαλω]ν χαλκήρει δούρι
ωμων μεσσηγυς δια δε στηθε]σφιν ελασσε
δου[πησεν δε πεσων χθονα δ η]λασε παντι μετωπωι
95 Τηλ[εμαχος δ απορουσε λιπων] δολιχοσκιον εγχος
αν[του εν Αμφινομωι περι γαρ δι]ε μη τις Αχαιων
είγχος αινελκομενον δολιχοσκ]ιον η ελάσσει
[φασγανωι αιξας ηε προπρηνεα τ]ύψας·
[βη δε θεειν μαλα δ ωκα φιλον π]ατέρ' εισαφίκανεν
100 α[γχον δ ισταμενος επεα πτερ]οεντα προσηνδα·
[ω πατερ ηδη τοι σακος οισω] και δύο δούρε
[και κυνεην παγχαλκον επι] κροταφοις αραρυϊαν·
α[υτος τ αμ]φιβαλευμαι] ιων· δωσω δε συβωτη[[ν]]
και τ[ωι] βουκ[ολωι] άλλα τετευχησθαι γαρ άμεινο[ν
105 τον δ' απαμειβομενος προσεφη πολυμητις Οδυσσευς
οισε θέων είως μοι αμυνεσθαι παρ οἴστοι
μη μ' αποκινήσωσι θυραων μουνον εόντ[α
ως φατο Τηλεμαχος δε φιλωι επεπειθετο π]ατρι
βη δ ίμεναι θαλαμον δ· οθι οι κλυτα τεύχε [εκειτο

Fol. 80 recto.

110 [ενθ]εν τέσσαρα μεν σάκε' είλετο· δουρατα δ' ὄκτω
[και] πισύρας κυνέας χαλκηρεας ὑπποδασέιας
[βη] δε φερων· μαλα δ' ωκα φιλον πατερ' εισ]αφίκανεν
[αυ]τος δε πρωτιστα πε[ρι χ]ροϊ δυ[στε]το χ]άλκον
[ω]ς δ αυτωις τω δμῶ[ε δυεσθην τευχ]εα κὰλα
115 εσταν δ' αμφ Οδυσσηα [δαιφρονα ποικιλο]μητην
αυταρ ο γ' οφρα μεν α[υτωι αμυνεσθαι εσ]αν ιοι

τοφρα μνηστη[ρων ενα γ αιει ωι ενι οι]και
βαλλε τιτυσκόμεν[ος τοι δ ἀγχηστινοι επι]πτον
αυταρ επει λιπον ι[οι οιστενοντα ανακτα
120 τοξον μεν προς [σταθμον ευσταθεος μεγαρ]οιο
εκλιν εστάμεναι [προς ενωπια παμφανο]ωντα·
αυτος δ' αμφ ωμ[οισι σακος θετο τετραθελυμνον
κρατι δ' επ' ιφθι[μωι κυνεην ευτυκτον εθηκε]ν
ἱππουριν· δεικνον δε λοφος καθυπερθεν ενε]νεν·
125 ειλετο δ' αλκιμ[α δουρε δυω κεκορυθμενα χ]αλκωι
ορσοθυρη δ[ε τις εσκεν ευδμητωι ενι τοιχω]ι
ακροτατον δε π[αρ ουδον ευσταθεος μεγαροιο
ην δδος ει λαυρ[ην σανιδες δ εχον ει αραριαι
την Οδυσευς φ[ραζεσθαι αναγει διον υφορβον
130 έσταοτ' αγχ' αυ[της μια δ οιη γινετ εφορμη
τοις δ' Αγελεως μ[ετεειπεν επος παντεσσι πιφα]υσκων
ω φιλοι· ουκ αν δη τις α[ν ορσοθυρην αναβαιη
και είποι λαοιστι· βοη δ ωκ[ισ]τα [γενοιτ]ο
τω κε ταχ' ούτος ανήρ ινν [υστ]ατα τοξα[σ]σαιτο.
135 [το]ν δ' αντε προσέειπε Μελανθιος αιπόλοις αιγῶν·
[ον] πως εστ' Αγέλαε Διότρεφες· αγχι γαρ αινῶς
[ανλ]ῆς κάλα θύρετρα και αργαλέον στόμα λάνρης
[και χ] εἰς παντας ερύκοι ανήρ· ὁς τ' ἀλκιμος ἐιη
[αλλ αγεθ]’ ὑμιν τευχε' ενέικω θωρηχθῆναι

Fol. 81 recto.

X

140 εκ θαλαμον ενδον γαρ οίομαι ουδε πηι άλληι
τευχεα κατ' θέσθην Οδυσευς και φαιδιμος ινος
ώς ειπων ανέβαινε Μελάνθιος αιπολος αιγων
ει θαλάμ[ους Οδ]υσθή[ος αν]α ρώγας μεγάροιο·
ενθεν δ[ωδεκα μεν σακε]’ ἔξελε τόσσα δε δοῦρα
145 και τόσσ[ας κυνεας χαλκ]ήρεας ἵπποδασείας·
βη δ ίμ[εναι μαλα δ ωκα φ]έρων μνηστήρσιν ἔδωκε
και τοτ [Οδυσσηος λυτο γου]να[τ]α και φίλον ητορ
ώς π[εριβαλλομενονς ι]δε τευχεα χέρσι δε δοῦρα
μάκ[ρα τινασσοντας μεγ]α δ' αντωι φαίνετο έργον
150 αιψ[α δε Τηλεμαχον επει πτ]ερόεντα προσηύδα·
Τηλ[εμαχ η μαλα δη τις ενι] μμεγάροισι γυναικῶν
νω[ιν εποτρυνει πολεμον] κακὸν ήε Μελάνθευς·
τον [δ αυ Τηλεμαχος πεπνυμεν]ος αντίον ηύδα
ω π[ατερ αυτος εγω τοδε γ ημβρο]τον ουδε τις άλλος
155 αίτιος οι θαλαμοιο θυρην πυκιν]ως αραρυῖαν
καλλ[ιπον αγκλινας των δε σκοπο]ς ήεν αμέινον

αλ[λ] ιθι δι Ευμαιε θυρην επιθες θα]λάμοιο
κ[αι φρασαι η τις αρ εστι γυναικω]ν η τάδε ρέζει
[η υιος Δολιοιο Μελανθευς τον] περ οίω
160 [ως οι μεν τοιαντα προς αλλη]λους αγόρευον·
[βη δ αυτις θαλαμον δε Μελανθ]ιος αιπόλος αιγῶν·
ο[ισων τευχεα καλα νοησε] δε δῖος ὑφόρβös·
α[ιψα δ Οδυσσηα προσεφ]ωνεεν εγγὺς εόντα
Δ[ιογ]ε[ν]εις Λαερ[τιαδη] πολυμήχαν Οδυσσεύ
165 κεινο[ς] δ' αυτ' αι[δη]λος ανήρ ον οϊόμεθ' αυτοῦ
έρχεται εις θάλαμον· συ δε μοι νῆμέρτες ενισπε[ς
η μιν αποκτείνω αι κε κρείσσων τε γένωμ[αι
ηε σοι ενθαδ' αγω ἵν' υπερβασίας αποτιση[ι
πολλὰς δσσας ουτος εμήσατο σῶι εινι οικ[ω
170 τον δ' απαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Οδυσσευς
ητοι εγώ και Τηλέμαχος μνηστήρας αγά[νους

Fol. 81 verso.

[σχ]ήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων μάλα περ μεμαῶτας·
173 [σφ]ῶι δ' αποστρέψαντε ποδας και χεῖρας ὑπερθεν·
175 [σει]ρὴν δε πλεκτὴν εξ αυτοῦ πειρήναντε
[κι]ον' αν υψηλὴν ερύσα[ι πε]λάσα[ι τε δο]κοῖσιν·
[ω]ς κεν δηθ α[[ν]]μα ζῶ[ος εων χαλεπ αλ]γεα πάσχηι·
ώς ἐφαθ' οὶ δ' ἄρα τοῦ μ[αλα μεν κλυον η]δε πίθοντο·
βαν δ' ἔμεν εις θάλαμ[ον λαθετην δε μιν ἐνδον εόντα·
180 η τοι δ μὲν θαλαμ[ο]ιο μ[υχον κατα τευχε ερε]ύνα·
τω δ' [[εστ']] εσταν εκάτε[ρθε παρα σταθμοισι μ]ένοντε·
ευθ' υπερ οὐδον ἔβ[αινε Μελανθιος αιπολο]ς αιγῶν
τηι ετερηι μεν χειρι φερων καλην τρυφαλ]ειαν·
τηι δ' ετερηι σάκος ε[νρυ γερον πεπαλαγμενον] αζηι
185 Λαέρτεω ἥρωος δ κ[ουριζων φορεεσκε
δη τοτε γ' ήδη κειτο ραφαι δ ελελυντο ιμαντω]ν
τωι δ' αρ επατξ[ανθ ελετην ερυσαν τε μιν εισ]ω
κουριξ'. εν δ' απ[εδωι δε χαμαι βαλον αχνυμε]νον κῆρ
συν δε πόδας χ[ειρας τε δεον θυμαλγει δεσμ]ῶι
190 εν μαλ' αποσ[τρεψαντε διαμπερες ως εκελευσε]ν
υιος Λαέρταο πο[λυτλας διος Οδυσσευς
σειρην δε πλ[εκτην εξ αυτου πειρηναντε
κίον' αν υψηλη[ν ερυσαν πελασαν τε δοκοισι
τον δ' επικερπομ[εων προσεφης Ευμαιε συβωτα
195 νυν μεν δη μαλα [παγχυ Μελανθιε νυκτα φυλα]ξεις
ευνηι εινι μαλακηι κ[αταλεγμενος ως] σε [εοικε]ν·
ουδε σεγ' ηριγενένεια παρ [Ωκεαν]οιο ροαων
[λ]ήσει ανερχομένηι χρυσοθ[ρο]νος ηνι[κ] αγινεις

[αι]γας μυηστήρεσσι δόμον κάτα δαῖτα πένεσθαι·
 200 ως δὲ μεν αυθὶ λέλειπτο ταθεις ὅλοι ενι δεσμῶι·
 [τ]ω δὲ ἐς τεύχεα δύντε θύρην επιθέντε φαεὺνην
 [βητη]ν εις Οδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην·
 [ενθα μ]ένος π[[ε]]νείοντες εφέστασαν οἱ μὲν επ ουδοῦ
 [τεσσαρε]ς· οἱ δὲ εντοσθε δομων πολεές τε και ἐσθλοι·

Fol. 82 verso.

X

205 τοῖσι δὲ επ αγχίμολον θυγάτ[ε]ρ Διὸς ἡλθεν Αθῆνη
 Μέντορι ειδομένῃ ἡμεν δεμας ηδε και αυδ[ὴν]
 την δὲ Οδυσῆυς γήθησεν ὕδων και μῦθον ἔειπε [
 Μέντορ αμ[ν]υνον α[ρ]ην μυῆσαι δὲ ἐτά[[ι]]ροιο φίλ[οιο]
 ος σ' αγὰθ[α] ρεζεσκον ομη]λικίηι δε μοι ἐσσι·
 210 ως φατ³ [οιομενος λασσο]όν εμμεν Αθήνην
 μυηστ[ηρε]ς δ ετερωθεν] ομόκλεον εν μεγάροισι
 πρώτος [την γ ενενιπε] Δαμαστορίδης Αγέλαος
 Μέντορ μη σ επεεσσι πα]ραιπεπιθησιν Οδὺσσευς
 μυηστ[ηρεσσι μαχεσθαι α]μυνέμεναι δε οἱ αυτῶι
 215 ωδ[ε] γαρ ημετερον γε νοον] τ[ε]λέεσθαι οἰω·
 οππ[οτε κεν τουτους κτεωμ]εν πατέρ' ηδὲ και νῦν
 εν δε [συ τοισιν επειτα πεφησ]ει οία μενοινάις
 ερδεῖν εν μεγαροις σωι δ αυ]γοῦ κράτι τίσεις
 αυτ[αρ επην υμεων γε βιας α]φ' ἐλώμεθα χαλκῷ
 220 κτη]μαθ οποσσα τοι εστι τα τ ενδο]θι και τα θύρηφι·
 τοισιν [Οδυσσηος μεταμιξομεν ο]υδε τοι υῖας
 ζώ[ειν εν μεγαροισιν εασομεν ο]υδε θύγατρας
 ου[δ αλοχον κεδηην Ιθακης κα]τα άστυ πολένειν
 ω[ις φατ Αθηναιη δε χολωσατο] κηρόθι μᾶλλον·
 225 η[εικεσσεν δ Οδυσηα χολωτοισιν] επέεσσιν·
 ο[υκετι σοιγ Οδυσευ μενος εμπεδον ουδε τις αλκὴ
 οι[η οτ αμφ Ελενηι λευκ]ωλένωι ευπατερείηι
 ει[ναετες Τρωεσσιν εμαρνα]ο ινάλεμεις αἰει·
 π[ολλο]υς δ [ανδρας επεφν]εις εν [[ε]]νῆ δηϊοτήτ[ι]
 230 σ[ηι δ] ήλω[ι] β[ουλη] Πρι]αμου πόλις ευρυάγυια·
 πως δη νυν ο[τε σ]ον γε δόμον και κτήμαθ' ἵκα[νεις
 αντα μυηστήρων ολοφύρεαι ἀλκιμος εἶναι
 αλλ αγε δεῦρο πέπον παρ εμ ίστασο και ᾧδε ἔργον
 οφρα ᾧδης οίος τοι εν ανδράσι δυσμενέεσσ[ι]
 235 Μέντωρ' Αλκιμίδης ευεργεσίας αποτίνειν
 η ρα· και ουπω πάγχυ διδου ετεραλκέα νίκην
 αλλ' ετ' αρα σθένεός τε και αλκῆς πειρη[τιζεν

Fol. 82 recto.

[η]μεν Οδυσσῆος. ηδ' οιοῦ κυδαλίμοιο.
 [αν]τη δ αιθαλόεντος ανα μεγάροιο μέλαθρον
 240 [εζ]ετ' αναιξασα χειδόνι ἵκελη ἀντην·
 μνηστηρας δ' ατρυνε Δαμα[στορι]δης Αγέλαος
 [Ε]υρύνομος τε και Αμφ[ιμ]εδ[ων Δημο]πτόλεμός τε
 Πείσανδρος τε Πολυκτ[οριδης Πολυβος τ]ε δαΐφρων
 [ο]ι γαρ μνηστήρων . [εσαν εξοχ] ἀριστοι·
 245 οσσοι ετ' ἔζων περι τ[ε ψυχεων εμαχ]οντο·
 τους δ' ήδη εδαμασσε [βιος και ταρφεες ιο]·
 τοις δ' Αγέλεως μετ' έειπεν επος παντεσσι π]ιφάνσκων·
 ω φίλοι ήδη σχησει α[νηρ οδε χειρας αππου]·
 και δη οι Μέντωρ [μεν εβη κενα ενγματα ειπ]ων·
 250 οι δ οίοι λείπονται [επι πρωτηισι θυρηισι
 τώ νυν μη ἄμα π[αντες εφιετε δουρατα μάκ]ρα·
 αλλ άγεθ οι ἔξ πρ[ωτον ακοντισατ αι κε ποθι Ζ]ευς
 δάντι Οδυσσῆ[α βλησθαι και κυδος αρεσθαι
 των δ' ἄλλω[ν ου κηδος επην ουτος γε πεσ]ησιν·
 255 ώς ἔφαθ· οι δ [αρα παντες ακοντισαν ω]ς εκέλευν
 ἕμενοι· τα [δε παντα ετωσια θηκεν Αθην]η·
 των αλλος μεν σταθμον ευσταθεος μεγαρ]οιο
 βεβλήκειν· αλ[λος δε θυρην πυκινως αραρυ]αν·
 αλλου δ' εν τοιχ[ωι μελιη πεσε χαλκοβαρεια
 260 αυταρ επει δη δο[υρατ αλευαντο μνηστηρ]ων·
 τοις άρα μύθων [ηρχε πολυτλας διος Οδυσσε]υς
 ω φίλοι· η τοι μεν [κεν εγων ειποιμι και αμ]μι
 μνηστήρων ες ομ[ιλον ακοντισαι οι μεμα]ασιν
 ήμέας εξεναρίξαι επι [προτερ]οισι κακ[οισι]ν
 265 ώς ἔφαθ· οι δ' άρα πάντες ακ[ον]τισαν δξέα δούρα
 αντα τιτυσκομένου· Δημοπτολεμον μεν Οδύσσευς·
 [Ε]υρυάδην δ' άρα Τηλέμαχος· Ελατον δε συβώτης·
 [Πε]ίσανδρον δ αρ' ἐπεφνε βοῶν επιβουκόλος ανήρ·
 [οι μ]ὲν ἐπειθ' ἄμα πάντες ὅδαξ ἔλον ἀσπετον οῦδας·
 270 [μνη]στήρες δ αρ εχώρησαν μεγάροιο μὺχὸν δὲ·
 [τοι δ αρ ε]πήξαν νεκύων δ' εξ εγχε' ἔλοντο·

Fol. 83 recto.

χ
 αῦτις δε μνηστῆρες ακόντισαν δξέα δούρα
 ἕμενοι· τα δε πολλὰ ετώσια θηκεν Αθήνη·
 των αλλος μεν σταθμὸν εῦσταθέος μεγάροιο
 βεβλήκειν [αλ]λος δε θύρην πυκινῶς αραρύαν
 αλλου δ' εν [τοιχωι μ]ελίη πέσε χαλκοβάρεια·

EXTANT CLASSICAL AUTHORS

Αμφιμέδων δ αρα Τη]λέμαχον βάλε χεῖρ' επι κ[α]ρπ[ωι
λίγδην α[κρον δε ρυνο]ν δηλήστατο χάλκος.
Κτησιπ[πος δ Ευμαιον] υπερ σάκος οξεῖ χαλκῶι
280 ωμ[ον επεγραψεν το δ] υπέρπτατο· πίπτε δέ έραζε·
τοι δ [αντ αμφ Οδυση]α δαΐφρονα ποικιλομήτην
μνη[στηρων ες ομιλο]ν ακόντισαν δξέα δούρα
ενθ α[ντ Ευρυδαμαντα βα]λε πτολίπορθος Οδύσσε[νς
Αμφιμεδοντα δε Τηλεμα]χος· Πόλυβον δε συβάτ[ης
285 Κτησιππον δ αρ επειτα βο]ων επιβουκόλος ανήρ
βεβλ[ηκει προς στηθος επευχό]μενος δε προσηύδα
ω Πολ[υθερσειδη φιλοκερτομε μη] ποτε πάμπαν
είκων α[φραδιη]ις μεγα ειπειν α]λλα θεοῦσι
μῦ[θον επιτρεψαι επει η πολυ φερτ]εροι είσι·
290 του[το τοι αντι ποδος ξεινηιον] ον ποτ' έδωκας
αν[τιθεωι Οδυση]ι δομον κ]ατ αλητεύοντι·
η [ρα βων ελικων επιβουκ]ολος· αντάρ Όδυσσε[νς
ου[τα Δαμαστοριδην αυτοσ]χεδὸν έγχει μακρῶι
Τη[λεμαχος δ Ευηνοριδην] Λειώκριτον ούτα
295 δ[ουρι μεσο]ν κ[ενεωνα δι]α πρὸ δὲ χαλκὸν ἐλασσεν
ήριπε δε πρὴνη[ς] χ[θ]ονα δέ ήλασε πάντι μετώπω[ι
δη τοτ Αθηναίη φθισίμβροτον αιγίδ' ανέσχει
ιψόθεν εξ ὄροφῆς· των δε φρένες επτοίηθεν
οἱ δ εφέβοντο κατα μέγαρον βόες ὡς αγελαῖαι
300 τας μεν τ' αιόλος οἰστρος εφορμήθεις εδόνησεν
ώρηι εν ειαρινῇ ὅτε τ' ήματα μακρὰ [πελονται
οἱ δέ ὡς τ' αιγυπτιὸι γαμψώνυχε[ς αγκυλοχειλαι
εξ ορέων ελθοντες επ ορνίθε[σσι θορωσι]

Fol. 83 verso.

[ται] μεν τ' εν πεδίωι νέφεα πτώσσουσαι ἔενται·
305 [οι δ]ε τε τας ολέκουσιν επάλμενοι· ουδε τις ἀλκη
[γι]νεται· ουδε φυγή· χαίρουσι δε τ ανέρες ἄγρη.
[ω]ς ἄρα τοι μιηστῆρες επεστύμ[ε]νοι κατα δῶμα
[τ]ύπτον επιστροφάδην· τω[ν δε στονο]ς ὥρνυτ' αἰεικῆς
[κρ]ατῶν τυπτομένων· δ[απεδον δ απ]αν αἴματι θυῖεν·
310 Λειώδης δ' Οδυσῆος επε[σσυμενος λαβε] γούνων·
και μιν φωνήσας ἐπεα [πτεροεντα προ]σήνδα·
γουνοῦμαι σ Οδυσεῦ· συ [δε μ αιδεο και μ ελ]έησον·
ου γαρ πω τινα τινα φῆμι γυ[ναικων εν μεγαροισιν
ειπεῖν· ουδε τι ρέξαι ατ[ασθαλον αλλα και αλλ]ους
315 [π]αύεσκον μιηστῆ[ρας οτις τοιαυτα γε ρεζο]ι·
αλλα μοι ον πείθοντ[ο κακων απο χειρας εχε]σθαι·
τω και ατασθαλί[σιν αεικεα ποτμον επεσπ]ον·

αυταρ εγω μετα [τοισι θυοσκοος ουδεν εοργω]ς
κείσομαι ὡς οὐ[κ εστι χαρις μετοπισθ ευεργε]ων.
320 τον δ αρ υπόδ[ρα ιδων προσεφη πολυμητ]ις Οδύσσευς·
ει μεν δη μετ[α τοισι θυοσκοος ευχεαι ει]ν[αι]
πολλάκι που μ[ελλεις αρημεναι εν μεγαροισι
τηλοῦ εμοι νόστ[οιο τελος γλυκεροιο γενεσθαι
σοι δ' ἀλοχον τε φι[λην σπεσθαι και τεκνα τεκεσθ]αι·
325 τω ουκ αν θάνατο[ν γε δυσηλεγεα προφυγοισθ]α
ως αρα φωνήσας ξ[ιφος ειλετο χειρι παχειη
κείμενον· δν ρ Αγελ[αος αποπροεηκε] χ[αμαζ]ε
κτεινόμενος· τωι το[ν γε κατ αυχενα] μέστον ε[λασσ]ε·
φθεγγομένου δ' αρα του γ[ε κ]α[ρη] κονίησιν ε[μ]ιχθη·
330 Τερπιάδης δ ετ' αοίδος αλυκ[α]νε κῆρα μέλαιναν
Φήμιος· ὃς ρ' ήειδε μετα μνηστήρσιν ανάγκη·
[ε]στη δ' εν χείρεστιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
[αγ]χι παρ ορσοθύρην διχα δε φρέσι μερμήριζεν
[η ε]κδυς μεγάροιο Διὸς μεγάλου ποτι βώμον
335 [ερκει]ου ίζοιτο τετυγμένον ενθ' αρα πολλὰ
[Λαερτ]ης Οδυσσεὺς τε βοῶν επι μηρὶ ἔκαιον
[η γουνω]ν λισσοιτο προσαΐξας Οδυσῆα·

Fol. 84 verso.

X

ἀδε δε οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι
γούνων ἄψασθαι Λαερτιάδεω Οδυσ[[σ]]ῆος
340 ητοι ὁ φόρμιγγα γλαφὺρὴν κατέθηκε χαμᾶζε
μεστήγυς [κρη]τῆρος· ἵδε θρόνου αργυροῦλου
αυτὸς δ' α[ντ Οδυσ]ῆα προσαΐξας λάβε γούνων
και μιν λ[ισσομενο]ς ἐπεα πτερόεντα πρυση[ν]δ[α
γουνουμ[αι σ Οδυσευ σ]ν δε μ' αιδέο και μ ελέησον
345 αυτῶ[ι τοι μετοπισθ αχ]ος ἐστεται αῖ κεν αἰδὸν
πέφνη[ις ος τε θεοισι και ανθρώποισιν αείδω·
αυτοδιδακτος δ ειμι θ]εὸς δέ μοι εν φρέσιν οίμας
παν[τοιας ενεφυσεν εοι]κα δέ τοι παραείδειν
ως τ[ε θεωι τω μη με λιλ]άιεο δειροτομῆσαι·
350 και κ[εν Τηλεμαχος ταδ]ε γ' ἐποι σὸς φίλος νίος
ώς ε[γω ου τι εκων ει σον δομο]γ ουδε χατίζων
πωλευμην μνηστηρσιν αεισ]όμενος μετα δαῖτα
αλλα π[ολυ πλεονες και κρεισσονες] ἥγον ανάγκη·
ως φάτο [του δ ηκουσ ιερη ις Τηλ]εμάχοιο·
355 αιψα δ ἔο[ν πατερα προσεφωνεεν] εγγὺς εόντα
τσχεο μη[δε τι τουτον αναιτιον ο]υτας χαλκῶι
κ[αι κηρυκα Μεδοντα σα]ωσομεν· ὃς τέ μεν αἰ[ει]

ο[ικωι εν ημετερωι κηδ]εσκετο παιδὸς εόντο[ς]
 ει δη μη μιν επεφνε Φιλ]οίτιος ἡε συβάτης
 360 ηε [σοι] αντε[βόλησεν ο]ρε[ι]νομένωι κατα δῶμα·
 ως φάτο· του [δηκου]σ[ε] Μεδων πεπνυμένα εἰδω[ς]
 πεπτήως γαρ εκ[ὲ]ιτο υπο θρόνον αμφὶ δε δέρμα
 ἐστο βοὸς νεόδαρτον αλύσκων κῆρα μέλαιναν
 αῦψα δ' απο θρόνου ώρτο· βοὸς δ' απέδυνε βοείην
 365 Τηλέμαχον δ' αρ ἐπειτα προσαΐξας λάβε γούνω[ν]
 και μιν λισσόμενος ἐπεα πτερόεντα προσηυδ[α]
 ω φίλ· εγὼ μὲν δὸς εἰμι· συ δ' ὕσχεο· εἰπὲ δε π[άτρι]
 μη με περισθενέων δηλήστεται οξεῖ χαλκ[ωι]
 ανδρων μηηστήρων κεχολωμένος οι φ[ι]ι εκειρον

Fol. 84 recto.

370 [κτ]ήματ' ενι μμεγάροις· σε δε νήπιοι ουδεν ἔτιον·
 [το]ν δ' επιμειδήσας προσέφη πολύμητις Οδὺσσεύς·
 [θα]ρσει· επει δη σ' ούτος ερύσατο και ἐσάωσεν·
 [ο]φρα γνῶις κατα θύμὸν ατὰρ είπησθα και αλλω[ν]
 ως κακοεργείης ενεργεσίη με[γ] [αμει]νων·
 375 α[λ]λ εξελθόντες μεγαρων [εζεσθε θύ]ραζε
 εκ φόνου εις αυλὴν· συ τε [και πολυφημο]ς αοίδος·
 οφρ' αν εγὼ κατα δῶμα [πονησομαι οττ]εο με χρῆ·
 ως φάτο· τωι δ' εξω βη[την μεγαροι κιο]ντε·
 εζεσθην δ' αρα τῷ γε Δι[ος μεγαλον ποτι βωμ]ον
 380 [π]άντοσε παπταίνοιτε φονον ποτιδεγμεν]ω αἰει·
 πάπτηνεν δ' Οδὺσ[ευς καθ εον δομον ει τις] ετ' ανδρῶν
 ζωὸς υποκλοπέ[οι][το αλυσκων κηρα μελαιναν]
 τους δε τίδεν μα[λα παντας εν αιματι και κο]νίησι
 πεπτηῶτα[ς πολλους ως τ ιχθυας ους θ] αλιῆς
 385 κοιλον εις αι[γιαλον πολιης εκτοσθε θαλ]άσσης
 δικτυ[ε] εξ[ερυσαν πολυωπωι οι δε τ]ε παντες
 κύμαθ' ἀλο[ι] ποθεοντες επι ψαμαθοι]στι κ[εχ]υνται·
 τῶν μεν τ' Ηελ[ιος φαεθων εξειλετ]ο θ[υμ]ον
 ως τότ' ἄρα μηηστη[ρεις επ αλληλοιστι κεχυντ]ο
 390 [δη] τότε Τηλέμαχον [προσέφη πολυμητις Οδυσσ]ευς·
 Τηλέμαχ' ει δ' ἄγε μ[οι καλεσον τροφον Ευρ]υκλειαν·
 οφρα ἔπος είποιμι [το μοι καταθυμ]ιον [εστι]ν·
 ως φάτο· Τηλεμαχος δ[ε φιλωι επ]επείθετο [π]ατρι·
 κινήσας δε θύρην προσεφη [τρ]οφὸν Ευρύκλειαν·
 395 δεῦρο δῆ ὄργο γῆν παλαιγενες ἡ τε γυναικῶν
 δμωιάων σκοπος εστι κατα μέγαρ' ημετεράων·
 [ερ]χεο κικλήσκει σε πατήρ εμὸς οφρα τι είπης·

[ω]ς αρ εφώνησεν τηι δ ἀπτερος ἐπλετο μυθος·
[ωιξ]εν δε θύρας μεγάρων ευναιεταόντων·

400 [βη δ ιμε]ν αυτὰρ Τηλέμαχος προσ ἡγεμόνευεν
[ευρεν] επειτ' Οδυσῆα μετα κταμένοισι νέκυσσιν

Fol. 85 recto.

X

αῦματι και λύθρω πεπαλαγμένον ὡς τε λέοντα
ὅς ρά τε βεβρὼκὼς βοὸς ἔρχεται αγραύλοιο·
παν δ' ἄρα οἱ στῆθός τε παρῆια τ' αμφοτέρωθεν
405 αιματόεντα πέλει· δεινὸς δ' εις ὅπα ιδέσθαι.
ώς Οδὺσε[ν] π]επάλακτο πόδας και χειρας ὑπερθεν
ή δ' ὡς ουν [γεκνα] τε και ἀσπετον είσιδεν αἷμα
ἴθυσεν ρ' ο[λο]λυξαι επ]ει μέγα είσιδεν ἔργον·

αλλ Οδὺσε[ν] κατερυκε] και ἐσχεθε[η]ν ὕεμένην περ
410 και μ[ιν φωνησας επε]α πτερόεντα προσήνδα·
εν θ[υμωι γρηη χαιρε] και ἵσχεο μηδ' ολόλυξε
ουχ [οσιη κταμενοισιν] επ ανδράσιν ευχεταασθαι

λ

τουσδ[ε δε μοιρ εδαμασσ]ε θεῶν και σχετια ἔργα
ου τιν[α γαρ τιεσκον επιχθο]ν[ί]ων ανθρώπων
415 ου κακ[ον ουδε μεν εσθλον οτι σ]φεας εισαφίκοιτο
τωι και α[τασθαλιησιν αεικεα ποτμο]ν επέσπον·
αλλ αγε μ[οι συ γυναικας ενι μεγαροις] κατάλεξον
αὶ τε [μ] ατιμ[αζουσι και αι ηηλιτιδες ε]ίσιν·
τον [δ] αὐτ[ε προσεειπε φιλη τροφος] Ευρύκλεια·

420 τοῖ [γα]ρ εγ[ω τοι τεκνον αλη]θε[ιη]ν καταλέξω·
π[ειτηκοντα τοι εισιν ενι] μεγάροισι γυναικες
δ[ιμωιαι τας μεν τ εργα διδ]άξαμεν εργάζεσθα[ι]
έιρια [τε ξαινειν και δουλοσ]ύνην ανέχεσθαι·
τάων δώδ[εκα πασαι ανα]ιδείης επέβησαν·

425 ουτ' εμὲ τιούσαι [ουτ αυ]τὴν Πηνελόπειαν·
Τηλέμαχος δε νέον μεν αέξετο· ουδε ἐ μήτηρ
σημαίνειν είασκεν επι δμωῆισι γυναιξιν·
αλλ αγ' εγὼν ανάβασ υπερώϊα σιγαλόεντα
είπω σῆι αλόχωι· τηι τις θεὸς ὑπνον επώρσε [

430 τηη δ' απαμειβόμενος προσεφη πολύμητις Ο[δυσσευς
μη πω τηνδ' επέγειρε· συ δ' εινθάδε εἰπ[ε γυναιξιν
εθέμεν αὶ περ πρόσθεν αεικεα μηχανοωντο

Fol. 85 verso.

[ω]ς αρ ἔφη· γρῆς δε δι εκ μεγάροιο βεβήκει
[α]γγελέουσα γυνάξι και οτρυνέουσα νέεσθαι·

435 [α]ντὰρ ὁ Τηλεμαχον και βουκόλον ἡδὲ συβάτην
εἰς ε καλεστάμενος ἐπει πτερόεντα προσήνδα·
[ά]ρχετε νυν νέκυας φορέειν και ἀγ[ω]χθι γυναικας·
αυτὰρ ἐπειτα θρόνους περικ[αλλεας ηδ]ὲ τραπέζας
ὑδατι και σπόγγοισι πολυτ[ρητοισι καθ]άίρειν·
440 αυτὰρ επῆν δη πάντα δ[ομον κατακοσμή]σεσθε
δμώιας εξαγαγόντες ε[νσταθεος μεγαροι]ο·
μεσσήγης τε θόλου και α[μυμονος ερκεος αυ]λῆς
θεινέμεναι ξίφεσιν [τανυηκεσιν εις ο κε πα]σέων
ψυχὰς εξαφέλησθε κ[αι εκλελαθωντ Αφρ]οδίτης
445 την αρ' υπο μηνηστήρσιν εχον μισγοντ]ο τε λάθρη·
ως ἔφαθ· αὶ δε [γυναικες αολλεες ηλθον α]πασαι
οικτρ' ολοφυ[ρομεναι θαλερον κατα δακ]ρυ χεουσαι·
πρωτα μεν [ουν νεκυας φορεον κατατε]θνειώτας·
καδ δ' αρ' υ[π αιθουσηι τιθεσαν ευερ]κέος [α]υλῆς
450 αλλήληισιν [ερειδουσαι σημαινε δ Οδυ]σσέους
αυτὸς επεισπερχω[ν ται δ εκφορεον] και [α]νάγκηι·
αυτὰρ ἐπειτα θρόνου[ς περικαλλεας ηδε τραπεζ]ας
[ύ]δατι και σπόγγοισι [πολυτρητοισι καθαιρον
αυτὰρ Τηλέμαχος [και βουκολος ηδε συβω]της·
455 λίστροισιν δάπεδ[ον πυκα ποιητ]οῦ δομοιο
ξύον· ται δ εφέρον δμω[ιαι τιθε]σαν τε θυραζε·
αυταρ επει δη παν μέγαρον διεκοσμήσαντο
δμώιας εξαγαγόντες εῦσταθεος μεγάροιο
μεσσήγης τε θόλου και αμύμονος ερκεος αυλῆς
460 [ειλ]εον εν στεινει· δοθεν ου πως ηεν αλύξαι·
[τοι]σι δε Τηλέμαχος πεπυνμένος ηρχ' αγορεύειν·
[μη μ]εν δη καθαρωι θανάτωι απο θυμὸν ἐλοίμην
[ταων α]ι δη εμη κεφαλήι κακ' ονείδεα χεῦαν

Fol. 86 verso.

X

μητέρι θ' ἡμετέρηι παρα δε μηνηστήρσιν τανον·
465 ως αρ ἔφη· και πεῦσμα νέος κυανοπρώροιο
κίονος εξάψιας μεγάλης περίβάλλε θολοιο
νψιοσ' επαντανύσας μητις πὸσιν οῦδας ἵκοιτο
ώς δ ὅτ' αν η κίχλαι τανυσίπτεροι ηε πέλειαι
έρκει ενιπλήξωσι· το δ' εστήκηι ενι θαμνωι
470 αὐλιν εστέμεναμ στὺγερος δ' υπεδέξατο κοῖτος.
ώς αι γ' εξείης [κε]φάλας έχον αμφι δε πάσαις
δειρῆισιν [βρ]οχοι ησ[αν] ὄπ[ο]ς οίκτιστα θάνοιεν·
ησπαιρο[ν δε] πόδεσ[σι μι]νυνθά περ ού τι μάλα δῆν·
εκ δε Μ[ελανθιον ηγον] ανα πρόθυρόν τε και αὐλὴν

- 475 τον δ' α[πο μεν ρινας] τε και ούτα τηλεῖ χαλκῶι
τάμνου [μηδεα τ εξέρυ[σ]αν κυσὶν ὥμα δάσασθαι
χειρας τ' η[δε ποδας κοπτον κεκοτη]ότι θυμῶι.
οι μεν επ[ειτ απονιψαμενοι χειρας τ]ε πόδας τε
εις Οδυσῆ[α δομον δε κιν τετελεσ]το δε έργον.
480 ανταρ ο γε [προσεειπε φιλην τροφον Ε]υρύκλειαν
οῦσε θέειο[ν γρην κακων ακος οισε δ]ε μοι πῦρ
οφρα θεειω[σω μεγαρον συ δε Πην]ελόπειαν
ελθεῖν εν[θαδ ανωχθι συν αμφι]πόλοιστι γυνάιξι
πασας δ' [οτρυνον δμωιας] κατα δῶμα νέεσθαι
485 το[ν δ αυτε προσεειπε φιλη] τρὸφος Ευρύκλεια
να[ι] δ[η ταυτα γε τεκνον εμον] κατα μοῖραν ἔειπες
αλλ αγ[ε το]ι χλ[αιναν τε χιτωνα] τε είματ' ενείκω.
μηδ' ουτωι ρα[κεσιν πεπυκ]ασμένος ευρέας ὡμους
ησθαι [θ] ενι μμε[γαροι]σι· νεμέσσητὸν δε κεν είη
490 την δ' απαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Οδὺσσε[υς
πυρ νυν μοι πρώτιστον ειν μεγάροισι γενέσθω
ως ἐφατ' ουδ' απίθησε φιλὴ τρὸφος Ευρύκλεια.
ηνεικεν δ αρα πυρ και θήιον· αυτὰρ Οδὺσσεις
εῦ δειεθείωσεν μέγαρον και δῶμα και αὐλ[ην
495 γρῆνς δ' αυτ' απέβη δια δῶματα καλ' Οδυσ[ῆος

Fol. 86.

χ

αγγελέουσα γυναιξὶ καὶ οτρυνέουσα νέεσθαι·
αἱ δὲ ἵστησιν εἰκόνα μεγάροιο δάος μετὰ χέρσιν ἔχουσαι·
[αἱ] μὲν αριθμοῖς τέλοις καὶ ησπάζονται· Οδυσῆα
καὶ κύνεον αγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὥμους
500 χειρας τὸν αἰνύμεναν· το δέ γλυκὺς ἴμερος ήρει
κλαυθμοὺς καὶ στοναχῆς· γίνωσκε δὲ ἀρά φρέσι πάσας

χ
ψ

γρῆς δ εις [υπερωι ανεβησετο καγχα]λόωσα
[δ]εσποίνη[ι ερεουσα φιλον ποσιν ενδο]ν εόντα
γουνατα δ' [ερρωσαντο ποδες δ υπερι]κταίνοντο
στή δ αρ ὑπέρ κεφαλης και μιν προς μυθον έειπεν

5 ἔγρε Πηνελοπεια φιλον τεκος οφρα ιδηαι
[ο]φθαλμοῖσι [τεο]ι[σι τα τ ελδεαι ημ]ατα παντα
ηλθ' Οδυσένς και οικ[ον] ικανέται οψε περ ελθων
μιηστήρας δ' έκτ[εινει αγηνορας οι θ εον οικ]ον
κήδεσκον και κτημα[τ εδον βιοωντο τε π]αιδα
ιο την δ' αύτε προσέειπ[ε περιφρων Πη]η[ελ]οπεια

μαῖα φιλη μάργην σε [θεοὶ θεστα]ν οι δε δυνανται
άφρονα ποιῆσαι και επιφρ[ο]να περ μαλ' εόντα
και τε χαλιφρονέοντα σαωφροσύνης επέβησαν
οἱ σε περ ἔβλαψαν πριν δε φρένας αισίμη ησθα.
15 τιπτέ με λωβενεις πολυπενθεα θυμον ἔχουσαν
[τα]ῦτα παρ εξ ερέουσα και εξ ὑπνου μ' ανεγείρεις
[ηδε]ος ος μ' επέδησε φίλα βλέφαρ αμφικαλύψας
[ον γα]ρ πω τοιόνδε κατ' ἐδραθον εξ αὐ Οδὺσσεὺς

Fol. 87 recto. (Twelfth quaternion.)

κε

ψ

ώχετ' εποψόμενος Κακοϊλιον ουκ' ὀνὸμὰστη[ν]
20 αλλ ἄγε δη κατάβηθι και αψ ἔρχεν μεγαρον δὲ.
ει γαρ τις μ' αλλη γε γυναικῶν αἱ μοι έασι
ταντ' ελθοῦσ τήγγειλε και εξ ὑπνου ανέγειρε [
τω κε τάχα στυγερῶς μιν εγὼν απέπεμψα νέε[σθαι
αὗτις ἔσω μεγάρων σε δε τοῦτο γε γῆρας ὀνήσει
25 την δ αυτε προσεειπε περίφρων Ευρυκλεια.
ου τι σε λωβενω τέκνον φιλον αλλ' ἔτυμον τοι
ηλθ' Ὁδὺσενς και οἰκον [ικ]άνεται ώς αγορεύω
ο ξένος [τ]ον [πα]ντες [ατι]μων εν μεγάροισι.
Τηλέμαχος [δ αρα μιν] πάλαι ἥδεεν ἐνδον εόντα
30 αλλα σαοφρ[οσυνησι] νοήματα πάτρὸς ἐκευθεν.
όφρ' ανδρω[ν τισαιτο βιην υπερην]ορεόντων
ώς εφαθ' η [δ εχαρη και απο λεκτροιο θ]οροῦσα
γρὴπ[λεχθη βλεφαρων δ απο δα]κρυον ἡκε [
και μιν φω[ησασ επεα πτεροεντα π]ροσηγύδα
35 ει δ αγε δη μοι μαια φιλη νημερτες ε]νισπες
ει ετεον δη ο[ικον ικανεται ως αγορε]νεις
ὅππως δη [μηηστηρσιν αναιδεσι] χειρας εφηκε
μονος εὼ[ν οι δ αιεν α]ολλεες ενδον εμιμινον
την δ [αυτε προσεειπε φι]λη τρὸφὸς Ευρυκλεια.
40 ουκ' ἔδον ου πυθομην α]λλα στόνον οἰον ἀκουσα
κτεινομενω[ν ημεις δε] μυχῶι θαλαμων εὕπηκτω[ν
ἡμεθ' ατυζόμεναι [στανι]δες δ' ἔχον εῦ αραρυναι.
πριν γ ὅτε δῆ με σος υιος απο μεγάροιο καλεσσε
Τηλέμαχος τον γαρ ρὰ πατὴρ προέηκε καλεσσαι.
45 ευρον επειτ' Οδυσῆα μετα κταμένοισι νέκυσσιν
εστεωθ'. οι δέ μιν αμφι κραταιπέδον ουδας εχο[ντες
47 κείατ' επ αλλήλοισιν ὕδονσα κε θυμὸν ιανθη[ι]
49 νν δ' οι μεν δη πάντες επ αυλείησι θυρη[ισιν
50 αθρόοι ανταρ ο δῶμα θεειοῦται περὶκαλλές

Fol. 87 verso.

[πν]ρ μέγα κειάμενος· σε δε με προέηκε καλέσσαι·
 [αλ]λ' ὅπεν ὄφρα σφῶν ευφροσύνης επιβῆτον
 [αμ]φοτέρω φίλον ἡτορ· επει κάκα πόλλα πέποσθε·
 [νυ]ν δ' ἡδη τοδε μακρὸν εέλδωρ εκτετέλεσται·
 55 [ηλ]θε μεν αυτὸς ζώος εφέστιος εύρε δέ καὶ σὲ
 [και] παῦδ' εν μεγαροιστι κακῶς δοὶ περ μιν ἔρεζον
 [μ]ηνηστῆρες· τους πάντας ετίσατο ὡς ενι οίκων·
 [τ]ην δ' αὐτε προσέειπε πε[ρ]ίφρων Πηνελόπεια
 [μ]αῖα φίλη· μη πω μεγ [ε]πεύχεο καγχαλόωσα
 60 οἰσθα γαρ ως κ' ἀσπάστ[ο]ς [ε]νι μ[ε]γάροιστι φανεύη
 πᾶσι· μάλιστα δ' εμοὶ καὶ ὑ[ιει τον τεκομ]εσθα·
 αλλ' οὐκ ἔσθ δοὲ μῦθο[ς] ετή[τυμος ως] αγορεύεις
 [α]λλα τις αθα[νάτων κτεινε μηησ]τῆρας αγανοὺς
 [ν]βριν αγ[ασταμενος θυμαλγεα και κα]κὰ ἐργα
 65 ου τινα γ[αρ τιεσκον επιχθονιων ανθρ]ωπων
 ου κακον [ουδε μεν εσθλον οτις σφεα]ς εισαφίκοιτο
 τω δι ατα[σθαλιας επαθον κακον αυτ]άρ Οδὺσσευς
 ὥλεσε τηλ[ου νοστον Αχαιδος ωλ]ετο δ' αὐτὸς
 την δ' ἡμειβ[ετ επειτα φιλη τροφο]ς Ευρύκλεια·
 70 τέκνον εμὸν ποιον σε [επος φυγεν] ἔρκος ὁδόντων
 ἡ πόσιν ενδον εόντα [παρ εσχαρηι ου ποτ] ε[φ]ηισθα
 οἰκαδ' ελέντεσθαι· θυμ[ος δε τοι αιεν απιστ]ος
 αλλ' ἀγε τοι και σῆμα αρίφρα[δει] ἀλλο τι ειπω
 ουλὴν την ποτε μιν συς ἡλ[α]σε λευκῶι ὁδόντι
 75 την απονίζουσα φρασαμην· ἔθελον δέ σοι αυτῆι
 ειπέμεν· αλλα με κεῖνος ἐλῶν επι μάστακα χέρσιν
 ουκ έια ειπεῖν πολυκερδίησι νόοιο·
 αλλ επεν· αυτάρ εγὼν εμέθεν περιδώσομαι αυτῆι
 [α]ι κεν σ' εξαπάφω κτείναι μ' οικτίστω ολέθρωι·
 80 [τη]ν δ' ημέιβετ' επειτα περίφρων Πηνελόπεια·
 [μαῖ]α φίλη· χαλεπὸν σε θεῶν αιειγενετάων

Fol. 88 recto.

δήνεα ἔρυσθαι μαλα περ πολυῖδριν εοῦσ[αν]
 αλλ' ἐμπης ὁμεν μετα παῦδ' εμὸν ὄφρα ὁδωμαι
 ἀνδρας μηνηστῆρας τεθνειότας ηδ' δος ἐπεφι[εν]
 85 ως φαμένη κατέβαιν· ὑπερώϊα· πολλὰ δε οὶ κη[ρ]
 ὠρμαιν· η απάνευθε φίλον πόσιν εξερε[εινοι]
 η παρστάσα κύσειε κάρη και χεῖρε λαβοῦσα
 η δ' επει εισῆλθεν και ὑπέρβη λαΐνον ὄνδὸν
 ἔζετ' επειτ' Οδυσῆος εναντίον εμ πύρδος αυγῆ[ι]

90 τοίχου τον ἔτερον δ' ἀρα προς κίνα μὰκρὴν
 ἥστο κάτω ὄρ[οω]ν ποτιδέγμενος· εἰ τι μιν εἴπ[οι]
 ἴφθιμη παρ[ακοιτι]ς επει ἵδεν οφθαλμοῦσιν
 ἡ δ' ἀνεω δη[ν ηστο τα]φ[ος δ]ε οἱ ἥτορ ἵκανεν·
 ὅψι δ' ἄλλοτε μ[εν μιν ενωπαδιως εσ]ῆδεσκεν
 95 αλλοτε δ' ἀγ[νωσασκε κακα χροι ειματ] ἔχοντα·
 Τηλέμαχο[ς δ ενενιπεν επος τ εφατ ε]κ τ ονόμα[ζε
 μῆτερ μὴ δ[υσμητερ απηνεα θυμον ε]χουσα·
 τιφθ' οὔτω [πατρος νοσφιζει ο]υδε παρ αυτὸν
 ἔζομένη [μυ]θοισ[ιν ανειρεαι ου]δε μεταλλάις
 100 ον μεν κ' α[λλη] γ [ῳδε] γυνη τε[τλ]ηότι θυμῶι
 ανδρὸς απο[σ]ταιη [οι οι] κακὰ πολλ[α] μογήσας
 ἐλθοι εε[ικ]οστ[αι ετει ε]ς πατρίδα γαῖαν·
 σοι δ αιει κραδ[ιη] στ[ε]ρεωτέρη εστὶ λίθοιο·
 τον δ' αὐτε προσεε[ι]πε περίφρων Πηγελόπεια·
 105 τέκνον εμὸν θυμός μοι ενι στήθεσσι τεθηπεν
 ουδε τι προσφᾶσθαι δύναμαι ἐπος· ουδ επακοῦσαι
 ουδ' εις ὥπα ἰδέσθαι εναντίον ει κ ετὲον δῆ
 εστ' Οδὺσσεν και οἶκον ἵκανεται ἡ μάλα νῷ
 γνωσόμεθ' αλλήλω και λώϊον· εστὶ γαρ ἡμῖν
 110 στήμαθ ἡ δη και νῷι κεκρυμμένα ιδμεν απ' ἄλλων
 ως φάτο· μειδησεν δὲ πολύτλας δῖος Οδὺσσε[ι]

Fol. 88 verso.

[αι]ψα δε Τηλέμαχον ἐπει πτερόεντα προσηύδα·
 [Τη]λέμαχ· ητοι μητέρ' ενι μεγάροισιν ἔασσον
 [πε]ραζειν εμέθεν ταχα δε φράσεται και ἀρειον
 115 [ν]υν δ' οττι ρυπόω κακὰ δε χρὸι ειματα είμαι
 [τ]ουνεκ' ατιμάζει με και ον πω φησὶ τὸν εἰναι·
 [η]μεῖς δε φραζώμεθ' ὅπως οχ ἀριστα γένηται·
 και γαρ τις θ' ενα φῶτα κατακτείνας ενι δήμωι
 ωι μη πολλὸι ἑωσιν αοσσητῆρες ὀπίσσω
 120 φεύγει πηους τε προλιπών και πατρίδα γαῖαν·
 ημεις δ' ἔρμα πόληος απεκτα[μ]εν οι μεγ' ἀριστοι
 κουρων ειν Ἰθακη· τα δε σ[ε] φ[ραζε]σθαι ἀνωγα·
 τον δ' αν Τηλεμαχο[ς π]ε[πνυμενος] αντίον ηύδα·
 αυτὸς ταῦτα γε λευσσε πατερ φιλε] σῆν γαρ αρίστην
 125 μῆτιν [επ ανθρωπους φασ εμμεν]αι· ουδε κέ τις τοι
 126 ἄλλος α[νηρ ερισειε καταθνητων αν]θρώπων·
 129 τον δ' α[παμειβομενος προσεφη πο]λύμητις Οδυσσεὺς·
 130 τοι γαρ εγω[ν ερεω ωι μοι δοκει] εῖναι ἀριστα·
 πρῶτα [μεν αρ λουσασθε και] αμφιέσασθε χιτῶνας·
 δμῶας [δ ε]ν μεγαροισιν ανωγ]ετε ἐιματ' ἐλέσθαι·

αντάρ θειος αὸιδος εχ[ων φορμι]γγα λίγειαν
ňμιν η[γ]είσθω φιλοπαι[γυμο]νος ὄρχ[η]θμοῖο.
135 ως κεν τις φάιη γαμον ε[μ]μεναι· εκτος ακούων
η αν δὸν στέιχων η οι πε[ρ]ιναιεταουσι·
μη προσθε κλέος ευρὺ φόνου κατα ἀστυ γένηται
ανδρῶν μνηστήρων πριν γ' ημέας ελθέμεν ἔξω
ἀγρον εις ημέτερον πολυδένδρεον ἐνθα δ' ἐπειτα
140 φρασσόμεθ'. ὅττι κε κέρδος Ὄλυμπιος εγγυαλίξῃ
ώς εφαθ'. οἱ δ' ἀρα τοῦ μάλα μεν κλύνον ἡδ' επίθοντο·
[π]ρῶτα μεν αρ λούσαντο και αμφιέσαντο χιτῶνας
[οπ]λισθεν δε γυναικες· δ' εἴλετο θειος αὸιδος
[φορ]μιγγα γλὰφυρὴν· εν δέ σφισιν ἰμερον ὠρσε

Fol. 89 recto.

ψ

145 μολπῆς τε γλυκερῆς και αμύμονος ὄρχηθμοιο
τοῦσιν δε μέγα δῶμα περιστεναχιζετο πὸσ[σιν]
ανδρῶν παιζόντων καλλιζώνων τε γυναικ[ων
δὲ δε τις εἴπεσκε δόμων ἑκτοσθεν ακόνων
η μάλα δη τις ἔγημε πολυμνήστην βασίλειαν
150 σχετλίη· ουδ' ἐτλη πόσιος οὐ κουριδίοιο
είρυσθαι μεγα δῶμα διὰμπέρες· εις δέ κεν ελθῃ
ως ἀρα τις εἴπεσκε· τα δ' ουκ' ἵσαν ώς ετέτυκτο·
αντάρ Οδυσσῆα μεγαλήτορα ὡι ειν οίκωι
Ευρυνόμη τα[μι]η λοῦσεν και χρῖσεν ἐλαίωι
155 αμφι δε μιν χ[λαιν]α[ν] καλ[ην] βάλεν ηδε χιτῶνα
αυταρ κακ κεφα[λης χενεν πολυ] καλλος Αθήνη
μειζονα τ' εισὶ[δεειν και πασσονα καδ] δε κάρητο[s
ούλας ήκε κόμ[ας νακινθινωι αιθει ομ]οίας
ώς δ' ὅτε τις [χρυσον περιχενεται αργυρωι α]νήρ
160 ίδρις δὲ Ήφαιστος δεδαεν και Παλλας Αθήνη
τέχνην παν[τοιην χαριεντα δε εργα τελε]ίει·
ως ἀρα τωι κ[ατεχενε χαριν κεφαληι τε και] ὕμοις
εκ δ' ασαμίν[θου βη δεμας αθαν]ατοισ[ιν ομ]οίος
αψ δ' αντις κατ [αρ εζετ ε]πι θρονου· ενθ[εν α]νέστη·
165 αντίον ής αλόχον κ[αι] μιν προς μῦθο[ν εει]πεν·
δαιμονίη· περι σο[ι]γ[ε γ]υναικῶν θηλυτ[ε]ράων
κῆρ' ατέραμνον ἐθηκαν Ολυμπια δώματ' ἔχοντες
ου μεν κ' ἀλλη γ' ὥδε γὺνη τετληότι θυμῷ
ἀνδρος αποστάη δις οἱ κακὰ πόλλα μογήσας
170 ἐλθοι εεικοστῶι ἔτει εις πατρίδα γαῖαν·
αλλ' αγε μοι μᾶια στόρεσον λέχος οφρα και αὐτος
λέξομαι· η γαρ τη γε σιδήρεον ειν φρεσὶν ἥτορ·

τον δ' αὗτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
δαιμόνι· οὐ γαρ τι μεγαλίζομαι ουδὲ αθερίζω
175 οὐδὲ λιην ἄγαμαι· μαλα δ' εν οιδ' οἰος ἔησθα

Fol. 89 verso.

Plate 9.

[εξ] Ἰθάκης επι νηὸς ἵὸν δολιχηρέτμοιο·
[α]λλ αγε οὶ στόρεσον πυκὶνὸν λέχος Ευρύκλεια·
[εκ]τος εῦσταθέος θαλάμου· τον ρ' αυτος εποίει
[εν]θά οι εκθεῖσαι πυκινὸν λέχος εμβάλετ' ευνὴν
180 [κ]ώεα και χλαίνας και ρήγεα σιγαλόεντα
ώς αρ ἐφη πόσιος πειρωμένη· αυταρ 'Οδὺσσεὺς
[ο]χθήσας ἀλοχον προσεφώνεε κεδν' ειδνῖαν·
ω γύναι· η μάλα τοῦτο ἐπος θυμὰλγὲς ἔειπες·
[τι]ς δε μοι ἀλλοσ ἐθῆκε λέχος· χάλεπὸν δέ κεν ἐιη
185 [κ]αι μαλ' επισταμένω· ὅτε μη [θε]ὸς αυτὸς επὲλθὼν
[ρ]ηϊδίως εθελων θ[εί]ηι [αλ]λη[ι ενι] χώρηι·
ανδρῶν δ' ου κεν [τις ζῳ[ος βροτος] οὐδε γυναικῶν
[ρ]εῖα μετ' ὅχ[λισσειεν επει μεγα σῆ]μα τέτυκτο
[ε]ν λέχει ασκητω το δ εγω καμο]ν οὐδε τις ἀλλος
190 [θ]άμιξος εφυ τανιφυλλος ελαιης ερ]κεος ἐντος
άκμη[νος θαλεθων παχετος δ ην η]ύτε κίων·
τωι δ' [εγω αμφιβαλων θαλαμον δ]εμον οφρ' ετέλεσσα
πυκιη[ισιν λιθαδεσσι και εν] καθ[υπε]ρθεν .έρεψα·
κόλλη[τας] δ επε[θηκα θυρα]ς πυκ[ιν]ως αραρυῖας·
195 και το[τ επ]ειτ απεκοψα [κομ]ην τανιφύλλου ἐλαιής·
κορμ[ον δ]ε ρίζης προτα[μ]ων αμφέξεσα χαλκῶι
εῦ και επισταμένως και [ε]πι στάθμην ἰθῦνε
ερμιν ασκήσας· τετρηνα δε πάντα τερέτρωι·
εκ δε του αρχόμενος λέχος ἔξεον οφρ' ετέλεσσα
200 δαιδάλλων χρυσῶι τε και αργύρωι ηδ' ελέφαντι·
εκ δ ετανυσσ' ἴμαντα βοδις ἵφι κταμένοιο·
οῦτω τοι τόδε σῆμα πιφανσκομαι· οὐδε τι οῦδα
ει μοι ετ' ἐμπέδον εστὶ γύναι λέχος ηε τις ηδη
[α]νδρῶν ἄλλος ἐθῆκε ταμῶν απο πυθμέν' ελάιης
205 [ω]ς φάτο· της δ αυτοῦ λύτο γούνατα και φίλον ητορ
σηματ' αναγνούσῃ τα οἱ ἐμπέδα πέφραδ' Οδὺσσεὺς

Fol. 90 recto (?).

ψ

δακρύσασα δ' ἐπειτ' ἴθὺς κίεν· αμφι δε χεῖρας
δειρῆι βαλλ' Οδυ[[σ]]σῆι· κάρη δ ἔκυσ'. ηδὲ προσήνδα
μη μοι Οδυσσεῦ σκυζευ· επει τα περ' αλλα μάλιστα
210 ανθρώπων πέπνυσσο· θεὸι δ' ὡπασσα ὅζεν·
οἱ νῶιν αγάσαντο παρ αλλήλοισι μένοντε

ἥβης ταρπῆναι καὶ γήραος οὐδον ἵκέσθαι·
αυτὰρ μη νῦν μοι τόδε χώεο· μηδὲ νεμέστα
οὖνεκα σ ου το πρῶτον επει ἴδον [[ώ]]δ· αγάπησα.
215 αἰεὶ γαρ μοι θυμὸς ενι στήθεστι φίλοισιν
ερρύγει· μη τις με βροτων απάφοιτ' επέεσσιν
ελθὼν πολλοὶ[ι γαρ] κακὰ κέρδεα βουλένουσιν·
οὐδε κεν Αργει[η Ελ]έ[νη Διος εικήγεγανία
ἀνδρι παρ αλλοδαπ[ωι εμιγη φιλό]πητι και ευνῆ[ι]
220 ει ἥιδη μιν αυτις Α[ρηιοι]ι νιες Αχαιων
ἀξέμεναι οὐκόν δε [φιλην ει πατριδ εμελλο]ι·
την δητοι ρέξα[ι θεος ωροεν εργον αεικες
την δ' ἀτην ο[υ προσθεν εωι εγκατθετο θυμ]ωι
λὺγρην εξ ἡς π[ρωτα και ημεας ικετο πενθο]ι·
225 νῦν δ' επει ἥδη ση[ματ αριφραδεα καταλε]ξας
ευνῆς ἡμε[τερ]η[ις την ου βροτος α]λ[λος ο]πώπε[ι
αλλ' οιοι συ τ [ε]γω γ[ε και α]μφιπολος μ[ια μο]ύνη
Ακτὸρὶς ἦν μοι δωκε [π]ατηρ ἐτι δευρο κ[ιουσ]η·
ἡ νῶιν είρυτο θυρᾶ[ις π]υκινοῦ θαλάμ[οιο]
230 [π]ειθεις δη μεν θυμον απηνέα περ μαλ εοντα·
ως φάτο· τωι δ' ετι μᾶλλον υφ ἰμερον ὠρσε γόοιο
κλαιε δ' ἔχων ἀλοχον θυμαρέα κέδν' ειδυῖαι·
ώς δ' δτ αν ασπασίως γὴ τηχομένοισι φανήη
ἢ τε Ποσειδάων ευεργέα τῇ ενι πόνται
235 ραίσηι επειγομένην ανέμωι και κύματι πηγῶ[ι
παύροι δ' εξέφυγον πολιῆς ἀλὸς ἥπειρον δε
τηχόμενοι· πολλοὶ δε περὶ χρὸι τέτροφεν αλμη
ασπάσιοι δ επέβαν γαίης κακότητα φ[υγοντες]

Fol. 90 verso (?).

[ω]ις ἄρα τῇ ασπάστὸς ἐν πόσις εισὸροώιση·
240 [δει]ρῆς δ ού πω πάμπαν αφίετο πήχεε λευκῶι
[κα]ι νυ κ' οδυρομένοισι φάνη ροδοδάκτυλος Ήώς.
[ει] μη αρ' αλλ' ενόησε θέα γλαυκῶπις Αθήνη·
[ν]ύκτα μεν εν περάτῃ δολιχὴν σχέθεν Ήω δ' αὗτε
[ρ]ύσατ' επ Ωκεανῷ χρυσόθρονον ουδ' εα ἵππους
245 ζένγνυσθ' ωκύποδας φάος ανθρώποισι φέροντας
[Λ]άμπον και Φαέθοντ' οι τ' Ήώ πῶλοι ἀγουσι·
[κ]αι τοτ' αρ ἦν ἀλοχον προσέφη πολύμητις Οδὺσσευς·
[ω] γύναι· ου γαρ πω παντων επι [π]είρατ' αέθλων
ηλθομεν· αλλ' ετ' ὄπισθεν αμε[τρη]τος πόνος ἐστι
250 πολλὸς και χάλεπ[οις τον εμε χρη πάντα τελέσσαι·
ώς γαρ μοι ψὺχ[η μαντευσ]ατο Τειρεσίαο

[η]ματι [τωι οτε δη κατεβη]ν δόμον Αϊδος έισω
νοστ[ον εταιροισιν διζημενο]ς ήδ εμὸι αυτῶι
αλλ' ε[ρχε]ν λεκτρον διομεν γυνα]ι οφρα και ηδη
255 [ύ]πνω[ι υπο γλυκερωι ταρπωμεθα κ]οιμηθέντι.
τον δ [αυτε προσεειπε περιφρων] Πηγελόπεια.
ευνὴ μ[εν δη σοιγε τοτ εσσεται οππ]ότε θυμῶι
σῶι ε[θελη]ης επει αρ σε θεοι πο]ιη[σα]γ ἵκεσθαι
οῦκο[ν ες ιψ]οροφον κα[ι σην ε]ς πατρίδα γαῖαν
260 [α]λλ' ε[πει ε]φράσθης και το[ι θε]ος έμβαλε θυμῶι
ειπ' α[γε μ]οι τον ἀεθλον ε[πει κ]αι οπισθεν οἵω
πεύσομαι· αυτίκα δ' ἐστι δαήμεναι ού τι χέρειον
την δ' απαμειβόμενος προσέφη πολυμητις 'Οδυσσ[ευ]ς
δαιμονίη· τι γαρ αὖ με μαλ' οτρυνέουσα κελένεις
265 ειπέμεν· αυτὰρ εγὼ μυθήσομαι· ουδ' επικένσω·
ου μεν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· ουδε γαρ αὐτος
χάιρωι· επει μαλα βροτῶν επι ἀστέ· άνωγεν
[ε]λθεῶν εν χείρεσσιν ἔχοντ' ευῆρες ερέτμὸν.
[ει]ς δὲ κε τους αφίκωμαι οἱ ουκ' ἴσασι θάλασσαν
270 [αν]έρες· ουδε θ' ἄλεσσι μεμιγμένον εἰδαρ ἔδουσιν

Fol. 91 verso (?).

ψ

ουδ' ἀρα τοι γ' ἴσσασι νε[[φε]]ας φοινικοπαρήο[ν]
ουδ' ευήρε' ερέτμὰ· τα τε πτερὰ νήνσι πελονται
σῆμα δε μοι τοδ' ἔειπεν αριφρὰδὲς ουδε σε κεύσ[ω
οππότε κεν δη μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδιτ[ης
275 φήηι αθηρὴλοὶγὸν ἔχειν ανα φαιδίμωι ὥμ[ωι
και τότε μ' εν γάιηι πηξαν εκέλευεν ερέτμον
έρξανθ' ἕερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ανακτι·
αρνεὶὸν ταῦρον τε συῶν τ' επιβήτορα κάπροι·
οικαδ' αποστείχειν· ερδει θ' ἕερὰς εκατόμβας
280 αθανάτοισι θεοῖσ[ι] τοι ουρὰνὸν ευρὺν ἔχουσι
πᾶσι μάλ' ἔξει[ης θα]γατος δε μοι εξ ἄλος αυτῶι
αβλὴχρὸς μά[λα τοιος ελευσεται ο]ς κε με πέφηη
γήραι ὑπο λιπαρωι [αρημενον αμφι δε λ]άοι
ὅλβιοι ἔσσονται· τα δ[ε μοι φατο παντα τελεισ]θαι·
285 τον δ' αὐτε προσέειπε περιφρων Πηγελοπεια
ει μεν δη γῆρας γε [θεοι τελεουσιν αρειον
ελπὼρη τοι ἐπειτα κακων υπαλυξιν εσεσθαι
ώς οἱ μὲν τοιαυτ[α προς αλληλους αγορευού
τόφρα δ' αρ Ευ[ρυνομη τε ιδε τροφος εντυον ευνην
290 εσθῆτος μαλ[α]κης [δαιδων υπο λαμπομεναων

αυτὰρ επει στορεσα[ν πυ]κινον λεχο[ς εγκουνεουσαι
γρῆς μεν κείουσα π[αλ]ιν οίκον δε βε[βηκει
[τ]οῖσιν δ' Ευρυνόμη θαλαμηπόλος ηγε[μονευεν
[ε]ρχομένοισι λέχος δὲ δάος μετα χέρσι[ν εχουσα
295 εις θάλαμον δ' αγαγοῦσα πάλιν κίεν· οἱ μὲν επε[ιτ]α
ασπάσιοι λέκτροι παλαιοῦ θέσμὸν ἴκοντο·
αυτὰρ Τηλέμαχος και βουκόλος ἡδε συβώτης
παῦσαν αρ ορχηθμοῖ πόδας παυσεν δε γυναικας
αυτοι δ' ευνάζοντο κατα μέγαρα σκιοεντα·
300 τω δ' επει ουν φιλότητος εταρπήτην ερατειμῆς
τερπέσθην μύθοισι προς αλλήλους ενέποντ[ε]

Fol. 91 recto (?).

[η] μὲν ὅσ' εν μεγαροισιν ανέσχετο δῖα γυναικων
[αν]δρῶν μιηστήρων εσόρωσ' αἰδηλον ὄμηλον
[οι] ἔθεν εἴνεκα πòλλα βόας και ἴφια μῆλα
305 [εσ]φαζον πολλὸς δε πίθων ηφύσσετο οῖνος·
[α]υτὰρ διογένης 'Οδὺσσευς ὅσα κήδε' ἔθηκεν
ανθρώποις ὅσα τ αυτὸς οὕνυσας εμόγησεν
παντ' ἔλεγ'. η δ' αρα τέρπετ' ακούοντο· ουδε οἱ ὑπνος
πίπτεν επι βλεφάροισι πάρος καταλέξαι ἄπαντα·
310 ήρξατο δ' ως πρῶτον Κικόνας δάμασ'. αυτὰρ ἐπειτα
ηλθ' εις Λωτοφάγων ανδρῶ[ν π]ίειραν ἀρουραν·
ηδ' ὅσα Κυκλωψ' ἔρ[[ε]]ξε και ω[ς απ]ετίσατο ποὶνην
[ι]φθίμων ἐτ[αρων ους ησθιεν ου]δ' ελεαιρεν.
ηδ' ως [Αιολον ικεθ ο μιν π]ροφρων υπ' ἔδεκτο
315 [κ]αι π[εμπ ου δε πω αισα φ]ίλην εις πατρίδ' ἵκεσθαι
[ηηη] αλλα μιν αντις αναρπ]άξασα θύελλα
[ποντον επ ιχθυοεντα φερ]εν βαρέα στενάχοντα·
[ηδ ως Τηλεπυλον Λαιστρυγονι]ην αφίκανεν.
320 [οι νηας τ ολεσαν και ευκηημι]δας ἐταίρους·
[και Κιρκης κατελεξε δολον πολυμ]ηχανίην τε·
ηδ ως εις Αιδεω δομον ηλυθεν ε]υρώεντα
[ψυχηι χρ]ησομενος Θ[ηβαι]ου Τειρεσίāο
[νηι πολ]υκληῆδι. και ει[σιδ]ε πάντας ἐταίρους·
325 [μητερ]α θ' η μιν ἐτικτε και ἐτρεφε τύτθον εόντ[α
ηδ ως] Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ακουσεν
ω[ς] θ ίκετο Πλάγκτας πετρας δεινὴν τε Χάρυβδ[ιν]
Σκύλλην θ'. ην ου πάποτ' ακήριοι άνδρες ἀλυξαν
ηδ' ως Ηελίοιο βόας κατέπεφνον ἐταῖροι·
330 ηδ' ως νῆα θοὴν ἐβαλεν ψολόεντι κεραυνῷ
Ζευς ὑψιβρεμέτης· απο δ ἐφθιθεν εσθλοὶ ἐταῖροι

[π]άντες ὁμῶς· αυτος δε κακὰς υπὸ κῆρας αλυξας
νησον.
[ικ]ετ' ες Ωγυγίην νυμφην τε Καλὺψῳ.

Fol. 92 verso.

Plate 9.

ψ

η δη μιν κατέρυκε λιλαιομένη ποσιν ειναι
335 εν σπέσσι γλαφυροῦσι και ἔτρεφεν ηδε ἐφασκε [θήσειν αθάνατον και αγήραον ημata πάντα
αλλα τωι ού ποτε θύμον ενι στήθεσσιν ἐπειθεν
ηδ' ως ες Φάιηκας αφίκετο πολλὰ μογήσας·
οι δη μιν περι κῆρι θεὸν ὡς τιμήσαντο·
340 και πέμψαν συν ιη̄ φίλην ες πατρίδα γαῖαν·
χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἀλις εσθῆτα τε δόντες·
τουτ' αρα δέντα[το]ν εὗπεν ἔπος οτ οἱ γλυκὺς ὑπνος
λυσὶμελῆς επό[ρουνσ]ε λύων μελεδήματα θυμοῦ
ἢ δ' αυτ' αλλ' ει[οησε] θε[ὰ γλαυκωπ]ις Αθήνη·
345 ὅππότε δη ρ' Οδυ[σση]α εελπετο ον κατα θυ]μον
ευνῆς ἡς αλόχου τα[ρπημεναι ηδε και υπνου
αυτικ' απ Ωκεανοῦ [χρυσοθρονον ηριγενειαν
ῶρσεν· ιν αθανάτ[οισι φως φεροι ωρτο δ Οδυσσευς
ευνῆς εκ μαλα[κ]η[σ αλοχωι δ επι μυθον ετελλεν
350 ω γύναι· ήδη μεν [πολεων κεκορημεθ αεθλων
αμφοτέρωι συ [μεν ενθαδ εμον πολυκηδεα νοστον
κλάιουσ'. αντὰρ [εμε Ζευς αλγεσι και θεοι αλλοι
ιέμενον πεδάεσκο[ν εμης απο πατριδος αιης
νυν δ' επει αμφοτέρω [π]ολυνήράτον ὕκομεδ' ευην
355 κτήματα μεν τα μοι [εστ]ι κομιζέμεν εν μεγαροισι
μῆλα δ' ἄ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κ[ατεκειραν
πολλὰ μεν αυτὸς εγω λη̄στομαι· αλλα δ' Αχ[αιοι
δώσουσ'. εις ὅ κε πάντας ενιπλήσσωσιν επαυλους
360 αλλ' ητοι μεν εγὼ πολυδένδρεον αγρὸν ἐπει[[σ]]μ[ι
[ο]ψόμενος πατέρ' εσθλὸν ὃ μοι πυκινῶς ακάχητ[αι
σοι δε γύναι τοδ' επιστέλλω πινυτῇ περ εούσῃ·
αυτίκα γαρ φάτις εισιν ἀμ ηελίωι αιιόντι
ανδρῶν μνηστήρων ούς ἔκτανον εν μεγάροι[σιν
εις ὑπερῷ αναβᾶσα συν αμφιπόλοισι γυναὶξ[ν

Fol. 92 recto.

ψ

365 [η]σθαι μηδε τινα προτιόσσο· μηδ' ερέεινε·
[η] ρά· και αμφ' ὄμοισιν εδύσετο τέυχεα κὰλα·
[ω]ρσε δε Τηλέμαχον και βουκόλον ηδε συβώτη[ν

[π]άντας δ' ἐντέ άνωγεν Αρήια χερσὶν ἐλέσθαι.
[οἱ δὲ οἱ οὐκ' απίθησαν εθωρησσοντο δε χαλκῷ
370 ὥξεν δε θύρας εκ δ' ἥιον ἡρχε δ' Ὁδὺσσευς·
ἥδη μεν φάσι ήεν επι χθόνα τους δ' αρ Αθήνη
]νύκτι κατακρύψασα θώως εξῆγε πόληος·

ψ

[ω]

[Ερμης δε ψυχας Κυλληνιος ε]ξεκαλεῖτο
[ανδρων μυηστηρων εχε δε] ραβδον μετα χέρσι
[καλην χρυσειην τηι τ ανδρω]ν ὅμματα θέλγει
[ων εθελει τους δ αυτε και ν]πνωωντας εγείρει·
5 [τηι ρ αγε κινησας ται δε τριζουσ[α]ι ἔποντο·
[ως δ οτε νυκτε]ρ[δεις μυχω]ι άντρον θεσπεσίοιο
[τριζουσ]αι ποτέονται [επε]ι κέ τις αποπέσησιν
[ορμαθο]ῦ εκ πέτρης· ανα τ' αλλήλησιν εχονται
[ως αι τ]ετριγυναι ἀμ' ἥισαν ἡρχε δ' άρα σφιν
10 [Ερμ]ειας ακάκητα κατ' ευρώντα κέλευθα·
παρ δ' ίσαν Ωκεανοίο ρὸς και Λευκάδα πετρην
ηδε παρ Ηελίοιο πύλας και δῆμον Όνειρων
ἥισαν· αὖψα δ' ίκοντο κατ' ασφόδελον λειμῶνα
ενθα τε ναίουσιν ψυχὰι έιδωλα καμόντων.
15 εύρον δε ψυχὴν Πηληϊάδεω Αχιλῆος
και Πατροκλῆος και αμύμονος Αντιλόχοιο·
[Αι]αντος θ' ὃς άριστος εην εἰδός τε δέμας τε

Fol. 93 verso.

ω

των ἄλλων Δαναῶν μετ' αμύμονα Πηλείωνα
ώς οἱ μεν περι κείνον ὄμιλεον· αγχιμολον δὲ
20 ἥλθεν επι ψυχὴ[[ν]] Αγαμέμνονος Ατρέδαο
αχνυμένη· περι δ' ἄλλαι αγηγέραθ' ὅσσοι ἀμ' αυτῶι
οίκωι εν Αιγάσθοιο θάνον και πότμον επέσπον·
τον προτέρη ψυχὴ προσεφώνεε Πηλείδαο·
Ατρείδη· περι μεν σε φάμεν Διὶ τερπικεραύνωι
25 ανδρῶν ἡρώων φίλοιν ἐμμεναι ἡματα πάντα
ούνεκα πολλοῖσι[ν] τε και ὕθίμοισιν ανάσσεις
δῆμωι ενι Τρω[ων οθ]ι πάσχομεν ἀλγε' Αχάιοι·
η τ άρα και σοι π[ρωι πα]ρασ[τ]ήσε[σθαι] εμελλε
Μοιρ' ολοὶ την [ου τις αλευεται οι κε γενη]ται·
30 ώς ὄφελες τιμης α[πονημενος ης περ ανασσεις
δῆμωι ενι Τρώων [μεν εποιησαν Παναχαιοι
ηδε κε και σῶ παιδὶ μεγα κλεος ηρα οπισσω

νυν δ' αρα σ' οικτίσται θανατωι ειμαρτο αλωναι
 35 τον δ' αὗτε ψυχὴ πρ[οσεφωνεεν] Ατρεδαο
 ὅλβιε Πηλέος νιέ· θεοις επιεικελ Αχιλλευ
 ὃς θάνεις εν Τροίηι [εκας Αργεος αμφι δε σ αλλοι
 κτεινοντο Τρώων [και Αχαϊων γ[ιες] α[ριστοι
 μαρνάμενοι περι σειο συ δε στροφάλιγγι κουνης
 40 κείσο μέγας μεγαλώστι λελασμένος ὥπ[ποσυναων
 [η]μὲις δε προπαν ἡμαρ εμαρνάμεθ'. ο[νδε κε παμπαν
 [π]αυσάμεθα πτολέμου ει μη Ζεὺς λάιλαπι παυσε[ν
 σ' επ
 [α]νταρ επει νηας ενείκαμεν εκ πολέμοιο
 [κ]ατ' θεμεν εν λεχέεσσι καθῆραντες χρόα καλὸν
 45 [ν]δατι τε λιαρῶι και αλείφατι πολλα δε σ' αμφι
 δάκρυα θερμὰ χέον Δάναοι· κείροντο τε χάιτας·
 μήτηρ δ' εξ ἀλὸς [[εξ αλος]] ἡλθε συν αθανάτηις ἀλίη[ισιν
 αγγελίης αἴουσα· βοὴ δ' επι πόντον ὁρώρει.

Fol. 93 recto.

θεσπεσίη· ὑπο δε ^τδ[ι]ρόμος ἐλλαβε πάντας Αχαίοὺς
 50 [κ]αι νυ κ' αναΐξαντες ἔβαν κούλας επι νηας
 [ει] μη ανήρ κατέρυκε πάλαιά τε πολλὰ τε ειδὼς
 Νεστωρ. οὐ και πρόσθεν αρίστη φαίνετο βούλη·
 ὁ σφιν εὐφρονέων αγορήσατο και μετ' ἔειπεν·
 ὕσχεσθ' Αργεῖοι· μη φένγετε κούροι Αχαιῶν·
 55 μήτηρ εξ ἀλὸς ἡδε συν αθανάτηις ἀλίη[ισιν
 ἔρχεται· οὐ παὶδὸς τεθνειότος αντιώσα·
 ὡς ἐφαθ'. οὶ δ' ἐσχοντο φόβου μεγάθυμοι Αχαίοι·
 αμφι δε σ' ἐστησαν κουρα[ι αιοιο] γέροντος
 οἰκτρ' ολο[φυρομ]εν[α]ι· πε[ρι δ ε]ιματα έσταν·
 60 Μοῦσα[ι δ εννεα πασαι αμειβομ]εναι ὅπι καλῆι
 [θρηνεον ενθα κεν ου τιν α]δακρυτον γ' ενόησας
 [Αργειων τοιον γαρ υπωρο]ρε Μοῦσα λίγεια·
 [επτα δε και δεκα μεν σε ομ]ῶς νύκτας τε και ἡμαρ
 [κλαιομεν αθανατοι τε θεοι] θυῆτοι τ' ἀνθρωποι
 65 [οκτωκαιδεκατηι δ εδομεν] πύρυ πολλὰ δ' επ αυτωι
 [μηδα κατεκτανομεν μαλ]α πίονα ελικας βοῦς·
 [καιε δ εν τ εσθητι θεων κ]αι αλείφατι πολλῶι·
 [και μελιτι γλυκερωι πολλο]ι δ' ἥρωες Αχαίοι·
 [τευχεσιν ερ]ρω[σα]η[το πυρ]ην περ καιομένοιο·
 70 [πεζοι θ ε]πηῆτε πολυς δ' ὁρùμαγδὸς ὁρώρει·
 [ανταρ ε]πει δη σε φλὸξ ήνυσεν Ηφάιστοιο
 [ηωθε]ν δη τοι λέγομεν λευκ' οστε' Αχιλλεῦ

[ο]ινωι εν ακρήτωι και αλειφατι· δωκε δε μῆτηρ
χρύσεον αμφιφορῆα· Διωνύσοιο δε δῶρον
75 φασκ' ἔμεναι· εργον δε περικλυτοῦ 'Ηφαίστοιο
εν τῷ τοι κειται λευκ' ὅστέα φάιδιμ' Αχιλλεῦ
77 μίγδα δε Πατρόκλου Μενοιτιάδαο θανόντος
80 αμφ' αυτοῖσι δ' ἐπειτα μέγαν και αμύμονα τύμβον
[χ]εύαμεν Αργείων ἵερὸς στρατὸς αιχμητάων

Fol. 94 verso.

ω

ακτηι επι προυχόνσῃ επι πλατεῖ Ἑλλησπόντωι
ώς κεν τηλεφάνης εκ ποντόφιν ανδράσιν ἐιη
τοις· οἱ νυν γεγάστι και οἱ μετ' ὅπισθεν ἔσονται·
85 μῆτηρ δ' αιτι[[σ]]αστα ^{σα}θεοὺς περικαλλέ' ἀεθλα
θῆκε μέσωι εν αγώνι αριστήεσσιν Αχαιῶν·
ήδη μεν πολέων τάφῳ ανδρῶν αντεβόλησ[ας]
ηρώων ὅτε κεν ποτ' αποφθιμένου βασιλῆος
ζώννυνται τε νέοι και επεντύνονται ἀεθλα
90 αλλα κε κεινα μ[αλισ]τα ἴδων θηήσαο θυμῷ
οἰ' επι σοι κατέθ[ηκε θε]α περικα[λλε αε]θλα
αργυρόπεζα Θε[τι]ς μαλα γαρ φιλος ησθα] θεοῖσιν
ώς συ μεν ουδε θ[ανων ονομ] αλεσας αλλα τοι αιει
πάντας επ ανθρώπ[ους κλεος εσσεται εσθλον Αχιλλευ
95 αυτὰρ εμοὶ τι τοδ' ἥδο[ς επει πολεμον τολυπενσα
ει νόστω γαρ μοι Ζ[ευς μησατο λυγρον ολεθρον
Αιγίσθου υπο χέρσι [και ουλομενης αλοχοιο
ώς οι μεν τοιαῦτα π[ρος αλληλους αγορευον
αγχιμολον δε σφ' η[λθε διακτορος Αργειφοντης
100 ψυχας μνηστηρων [καταγων Οδυσηι δαμεντων
τω δ' αρα θαμβήσαντ [ιθυ]ς κιον ως εσιδ[εσθην
εγνω δε ψυχὴ[[ν]] Αγαμέμνονος Ατρείδαο
πάιδα φίλον Μελανῆος αγακλυτὸν Αμφιμ[έδοντα
ξει]νος γαρ οἱ ἐην Ίθάκηι ἐνι οἰκία ναιων·
105 [το]ν προτέρη ψὺχη προσεφώνεεν Ατρείδαο·
[Α]μφίμεδον τι παθόντες ερεμηὴ γαῖαν ἔδυτε
[π]άντες κεκριμενοι και ὄμηλικες· ουδε κεν ἄλλως
[κρ]ιναμενος λέξαιτο κατα πτόλιν ἄνδρας αρίστους
η ὑμμ' εν νήεσσι Ποσιδάων εδάμασσεν
110 ὄρσας αργαλέους ανέμους και κύματα μάκρα·
η που ανάρσιοι ἄνδρες εδηλήσαντ' επι χέρσου

Fol. 94 recto.

βούς περιταμνομένους· ἡδοὶ οἱών πώεα κὰλα
 γη περι πτόλιος μαχεούμενοι ἡε γυναικῶν·
 [ει]πε μοι ειρομένωι· ξείνος δέ τοι εύχομαι εἶναι
 115 [η] οὐ μέμνη· δὲ κεῖσθαι κατ' ἥλυθον ὑμέτερον δω
 [ο]τρυνέων Οδυσῆα συν αντιθέωι Μενελαῳ
 [Ιλιον εις αμ' ἔπεσθαι εὕστελμων επι νηῶν
 [μ]ηνι δ' αρ' οὐλωι πάντα περήσαμεν ευρέα ποντον
 [σ]πουδῇ παρπεπ[ε]ιθόντες [Ο]δυσσῆα πτολίπορθον·
 120 τον δ' αὗτε ψυχὴ[ι] προσεφω[νεεν] Αμφιμέδοντος·
 122 μέμνη[μαι ταδ]ε π[ά]ντα [Διοτρεφ]ες ὡς αγορένεις·
 [σοι] δ' ε[γω ευ μαλα παντα και ατρ]εκέως καταλεξω
 [ημετερον θανατοιο κακον] τε[λ]ος· οίον ἐτύχθη·
 125 [μνωμεθ Οδυσσηος δην οιχομένοιο δάμαρτα·
 [η δ ουτ ηρνειτο στυγερον γ]άμον ουτ ετελέντα·
 [ημιν φραζομενη θανατ]ον και κῆρα μέλαιναν·
 [αλλα δολον τονδ αλλον εν]ι φρεστι μερμήριξε·
 [στησαμενη μεγαν ιστον] ενι μεγάροιστιν ὑφαινε
 130 [λεπτον και περιμετρον ἀ]φαρ δ' ἡμῖν μετ' ἔειπε·
 [κουροι εμοι μηηστηρες ε]πει θάνε δῖος Οδυσσένς
 [μιμν]ετ επειγομε[νοι] τον εμὸν γάμον· εις δέ κε φᾶρ[ος
 [β] [Λαερτ]ηι ήρωι ταφήιον· εις δὲ κεν μιν
 μεταμόνια
 α [εκτε]λεσω· μη μοι νηματ' ὅληται
 135 μοιρ' ολοὴ καθέλησι τανηλεγέος θανάτοιο
 μη τις μοι κατα δῆμον Αχαιϊάδων νεμεσήσ[η]
 αι κεν ἀτερ σπείρουν κῆται πολλὰ κτεατίσσας
 ὡς ἔφαθ^ρ. ἡμῖν αυτ' επεπείθετο θυμὸς αγήν[ωρ
 ενθα και ήματίη μεν ὑφαίνεσκον μέγαν ιστ[ον
 140 νύκτας τ' αλλύεσκεν· επῆν δαΐδας παραθεῖτο·
 ὡς τριετες μεν ἐληθε δόλωι και επειθεν Αχαίους
 142 [α]λλ οτε τέτα[ρ]ητον ἦλθεν ἔτος και επήλυθον ὄραι

Fol. 95 recto. (Thirteenth quaternion.)

κς]

ω

144 και τοτε δη τις εειπε γυναικῶν ἡ σάφα ἥδηι
 τ'
 145 [κ]αι την αλλύουσαν εφεύρομεν αγλαὸν ιστὸν
 ως το μεν εξετέλεστε και ουκ' εθέλουσ' υπ ανάγκης·
 [ε]υθ' η φαρος ἐδειξεν υφήναστα μέγαν ιστον
 πλύνασ ηελίωι εναλίγκιον ἡε σελήνηι
 [κ]αι τοτε δη ρ' Οδυσῆα κακὸς πόθεν ἤγαγε δάιμων

150 αγροῦ επεσχατίην· οθι δῶματα ναιε συβάτης·
 ενθ' ἥλθεν φίλος νῖος Οδυσσῆος θέιοιο
 εκ Πύλου ημαθόεντος ἵων συν τῇ μελαίνῃ
 τω δε μνηστήρσιν θάνατον κακὸν αρτύναντε
 ἕκοντα προτι ἀστυ [περικ]λύτον· ητοι Ὁδὺσσευς
 155 ὑστερος· αυταρ [Τηλεμα]χος προσθ' [ηγεμο]νενε·
 τον δε συβάτης [ηγε · ·]οχ[· · · · ·] εχον]τα
 πτωχῶι λευγαλ[εωι εναλιγκιον ηδε γεροντι
 σκηπτόμενον· τα δε λ[υγρα περι χροι ειματα εστο
 ουδε τις ἡμέι[ο]] δυνατο [γυνωναι τον εοντα
 160 εξαπίνης προσφανέντ ουδ οι προγενεστεροι ησαν
 αλλ' ἐπεσιν τε κακοῖσιν [ενιστομεν ηδε βοληισιν
 αυταρ ὁ τεως μεν ετό[λμα ενι μεγαροισιν εοισι
 βαλλόμενος και ενιστομενος τετληοτι θυμωι
 αλλ' ὅτε δη μιν ἔγειρε Δ[ιος νοος αιγιοχοιο
 165 συν μεν Τηλεμάχωι πε[ρικαλλεα τευχε αειρας
 εις θάλαμον κατέθηκε κα[ι εκληισσεν οχηας
 αυτὰρ ὁ ἦν ἀλοχον πολυκερδίησιν ἀνωγεν
 τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιὸν τε σιδηρον
 [ημι]ν αινομόροισιν αέθλια και φόνου αρχὴν
 170 [ουδ]ε τις ἡμείων δύνατο κρατεροῦ βιοῦ
 [νε]υρην εντανύσαι πολλὸν δ' επιδενέες ημεν
 [αλλ'] ὅτε χεῖρας ἕκανεν Οδυσσῆος μέγα τόξον
 γ
 [ενθ'] ημεις μεν πάντες ομοκλέομεν επέεσσι
 [το]ξον μη δόμεναι· μηδ' ει μ[αλ]α πόλλ' αγορένοι·
 175 Τηλέμαχος δε οι οῖος εποτρυν[ω]ν εκέλευσεν·
 αυτὰρ ὁ δεξατο χεῖρι πολύτλας δῖος Οδὺσσευς
 ρηϊδίως δ ετάνυσσε βιὸν· δια δ' ἡκε σιδηρον

Fol. 95 verso.

στῇ δ' αρ επ οὐδὸν ἵων ταχέας δ' εκχεύατ' οἰστὸν·
 δεινὸν παπτάινων· βάλε δ' Αντίνοον βασιλῆα·
 180 αυταρ επειτ' ἄλλοις εφίει στονόεντα βέλεμνα
 αντα τιτυσκόμενος τοι δ' αγχηστῖνοι ἐπιπτον·
 γνῶτον δ' ἦν ὁ ρα τις σφῶι θεῶν επιτάρροθος ἦεν
 αυτίκα γαρ κατα δώματ επισπόμενοι μένει σφῶι
 κτεῖνον επιστροφάδη[ν τ]ῶν δε στόνος ὄρνυτ' αἰεικὴ[ς
 185 κράτων τυπτομένω[ν] δάπεδον δ' ἄπαν αἴματι θυῖεν
 ὡς ημεις Αγάμεμνον απωλομεθ'. ὡι ἔτι και νῦν
 σώματ' ακηδέα κεῖται ενι μεγάροις Οδυσσῆος·
 [ο]υ γαρ πω ἴσσασι φίλοι κατ[α δω]μαθ' ἐκάστου

οί καπονίψαντες μελανὰ βροτο]ν εξ ατειλέων
 190 κατθέμ[ε]νοι γορ[οιε]λγ ὁ γ[αρ γερα]ς εστὶ θανόντων·
 [τ]ον δ [αυτε ψυχη προσεφωνε]ν Ατρέιδαο·
 [ολβιε Λαερταο παι πολυμηχαν' Οδυσσεύ·
 [η αρα συν μεγαληι αρετη]ι εκτήσω ἀκοιτιν·
 [ως αγαθαι φρενες ησαν ε]χέφρονι Πηνελοπείηι
 195 [κουρη] Ικαριου ως ευ μεμ]νητ' Οδυσσήος
 [ανδρος κουριδιου τω οι κλέ]ος ού ποτ' ὀλειται
 [ης αρετης τευξουσι δ επι]χθονίοισιν αοἰδὴν
 [αθανατοι χαριεσσαν εχε]φρονι Πηνελοπείηι
 [ουχ ως Τυνδαρεου κουρη]η κακὰ μήσατο ἔργα
 200 [κουρι]διου κτεινασα [π]οσιν· στυγερή δε τ' αοἰδη
 [εσσ]ετ' επ αυθρώπους· χαλεπήν δε τε φῆμιν οπάσ[σει
 θηλυτέρηισι γυνάιξι· και ἡ κ' ευέργυ[ε]ὸς ἐηισι[ν
 ώς οἱ μεν τοιαῦτα προς αλλήλους αγόρευον
 εστεῶτ' ειν Αἴδαο δόμοις υπο κένθεσι γαιή[ς
 205 οι δ επει εκ πόλιος κατέβαν· ταχα δ' αγρὸν ἕκοντ[ο
 καλὸν Λαέρταο τετυγμένον δν ρά ποτ' αντ[ὸς
 Λαέρτης κτεάτ[ισ]σεν· επει μάλα πόλλὰ μογη[σεν
 ενθα οἱ οἶκος ἐην· περι δε κλίσιον θέε πάντηι
 εν τωι σιτέσκοντο και ἔζανον· ἥδ' ενιανον
 210 δμωες αναγκαῖοι τοι οἱ φίλα ηργάζοντο·

Fol. 96 recto.

ω

[ε]ν δε γὺνη Σικέλη γρηγορίς πελεν ἡ ρά γέροντα
 [ε]νδυκέως κομέεσκεν επ αγροῦ νόσφι πόληος
 [ε]νθ Οδυσσένς δμωεσσι και νεᾶ μῦθον ἔειπεν·
 [υ]μεις μεν νυν ἐλθετ' εὔκτ[ε]ίμενον δομον είσω
 215 δεῖπνον δ' αὖθα συῶν ιερεύσατε δς τις ἀριστος
 αυταρ εγὼ πατρὸς πε[ι]ρή[σ]ομαι ημετέροιο
 αι κε μ' επιγνοίηισ[ι] π[ολυν] χρόνον αμφις εόντα·
 ηε κεν αγνούντισι πο[λυ]ν χρονον αμφις εόντα·
 ώς εἰπὼν δμωεσσιν Αρ[η]ϊα τεύχε' ἐδωκεν·
 220 οι μεν επειτα δόμον δε θωῶς κίον· αυτὰρ Οδυσσένς
 ἀστον ἵεν πολυκα[ρ]που αλωῆς[ι] πειρητίζων·
 ον δ' εύρεν Δολίο[ν με]γαν ὅρχατον εσκαταβαινω[ν
 ουδε τίνα δμῶ[ων ου]δ' υ[ω]ν [αλ]λ' αρα τοῖ γε
 αιμάστιας λέξοι[τες αλωης εμμενα]ι ἔρκος
 225 ώιχοντ'. αντὰρ δ τοισι γερ[ων οδον ηγεμονευε
 τον δ' οίον πατέρ' εύρεν [ευκτιμενηι εν αλωηι
 λιστρεύοντα φυτὸν ρυ[ποωντα δε εστο χιτωνα
 ραπτὸν αεικέλιον· περι [δε κινημηισι βοειας

- κνημίδας ράπτας δε[δετο γραπτυς αλεεινων
 230 χειρίδας τ επι χέρσι βατ[ων ενεκ αυταρ υπερθεν
 αιγεύην κυνέην κεφαλ[ηι εχε πενθος αεξων
 τον δ' ὡς ουν ενόησε πολ[υτλας διος Οδυσσε]υς
 γήραι τειρόμενον μεγα. δ[ε] φρεσι πενθ[ο]ς εχοντα
 στᾶς αρ υπο βλώχρην όγχην κατα δάκρυον ειβεν.
 235 μερμήριξε δ' ἐπειτα κατα φρένα και κατα θύμον
 [κυσσ]αι και περιφῦναι ἐδν πατέρ ηδὲ ἔκαστα
 [ειπε]ν ως ἐλθοι και ὕκοιτ' ει πατρίδα γαιαν
 [η π]ρῶτ' εξερέοιτο ἔκαστα τε πειρήσ[αι]το.
 [ωδ]ε δε οι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον ειναι
 240 [πρ]ωτον κερτομίοις επεσιν δια[π]ειρηθῆναι
 [τα] φρονέων ἴθὺς κίεν αυτοῦ δῖο[ς Ο]δύσσευς.
 ητοι δ' μὲν κατέχων κεφαλὴν φυτον αμφελαχαινεν
 τον δε παριστάμενος προσεφώνεε φάιδιμος ὑιος.
 ω γέρον ουκ' αδαημονή σ' ἔχε[ι] αμφιπολεύειν

Fol. 96 verso.

- 245 ὄρχατον αλλ εν τοι κομιδῆς ἔχει· ουδε τι παμπα[ν
 ου φυτον ου συκη ουκ' ἀμπέλος ου μεν ελάιη
 ουκ' όγχην ου πρασίη τοι ανευ κομιδῆς κατα κῆπ[ον
 αλλο δε τοι ερέω· συ δε μη χόλον ἐνθεο θυμῶι.
 αυτον σ' ουκ' αγάθῃ κομιδῆς ἔχει· αλλ' ἄμα γῆρας
 250 λυγρὸν ἔχεις αυχμε[ι]ς τε κ]ακῶς και αεικέα ἔστα[ι
 ου μεν αεργίης γε ἀν[αξ ενεκ] ου σε κομίζει·
 ουδε τι τοι δόνυλειον [ε]πιπ[ρεπ]ει εισόραασθαι
 ειδος και μέγεθος· βασιλῆι γαρ ἀνδρὶ ἔοικας·
 τοιονται δε ἔοικας επει λόνσαιτο φαγοι τε
 255 εὐδέμεναι μαλακῶς· η γ[αρ δι]κη εστι γεροντων·
 [α]λλα ἀγε μοι τοδε ειπε και [ατρεκε]ως κατάλεξον·
 τεῦ δμῶις [εις ανδρων τευ δ ορχ]ατον αμφιπολεύεις
 [κα]ι μ[οι τουτ αγορευσον ετητυ]μον· οφρ' εῦ ειδῶ
 [ει ετεον γ Ιθακην τηνδ] ὥκόμεθ· ως μοι ἔειπεν
 260 [ουτος ανηρ νυν δη ξυμ]βλήμενος ενθαδ' ιόντι·
 [ου τι μαλ αρτιφρων επει] ου τόλμησεν ἔκαστα
 [ειπειν ηδ επακουσται εμ]ον ἐπος ως ερέεινον
 [αμφι ξεινωι εμωι η που] ζώει τε και εστὶν
 [η ηδη τεθνηκε και ειν Αι]δᾶο δόμοισιν·
 265 [εκ γ]αρ τ[οι ερεω συ δε συν]θεο και με[ν] ἀκουσον·
 [αν]δρα π[οτε ξεινισσα φιλ]ηι ει πατριδι γαιηι
 ημέτερον δ ελθόντα [κ]αι ου πω τις βροτὸς ἄλλος
 ξεινων τηλεδαπῶν φιλίων εμὸν ὕκετο δῶμα·
 269 εύχετο δ' εξ Ιθάκης γένος ἐμμεναι· αυτὰρ ἐφα[σκε

271 τον μεν εγὼ προς δώματ' ἄγων ευ εξείνισ[σα
ενδυκέως φιλέων πολλῶν κατα οἶκον εόν[των
και οἱ δῶρα [π]όρον ξεινῆια· οἰα εώκει·
χρυσοῦ μεν οἱ δῶκ' ευεργέος επτὰ τάλαντα
275 δῶκα δε οἱ κρητῆ[ρ]α πανάργυρον ανθεμόεντα
276 δῶδεκα δ' απλ[οιδ]ας χλαῖνας τοσσους δε χιτῶνας
278 χωρις δ' αυτε γυναικας αμύμονας εργ' ειδυῖας
τέσσαρας ειδαλίμας· ἀς ήθελεν αυτὸς ἐλέσθαι
280 τον δημέιβετ' επειτα πατὴρ κατα δάκρυον είβων·

Fol. 97 verso.

ω

[ξεῖν]ητοι μεν γαῖαν [ι]κ[α]γεις ἥν ερεείνεις·
[υβρ]ισται δ' αυτην και ατασθαλοι ἀνδρες ἔχουσιν·
[δ]ωρα δ' ετώσια ταῦτα χαρίζεο μυρι' οπάζων.
[ει γ]αρ μιν ζῶον γε κιχεις Ίθάκης ειν δήμωι
285 [τ]ω κεν σ' ευ δώρο[ι]σιν αμειψάμενος απέπεμψε
[κ]αι ξε[[ι]]νήι αγαθῆι καὶ γα]ρ θέμις ὃς τις ὑπάρξη·
[αλ]λά ἀγε μοι τόδε ειπὲ [και ατρε]κεως καταλεξον
ποστον δη ἔτος εστ[ιν οτε ξειν]ιστας εκεῖνον
σὸν ξεῖνον δύστην[ον εμον π]αῦδ· ει ποτ' ἔην γε
290 δύσμορον· ὃν που τηλε φ[ι]λων και πατρίδος αίης
ηέ που ει πόντω[ι φ]αγον ὥχθυες· η επι χ[ερσ]ου
θήρσι και οιωνούσ[ιν ἔ]λωρ γένετ· ουδε ε μητ]ηρ
κλαύσε περιστε[λασα π]ατὴρ θ ο[ι μιν τεκομεσ]θ[α
ουδ' ἀλοχος πολ[υδωρο]ς [εχεφρων Πηνελοπεια
295 κώκυσ εν λεχέεσ[σιν εον ποσιν ως επεωικει
οφθαλμους καθελουσα [το γαρ γερας εστι θανοντων
και μοι τοντ' αγόρευσο[ν ετητυμον οφρ ευ ειδω
της πόθεν εις ανδρῶν ποθι τοι πολις ηδε τοκης
που δαι νηης έστηκε [θοη η σ ηγαγε δευρο
300 αντιθέους θ' ετάρον[ις η εμπορος ειληλουθας
ηηος επ αλλοτρίης [οι δ εκβησαντες εβησαν
τον δ' απαμειβόμενος [προσεφη πολυμητις Οδυσσευς
τοι γαρ εγω τοι π]αντα μ[αλ ατρεκεως καταλε]ξω
εὺμι μεν εξ [Αλ]ύβαντο[ις οθι κλυτα δωματ]α ναι[ω]
305 νιὸς Αφειδαντος Πολυπη[μο]γιδ[αο αν]ακτος·
[α]ντάρ εμοιγ' ὄνομ' εστὶν Επήριτος· αλλα με δαιμων
[πλ]αγξ' απο Σικαινῆς δευρ' ελθέμεν ουκ εθέλοντα·
[νηη]ις δε μοι ηδ' έστηκεν επ αυροῦ νόσφι πόληος·
[αντ]αρ Οδυσσῆι τοτε δ[η π]έμπτον ετος εστὶν
310 [εξ ο]υ κείθεν έβη και εμῆς απελήλ[υθ]ε πάτρης
[δυσ]μορος· η τε οἱ εσθλοὶ έσαν όρνιθ[ε]ις ιόντι

[δε]ξιὸν ὡς χαίρων μεν εγώ[ν] απέπεμπον εκεῖν[ον]
 [χαι]ρε δε κεῖνος ἴων θυμὸς δ [ετι] νῶιν εώλπει
 μίξεσθαι ξενίηι η δ' αγλαὰ δωρα δίδωσιν.
 315 ως φάτο τον δ' ἀχεος νεφέληι εκ[ά]λυψε μέλαινα.

Fol. 97 recto.

αμφοτέρησι δε χέρσιν ἐλ[ων] κόνιν αιθαλόεσσ[αν]
 χεύατο κακ κεφαλῆς πολιῆς αδίνα στεναχίζων
 του δ' ωρίνετο θυμὸς· ανα ρίνας δε οἱ ήδη
 δριμὺ μένος προύτυψε φίλον πατέρ' εισορόω[ντι]
 320 κύσσε δε μιν περιφύς επὶ ἀλμενος· ηδε προσηγ[δα]
 κεινος μεν δη δόδ' αυτὸ[ς εγ]ὼ πάτερ ὃν συ μετ' αλλ[αι]
 ήλυθον εικοστῷ έτ[ει ες πα]τρίδα γαῖαν·
 αλλ' ἵσχει κλαυθμο[ιο γοιο τε] δακρυόεντος·
 εκ γαρ τοι ερέω· μαλ[α δε χρη σ]πευδέμεν ἔμπης
 325 μνηστήρας κατ' επ[εφ]γον εν ἡμετέροισι δόμοισι [
 λώβην [τιν]ύμενος θυμα[λγ]έα και κάκα ἐργα·
 τον [δ αν Λαερτ]ης απαμε[ιβετ]ο· φώνησέν τε·
 [ει] μ[εν δη Οδυ]στεύς τε είμος πα]ΐς ειλήλουθας
 [σημα τι μοι νυν ειπε αριφρα]δες· όφρα πεποίθω·
 330 [τον δ απαμειβομενος προσε]φη πολύμητις Οδυσσεύς·
 [ουλην μεν πρωτον τη]νδε φράσαι δόθαλμοῖσιν
 [την εν Παρνησσωι μ ελα]σεν συς λευκῶι οδόντι
 [οιχομενον συ δε με προιε]ις και πότνια μήτηρ
 [ες πατέρ Αυτολυκον μητρος φ]ίλον οφρ αιέλοίμην
 335 [δωρα τα δευρο μολων μοι ν]πέσχετο και κατένευσεν·
 [ει δ αγε τοι και δειδρε ευκτ]ιμένην κατ αλῶην
 [ει]π[ω α μοι ποτ εδωκας] εγὼ δητευν σε ἔκαστα
 παιδ[νος εων κατα κη]πον επισ[πο]μενος· δια δ' αυτῶν
 ικνευμ[εσθ]α συ δ ω[νο]μασας και έειπες ἔκαστα·
 340 ὅγχνας μοι δῶκας τρισκαιδεκα και δέκα μηλε[ας
 συκέας τεσσεράκοντ]. ὄρχους δε μοι ὡδ' ονομ[ηνας
 δάσσειν πεντήκοντα. [δ]ιατρύγιος δε ἔκαστος
 ήην ενθα δ' ανα σταφ[υλ]αι παντοῖαι έασ[ιν
 διππότε δ[η] Διὸς ωραι επιβρίσειαν ὑπερθε[ν
 345 ως φάτο· τ[ο]ν δ' αυτοῦ λύτο γούνατα και φίλον [ητορ
 σηματ' αναγν[ο]ντος· τα οἱ ἔμπεδα πέφραδ [Οδυσσευς
 αμφι δε παιδι [φι]λωι βαλε πήχεε· τον δε προτι οι
 εὖλεν αποφύχοντα πολύτλας διος Οδυσσεὺς·
 αυταρ επει ρ' αμπνυτο και ες φρένα θυμὸς αγέρθη

Fol. 98 recto.

350 [εξαυ]τις μύθοισιν αμ[ει]βομενος προσεέιπεν·
 [Ζευ] πατερ· η ρα ετ' ἐστε θεὸι κατα μακρὸν "Ολυμπον

[ει ετ]εον μνηστήρες ατάσθαλον υβριν ἔτισαν·
 [νυ]ν δ' αινῶς δειδ[οι]κα— μη ταχα πάντες κατα φ[ρενα]
 [ε]νθαδ' επελθωσιν Ἰθ[ακησ]ιοι· αγγελίας δε
 355 [π]άντη εποτρύνω[σι] Κεφαλλήνων πτολίεσσι·
 τον δ απαμειβόμ[ενος] προσέφη πολύμητις Οδυσσένς
 θαρ[σει]· μη τοι ταυτ[α] μετα φρε[σι] σηι[σι] μελόντων·
 αλλ [ιο]μεν προτι οικον ος ορχατου εγγύθι κεῖται·
 εν[θ]α δε Τηλέμαχον και βουκόλον η[δε] συβ[ά]την
 360 προυπεμψ' ώς α[ν] δειπνον εφ[ο]π[λισσωσι ταχι]στα
 ώς άρα φωνη[σαντε] βατην προς δωματα καλα
 οι [δ ο]τε δη ρ ικον[το] δομους ευναιεταοντας
 ευρον Τηλέμαχον και βουκολον ηδε συβωτην
 ταμνομένους κρέα [πολλα κερωντας τ αιθοπα οινον
 365 τόφρα δε Λαέρτην μ[εγαλη]τορα ωι ενι οικωι
 αμφίπολ[ο]ς Σικέλη λ[ουσεν] και χρισεν ελαιωι
 αμφι δ' α[ρα] χλαίναν [καλην βαλεν αυταρ Αθηνη
 αγχι παρ[ιστ]αμενη μ[ελε] ηλδανε ποιμενι λαων
 μείζονα [δ ηε] πάρος και [πασσονα θηκεν ιδε]σθαι·
 370 εκ δ' ασαμ[ι]νθου βῆ· θάνυ[αζε] δε μιν φιλος] υιος
 ως ι[δεν] αθανάτοισι θεοις εναλιγκιον αντην·
 [και μι]γ φωνήσας ἐπ[εα π]τερόεντα προσήνδα.
 [ω πατερ]· ή μάλα τι[σ σε θεων] αιειγεν[ε]τάων
 [ειδο]ς τε μέγεθός [τε α]μεινονα θηκ[ε]ν ιδέσθαι·
 375 [τον] δ' αυ Λαέρτης πεπνυμένος αντ[ιο]ν ήνδα·
 [αι γ]αρ Ζεῦ τε πατερ και Αθηναίη [και] Άπο[λλο]ν
 [οιος] Νήρικον έλλον [ευ]κτίμεν[ον π]το[λ]εθρον
 ακτην ηπέιροιο Κεφαλλήνεσσιν α[νασσ]ων
 τοιος ε[ων το]ι χθιζος εν ημετέρ[οισι δομοισι]

Fol. 98 verso.

380 τεύχε' ἔχων ωμοισι· πρ[οισταμ]εναι και αμήνειν
 ανδρας μνηστήρας· τω κε σφεων γ[ο]ννατ' ελν[σα
 βάλλων εν μεγάροισι· συ δε φρένας ενδον εγη[θεις
 ώς οι μὲν τοιαῦτα προς αλληλους αγόρευον
 οι δ' επει ουν παυσαν[το] πό[γ]ου τετύκοντό τε δαι[τα
 385 έξείης έστησε κατ[α κλισμου]ς τε θρόνους τε
 ενθ' οι μὲν δέιπν[ωι επεχειρεο]ν· αγχίμολον δ[ε
 ηλθε γέρω[ν] Δολίο[ς συν δ ιιει]ς τοιο γερον[το]ς
 εξ έργου μογέοντες [επει προ]μολούσ' εκάλε[σσε]
 μήτηρ γρή]νυ Σικέλη η σφεας τ]ρέφε· και ρα [γε]ροντα
 390 [ε]ν[δυκεως κομ]ε[εσκεν επει και]τα γῆρας έμαρπτεν·
 [οι δ ως ουν Οδυσσηα ιδον φρασσαν]τ[ό] τε θυμῷ
 [εσταν ενι μεγαροισι τεθηπο]τες αυτὰρ Οδυ[σσε]υς

[μειλιχιοις επεεσσι καθαπτομενος προσέειπεν·
[ω γερον ιζ επι δειπνον απ]εκλελάθεσθε δε θάμβευς·

- 395 [δηρον γαρ σιται επιχειρησιν μεμαῶτες
[μιμνομεν εν μεγαροις]. ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰει·
[ως αρ εφη Δολιος δ ιθυς κιε] χεῖρε πε[τα]σσας
[αμφοτερας Οδυσσευς δε λα]βώ[ν] κ[ύ]σε [χει]ρ' επι καρ[π]ω·
και [μιν φωνησας επε]α πτερο[εντα π]ροσήνδα·
- 400 ω φιλ [επει νοστησας εε]λδομέν[οισ]ι [μ]αλ' ἡμῖν
ουδ ετ' οιμενοισι θεοι δε σεγ' ηγαγον αυτὸι
οὐλέ τε και μέγα χαῖρε θεοι δε τε ὄλβια δοῦεν
και μοι τουτ' αγόρευσ[ον ετ]ήτυμον οφρ' εν [ειδω
η ηδη σαφ[α ο]ιδε περι[φρων Π]ηνελόπεια
- 405 νοστήσαν[τ]α σε δευρ' η α[γ]γ[ε]λο]ν οτρύνωμεν
τον δ' απαμ[ει]βόμενος προσεφη πολύμητις Οδ[υσσευς
ω γέρο[ν ηδη οὖδε]· τι σε χρ[η τ]αῦτα πένεσθαι
ώς [[έ]]φαθ' ο δ [α]υθι ιδ[αθη]ζεν ευξ[έ]στον επι δίφρου
- ώς δ' αὔτω[ς πα]ιδες Δολον κλυτον αμφ' Ο[δ]υσῆα
- 410 δει[κ]αμ[ο]ωντ ε]πέεσσι και εν χείρεσσι φυο]ντο.

Fol. 99 verso.

- [εξει]ης δ' ἔζοντο πα[ρα]ι Δολιον π[ατερα σφο]ν
[ως δ οι] μεν περι δεῖπνον ενι μεγα[ροισι πε]νοντο.
[Οσσα] δ' αρ ἀγγελος [ῶ]κα κατα πτόλι[ν ωιχε]το πάντη
[μν]ηστήρων στ[υγε]ρὸν θάμ[ατον και κηρ] ενέπουσα·
- 415 [οι δ] αρ' ὅμως αἰον[τε]ς [εφοιτων αλλοθ]εν αλλος
[μυχ]μῶ τε στοναχῆ[ι τε δομων προπαρο]ιθ' Οδυσῆος
[ε]κ δε νέκυς οἰκω[ν φορεον και θαπτον ε]κάστ[ο]ν·
του[ς δ ε]ξ αλλάων π[ολιων οικον δε εκασ]τ[ο]ν
- πεμ[π]ον αγν αλ[ιευσι θοηις επι νησι τιθε]ντες·
- 420 αυτ[οι] δ' εις αγορη[ν κιον αθροοι αχνυ]μεν[ο]ι κη[ρ
αυτ[ὰ]ρ επει ρ [ήγερθεν ομηγερεες τ] εγένο[ντο
τοῦ]σιν δ Ευπει[θης] α[να θ]ιστατο και μετεειπε
παιδος γαρ οι ἄλαστον ε[νι φρεσι πενθος εκειτο
Αιτινοου τον πρῶτο[ν ενηρατο διος Οδυσσευς
- 425 τοῦ ὅ γε δα[κ]ρυ χέων αγ[ορησατο και μετεειπεν
ω φίλοι. η [μέ]γα έργον αι[ηρ οδε μησατ Αχαιους
[τ]ους μεν γ[αρ σ]ινη νησιν αγων πολεας τε και εσθλους
[γλ]αφυρ[ας
ώλεσε μ[εν νηα]ς απο δ' ω[λεσε λαους
τους δ' ελθω[ν εκ]τειν[ε] Κεφ[αλληνων οχ αρισ]τ[ο]ν
430 [α]λ[λ] αγετε πριν τοῦτον η εις Πιλον ωκα ικεσθαι
[η και ει] ίλιδα διαν δθι κρ[ατέ]ουσιν 'Επειδι

[ιομεν η] και ἐπειτα [κ]α[τηφε]ες εσσόμεθ' αἰει
 [λωβη γα]ρ τάδε γ' ε[στι και ε]στομέν[ο]ι[σι π]υθέσθαι.
 [ει δη] μη παιδων τε κασιγνήτων τ[ε φον]ήας
 435 [τισο]μ[ε]θ' ουκ αν ἐμοι[γε] μετα φ[ρεσιν ηδυ γεν]οιτο
 [ζωέμεν· αλλα τάχισ[τα] θανάτων φ[θιμενοισι μ]ετ' είην·
 αλλ' ίομεν μη φθεωσι περαιωθεν[τες εκ]ε[ι]νοι·
 ως φατο [δακρυ] χέων οίκτος δ' ἐλε [παντας Αχαιους]

Fol. 99 recto.

αγχιμ[ολον δε σ]φη λθε Με[δω]ν και θεῖος αοὶδ[ος
 440 εκ μεγα[ρων Οδ]υσῆος επει σφεας ὑπ[ο]ις ανη[κεν
 έσταν δ' ε[ν μετ]σοισι τάφος δ' [έλ]εν ἀνδρα έκα[στον
 τοῦσι δε κα[ι μετεειπ]ε Μέδων [πε]πνυμένα εἰδως
 κέκλυτε δη νυν μεν Ιθακήσιο]ι· ου γαρ Οδύσσευ[ς
 ἀθανάτων [αεκητι θεων ταδ]ε μήσατο ἔργα·
 445 αυ[τ]ος εγ[ων ειδον θεον αμβροτ]ον δις ρ' Οδυ[σ]ῆι
 εγγύ[θεν εστηκει και Μεντο]ρι πάντα εω[ικε]ι·
 αθ[ανατος δε θεος τοτε μεν πρ]οπάροιθ' Οδ[υσ]ῆος
 [φαι]νετο θαρ[συνων τοτε δε μνη]στήρας ορίν[ω]ν
 [θυν]ε κατα [μεγαρον τοι δ αγχηστιν]οι ἐπιπτον·
 450 [ως φατο τους δ αρα παντας υπο χλ]ωρον δε[ος ηι]ρει
 [τοισι δε και μετεειπε γε]ρων ἥρως Αλιθερσης
 [Μαστοριδης ο γαρ οιος ορ]ᾶ πρόσσω και ὁπίσσω·
 [ο σφιν ευφρονεων αγορ]ήσατο και μ[ετ] ἔειπεν·
 [κεκλυτε δη νυν μεν Ιθα]κήσιοι ὅττι κε[ν ειπω·
 455 [υμετερηι κακοτητι φι]λοι τάδε ερ[γα γέ]νοντο·
 [ου γαρ εμοι πειθεσθ ου] Μέντορι [ποιμε]νι λαῶν
 υμετ[ερους παιδας κα]ταπανέμ[εν α]φροσυνάων
 [οι] μεγα εργον ερεζον ατασθαλίη[σ]ι κακή[σι]
 κ[τ]ήματα κείροντε[ς κα]ι ατιμάζοντες ἀ[κοιτιν
 460 α[ν]δρὸς αριστῆος τ[ον δ ο]ικ[έ]τι φάντο ι[εεσθαι
 και νῦν [ω]δε γένοιτο π[ιθεσθέ] μ[ετ] ὡς αγορ[ευω
 μη [ιομεν] μη που τις επισπαστον κακὸν [ευρηι
 ὡς [εφαθ οι δ αρ α]νη̄ξ[αν] μεγάλωι αλα[λ]ητ[ωι
 ήμισε[ων πλειο]υσ· τοι δ [αθρ]οοι αντόθι μειγ[αν
 465 ου γαρ σ[φιν α]δε μυθος ενι φρεσὶν· αλλ' Εὐπειθει
 π[ειθοντ αιψα δ ε]πειτ' επι τεύχεα ε[σσευο]ντο·

Fol. 100 recto.

[ανταρ ε]πει ρ εσσαν[το περι χροι νωροπα χαλκον
 [αθροοι] ηγερέθοντο προ ἀστεος εν[ρυχοροιο
 [τοισιν] δ' Ευπειθης ἡγήσατο νηπι[εησι
 470 [φη δ] δ γε τί[σ]ε[σθαι παιδος] φ[ονον ουδ αρ εμελλει

[αψ] απονοστη[σ]ειν [αλλ αυτου ποτμον εφεψειν
 [αντ]αρ Αθηναιη Ζη[να] Κρονιωνα προσηνδα
 [ω] πατερ ημέτερ[ε] Κρονιδη υπατε κρειοντων
 [ει]πε [μοι] ειρομένηι [τι νυ τοι νοος ενδοθι κευθει
 475 η πρ[οτε]ρωι πόλεμ[ον] τε κακον και φυλοπιν αινην
 τεύξεις η φιλότη[τα] μετ αμφοτεροισι τιθησθα
 την [δ] απαμειβ[ομενος προσεφη νεφεληγερετα Ζευς
 τέκ[νον] ε]μον τι [με ταυτα διειρεαι ηδε μεταλλαις
 479 ου γαρ [δη] τοῦτον μεν εβου[λευσας νοον αυτη
 481 έρξον δπως εθέλεις ερέω [δε τοι ως επεοικεν
 επει δη μη[η]στήρας επ[ιστατο διος Οδυσσευς
 [ό]ρκια πιστ[α] ταμόντες [ο μεν βασιλευετω αιει
 [η]μεις αν π[αιδ]ων τε κασ[ιγνητων τε φονοιο
 485 [εκ]λησιν θ[εωμ]ε[ν] τοι δ' αλ[ληλους φιλεοντων
 [ως τ]ο πάρο[ι]ς πλου[τ]ος δε κα[ι] ειρηνη αλις εστω
 [ως ει]πάν ωτρυνε παρος με[μ]ανίαν Αθηνην
 [βη δε κα]τ' Ούλύμπιο καρῆ[νω]ν αίξασα·
 [οι δ επει ο]νν σιτοι μελί[φρονο]ς έξι ερον έντο.
 490 [τοις αρα μ]ύθων ήρ[χε πολυ]τλας διο[ις Οδυ]σσευ[ις
 [εξελθ]ων τις τδοι μη δ[η] σχεδὸν ώστε κ[ιοντ]ες·
 [ως εφ]ατ'. εκ δ' υἱος Δολί[ο]υ κίεν· ώ[ις εκελευε
 [στη δ α]ρ επ ουδὸν ί[ών το]ν δε σχ[εδον εισιδε] παντα[ι
 αιφα δ Οδυσσηα επει π[τε]ροεντα π[ροσην]δα
 495 οιδε δη ε[γγυ]ς έ]ασ· αλλ' οπλιζώμ[εθα θασσον

Fol. 100 verso.

[ως εφαθ οι δ ωρ]γυμ[το και εν τ]ευχεσσιν ε[δυνον
 [τεσσαρες αμ]φ Οδυσσή· εξ δ' υιεις οι Δολίοιο
 [εν δ αρα Λαερτη]ς Δολίος τ ες τεύχε' εδυνον
 [και πολιοι περ εοντε]ς [αναγκαιοι πολεμίστ]η[ται]
 500 [ανταρ επει ρ εσσαντο περι χρο]ι ιωροπα χαλκ[ον
 [ωιξαν ρα θυρας εκ δ ηιον ηρ]χε δ' Οδυ[σ]σευς·
 [τοισι δ επ αγχιμολον θυγατη]ρ Διός ηλθεν Αθη[νη
 [Μεντορι ειδομενη ημεν] δέμας ηδε κ[αι αυ]δήν
 [την μεν ιδων γηθησε πολ]ύτλας διος Οδυ[σσ]ευς
 505 [αιφα δε Τηλεμαχον προσεφώ]νεεν δν φ[ιλ]ον ήιο[ν
 [Τηλεμαχ ηδη μεν τοδε γ εισε]αι αυτὸς ε[πελ]θων
 [ανδρων μαρναμενων ινα τε] κρίνον[ται α]ριστο[ι
 [μη τι καταισχυνειν π]ατερων γενος οι τ[ο] παρος π[ερ
 [αλκηι τ ηνορεηι τε κεκασ]μεθα πάσταν επ αιαν·
 510 [τον δ αυ Τηλεμαχος πε]πνυμεν[ος] αντίον ηύδ[α
 [οψεαι αι κ εθεληισθα πατ]ερ φίλε τ[ωι]δ' ενι θυμ[ῶι
 [ου τι καταισχυνοντα τεο]ν γένος ώ[ις αιγορένεις

[ως φατο Λαερτης δε χα]ρη κα[ι] μν[θο]ν ἔειπε[
 [τις νυ μοι ημερη η]δε θε[ο]ὶ φιλοι η μ]αλα χαι]ρω
 515 [νι]ος θ νιωνος τ αρετῆς περι δηρι]ν] ἔχουσι·
 [το]ν δε παρισταμένη [π]ροσεφη γλαυκῶπ[ις Αθηνη
 [ω Αρ]κισιάδη παντ[ων π]ολυ φίλταθ' ἐταιρων
 [ε]νξάμ[ενος] κούρη γ[λαυκω]πιδι και Δ[ι] πατρι
 αιφα μ[αλ] αμπεπάλων [πρ]οιει δολιχόσκιον εγχος
 520 ως [φατο και ρ] ἐμπιν[ε]υσε μένος μέγα Πα[λλα]ς Αθηνη
 ενξ[αμενος δ α]ρ' ἐπε[ιτα Δ]ιὸς κούρη μεγαλοιο
 αιφα μ[αλ] αμπε]παλὼν [πρ]οιει δολιχόσκιον εγχος
 [κ]αι βα[λεν Εν]πειθεα κόρυθος δια χαλκο]παρηον
 [η δ ουκ εγχος έρ]υτο· δια προ δε ει[σατο χ]αλκὸς·

Fol. 101 verso.

1 line lost

526 [εν δ επεσον προ]μαχ[ο]ις Οδυ[σευς κ]α[ι] φαιδ[ιμος νιος
 [τυπτον δε ξιφε]σι[ν] τ[ε] και εγχ[εσι]ν αμφιγ[νοισι
 [και νυ κε δη π]άμ[τας τ ολεσαν κ]αι εθηκαν αν[οστους
 [ει μη Αθηναι]η κ[ουρη Διος αιγιοχοιο
 530 [ηνσεν φω]νη· κατ[α δε σχεθε λαον απαντα
 [ισχεσθε πτ]ολέμ[ον Ιθακησιοι αργαλεοιο
 [ως κεν] αναιμ[ωτι γε διακρινθητε ταχιστα
 [ως φαι]τ' Αθη[ναι]η τους δε χλωρον δεος ειλε
 [των] δ' αρα δε[ι]σα[ντων εκ χειρων επτατο τευχεα
 535 [παντ]α δ' [επι] χθόνι [πιπτε θεας οπα φωνησασης
 [προς δ]ε π[ολιν τρωπωντο λιλαιομενοι βιοτοιο
 [σμερδ]αλ[εον δ εβοησε πολυτλας διος Οδυσσευς
 [οιμησ]εν [δε αλεις ως τ αιετ]ος [υψιπετηεις
 [και τοτε δη Κ[ρονιδης αφ]ιε[ι] ψολ[οεντα κεραυνον
 540 [καδ δ ε]πεσεν πρ[οσθε γλ]αυκω[πιδος οβριμοπατρης
 [δη τοτ Ο]δυσσηα π[ροσε]φη γ[λαυκωπις Αθηνη
 [Διογενε]ς Λαερτι[αδη] πολυμ[ηχαν Οδυσσευ
 [ισχεο παν]ε δε νε[ικος ομ]οιο]υ [πολεμοιο
 [μη πως τοι] Κρο[νιδης] κεχ[ο]λωσε[ται ευρυοπα Ζευς
 545 [ως φατ Αθην]α[ιη ο δ επει]θε[το χα]λιρε [δε θυ]μωι
 [ορκια δ αν κατοπισ]θε μετ [αμφοτεροισι]ν εθηκε
 [Παλλας Αθηναιη κο]ύρη Δι[ος αιγιοχοιο]
 [Μεντορι ειδομενη] ημε[ν δεμας ηδε] και αυδην·

Ο]δυσσειας

ω

μ 290. διαρραιον[σι]: so G Eust., and as v. l. in X; *διαραίονοι Aristarch., διαρραιονοι others.

319. πασιν: so GDU and as v. l. X; *μόθον others.

375. εκταν εταιροι: so XDU and as v. l. K, εκταν' ἐτ. P, εκτανον ἐτ. G; *εκταμεν ημεῖς others.

430. τ of τε has been written by the corrector through an original δ.

432. Two dots between *ερινεον* and *νψοσ* may be due to accident.
434. οὐδ: so FP; *οὐτ' others.
436. ν of *Χαρυβδιν* was corrected from an ι by the corrector, who at the same time deleted the ο.
442. One of the three lines 439–441 must have been left out, no doubt l. 441, which is omitted in S and several other MSS. Line 440 is not essential, but there is no other authority for its omission.
- ν 1. There are apparently ink-marks a little way above οιδ, but they do not suit the number of the book.
4. εἰκεν: not η[λθε]ς (K).
44. γνναικες: l. -kas.
57. χεροι (MULW Athen. xi. 498 d) is rather more suitable than *χειροι.
64. αρα: so MJ; *αμα others.
85. θυιε: so M; *θῦε others. Cf. χ 309.
88. *εταμνεν: so GMD; ἔταμεν SLW, ἔτεμνεν FHU, ἔτεμνεν PX.
91. l. κυματα. But ω̄ is rather darker than the neighbouring letters, and there seems to be a faint ν beyond the ω, and hence it is probable that επειρεν was originally written, for which there is analogy in U's κύματ' ἔτεμνεν. ω̄ would then be due to the corrector. To write final ν as a stroke above the line is not the usual practice of the first hand.
115. *τοιων: so FGHMSU; τοῖον others.
120. *κτηματ: so FGPHDSU; χρήματ' others.
152. αμφικαλ]ηψει: *-ψαι Aristarchus, &c., -ψω others.
199. δε προστηδα: so FGPHMS; *δ' ἐπος ηῆδα Aristarch. &c. The second ο of ολοφυρομενος was altered by the original hand from ν.
234. ενειελος seems to have been written by mistake for ενδειελος: the ι is almost certain.
255. The final ν of νοογη, if it be ν, is badly formed, the second upright failing to meet the cross-bar.
256. τε: l. γε (δέ J, om. F); cf. § 81.
269. The erroneous accent on the α of ημεας seems to be due to the first hand: that on the ε is certainly not original.
271. The omission of this line was probably caused by the homoeoarchon of αὐτάρ and αὐτίκ'; cf. ν 304.
284. τ of [κ]ατθεσαν was originally left out, but was added by the first hand.
318. οὐδ' ενοησα: so MSS.; *οὐδὲ νόησα Bekker, ed. 2.
327. ηπερο]πενηις: so MXTULW, νπ. S; *ἡπεροπενηης others.
340. Line 343 has mistakenly been inserted between ll. 339 and 340; it appears again in its right position. ε in νοστησεις was altered from α by the first hand.
349. Lines 347–348, which = 103–104, are omitted also in FGTUO; cf. Eust. οὐτοι δὲ οἱ δύο στίχοι ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων οὐ κείνται.
- εστι: so a number of MSS.; *ενρύ FGXDSKLW.
376. So FGXDTU, Ludwich; φράζεο νῦν μνηστήρσιν ὑπερφιάλοισιν δλεθρον others.
396. Mr. Allen informs me that this verse, which recurs at l. 428, is also omitted in Neap. II. F 4. Line 428 is omitted by H Eust.
402. φανειης is the reading of the MSS.; *φανῆης Schäfer. Contrast ψ 233.
405. το: l. τοι.
428. Cf. note on l. 396.
430. επι: so HSU; *ἐνι others.
431. ολεσα is for ολεσε.
435. μεμορυχμεν[α]: cf. Eust. μεμορυγμένα ή μεμορυχμένα διχῶς γὰρ φέρεται, Phot. Suid. s.v. μωρότερος Μωρύχον; *μεμορυγμένα MSS. (except the late Bruxellensis).
440. Below this verse there is a space in which the number of the book was written; cf. e.g. the conclusion of χ.
- ξ 12. *θαμεας: μεγάλους GXD and v.l. Eust.
45. γ of γερον was corrected from ι by the second hand.
75. ενσεν: so most MSS.; *ενσέ τε A P. Berl. 7517 Eust., ενσε δέ J.
81. τε: l. γε; cf. ν 256.

97. οὐδ is an error for οὐτ; cf. μ 430.

98. οὐτε: so FLW Eust.; *οὐδέ others.

111. εὐωδῆς: ἔυωδῆ MSS. Possibly the supposed circumflex accent (by the second hand) is an overwritten *ι*, but the *s* has not been deleted.

112. The MSS. are divided between σκύφος and σκύφον, the former being the reading of Aristoph., the latter of Aristarchus according to Athen. xi. 498 f.

επινον: ἐπινεν MSS.

154. The bulk of the MSS. omit this line and so Ludwich.

163. κεν: so LW, though having ἀτιμάζει in l. 164; *τις others.

177. φρενας: so most MSS.; *δέμας LW Eust.

182. ρκ of Αρκεισιου were converted by the first hand from a ν.

184. κα]ω seems to have been written for κεν: cf. e.g. l. 190, ν 431. There is no variant here.

188. δ': so most MSS.; *τ Aristarchus LW.

190. παιζον: so apparently for πεζον.

195. αεκοντ: so LW; *ἀκέοντ' others.

214-15. The ordinary text here is καλάμην γέ σ' ὄτομαι εἰσοροῶντα γινώσκειν. The scribe repeated οιομαι and apparently wrote only the first two or three letters of the word εἰσοροῶντα, which was completed by the second hand in the infinitive; that the superfluous οιομαι was at the same time cancelled is not clear, though probable. Perhaps γινώσκοντ' replaced γινώσκειν in l. 215. The erroneous mark of elision after γ was also inserted by the corrector, who further emended δοιη below to δη (cf. note on μ 436).

221. At the end of the line the upper dot is by the second, the lower apparently by the first hand.

273. *φρεσιν ωδε: φρεσὶ τοῦτο PHJLWY.

297. περασησι: so most MSS., Eust.; *περάσειε F.

298. s of νησ corr.

320. τε has been omitted after χλαινα]ν.

328. ἐπακούσαι, the reading of Aristophanes and a few MSS., is here supported, though the accent (by the second hand, as usual) is wrong; ἐπακούη Aristarchus, vulg.

336. l. πεμψαι.

353. l. δρός; a number of MSS. similarly have ν in place of ι.

361. δ]ειλαι is for δ]ειλε.

381. εμον προς στ]αθμον: so U cod. Ven. ix. 4 and one or two others, Eust.; *ἐμὰ πρὸς δώματ' most MSS.

388. *αιδε]σσ[ομ]αι: so DJ; αιδήσσομαι others, Eust.

439. επεα πτ[εροεντα προσηνδα: so FD, &c.; *προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς others.

465. ο of ο[ρχησασθαι seems to have been corrected from η.

469. Τρο]η: so F, &c., Strabo 599; *Τροίην others.

478. π of π[αντει is broken, but the remains suit π better than μ of μεν, which a number of MSS. insert against the metre.

ο 3. This will be the twenty-fourth line of the column without counting ll. 515-17, which were no doubt omitted as in many other MSS. From twenty-eight to thirty verses is the complement of the neighbouring pages, and a space of four or five lines must be allowed for the entry of the numbers of the books completed and begun on this page.

48-9. These two verses, which are inserted at the bottom of the column by the first hand, were also originally omitted in H and a number of other MSS. The sign opposite l. 48 is more commonly written with the straight stroke vertical, ↓ (cf. e.g. l. 11); a corresponding sign was no doubt placed in the margin to show where the lines were to be placed.

127. Since the preceding page ended with l. 91 and the pages hereabouts do not contain more than thirty verses, it may be inferred that the codex agreed with PH, &c., and the text used by the Scholiast of P. Amh. 18 in omitting ll. 113-19. This reduces the present page to the normal number of twenty-nine lines.

150. It is not certain that ll. 150-1 and 318-19 are rightly identified.

381. There was probably one more line below this in the column.

σ 157-8. These two verses if rightly identified must have been originally omitted; cf. ο 48-9.

- τ 104. The identification of these letters, which partially adhere to the preceding leaf, is very doubtful.
374. Nearer the end of this verse, at about the point where the letters *νσ* should come, there appears to be a small *ο* followed by an upright stroke; but the space is too large for *α[ε]ιον[σαν]*, and possibly the two letters belong to the preceding leaf and are the *οπ* of Πηνελοπεια in l. 308.
474. *συ γ*: so FOZ; *μάλ' others.
572. *αε]θλα*: ἀεθλον MSS.
599. Θ of θε[ντων has been corrected by the second hand from a δ.
- ν 61. *ειθε*: *αἴθε vulg.
102. δ' εκλνε : so commonly MSS. *δὲ κλύε.
127. l. ακαχμενον.
128. The final *ν* of εειπεν was deleted by the second hand.
134. φιλη τροφος : so JU: *περίφρων others. Cf. χ 492.
160. *ες : so FGU; εκ others. On the other hand, FG have μνηστῆρες for the better supported δρηστῆρες.
197. This verse, originally omitted by mistake, was added below the column by the corrector, its place being as usual indicated in the left margin; there is, however, no corresponding sign at the beginning of the omitted line.
199. *ες : so only U and Eust.; ως the rest.
271. θυμον is a slip for μνθον.
302. [σαρ]δανιον : so HU Plato, Rep. 337 a Eust., &c.; *σαρδόνιον almost all MSS. The former is adopted by Allen.
304. The omission of this line is probably due to homoeoarchon.
308. δημωι : οἰκῳ MSS.
330. An angular mark above the first ε of ισ]χ[μ]εν[αι] is not easily interpreted as an acute accent, and seems too low down to be e.g. a ν from the previous line.
- φ 2. The final η of Πην]ελοπειη were written by the corrector over an original α.
12. στονοειτε[s : the scribe first wrote στονοεσσα .].
42. μ of μεγάροισι is similarly doubled in P; cf. e.g. P. Brit. Mus. 732 (*Journal of Philology*, xxvi. 51, p. 49) Ξ 183 τριγληνα μμο[ροε]ντα.
47. l. οχηας.
49. The accent of λειμῶνι is all that remains of this verse.
- 65-6. Line 66 (= σ 211) is also omitted in PHU and others; the omission of l. 65 seems to be peculiar to this codex.
69. The first two letters of αιει appear to have undergone some alteration.
104. αλλ' ω is a mistake for αλλω. The first ε of εψεθαι is written by the corrector through an original α.
109. PHMU and a number of other MSS. agree in the omission of this line.
110. τοδε τ : l. τοδε γ.
115. αχνυμενη : so FXDLWZ, &c.; *αχνυμένῳ others.
126. An otherwise unknown variant occurs here instead of the usual ἐπιελπόμενος τοδε (τό γε) θυμῷ. It is not possible to read το γε or τοδε, and the remains suggest ηθελε, which was perhaps followed by θυμ[ο]ς rather than θυμ[ω]ι, as in ν 40, φ 273. What replaced ἐπιελπόμενος is doubtful.
142. τ] επιοιωχοενει : so FX, &c., -ειν UJ; *τέ περ οἰνοχοενει others.
144. Ηνοποι : so FGDLWZ, &c.; *Οίνοποι others.
146. *μυχοιτ[α]ροι : μυχαίταροι GXDLW, &c.
- αιει : so most MSS., Eust.; *αλέν U.
162. *κ[ε] : τις FGXJUZ, &c.
172. πω : τοι MSS. πω is clearly impossible, but πω(ς) might stand.
176. πυρ δη : δὴ πῦρ MSS.
- κειον : so MSS.; *κήνον as a correction in a few.
178. l. εοντος.
181. α of ανεκαιε was converted by the first hand from an ε.
182. l. θηκεν.

194. ανωγε : ἀνώγει MSS.
- 219–20. These two verses (cf. τ 393–4) are similarly omitted in U and Ven. ix. 4.
223. Οδυσση δαιφρονα : so G and some others, Eust.; 'Οδυσῆι δαιφρονι most MSS.
247. δ' εστ[ενε] : *δὲ στένε Bekker.
248. ειπεν κτλ.: many MSS. have εἰπε πρὸς δν μεγαλήτορα θυμόν.
252. The *i* adscript of Ιθακη is altered, probably from σ.
254. ο δ : 1. ο τ.
276. All MSS. omit this line, which recurs in ρ 469 and σ 352.
277. [Αντινοον . . . Ευρυ]μαχον : Εύρυμαχον . . . 'Αντινοον MSS.
281. τοδε seems to have been written by mistake for δοτε: the same slip occurs in FZ.
282. ει: so MSS. except U, which has *ῃ.
289. ενι μμεγαροισι σι : ὑπερφιάλοισι μεθ' ημῖν MSS. If]σι is right μμεγαροισι or -οισ was succeeded by some adjective; it does not seem possible to read μεθ ημῖν. For the doubled μ cf. φ 42.
- 291–2. The original omission of these verses, which have been supplied in the upper margin by the corrector, is probably to be explained by the homoeoteleuton ἀκούεις and ἀκούει.
304. οι τ : so FXDULWZ Eust.; *οι δ' others.
308. This line is also omitted in GXU and other MSS.
318. τουτο: 1. τον. τουτο was a repetition from the previous verse.
321. περιφρων : so FGHDULW; *περίφρον P, and U supr. scr.
335. ανδρος : so FMUZ, &c., Eust.; *πατρός others.
341. ε of πεδειλα was deleted by the corrector.
352. μνθος : so FGPMYZ, &c.; *τόξον others.
359. εφ[ερε] : φέρε καμπύλα MSS. Possibly the augment was written through mere inadvertence, though it is not safe to assume this.
381. περιφρον : so XDLW; 1. περιφρων.
383. 1. κτυπον.
391. βιβλ[ων] : so most MSS.; *βύβλιων others.
405. The deletion of ε in ειδε is due to the corrector.
411. κελη is a lipography for ικελη.
412. μνηστηροσ[ι] δ αρ αχος: [μνηστηρε]σσι δ αχος might also be read, with U.
414. δ' : so Eust. (γήθησε δέ); *τ' MSS.
416. οι: so MSS.; *οι Bekker.
418. ο of εμελλον was converted from an ε.
422. 1. στειλε[της].
429. ε of φαει is altered by the corrector from σ.
434. Either *εσ[τηκει] or ε[στηκει] may be read.
- X 7. *τυχωμι: so M, and D supr. scr.; τυχοιμ the rest, Porph. Eust.
35. οικαδε νεισθαι: so XU and some others; *οίκαδ' ίκεσθαι most MSS., Eust.
40. εθεσθε: so MXJ, &c., Eust.; *ἔσεσθαι and ἔπεσθαι others.
41. ν of ολεθρον was converted from a ν; the *i* of νμιν was originally omitted and inserted by the corrector.
43. The majority of MSS. and Eust. omit this verse; so Ludw.
46. ειπει: so most MSS., Eust.; *εἰπας Aristarchus.
56. επ of εκπεποται are written over οτ, i. e. the scribe began to write εκποται.
76. και is for κε; cf. ξ 361, &c.
77. The erroneous ν was deleted by the second hand. γενηται: so FXJZ; *γένοιτο others, Eust.
82. απ[οτρο]ποιεις: so FGPHDLW, &c., Eust.; *ἀποπροίει and ἀποπροέηκε others.
98. *τρυψας: so FGU, &c., Eust.; τύψη (-ει) others.
103. ν at the end of the line was deleted by the corrector.
110. ειλετο: so most MSS.; *ἔξελε X and some others.
118. αγχηστινοι: cf. ω 181.
126. The first ρ of ορσοθνη seems to have been converted from a σ.

129. *την*: so GXDULW; **τὴν* δ' FPH.
130. *εσταοτ*: so XLW; **ἐστεῶτ'* (Aristarchus), *ἐσταῶτ'*, *ἐστῶτ'* others. The codex has *εστεωθ* in ψ 46 and *εστεωτ* in ω 204.
137. *ρ* of *αργαλεον* is a correction by the second hand from *ι*.
156. It is not clear whether the original *ο* of *αμεων* was deleted or not.
165. *αντου* is an error for *αντοι*.
167. *τε*: so FGPHDLWZ; **γε* U, &c.
168. *α* of *αγω* was written by the corrector over an *ε*.
174. The omission of this verse, which was condemned by Bothe, seems to be peculiar to the present codex.
177. *δηθ αμα*: *δηθά* MSS. The shortening of a vowel before ζ, which is allowed by Homer before names like *Ζάκυνθος* that cannot otherwise be brought into a hexameter, became a licence of later metrists, e. g. Oppian, *Cyn.* i. 92 *μεσσόθι* *ζωῆς*. The deletion of the *v* is due to the second hand.
181. *εστ'* was deleted by the corrector.
188. The mistaken sign of elision after ξ is by the second hand, that after δ by the first; there is a faint mark meeting the latter, which is perhaps to be regarded as cancelled.
191. This verse occurs in XLDW, &c.; Ludw. omits it with the majority of MSS., and it is absent also in P. Oxy. 448.
198. *ανερχομενη̄ι*: so PUK; **ἐπερχομένη* most MSS. For the superfluous *i* adscript cf. l. 209, &c.
200. **ενι*: so GX, &c.; *ὑπό* others.
203. The superfluous *ε* was deleted by the corrector.
208. *εταροι*: the correction is due to the second hand.
213. The last *i* in *πα]ραιπεπιθησιν* is a correction by the second hand from *ε*.
231. **γε*: so FGXU: *τε* others.
233. *ιστασο*: so P. Oxy. 448 and MSS. except H, which has **Ισταο* (*παρίσταο* Zenod. Aristarch. K 291).
234. *οφρα ιδης*: so X and some others; **δόφρ'* *ειδῆς* most MSS.
244. Apparently *αρετη*, the ordinary reading, was inserted over the line by the corrector, some other word having been written by the original scribe; there is no known variant.
258. *βεβληκειν*: so Bekker; cf. l. 275; **βεβλήκει* MSS.
262. *η τοι*: *ἡδη* MSS.
266. l. *τιτυσκομενοι*; apparently the scribe first wrote an *i* and then altered it to *v*.
270. *αρ εχωρησαν*: so most MSS.; **ἀνεχώρησαν* F and some others.
275. *βεβληκειν*: so P. Oxy. 448, U and a few others; **βεβλήκει* most MSS. Cf. l. 258. *κ* of *πυκινως* is corrected.
279. *οξει χαλκωι*: *ἔγχει μακρῷ* MSS.
281. The scribe originally wrote *ο* in place of the final *α* of *δαιφρονα*.
282. The second *a* of *ακοντισαν* was altered by the second hand from *ο*.
307. l. *μυηστηρας*: P has the same mistake.
308. **ωριντ*: so most MSS.; *δριντ'* PU, &c. Cf. ω 184.
309. *θινεν*: so H; **θῦε*, *θῖνεν* others. Cf. ν 85, ω 185.
311. *φωνησας*: *λισσόμενος* MSS.
322. **που*: so FZ, &c.; *μου* most MSS.
327. *ον* is attested as a v.l. in M; **δ* others.
330. l. *αλνσκ[α]γε*. There is a break above the *v* and possibly *σ* was inserted.
336. *εκαιον*: **ἐκηνα*, *ἐκειαν*, *ἐκηνεν* MSS. *ἐκαιον* was read by early editors.
339. The superfluous *σ* was deleted by the corrector.
345. *αι*: *ει* MSS. The circumflex accent on *ω* of *αυτω̄ι* is written over an acute.
352. *δαιτα*: so FPXLWZ, &c., Eust.; **δαιτας* others.
364. *απο*: so FZ, &c., and early editions; **ὑπό* the majority of MSS.
370. **μεγαροι*: so X and FZ (-*σι*), &c.; *μεγάρῳ* others.
373. The erroneous final *v* was cancelled by the corrector.
384. *πεπτηωτας*: so LW, Eust.; **πεπτεῶτας*, *πεπτειῶτας*, *πεπτηότας* others. *ε* of *αλιης* is written over an *a*.
386. *δικτυω*: the original *ε* has been amended by the corrector, but his intention is not at all clear.
392. *ειποιμι*: so FGPHXULW; **εἰπωμι*.

400. *προσω*: *πρόσθ* MSS.
 406. *ι* of *χειρας* is an insertion by the corrector.
 423. **δουλοσυνην*: so MU, &c., v.l. Eust.; *δουλοσύνης* most MSS.
 429. **επωρε*: so FGUZ, &c.; *ἔχει* others.
 432. I. *ελθεμεν*.
 436. There appears to be more than an accent on *εις* and a smooth breathing was perhaps also written; the accent may be a circumflex.
 437. *αν[ω]χθι*: 1. -θε.
 440. *κατακοσμησεσθε*: the same mistake occurs in FZ.
 447. *οικτρ*: so only Ven. ix. 4; **αῖν'* or *αῖ γ'* the rest.
 448. *κατατέθνειωτας*: so FGXZ; *-ηώτας Aristarchus ULW.
 450. *ἀλληλησιν*: so most MSS.; *ἀλλήλοισιν* M, &c., v.l. Eust.
 451. **επ(ε)ισπερχω[ν]*: so HLWY, &c.; *ἐπιστείχων* others, Eust.
 456. *εφερον*: so X, &c., Eust.; **ἔφόρεον* others.
 460. I. *οθεν*: the repetition of the *o* was probably due to a flaw in the leaf, but the letters *θε* have been corrected, the latter apparently from *ν*.
 463. *κακ*: so Vind. 5; **κατ'* others.
 467. *επαντανυσας*: so F; **ἐπεντανύσας*, *ὑψόσε ἐντανύσας* others.
 468. *α* of *κιχλαι* was converted from an *ε*.
 469. *το δ*: so MSS. except Paris, 2769, and Eust., where **τό θ*' is read.
 489. *ησθαι*: **ἔστα'*, *ἔστασ'*, *ἴστασ'* MSS. The superfluous *θ* was deleted by the corrector.
 492. **φιλη τροφος*: so FG, &c.; *περιφρων* others. Cf. v 134, ψ 25.
 500. The first *ι* of *ηιρει* is a subsequent insertion apparently by the original scribe.

- ψ 11. δε: I. τε. Cf. μ 430, ξ 97, &c
 14. *α* in the termination of *εβλαψαν* is converted from an *ε*.
 17. *βλεφαρ*: *βλαφερ* was originally written.
 22. *ανεγειρε*: so most MSS.; **μ' ἀνέγειρε(ν)* GU, &c., Eust.
 24. *μεγαρων*: so most MSS.; *μέγαρον* XD, &c., Eust.
 25. *περιφρων*: *φίλη τροφός* MSS.; cf. χ 492.
 46. **εστεωθ*: so (Aristarchus) GHJU; *ἔσταθ*, *ἔσταόθ'* others. Cf. χ 130.
 48. This verse (= χ 402) is omitted by most MSS. and Eust.
 51. *κειαμενος*: so most MSS., Eust. Porph.; **κηάμενος* F.
 77. *εια ειπειν*: so U and some others, Eust.; **ἔα εἰπέμεναι* most MSS.
 **πολυκερδησι*: so most MSS.; *πολυιδρεζησι* U and some others, Eust.
 78. *αυτηι*: I. *αυτης*.
 84. *τεθνειοτας*: so J; **τεθνηότας* most MSS. Cf. ω 56.
 89. **εναντιον*: so FGMXZ Eust.; *ἐναντίη* PHDULW.
 105. *τεθηπεν*, which was omitted by the original scribe, was added by the corrector.
 106. *επακονσαι*: *ἔρεσθαι* MSS. Cf. ρ 584 *φάσθαι* *ἔπος ἡδ'* *ἔπακονσαι*.
 107. *ει κ*: I. *ει δ*.
 110. The syllable *ῳ* was written by the second hand over *ει*.
 113. The last four letters of *εασον* were written by the corrector over an erasure.
 122. **τα δε*: so U and some others, Eust.; *τῳ* the majority. *ε* of *ειν* is written over *ῃ*.
 127-8. These two lines (= N 785-6), which are found in Eust. and a few MSS., are omitted by Ludwich.
 131. *θ* of *αμφιεσασθε* has been rewritten by the corrector; whether *θ* or some other letter originally stood there is doubtful.
 132. *α* of *δμωας* was converted from an *ι*. I. *ειμαθ*.
 134. *υμιν*: so X: **ημῖν* others. **φιλοπαιγμονος* is the reading of FGUZ, &c.; *πολυπ.* others.
 135. *αιε* of *πε[ρ]ιωαιετανοντι* was converted from *εαι*.
 141. *ηδ επιθοντο*: so a number of MSS.; **ἡδὲ πίθοντο* U.
 142. *αρ*: so PHDULW, &c.; **οὖν* others.

143. [οπ]λισθεν: so probably rather than [ωπ]λισθεν (X).
151. εἰς ο κεν ελθη: ἐώς ἵκοτο or δῆρ' ἀν ἵκοτο MSS., *εἰος ἵκοτο Bekker.
152. τ of τα is written over a ν, i. e. the scribe first wrote εἰπεσκεν.
155. χ[λαι]α[ν] καλ[ην]: φᾶρος καλόν MSS. For χλαιαν καλην cf. e. g. κ 365.
157. ζ of μειζονα is written by the corrector over an erasure of, probably, ν.
162. αρα: so Macrob. v. 4. 12; cf. ζ 235; *μέν MSS.
- κατεχενε: the κ is almost certain; cf. e. g. ζ 235; περίχενε MSS. At the end of the line s of ωμοις was rewritten by the corrector.
172. *σιδηρεον . . . ητορ: so most MSS.; σιδήρεος . . . θυμός X, &c., Eust.
174. ον γαρ: so PX Porphy. *οὐτ' ἄρ most MSS.
- ονδ: so FZ Porphy. Eust.; *οὐτ' others.
175. ονδε: so U Eust.; *οὐτε others.
187. *ου κεν: οὐν ἀν UY Eust.
- γυναικων: so FG MXUZ, &c., v. l. Eust.; *μάλ' ἡβῶν others.
188. τέτυκτο: τέτυκται MSS. τέτυκτο had been conjectured by Grashof.
190. τανιφυλλος: cf. l. 195. The same spelling is found in HD and Apollon. 19. 5.
196. δ[ε]: so Apollon. 30. 12; *δ' ἐκ MSS.
197. l. ιθνα.
201. εκ: so most MSS.; *εν GXU Eust.
- ιφι κταμενοι: so PHJU, &c.; *φοίγικι φαεινόν (-νφ) others.
203. ει: so nearly all MSS. and Eust.; *η HD and Oxon. Canon. 79.
204. απο: so most MSS.; *ὑπό FGXU Eust.
207. *κιεν: so GHDJLW, &c.; δράμεν FXUZ and others. Both readings are recognized by Eustath.
208. The superfluous σ in Οδυσση has been partially erased.
210. ωπασσαν οιζν was presumably the reading of the archetype. Above the ο there is a horizontal stroke apparently inserted by the second hand and perhaps intended to represent a ν, though if so it was misplaced; it cannot be interpreted as a smooth breathing. ὠπαζον διζν MSS.
212. The second ο of ονδον is altered; probably the scribe began to write an ε, i. e. ονδεν.
214. ωδ, the original reading, was correct.
227. γε was with little doubt written for τε. For the converse error cf. e. g. ν 256, note.
231. *ετι: so FGXU, &c.; ἄρα others.
232. The original spelling of θυμαρεα is normal.
233. ασπασιως: so most MSS.; *ἀσπάσιος M and a few others, v. l. Eust.
- *φανηη: so Aristarchus; φανέη commonly MSS., and Eust.
234. η of ην was written by the second hand over an original ω, which was correct.
237. l. πολλη.
249. εστι: so FZ, &c., Eust.; *ἔσται others.
250. τελεσσε was originally written.
255. The final ι of κ]οιμηθεντι is due to the second hand; ε was originally correctly written.
259. ες νψ]οροφον: so Bekker (cf. δ 476, &c.); *ἐνκτίμενον MSS.
264. γαρ: so U: *τ' ἄρ most MSS.
- οτρυνεονσα: so the majority of MSS.; *δτρύνονσα U and a few others.
266. *θυμος: so FG XUZ, &c.; θυμφ others.
267. The omission of πολλα after μαλα was no doubt caused by the homoeoteleuton.
269. The second σ which the corrector has inserted above the line is superfluous; that, however, is the spelling of the scribe in l. 271 and ω 189.
276. *μεν: so FU and a few others: δή the rest.
- εκελενεν: so Barnes, Wolf, and the first edition of Bekker; *ἐκέλευσεν is the usual reading.
277. The ρ of ερξανθ is an insertion by the second hand, but ρεξανθ, which is a v. l., was not originally written.
297. βουκολος was written by the first hand over an erasure.
298. παυσεν is a mistake for παυσαν.
306. [α]νταρ: so U; *αντάρ δ most MSS.

308. *αρα τερπετ*: so U Eust.; *ἀρ' (ἀρ) ἐτέρπετ' most MSS.
313. The ε in the termination of *ελεαιρεν* is over an erasure of ω, probably from the hand of the corrector.
317. *βαρεα: so FGMXJZ, &c.; μεγάλα others, including P. Oxy. 956.
318. *αφικανεν: so most MSS.; ἀφίκοντο FXU, &c., P. Oxy. 956 Eust.
320. This line is omitted by Ludwich with most MSS. and Eust.
- 332-3. αλυξας [ικ]ετ ες: ἀλυξεν ὡς θ' ἵκετ' MSS.
336. αγηραον: so MSS.; *ἀγήρων Aristoph. and Aristarchus.
337. τωι: so early editions and the first of Bekker; *τοῦ most MSS.
348. αθανατοισι: ἀνθρώποισι MSS., rightly.
353. πεδαεσκον: cf. S πεδέασκον. 1. πεδάεσκον.
354. The accent of πολυνηρατον was probably misplaced at first and therefore repeated; cf. ω 38.
358. ενιπλησσωσιν: so F; *ἐνιπλήσσωσιν others.
359. επειμ: so U and others, Eust.; *ἀπειμι most MSS. The μ has been retouched and there is an erasure between it and the preceding ι. The loop of the ρ of αγρον has also been rewritten. From which hand these alterations proceeded is not clear.
361. τοδ: so FDULWZ Eust.; *τάδ' others.
- επιστελλω: so the Florentine edition and Barnes, with the approval of Cobet; *ἐπιτέλλω MSS. The σ of ενουση was converted from ο, probably by the first hand.
365. η of μηδ has apparently been altered from an α, i. e. the scribe began to write προτισσομα.
366. *εδνστρο: so Zenod. and Aristarch.: ἔδνστρο most MSS., v. l. ἔδήστρο.
- ω 4. νπνωντας: so F; *ὑπνώντας most MSS., ὑπνώντας MF corr. X. But the first ω is indistinct and has perhaps undergone some alteration.
11. Ωκεανοιο: so Schol. Alcman 16, ii. 23, and v. l. Barnes; *Ωκεανοῦ τε MSS.
20. ηλθεν: so v. l. Barnes; *ῆλνθ' MSS. ν of ψυχην may have been deleted by the corrector.
21. οσσοι: so FZU, &c.; δσσαι others.
23. Πηλειδαο: Πηλείων MSS.
26. The original reading ανασσες was correct.
39. δε: so GPHMDLW Eust.; *δ' ἐν (Aristarchus) FXU, &c.
45. *αμφι: αμφί MXLW, &c., Eust.
47. The dittography of εξ αλος is cancelled by dots (for which the corrector is likely to be responsible) above and below the letters.
49. *ιπο: so FGMU, &c.; ιπι others.
- *ελλαβε: so DLW, &c., Eust.; ηλνθε others. Whether the correction of δρομος is by the first or second hand is uncertain.
56. τεθνειοτοс: so FUZ; *τεθνηότοс others. Cf. ψ 84.
61. γ' ενοησαс: so most MSS.; *γε νόησαс Eust.
65. δ επ αυτω: so FGPHYZ; *δέ σ' ἀμφί Vat. 24, δέ σ' ἀμφίс others.
69. 1. περι.
77. θανοντοс was originally written, then the termination was altered to -α, and subsequently -os was restored. Possibly the -α was by the original hand; the second -os with little doubt was due to the corrector.
- 78-9. The omission of these two lines, probably caused by the homoeoteleuton θανόντοс and θανόντα, appears to be peculiar to this MS.
85. αιτιασσα, which is a respectable variant (cf. e. g. δ 651, ρ 346), has been unintelligently altered by the second hand to αιτιασσα. αιτήσασа MSS.
90. *θηησαо: so most MSS.; ἐτεθήπεа U and some others, and Eust. with vv. ll. ἐτεθήπεας and ἐτεθήπεο. An apostrophe above the α of κεινα seems meaningless.
95. There is a circumflex as well as an acute accent on εμοι, and it is not clear which was meant to stand.
102. The deletion is probably by the corrector.
107. *αλλως: so most MSS.; ἄλλος FZ, &c., Eust.
110. κύμαта: a circumflex has been replaced by an acute accent.
113. η: l. ηε. For the following ηε the MSS. rightly give ηδέ.

118. *ap*: so MSS.; **εν* Aristarchus.
119. It is doubtful who deleted the *ε*; the deletion in the next line is likely to be by the corrector.
121. This verse is omitted by Ludwich with FMUZ, &c.
133. The order of these two lines, which were accidentally transposed, was apparently restored by the figures *α* and *β* written opposite them in the margin; cf. e. g. P. Oxy. 16. 26, 1018. 38.
137. *κηται*: so Wolf and Bekker; **κείται* MSS. commonly. The *ε* of *ατερ* is written over an original *α*.
138. *δ* is mistakenly omitted after *ημιν*.
139. l. *υφαινεσκεν*.
140. *τ*: l. *δ*. Cf. ψ 11, &c.
143. Om. Ludwich with FPHMZ, &c.
145. *γ'*, which is inserted above the line, is the ordinary reading.
148. There is a nearly upright grave accent as well as the acute on the first *η* of *σεληνητι*.
156. *κακὰ χροὶ εἰματ' ἔχοντα* MSS. Perhaps merely *κακο* was written by mistake for *κακα*.
160. l. *προφανεν[τ]*.
173. *γ'*, which has here been added by the corrector, is not found in the MSS.
175. *οι*: *μιν* MSS.
180. *στονοεντα βέλεμνα*: cf. the scholia minora on this passage, *βέλεμνα· βέλη*, on which Buttmann remarked 'sunt itaque varia lectio στονοεντα βέλεμνα'. The variant has now made its appearance. **βέλεα στονοεντα* MSS. *βέλεμνα* occurs in the *Iliad* but not elsewhere in the *Odyssey*.
181. *αγχηστινοι*: so HDLW Eust.; **ἀγχιστῖνοι* others.
182. *σφωι*: l. *σφι*.
185. *θνιεν*: so HMU; **θῦεν* others. Cf. χ 309.
186. *ωι*: D similarly has *ῳ*. **ῶν* is the usual reading.
188. For the spelling *ισσασι* cf. ψ 269.
194. *ε]χεφρονι*: so FUZ, &c., Eust.; **ἀμύμονι* others.
201. **δε τε*: so FUZ and some others, Eust.; *δ'* *ἐνι* most MSS.
202. The correction may be by the second hand.
204. *εστεωτ*: cf. χ 130, note.
207. *πολλα μογῆσεν*: so Bekker (cf. Aristarchus I 492); *πόλλ' ἐμόγησεν* vulg.
209. *ηδ ενιανον*: this new reading avoids the hiatus of the vulg. *ηδὲ ἱανον*.
210. *ηργαζοντο*: so H; **ἐργη* and *ειργη* others.
213. *νει*: so F; **νιέι* most MSS.
214. The superfluous *ε* is partially erased, as is the cancelled *ι* in l. 221.
217. The ordinary reading is *ἐπιγνώῃ* (-*γνοίη* many MSS.) *καὶ φράσσεται διθαλμοῖσιν*. Probably the scribe's archetype had *επιγνοι* and the repetition of the letters *γνοι* immediately below diverted his eye to the next line, though it is surprising that he should have proceeded to write out l. 218 without observing his error.
234. l. *βλωθρην*.
236. *[*κυστ*]αι: this was probably the spelling; *κύσαι* ULW Eust.
240. *επεσιν δια[π]ειρηθηναι*: *ἐπέεσσιν πειρηθῆναι* MSS.
245. *κομιδής*: *κομιδή* MSS.
249. l. *κομιδη*.
270. This verse for some not evident reason has accidentally dropped out.
- 276-7. *χιτωνας*: so HMDLWY, &c., and HY with a few others further agree in omitting l. 277. **τάπητας*, | *τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας* most MSS.
278. *αμυμονας*: so FDUWZ Eust., &c. (Aristarchus I 128, 270); **ἀμύμονα* others.
286. *κα[ι]*: *η* MSS. *ι* in *ξεινη* was perhaps deleted by the corrector.
291. *εν* is an alteration by the second hand from an original *η*.
299. **δαι*: so DLW and some others; *δέ* (Eust.) or *δή* most MSS.
309. *τοτε*: l. *τοδε*.
310. *πατρης*: *πετρης* was originally written.
312. *ωι*: *οις* MSS., rightly.
314. *διδωσιν*: so J Vind. 5, while PH have *η δ'*, which presumably was intended here. **ηδ'... διδώσειν* vulg.

321. δη: so Apollon., *Synt.* 194. 13, *Pronom.* 57. 21; *τοι MSS.

323. ισχεν: so S and some others; *ισχεο most MSS.

328. τε is an error for γε; cf. v 256.

ειληλουθας: so SU, &c.; *ἐνθάδ' ικάνεις most MSS.

337. ητεν: cf. l. 323 ισχεν. The reading is far from certain, but the vestiges suggest ν rather than ο.
ητεν vulg.

341. τεσσερακοντ: but τεσσαρας in l. 279.

347. προτι: so FPMU; *ποτι others.

349. αμπιντο: so MSS.; *ἔμπιντο Aristarchus ε 458.

353. The two missing words have been supplied in the margin by the corrector, their position being marked by the oblique stroke after δειδ[οι]κα.

*ταχα: ἀμα PHMJLW.

358. ν of ορχατου has been altered, apparently from ι.

380. ωμοισι πρ[οισταμ]εναι: ὕμοισιν ἐφεστάμεναι MSS. πα[ρισταμ]εναι is improbable.

382. βαλλων: πολλῶν MSS.

385. εστησε: ἔζοντο MSS.

387. ηλθε: so U; *ἡλθ' δ most MSS.

388. εργον: ἔργων MSS.

προμολοντ εκαλε[σσε]: so U; *προμολούσα κάλεσσε vulg.

390. εμαρπτεν: so Eust.; *ἔμαρψεν MSS.

400. The base of the δ of εε]λδομεν[οισ]ι, if in U a δ, has disappeared, and the letter might be taken for a λ.

401. σεγ ηγαγον: so apparently H; *σε ἡγαγον most MSS., θεδς δέ σε ἡγαγεν Eust.

402. *μεγα: so PHM, &c.; μάλα others.

δε τε: so Schol. AB B 6, Et. Gud. 440. 9, Tzetzes, *Exeg. II.* 62. 6; *δέ τοι MSS.

The marginal note is probably a gloss on the rare word οὐλε,]. ε in the first line perhaps representing οὐλε itself or some equivalent like υγιαινε or χαιρε. Cf. the extant scholium οὐλε· ὑγίαινε, παρὰ τὸ δλην. In l. 3]ειτο might be] απο.

408. α]υθι κ[αθι]ζεν: so Ven. ix. 4 only; *αντις ἄρ' ἔζετ' the rest. The mistaken ε in εφαθ was deleted (after having been accented) by the corrector.

417. There is an accent on the ν as well as the ε of νεκυς. ο of οικων was converted apparently from an ε. ε]καστ[ο]ν: sc. νέκυν. This is a new variant; *ἔκαστοι, ἔκαστος, ἔκαστον MSS.

418. *εκαστ[ο]ν: so LW, &c.; ἔκαστος others.

419. αγεν is a correction by the second hand from αγον.

421. τ] εγενο[ντο: so most MSS.; *τε γένοντο Z.

427. γ[αρ σ]υν νηστι[ν: σὺν νήστοιν MSS.

449. αγχηστι]οι: cf. l. 181 above.

450. *ηρει: so most MSS.; ειλε LW Eust.

458. ερεζον: so LW; *ἔρεζαν most MSS.

461. μ of μοι is written over what appears to have been an original ι, and οι is added above the line. What exactly the mistake of the first hand was is uncertain. There is a mark which may be part of an interlinear letter inserted by him slightly to the left of the corrector's μ.

464. *μειναν: so FPHMU; μίμνον LW Eust.

480. This verse is also omitted in Ven. ix. 4. Some other MSS. omit both l. 479 and l. 480.

496. τ]ευχεσσι ε[δυνον: this occurs as a v.l. in Y and was read by Bekker; *τεύχεσσι δύοντο others.

512. *ω[σ: so most MSS.; οῑ LWZ Eust.

514. θε[ο]ι φι[λοι: the ι of θε[ο]ι is extremely uncertain, and θεε φι[λε, the reading of Eustath., is quite possible palaeographically.

535. Some traces of ink above the χ of χθονι are perhaps accidental.

54. HESIOD, *THEOGONIA.*

Behnesa.

11.4 x 4.3 cm.

Late first century B.C. or early first
century A.D. Plate 4.

Hesiod is still not very well represented among the papyri, and the following fragment from the *Theogonia* in spite of its meagre size is of some little interest on account of its early date. It is from the bottom of a column, and is inscribed in a medium-sized uncial hand, round and upright, which may be assigned with probability to the Augustan period. An acute accent in l. 655 is likely to be a subsequent addition. On the verso are parts of seven lines of demotic.

Four readings occur which are peculiar to the papyrus. One of them (l. 656) confirms a conjecture of Hermann, while the rest are of more questionable value, but merit attention in view of the antiquity of the MS. and its probable correctness as against other testimony in l. 656.

δη τοτ[ε τοις μετεειπε πατηρ ανδρων τε θεων τε
κεκλυ[τε μεν Γαιης τε και Ουρανου αγλαα τεκνα
645 [ο]φρ ειπω τ[α με θυμος ενι στηθεστι κελευει
[η]δη γαρ μαλ[α δηρον εναντιοι αλληλοισι
[ν]εικης και καρτους περι μαρναμεθ ηματα παντα
[Τ]ειτηνες τε θ[εοι και οσοι Κρονου εκγενομεσθα
[υ]μεις δε μεγαλ[ην τε βιην και χειρας ααπτους
650 [φ]αινετε Τειτη[νεστιν εναντιοι εν δαι λυγρηι
[μ]ησαμενοι φ[ιλοτητος ενηεος οσσα παθοντες
[ε]ς φαος αιψ ικεσθ[ε δυσηλεγεος υπο δεσμον
[η]μετερας δια βο[ν]λας απο ζοφου ηεροεντος
[ω]ς φατο τον δ αιψ [αντις αμειβετο Κοττος αμυμων
655 [δαι]μονι ουκ αδάη[τα πιφασκεαι αλλα και αυτοι
[ιδ]μεν ο τοι περι μ[εν πραπιδες περι δ εστι νοημα

647. καρτους: κράτεος MSS.

652. ικεσθ[ε]: ἀφίκεσθε MSS. The metre is not affected since the *i* may be long or short; but *aφ* might easily disappear after *aiψ*.654. αιψ [αντις]: ἔξαντις MSS. Only the tip of the cross-bar of *ψ* remains, but the letter is nevertheless practically certain. αιψα does not seem to occur in Hesiod with verbs of speaking, but it is common enough in Homer, e.g. E 242 αιψα δε Τυδειδην ἔπει πτερόεντα προσηγύδα, I 201 αιψα δε Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἔοντα.

655. The accent was at first misplaced and therefore repeated in the correct position.

656. ο τοι: so Hermann, *Op.* vi. 180, comparing Homer, Θ 32, &c.; ὅτι MSS. The right side of the *o* is rubbed and *οτει* would be a just possible reading, but is very much less likely.

55. HERODOTUS II.

Fr. 3 11.7 x 7.7 cm. Second century. Plate 10 (Frag. 3).

A Herodotean papyrus is as yet something of a rarity, the only fragments at present published being P. Oxy. 18 and 19 (Book i), 695 (Book v), and a Munich papyrus edited by Wilcken in *Archiv* i, p. 471 (Book i), none of which are of at all considerable compass. The following pieces from Book ii, though also of meagre proportions, are a welcome addition. They belong to a carefully written roll from which, to judge by the clean straight edges, they have been deliberately cut; the verso, however, is in each case blank. The script is a handsome upright uncial, the letters being rather widely spaced and sometimes (e.g. κ and τ) finished off with small apices. In general appearance this hand, which is probably of the second century, recalls that of the Bacchylides papyrus, though there is an obvious difference in the formation of the ω; cf. also P. Oxy. 665. Stops in both the high and middle position occur, and some of these at least may be due to the original scribe, to whom no doubt the paragraphi and diaereses on initial iotas are to be referred; but the stop in l. 29 looks like a later addition, and the hand of a corrector is to be recognized in ll. 20 and 34. A critical mark opposite l. 33 is noticeable, as well as the very deep margin (6.7 cm.) at the top of Frag. 3.

Frag. 1.

α ἔνδια εἰπεαν δε ται τρο ii. 96
 παι του[ται ναυπηγη
 σωνται [ζυγα επιπολης
 τινουσι [αυτων νομεν
 5 σι δε ουδ[εν χρεωνται ε
 σωθεν δ[ε τας αρμονιας
 εν αν ε[πακτωσαν τηι
 βυβλω· π[ηδαλιον δε-εν
 ποιεοντ[αι και τοντο δι
 10 α τηις τρο[πιος διαβυνε
 ται. ιστω[ι δε ακανθινωι
 χρεωνται ιστιοισι δε
 βυβλινοι[σι]

Frag. 2.

[υπο Περσηισι εστι [Α]γ[γ]υπτος ii. 98
 15 [η δε ετερη] δοκεει μοι πο
 [λις το ουν]ομα σχειν απο
 [του Δανα]ου γαμβρου Αρ
 [χανδρου] του Φθιου· του
 [Αχαιου κα]λεεται γαρ δη
 20 [Αρχανδρο]υ πολις ει δ αν
 [και αλλος τ]ις Αρχανδρος.
 [ον μεντοι] Αιγυπτιον γε
 [το ουνομα]. μεχρι μεν
 [τουτου οψι]ς τε εμη· και
 25 [γνωμη κ]αι ιστορη[ι]] 99

Frag. 3. Plate 10.

ποιησαι τον Σεσω[στριν ii. 107
 και δυο μεν των π[αιδων
 κατακαηναι τροπ[αι τοι
 ουτωι τους δε λοιπ[ους α
 30 ποσωθηναι αμα τ[αι πα
 τρι· νοστησας δε ο [Σεσω 108

στρις ες την Αιγυπτον
→ και τισαμενος τον [αδελ
φον τω μεν ομιλω [

4. τινονοι: so AB; τείνονοι other MSS., Hude. Cf. l. 33.

9. ποιεοντ[αι]: ποιεύνται MSS., Hude.

15. δοκεει μοι πο[λις]: πόλις δοκέει μοι MSS.

16. σχειν: ἔχειν MSS.

22. Αιγυπτιον γε: γε Αιγύπτιον MSS.

33. τισαμενος: so L; τεισ. other MSS., Hude. Cf. l. 4. The meaning of the critical sign (possibly by the first hand) opposite this line is uncertain. It is a combination of an obelus with a diplé, and occurs among the *notae simplices* enumerated in Cod. Par. 7530, where it is said to designate a verse *alienus et supervacuus* (Dindorf, *Schol. in Hom. Il. I*, p. xlix). For the occurrence of critical signs in prose papyri cf. l. 48-9 and note; a diplé is found in a Hawara papyrus (15) of Xenophon's *Cyropaedia*.

56. HIPPOCRATES, Περὶ διαιτῆς ὁξέων.

7·1 x 5·1 cm.

Second century.

The ends and beginnings of lines of two columns from the latter portion of Hippocrates' treatise *Περὶ διαιτῆς ὁξέων*. This portion of the treatise has been generally recognized from the time of Galen downwards to be a spurious accretion, and is expressly designated as *νόθα* in the best manuscripts. It is, however, of considerable antiquity.

The two columns are written on the verso of the papyrus in a small but clear cursive hand, somewhat resembling that of the British Museum Herondas and belonging most probably to the first half of the second century. Such a date is also supported by the evidence of the recto, which bears the remains of a few lines from, apparently, some first-century document. A high stop is used twice, but this and the paragraphus are the only lection signs which occur; they are apparently both due to the original scribe, who has also in one place entered a variant in the margin. Textually the fragment in spite of its small size is of some interest. As usual, it supports none of the three principal MSS., which are of the eleventh and twelfth centuries, at all consistently, agreeing for instance with A against MV in ll. 6 and 27-8, with MV against A in ll. 21, 23, and 25, and with AM against V in l. 17, while occasionally it differs from them all; cf. notes on ll. 7, 9, 13, and 15. The accompanying collation is based on the edition of Kühlewein.

Col. i.

] φι[λεε]ι [τωι τοι
[ωιδε και επαν]εσ[ις] ειναι το[ν
[πυρετον αλλ ο]μω[σ] τον τοιον[δε]
[παραφυλασσει]ν [τη]ι λιμοκτο
5 [νιηι και υδατοποσι]ηι και με

Col. ii.

] ιο ετερον παρα το ετερον πα
ραβλαστανει και σκληρη φλε
γμ[ονη κατεχει και οιδει ισχυ
20 ρω[σ ο οφθαλμος και η παρα
φρ[οσυνη μεγα επιδιδοι αι δε νν

[λικρητου ποσει και] χυλοισι
 [παραφυλασσειν μηδεν πι
 [στευων τηι ανεσει] τ[ω]ν πυρετων.
 [..... εχου]σι [σ]ημεια επι ^{οκοσοι} _{τοιαδε}
 10 [κινδυνοι εισι θησκ]ειν· οκο
 [ταν δε ταυτα συνιδηις] ουτως
 [προλεγειν ην σοι αρεσ]κηι θεω
 [ρησας εν μαλα οκοταν δ εν
 [πυρετοισι φοβερον τι γεν]ηται
 15.[πεμπταιοις εουσιν ην η κοιλιη
 [εξαιφνης νυρα διαχωρησηι] και

κτ[εις μαλλον σημαινουσιν
 η αι [ημεραι τα περι την παρα
 φρο[συνην τα δε σημεια μα
 25 λιστα γινεται πολλα επι τον
 περισσον αριθμον η επι τον
 αρτιον εν οκοτερωι δ αν των α
 ριθμων τουτων γινηται ολε
 θροι επιγινονται τους τοι
 30 ο[ν]σδε

1. φι[λεε], [τωι : or φι[λει] τ[ωι]. The MSS. here apparently have the uncontracted form (Kühlewein, Prolegomena, p. xcvi).

2. επαν]εσ[ις]: the letters *is* barely fill the lacuna.

6. χυλοισι: so A ; χυμοισι MV.

7. [παραφυλασσειν: παραφύλασσε AMV, but this would not sufficiently fill the lacuna, the *η* of μηδεν being under the *i* of [τη], in l. 4 and the *η* of υδατοποσιη] in l. 5. Probably, therefore, the infinitive was written here as in ll. 4 and 12.

9. What exactly stood in the papyrus here is doubtful. The common reading is οσοι δε τοιαδε ἔχοντι σημεια (so e. g. Kühn), but A has ως οι τοιαδε ἔχοντες σημ. (so Kühlewein), MV having οσοι for ως οι. The marginal variant οκοσοι τοιαδε apparently implies εχουσι, not εχοντες, in the text of the papyrus, and εχου]σι may be read, though εχοντ]ες is equally possible. But there is not room for οσοι δε τοιαδ(ε) before εχου]σι; perhaps οι (οι) was written for οσοι, or ταδε for τοιαδε. It is noticeable that there is no δε in the margin after οκοσοι, but δέ (or ως) cannot be spared.

10. οκοταν: δπόταν Kühlewein, following the usual spelling of A ; cf. Prolegomena, p. xciii.

11. ουτως: ούτω Kühlewein.

13. οκοταν: so vulg. ; δταν AMV, but this would leave the supplement shorter by two or three letters than would be expected from the analogy of the three preceding lines.

δ εν: so MV, Kühlewein ; δέ A omitting εν.

15. There is plenty of room for ην, which is omitted in AMV, but is read by Kühlewein on the authority of Foes and the various readings of J. Sambucus in Mack's edition.

17. πα]ροβλαστανει: so AM ; περιβλαστάνει V.

20. η before παρα]φροσυνη is omitted in MV, but considerations of space are rather in favour of its insertion, as in A.

21. μεγα: so MV, μετα τι A, whence Kühlewein reads μέγα τι. That τι stood in the papyrus is not at all likely, since without it the line is of rather more than average length.

23. ή before αι was omitted by A¹ but added by A⁴. The papyrus no doubt agreed with MV in reading παραφροσυνη as against A's ἀφροσύνη.

25. It is practically certain that the papyrus had πολλα like MV, since otherwise this line would be quite abnormally short ; om. πολλα A, and so Kühlewein.

27. εν: so A, om. MV. A decision is here more precarious, but the longer reading seems to suit the papyrus rather better.

27-8. των αριθμων τουτων: so A, Kühlewein ; τούτων τῶν ἀρ. MV.

29. In the margin against this line there is a rather faint curved mark, like one loop of an omega, which may have some critical significance, but is quite likely to be accidental.

57. DEMOSTHENES, *DE CORONA*.

Hariet.

12.7 x 10.8 cm. Late second or early third century. Plate 10.

Parts of two columns from the top of a roll inscribed with the *De Corona*. The verso of the fragment has been utilized for a short letter from Heron to Heroninus, of whose correspondence, dating from about the middle of the third century, there are many other examples; cf. 16. Hence the text on the recto, which is written in sloping uncials of the common oval type, is not likely to be later than the first few decades of the third century, and may even go back to the end of the second; cf. e.g. the hand of the Oxyrhynchus historian (P. Oxy. V, Plate V), which is a smaller and less regular example of the same style. The length of the horizontal strokes, especially in the τ, is noticeable in this Demosthenes papyrus. A mark of elision is inserted twice, apparently by the original scribe. The only textual point worth remarking is the omission in Col. i of the contents of the ψηφίσματα and ἀποκρίσεις, which are cited in MSS. but bracketed by modern editors.

Col. i.

τ]ων ψηφί	§ 163
[σματων ακο]υσαντες	
[καὶ των απο]κρισεων	
[εισεσθε και μ]οι λεγε	
5 [ταυτα λαβων]	
[ψηφισμ]α	
[ετερον ψη]φισμα	
[λεγε δη και τ]ας απο	
[κρισεις]	
10 [αποκρισεις]	
[Αθηναιοις]	
και Θηβαιοις	
[ουτω διαθεις ο] Φιλιπ	
[πος τας πολεις προς	
15 [αλληλας δια το]υτων	
[και τουτοις επ]αρθεις	
· · · ·	

Col. ii.

μεταξυ δειπνουντες	§ 169
τους τ' εκ των σκηνων	
των κατα την αγοραν	
20 εξειργον και τα γερρα	
ενεπιμπρασαν οι δε	
τους στρατηγους με	
τεπεμποντο και τον	
σαλπιγκτην εκ[αλουν]	
25 και θορυβου πλ[ηρης]	
ην η πολις τηι δ [υστε]	
ραιαι αμα τηι ημ[εραι]	
οι μεν πρυταν[εις]	
την βουλην εκαλ[ουν]	
30 εις το βουλευτηρ[ιον]	
ϋμεις δ ει[ς] την ε[κκλη	
σιαν επορ[ευ[εσθε και	
π[ριν	
· · · ·	

10-12. There is room for a line between ll. 10 and 12, and it is evident that the two titles ἀπόκρισις 'Αθηναιοις (om. 'Αθηναιοις O) and ἀπόκρισις Θηβαιοις were combined in some way, but the arrangement suggested is quite uncertain. It is not very satisfactory, because the termination of Θηβαιοις would not be expected to project so far.

21. ενεπιμπρασαν: so MSS.; ἀνεπετάννυσαν Girard, comparing schol. on Aristoph. *Acharn.* 22.
30. εις το βουλευτηριον is bracketed by Blass on the strength of Dionys. *Ar. Rhet.* iv. 13. 26 K.

58. DEMOSTHENES, *DE CORONA*.

Largest page 15.7 x 10.2 cm.

Fifth or sixth century. Plate 3
(Fol. 4 recto, Fol. 5 recto).

This is a singular papyrus. It consists of a quire of four sheets, the bottom one of which is so much damaged that of the last leaf only a piece of the inner margin remains. The inside of the first leaf and the six leaves following (Fol. 7 is blank) are inscribed with the final part of the *De Corona*, the actual end of the speech occurring on page 11, where the title of the work is given, followed by the subscription of the scribe, 'Good luck to the writer and to the reader.' It would naturally be supposed from this formal conclusion that the complete text of the oration had preceded, but this is not the case. Between each page there is a large omission amounting on an average to some 32 lines of the Oxford text, or about four times as much as the column of writing. The last line of a page is sometimes a short one, and the pages commence and break off in the middle of sentences, sometimes even of words (ll. 89 and 194). The pages are numbered consecutively, so there can be no question of missing leaves; can then the phenomena be explained by the hypothesis of a defective archetype? That is the obvious solution, and is also suggested by the occurrence of the short final lines which, as already mentioned, in some cases precede the gaps. The difficulty is that the pages were numbered from 1 to 11, starting from the inside of the first leaf, the outside of which was left blank. Hence it would appear that this quire was complete in itself, and not preceded by other quires; and that an archetype so defective as to preserve only a few disjointed passages from the end of a long work would be thought worth perpetuating, especially when that work was one so well known as the *De Corona*, is not an easy supposition. On the other hand a mere dummy or toy could hardly be so elaborate. The most satisfactory explanation seems to be that the leaves were written out as an exercise, and so belong to the same class as 59, though representing a more advanced educational stage; for a subscription, similar to that found here, at the end of a schoolbook cf. note on ll. 204-6.

In this quaternion the disposition of the sheets was the opposite of that in 28, and the verso is uniformly underneath. The text is written in fairly regular sloping uncials of medium size, the ink used being of a reddish-brown shade. *v* is noticeable for its low cross-bar; and the tail of the *v* is sometimes flourished below the line. Stops occur in the high, middle, and low position, marks of elision (which are written also after *ovk* and *ovx*) are not infrequent, and there are a few rough breathings of a rounded shape. An uncommon abbreviation of (*ω*) *ānδρες Ἀθηναῖοι* is employed; cf. note on l. 92. The papyrus is evidently of Byzantine times, but not of the latest period; it may be assigned to the fifth or earlier part of the sixth century. Its text is of a mediocre quality; there is no consistent agreement with any one manuscript or group of manuscripts. The chief peculiarity is a tendency to omission; cf. notes on ll. 5, 122, 170, 190.

Fol. 1 recto.

[. . . ε § 267
.....] . [.....].

[ε]ν μεν τοινυν τοις προς τῇ § 268
πολιν τοιονοντοις εν δε

[μαλιστα μεν οι] θεοι επειτα
[ουτοι] παντες απολεσειαν πο
5 [υηρο]ν οντα πολιτην λεγε
[τας μαρτυριας]

— μαρτυριαι

Fol. 2 verso.

β

15 εις τα πασι δοκουντα συμ § 274
φερειν [εαυτον] δους
ου κατωρθωσε μεθ α
[παντων ουκ] ονειδι
ζειν [ουδε] λογιδορεισθαι
20 τω τοιουτω δικαιογ αλλα
συαχθεσθαι φανησε § 275
ται τοινυν ταυτα παντα
ουτως ου μονον τοις νο
μοις αλλα και ιη φυσησ
25 αυτη τοις αγραφοις νο
μιμοις και τοις ανθρω
πινοις ηθεσιν διωρικε
Αισχυνης τοινυν τοσουτο
ϋπερβληκεν απαντας
30 ανθρωπους αμοτητι και
συκοφαντια ωστε και ων
αυτος ως ατυχηματων [

Fol. 3 verso.

δ

50 το δ αιτιον ουκ αγνοεις § 286
μεν[,] ομως δε φρασω σοι
[κ]αγω αμφοτερη ηδεστα
[α]υτοι την τ εμην ευηνοι
[αν] και προθυμιαν μεθ ης
55 [τ]α πραγματα επρατον και
[την υ]μετεραν αδικιαν
[α γ]αρ ευθενουντων [τ]ων
πραγματων γρυεισθαι
διομυνμενοι ταυτ εν
60 οις επταισεν η πολις ωμο
λογησατε τους ουν επι
τοις κοινοις ατυχημασι

b b

10 τοις ιδιοις ει μη παν
τες ιστε οτι κοινος και φι
[λ]ανθρωποις και τοις
[δε]ομενοις επαρκω
[σ]ιωπω

Fol. 2 recto.

γ

τουτον προελεσθαι [τ]ον αγωνα § 280
ουκ αδικηματος . . . σ λαβειν
35 τιμωριαν [εστι δ ουχ] ο λο
γος του ρητορος Αισχυλη [τι
μιον ουδε] ο [τονος της φω
νης αλλα το ταυτα προαιρει
σθαι τοις πολλοις [και [το] τους
40 αυτους μισειν και φιλειν
ουσπερ αν ή πατρις. ό γαρ § 281
ουτως εχων την ψυχην ου
τος επ ευνοια παντα ερει ό δ'
αφ ων η πολιτις προοραται τι
45 να κινδυνον εαυτη. τουτους
[θ]εραπευων ουκ επι της αυτης
[ορ]μει τοις πολλοις. ουκουν
[ου]δε της ασφαλειας την αυτη
[εχει] προσδοκιαν.

Fol. 3 recto.

ε

τεταχθαι. ο συ νυν πεποιηκως § 292
70 ει φανερος εμε παντων αιτιον
και δι εμε εις πραγματα φασκω
εμπεσειν την πολιν ουκ απο
της εμης πολιτειας [ου]δε προαι
ρεσεως αρξαμενων υμιων [τοις
75 Ελλησι βοηθειν επει εμοιγε ει τον § 293
το δοθει παρ υμων δι εμε υμας
εναντιωσθαι τη κατα των Ελλη
νων αρχη πραττομεν μεζων [αν]
δοθει δωρατα συνπασων ων
80 τοις αλλοις δεδωκατει αλλ ουτ α
εγω ταυτα φησαιμι αδικοιην

ων εφρονουν λαβοντας
αδειαν εχθρους μεν παλαι^[.]
65 φανερους δε τοθ' ηγησα
το αυτοις γεγενησθαι. ειτα κ[α]ι § 287
προσηκειν υπολαμβανον[τ]ες
τον ερουντα επι τοις.

γαρ αν üμας ουτ' αν üμεις εν οιθ'
ότι συγχωρησετε ουτος δε ει δι
κ[α]ια εποιει. ουκ' αν ενεκα της
85 [προ]ς εμε εχθρας τα μεγιστα των
[υμ]ετερων καλων εβλαπτει και
διεβαλλειν αλλα τι ταυτα επιτ[ει]μω § 294
πολλω σχετλιωτερα αλλα κατη
γορηκοτος αυτου και κατεψευσμε

Fol. 4 verso.

5

90 ταυτη[ς] τοινυν της ουτως αισ
χρας και περιβοητου στασεως
και κα[κ]ιας μαλλον δε ω προ^θ
δοσιας ε[ι] δει μη ληρειν της
[τ]ων Ε[λ]ληνων [ε]λευθ[ε]ριας η τε
95 π[ο]λισ παρα πασ[ι]ν αυθρωπ[ο]ις
αναιτ[ι]ος γεγονεν εκ των ε
μων πολιτευματων και ε
γω παρ üμιν ειτα μ' ε[ρ]ωτας α
τι ποιας αρετης αξιω τ[ι]μα
100 σθαι εγω δε σοι λεγω οτι τω
πολιτευομενων παρα τοις
Ελλησι διαφθαρεντων α
παντων αρξαμενων απ[ο]
σου προτερον μεν üπο Φ[ι
105 λιππου νυν δε üπ Αλεξα[ν
δρου εμε ουτε καιρος [ο]υτε
φιλαινθρωπια λογων ουτε
επαγγελιων μεγεθος ουτε
ελπις ουτε φοβος.
§ 298

Fol. 4 recto. Plate 3.

ζ

110 την Ευβοιαν και των μεν τοις
εχθροις üπαρχουσων δυναμε
ων τας μεγιστας αφελειν ων
δε ενελειπ[ε]ν τη πολει ταυτα
προσθειναι. ταυτα τοινυν
115 απαντα πεπρακται τοις εμοις
ψηφισμασι και τοις εμοις π[ο]
λιτευμασιν ἀ και βεβουλευ
μενα ^θ εαν ανευ φθονου τις
βουλη[τ]αι σκοπειν. ορθως εν
120 ρησει και πεπραγμενα παση
δικαιοσυνη και το εκαστου και
ρον ον παρεθεντα ουδ' αγνο
ηθεντα üπ εμου και οσα εις αν
[δρ]ος ενος δυναμιν και λογι
125 [σμ]ον ηκεν. ουδεν ελλειφθε
[ει] δε ή δαιμονος τινος η τυ
[χ]η[ς] üσχυσ[·] η στρατηγων
φαυλοτης η των προδιδον
των τας πολεις üμων κακι
130 α[·] η παντα ταυτα

Fol. 5 recto. Plate 3.

η

οταν αυτω δ[ο]ξη της πολιτει
ας πολλακις δε δοκει φυλατ'
τει πηνικ' εστε μεστο[ι] του
συνεχως λεγοντος η [π]αρα
135 [τ]ης τυχης τι συμβεβηκε
εναντιωμα η αλλο τι δυ
σκολον γεγονεν πολλ[α] δε
§ 308

Fol. 5 verso.

[θ]

üποκρ[ι]της αριστος τραγικος § 313
Θεο[κρι]υης ειτα των προτερον γε 314
155 γε[νη]μενων αγαθων [α]νδρων
μ[ε]μ[ν]ησαι και καλως ποιε[ι]ς
ον μεντοι δ[ι]καιον εστιν ^θ α [τ]ή
προς τους τετ[ε]λευτηκοτας εν
ν[οι]αν üπαρχουσαν προλαβο

τανθρωπινα ειτα επι του
τω τω καιρω ρητω[ρ] εξαι
140 φυης εκ της ησυχιας ασ
περ πνευμα εφανη και
πεφωνασκηκως και συν
ειλοχως ρηματα και λογους
συνειρει τοντους σαφως κα[ι]
145 απνευστι ονησιν μεν ου
δεμιαν φερ[ο]ντας ουδ' α
γαθου κτησιν ουδενος σ[υ]ν
φοραν δε τω τυχον[τ]ι τω
πολιτων και κοινην αισχυ
150 ηην καιτοι ταυτης της μ[ε]λε
της και της επιμελε[ι]ας Αι
σχυη ειπερ εκ ψυχης δικαιας

160 τα [π]αρ' ὑμῶν προς εκείνους
εξεταζειν καὶ παραβαλλειν
εμε τον [σ]υνζωντα μεθ' ὑμῶ
τις γαρ οὐκ' οὐδέν των παν
των οτι τοις μεν ζωσι πασι
165 ὑπεστιν τις η πλειων η ελατ
των φθονος τους τεθνεωτας
[δ]ε ουδε των εχθρων ουδεις
μ[ι]σει ουτω[ι]ς ουν εχοντων τουτῷ
τ[η] φυσει προς τους προ εμαυτου
170 [ν]υν εγω κριωματ μηδαμως
ουτε [γαρ] δικαιον ουτε ἵσον Αισχινη
αλλα [π]ρος σε και [α]λλον ει τινα βου
λει των ταυτα σοι προηρημενω

Fol. 6 recto.

καὶ νομοῖς καὶ πρεσβ[ε]ιαῖς απαν
175 τὰ διώκειτο· υμῶν δὲ [οὐδεὶς ην]
οὐδαμού πλην εἰς τουτοῖς εἶπη
ρεασαί τι δεοῖς· επειδὴ [δὲ] αἱ μη
π[ο]τέ ὠφελεῖ συνέβη καὶ οὐκ
εἴτε συμβουλῶν [α]λλὰ τῶν τοῖς
180 επιταπτομενοῖς ὑπῆρετον
τῶν καὶ τῶν κατὰ τῆς πατριδός
μισθαρνεῖν ετοιμῶν καὶ τῶν
κολακευεῖν ετερον βίο]υλομενῶ
εξετασίς τημένα καύτα συ καὶ του
185 τῶν εκαστος εν ταξεῖ καὶ με
γας καὶ λαμπρὸς ἵπποτροφος
εγω δε ασθενης ομολογώ αλλὰ
ευνους μαλλον ὑμῶν τοῦτοισ
ει δυο δὲ ^θω ταῦτον φυσει μετριον
190 πολιτη ἔχειν δει· εν μεν ταῖς
εξουσίαις [τ]ην του γενναιου
καὶ την του πρωτειο]υ τη [πολ]ει προ
αιρεσιν διαφυλαττειν.

Fol. 6 verso.

5. *πολιτην*: so A, vulg.; καὶ *πολ.* SLFQ. After *πολίτην* the MSS. have καὶ *τριταγωνιστήν*, some adding further καὶ *προδότην*, which is omitted by SLAQ and modern editors; καὶ *τριταγ.* however, cannot be spared.

9. *tolovoutois*: l. *toloutos*.

21. I. συναχθεσθαι.
22. τοιων: so vulg.; om. SL, Blass, Butcher.
- ταῦτα πάντα: om. πάντα O¹, πάντα ταῦτα Vind. 1. Blass prints πάντα in brackets.
23. τοῖς: so SA, Blass; ἐν τοῖς L, Butcher.
25. νομίμοις: so SA and vulg.; νόμοις LO corr.
27. S omits ἥθεσιν.
29. I. υπερβεβληκεν.
32. The *a* of ατυχηματων was perhaps inadvertently omitted; if written it was very cramped.
34. ἀδικήματος οὐδενός MSS. Perhaps ενος was written for οὐδενος. There is not room for τινος.
36. τιμιον: so SL; τίμιον vulg.
53. Whether the papyrus had αντοι (SL, &c.) or αντοι (A) is of course quite uncertain.
58. ηρνεισθαι is for ηρνεισθε; cf. l. 79 δωρατα.
66. εαντοις: the ε was added by the original writer; αντ. MSS.
67. υπολαμβανον[τ]εις: so SLFQ; ὑπέλαβον Y, ὑπελάμβανον vulg. Blass and Butcher bracket ὑπολαμβάνοντες.
68. Blass brackets ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσιν.
76. The papyrus agrees with SL¹AY in omitting τοσαῦτα, which is found in several MSS. before δι' ἔμε.
77. I. ηναντιωσθαι.
78. I. πραττομενη μειζων.
79. δωρατα = δωρεα.
80. A high stop may be lost after δεδωκατε.
82. οιθ' is for οιδ'; cf. the common spelling ούθεις and μηθεις, and e.g. P. Oxy. 68. 28 μήθ' ὅλως for μηδ' ὅλως.
83. συγχωρησετε: so Par. Regii 2940, 2998. The misspelling is the converse of that in l. 58 ηρνεισθαι.
- δε: so Par. Reg. 2936, Coisl. 339; τ' other MSS., and vulg.
- 86-9. Between these lines there are a number of small ink-marks, whose presence seems to be accidental.
91. στασεως: so a Paris MS. of Tiberius cited by Blass; συστάσεως MSS.
92. This compendium of ὁ ἄνδρες Ἀθηναῖοι recurs in ll. 118, 157, and 189; in l. 157, where ὁ is omitted by the best MSS., an *a* replaces the *o*. The same abbreviation is found in an Aeschines papyrus published by Nicole, *Textes grecs inédits* I (1909), as well as in mediaeval MSS., and a similar but less compressed form, ωα^θ, is used in the commentary of Didymus on Demosthenes at Berlin (late second century).
100. δε: so SL; δή vulg.
- 104-5. πρότερον . . . Ἀλεξάνδρου is bracketed by Blass and Butcher, following Dobree.
110. την Ευβοιαν: the papyrus supports the ordinary reading. Reiske wished to omit τὴν Εὐβ., Weil conjectured τὴν Σηληνιμβριαν.
113. ενελειπ[ε]ν: so SLAY (-ε); ἐνέλιπε vulg.
121. I. τον for το.
122. After ἀγνοηθέντ SAY have οὐδὲ προεθέντα (so Butcher; παρεθέντα F, προδοθέντα vulg., πραθέντα Dobree, Blass). The addition is possibly a variant which has got into the text; but great weight can hardly be attached to its absence in the papyrus.
- 123-4. αν[δρ]ος ενοι: so vulg., Blass; ἐνὸς ἀνδρός SLY, Butcher.
133. πηνικ': so SL, Blass, Butcher; δπηνικ(a) AF vulg.
- εστε: so L and vulg.; ἐσεσθε S (-σθαι S¹), Blass, Butcher.
142. συνειλοχως: συνειλεχώς SQ, συνειληχώς Y and as a variant FO.
151. Αἰσχίνη stands after μελέτης in A, and so Blass.
157. For the abbreviation of ἄνδρες Ἀθηναῖοι cf. l. 92 note. ὁ here is similarly omitted by SLBO.
159. προλαβοντα: so SO; προσλαβόντα L vulg.
162. The papyrus may have had either ννωντα (SLOY, Butcher) or συνζωντα (so Priscian, συζῶντα vulg., Blass).
167. ουδεις: οὐδεις ἔτι MSS., τις Theon, Blass.
170. κρινωμαι: κρίνωμαι καὶ θεωρῶμαι SFB, κρίνομαι καὶ θεωροῦμαι LA vulg.
173. σοι is omitted by S and Vind. 1, and is bracketed by Blass.

183. *ετέρον*: so SLY; *ἔτέρον* vulg.

184. *εξέτασις*: so SL, Blass; *ἔξέτασις* ἢν other MSS., Butcher.

189. ω (*ανδρες A*)θ(*ηναιοι*): Blass and Butcher omit ω with SLF.

ταυτον seems to have been written by a *lapsus calami* for *ταῦτα τον*, the common reading found in most MSS. Blass and Butcher omit *ταῦτα* with S. The papyrus is damaged, but the letters *av* are fairly clear, and no likely alternative suggests itself.

190. The parenthesis οὐτω γάρ μοι περὶ ἔμαυτοῦ λέγοντι ἀνεπιφθονώτατον εἰπεῖν, which occurs after *ἔχειν δεῖ* in the MSS., is omitted in the papyrus.

192. *την*: so several MSS.; om. Blass and Butcher with S, &c.

195. *ποιησετ[ε]* = *ποιησατε*, the vulg. reading; cf. l. 199 *δοιητε* and note on l. 83. *ποιήσατε* SF¹, Blass, Butcher, *ποιήσοτε* L.

199. *δοιητε*: *δότε* MSS.; cf. the previous note.

204–6. Cf. the subscription at the end of the series of school exercises published by Jouguet and Perdrizet in *Studien z. Palaeogr. und Papyruskunde* vi, pp. 148 sqq. [ε]ντρυχῶς τῷ [τέλοντι καὶ τῷ [ἀν]αγινώσκοντι, μᾶλλον δὲ τῷ [νο]οῦντι (fourth century).

59. WRITING EXERCISE: DEMOSTHENES, *DE CORONA*.

Behnesa.

9.6 x 8.6 cm.

Third century

The first few words of the *De Corona*, repeated at least six times as an exercise; cf. P. Tebt. 686 and the Hawara papyrus quoted by Milne in the *Journal of Hellenic Studies*, xxviii, p. 124. Whether the sentence was carried beyond the word *εὐχομαι* cannot be determined; the breadth of the line to that point would be about 17 cm. The letters, which are upright and rather large, are quite well formed; θ and ο are extremely narrow. On the verso in the same hand is part of another line of doubtful purport, besides other more illegible remains. The papyrus may date from the third century.

[πρωτον μεν ω ανδρες Αθηναιοι τοις θεοις ευχομαι
[πρωτον μεν ω ανδρες Αθηναιοι τοις θεοις ευχομαι
[πρωτον μεν ω ανδρες Αθηναιοι τοις θεοις ευχομαι
[πρωτον μεν ω ανδρες Αθηναιοι τοις θεοις ευχομαι

5 [πρωτον μεν ω ανδρες] Αθηναιοι τοις θεοις ευχομαι
[πρωτον μεν ω ανδρες Αθηναιοι τοις θεοις ευχομαι

On the verso, at right angles

] . γριοι . . μφασ[

and at some distance below, slight traces of three more lines.

5. Why a second ι was added over the line is not evident.

6. There is a wider space after this line, which was perhaps the last of the column.

60. POLYBIUS XI.

Fayûm.

Frag. 2 13·7 x 42 cm. Late second century. Plate 10.

In the year 1901 some papyrus fragments from the eleventh book of Polybius belonging to the Berlin Museum (P. 9570) were published by Wilcken in *Archiv* i, pp. 388 sqq., and were remarkable for the excellence of their text, which was frequently superior to that of the mediaeval MSS. It is therefore very satisfactory that some further pieces of the same papyrus should have come to light in the Rylands Library. That the fragments at Berlin and at Manchester belong to a single roll is obvious without any actual comparison of handwriting, for not only have they identical characteristics, e. g. in the length of the lines, and the accounts on the verso, but it is clear that the new pieces are the bottoms of the columns of which the upper portions are preserved at Berlin. They fit accurately into the lacunae, the combination producing six consecutive columns, of which the second is represented only by the small Berlin Frag. B, while the other five are in a fair state of preservation. Perhaps the missing parts of Col. ii may yet make their appearance in some other collection.

The text is written in tall columns of about 35 lines; this was most probably the number in Col. vi, the best preserved of the series. A column of that length would occupy a space of approximately 22 cm., and since the margin at the bottom measures 3½-4 cm., the height of the complete roll may be estimated at 29 to 30 cm. The script is a rather large round uncial, which I should agree with Wilcken in placing near the year 200, though somewhat before rather than after that date. Wilcken is led to the contrary opinion by an isolated instance of the use of a comma-like sign between two gammas, for which there is as yet no clear evidence before the third century. But this is no very certain indication, even if the mark in question proceeds from the original scribe and not from the corrector who has made other insertions in the MS. (P. Berlin Frag. A 8, Frag. C 7-8). The hand is of the type of which P. Oxy. 844, for example, is a more carefully written and probably rather earlier specimen, and suggests the latter part of the second century rather than the third. It was not, however, till about the year 276 (Wilcken, *l. c.*; cf. *Archiv* v, p. 273) that the verso came to be used for accounts and taxing-lists.

The excellent qualities conspicuous in the text of the fragments previously published are thoroughly maintained in the present supplementary pieces. They confirm five conjectures, of which Casaubon's θέρος for τέλος in 15. 7, the same scholar's insertion of εὐθέως γάρ in 16. 4 (both rejected by Büttner-Wobst), and Gronovius' addition of παρὰ τὴν τῶν ἡγουμένων before ἐμπειρίαν in 14. 2, are the most striking. On the other hand the efforts of Schweighäuser and Casaubon to emend 16. 7-8 are shown to have been on wrong lines; and further new and doubtless true readings are supplied in 14. 2 τῶν . . . τὸ πολύ for πλεῖστα τῶν, 15. 7 ἀγομένην, and 16. 4 ἐξ ἀρχῆς; cf. notes on ll. 2-5, 35, 47-50, and 57. In a few places, e. g. ll. 23, 54, 59, the superiority of the papyrus is more questionable, while in some others evident errors have crept in; cf. notes on ll. 8-9, 18, 20, and 32. The singular mis-spelling in l. 20 suggests that the scribe was a person of small intelligence, though a faithful copyist of what he saw or thought that he saw.

For the collation given below the editions of Hultsch and Büttner-Wobst have been utilized.

Col. i (Frag. 1).

[] > xi. 14. 2
 οτι των κα]τα
 πολε[μ]ον σ[υντελου]με
 νω[ν τ]ο πολυ [παρα] την>
 5 των ηγουμεν[ω]ν εμπει
 ριαν και παλ[ι]ν απειρι>
 αν επιτελειται μεγα> 3
 μεν γαρ ισως και του προ
 τερηματος αρχην λαβον
 10 τος προσθειναι τακο>
 [λου]θ[ο]ν [πολυ] δε μει>
 [ζον το σφαλε]ντα ταις
 [πρωταις επιβο]λαις μει

Col. iv.

25 ο]τε δε [κα xi. 15. 7
 [τα την επαγωγ]ην προ
 [αγοντες ηκον επ]ι το της
 τ[αφρου χειλος τα] μεν ου
 κ[ετι διδοντο]ς [τ]ου και>
 30 ρου μετα[με]λειαν ωσ>
 τ εν χερσιν οντας των
 πολεμιων ανεστρε
 φεν τα δε και της ταφρου
 καταφρονησαντες δια

35 το την καταβασιν αγο>
 μενην εχειν εκ πολ
 [λου] και μηθ υδωρ κατα
 [το θ]ερος εν αυτηι μη
 [τε τινα] αγριαν υλην ν[>

Col. vi.

55 πολλοις γ[αρ ηδη συμ]βε xi. 16. 7
 βηκεν οιτ[ινες παρα]τα>
 ξαμενοι[ι μεν ουκ α]ξιο
 χρεως εκ[ριναν σφα]σ>
 αυτους ειναι [τοις υπεν]αν

Col. ii = P. Berlin 9570 B.

Col. iii (Frag. 2 = Cols. iii-vi).

τηρω]ν xi. 15.
 15 [τας] ταξεις [κατα]λ[α]β[ομ]ε 3
 [ν]ος δε τον εκλειφθ[ε]ν
 τα τοπον οξεως αμα
 μεν επετετμητο τους
 [δι]ωκοντας αμα δε υπερ.
 20 [δ]εξιος εγθγονει του>
 [τ]ων πολεμιων κ[ερ]α
 [το]ς και τους μεν φ[αλαγ]
 [γι]τας αυτος παρε[καλει]>
 [θα]ρρε[ι]ν και με[νειν] ε

Col. v.

40 τη]ι τα xi. 16. 3
 [φρωι διεφθειρετο τ]ο μεν
 [υπο των Αχαιων το] δε
 υπ[ο τω]ν [ιδιων συν]εβαι
 νε [δε] το προ[ειρη]μενον
 45 ουκ αυτομ[ατως ο]υδ εκ>
 του καιρου δ[ια δε] την αγ>
 χινοιαν του προεστω>
 τος εξ αρχης γαρ ευθε
 ως προεβαλετο την τα>
 50 φρον ο Φιλοποιημην ου>
 φυγομαχων [ω]ς τινες ũ
 πελαμβανον αλλα και
 λιαν ακριβως και στρατη
 γικως εκαστα συλλογισα

λας αιτιας μακραν δ αν
 τους δοντες εν πορειαι
 65 κατα την απολυσιν δι αν
 των των ουραγουντων
 [η]λπισαν οι μεν προτε>

60 [τι]οις δια[γ]ωνιζ[εσ]θαι τι
νες μεν δια τοπ[ο]υς οι>
δε δια πληθος ο[ι] δ[ε] δι αλ

8

ρησειν οι δ ασφαλως απο
λυθησεσθαι των πολε
70 μιων εν οις αν και με

2-5. οτι . . . εμπειριαν : the reading of the MSS. here, ὅτι πλειστα τῶν κατὰ πόλεμον συντελουμένων ἐμπειρίαν, is unintelligible, and παρὰ τὴν τῶν ἡγουμένων was added before εμπειρίαν by Gronovius, whose emendation proves to have been correct. It further appears that τῶν . . . τὸ πολύ and not πλειστα τῶν was the original wording. The corruption was probably caused by the homoioteleuton of συντελουμένων and ἡγουμένων: τὸ πολύ would thus have disappeared, and the insertion of πλειστα was an attempt to restore the passage

8-9. τον . . . λαβοντος : l. το . . . λαβοντα, with MSS.

10. προσθειναι : so Scaliger for the προθειναι of FS.

18. επετεμητο : απετεμητο MSS., rightly no doubt.

20. εγθυγονει : the scribe has written a θ in place of an ε.

23. αυτος : αὐτούς FS, αὐτοῦ Casaubon, αὐτοῦ Bekker. αὐτός here seems quite apposite, emphasizing the distinction between the action of Philopoemen and his subordinate.

32. ανεστρεφεν : l. αναστρεφεν, with MSS.

35. αγομενην : om. MSS.; the addition of a participle improves the construction.

38. θ]ερος : the papyrus confirms Casaubon's conjecture for τέλος, which is retained by both Hultsch and Büttner-Wobst.

39. την is apparently the reading of the MSS., τιν' Reiske, Hultsch, and B.-Wobst. The papyrus may have had either την or τινα. It is possible that the letters παρ of υπαρχειν also stood in this line.

47-50. προεστωτος εξ αρχης γαρ ευθεως . . . ο Φιλοποιμην : προεστώτος εὐθέως δὲ Φιλοποιμην F and the group called S except G (Mediceus) which inserts ὁσ after προεστώτος. The latter reading is adopted by B.-Wobst, but Casaubon's emendation εὐθέως γάρ . . . δ Φιλοποιμην, which had been accepted by Hultsch and others, is now substantially vindicated. Casaubon could not have divined the loss of εξ ἀρχῆς as well as γάρ.

55. πολλοις γάρ ἥδη τοῦτο συμβέβηκεν MSS., but there is not room for so much as this, and the omission of τοῦτο leaves the right number of letters for the lacuna. That τοῦτο is correctly omitted by the papyrus is, however, not so clear.

57. α]ξιοχρεως εκ[ριναν σφα]ς : ἀξιοχρεως σφᾶς MSS., ἀξιόχρεως δὲ νομίσαντες σφᾶς Schweighäuser, who is followed by Hultsch and B.-Wobst. εκ[in the papyrus is evidently a finite verb and εκ[ριναν seems an almost certain supplement. This new reading has the great advantage of harmonizing with the following μακρὰν δ' αὐτούς in which the papyrus and MSS. agree, and renders superfluous Casaubon's alteration into μακρὰν ἔντούς (so Hultsch and B.-Wobst).

59. υπεν]αν[τι]οις : so the MSS., but the supplement in l. 59 is slightly long for the lacuna, in which seven letters would be quite sufficient. The papyrus may therefore have omitted υπ. At the ends of the lines, however, the writing is sometimes more compressed, and the traditional reading is not impossible.

60. δια[γ]ωνιζ[εσ]θαι : ἀγωνίζεσθαι MSS. The only difficulty about this decipherment of the papyrus is the existence of a short curved stroke connecting the tops of the supposed ια, which has to be explained as accidental; the letter following δ has thus rather the effect of a γ, an impossible combination. There is no sign of the δ having been altered.

63. δ αυτος : so MSS., ἔαντος Casaubon, wrongly; cf. note on l. 57.

64. δοντει : so rightly G, Regii FG; δόντας F, and S except G.

εν πορειαι : ἐμπορεια FS, ἐν πορειᾳ Schweighäuser (so Hultsch and B.-Wobst), ἐμπειρίας Casaubon. In the parallel passage 16. 6 the papyrus has the spelling εμ πορειαι (P. Berlin Frag. E 12).

70. αν : δέ MSS., δή Casaubon. Since the sentence is incomplete the merits of the new reading cannot be determined. The appearance of the papyrus rather suggests that some ink has been cleaned off in the place where αν stands, but those two letters were certainly written by the original scribe.

61. CICERO, IN CATILINAM II.

13.2 x 16.4 cm.

Fifth century. Plate VIII (recto).

A Cicero papyrus is a welcome novelty,¹ although by a stroke of bad luck the passages covered by the present fragment, parts of §§ 14–15 of the second speech against Catiline, happen to be deficient in points of much textual interest. Compared with the editions of Müller and Clark the fragment differs only in the order of the words *a me esse* (l. 29, for *esse a me*), where it agrees with Monacensis 4611 (= b), a twelfth-century manuscript of the β family, against most other authorities. Another divergence from MSS. of the α family is seen in l. 13. But the agreement with b is not consistent, for in l. 17 the papyrus has *esse*, which b and s (Monac. 15964, of the same family as b) omit. Apparently then the heterogeneous character displayed not infrequently by papyri in the case of Greek authors is to be traced here also, though the material hardly suffices for a generalization.

This manuscript, which was in book form, was not of the ordinary kind, but was designed for a Greek-speaking reader imperfectly acquainted with the Latin language. The Latin words are arranged singly or in small groups in one column, and a parallel column gives the literal equivalents in Greek. But though of the nature of a schoolbook, and no example of calligraphy, the papyrus is not in an unpractised hand. Both the Latin original and the Greek rendering were written by one person, who used the brown ink characteristic of the Byzantine period. The Latin script is in the mixed uncial style which has occurred in several other papyri, and resembles for instance that of P. Oxy. 31 and P. Amh. 27. Marks of long quantity occur in l. 8, and a point in the middle position is used to divide two words in l. 16 (cf. P. Oxy. 871). The Greek is in irregular uncials, also with some cursive admixture. Their appearance suggests the end of the fourth or the fifth century, and the papyrus may be assigned with probability to the period from about 400 to 450 A.D. It may therefore claim to be the oldest authority for this speech of Cicero by some four centuries.

The collation given below depends on the editions of Halm and Clark. Greek equivalents of the Latin words are supplied, where missing, *exempli gratia*.

Verso.

[converterit]	§ 14	μ[ε]τεστρεψεν
[non ille a me		οὐκ εκείνος ὑπ εμου
[spoliatus]		γ[υμ]ψωθεις
[armis audaciae]		ο[πλ]ων τολμας
[non] obstu[pe]factus		ο[ν] καταπλαγεις
[ac] perterritus		κ[αι] επτοημενος
[mea] diligentia		[εμ]η επιμελια
[non] de spē		[ουκ] απο ελπιδος
conatunque		[και] επιχειρηματος

¹ Two vellum fragments of the *Pro Plancio* from Egypt, which have recently come to light at Berlin (de Ricci, *Mélanges Chatelain*, pp. 442–7), are of about the same date as 61.

10	<i>depulsus</i>	[απ]ωθηθεις
	<i>sed indemnatus</i>	[αλ]λα κατακριθεις
	<i>innocens</i>	[αν]α[ι]τιος
	<i>in exilium</i>	[εις ε]ξορισμ[ον]
	<i>ejectus</i>	[εκβληθεις]
15	<i>a consule</i>	[υπο του υπατου]
	<i>vi. et m[inis]</i>	[βια και απειλαις]
	<i>e[ss]e dicetur</i>	[ειναι λεχθησεται]

Recto.

	<i>tempestatem</i>	§ 15	[χειμωνα
	<i>subire</i>		[υπεχειν]
20	<i>dum modo</i>	.	[ει μονον]
	<i>a vobis</i>		α[πο] υμων
	<i>huius horribiliſ</i>		τουτο[υ το]υ φρ[ικωδονς]
	<i>belli</i>		πολεμου
	<i>ac nefarii</i>		και αθεμιτου
25	<i>periculum</i>		ο κινδυνος
	<i>depellatur</i>		απωθηθειη
	<i>dicatur sane</i>		λεχθησεται μαλιστα
	<i>ejectus</i>		εκβληθεις
	<i>[a m]e esse</i>		απ εμου ειναι
30	<i>[dum modo e]at</i>		[ει] μ[ον]ογ πορευθειη
	<i>[in exilium</i>		εις] εξορισμον
	<i>[sed mihi credite</i>		αλλ εμοι] π[ι]στευσατε
	<i>[non est iturus</i>		ουκ εστι πο]ρευθησομενος
	<i>[nunquam ego</i>		ουδεποτε εγ]ω
35	<i>[ab dis immortalibus</i>		απο των αθανατων θεων]

3. The *v* of γ[νυ]ψωθεις is not very satisfactory and must be supposed to have been rather taller than usual; the *ω* is nearly certain.

4. *τολμας*: 1. *τολμης*.

11. *ov* seems to have been inadvertently omitted before *κατακριθεις*.

13. *in*: om. Aa and several other MSS., 'fortasse recte' Müller.

15-16. *a consule vi*: *a consulatu a, a consulis vi t* and others.

17. *e[ss]e*: om. bs. Only the top of the initial *e* remains, but it is sufficient to exclude a *d*.

22. *h* of *horribiliſ* is corrected from *o*.

27-8. *dicatur sane ejectus*: *ejectus dicatur sane s.*

29. *[a m]e esse*: so b Monac. 19474 Lag. 43; *esse a me* other MSS. and editors.

I. INDEX TO NEW LITERARY TEXTS

(12 is not included)

<p>ἀγαθός 9. 32 ; 28. 2, 40, 51, 147, 179, 182.
 δῆμαρ 28. 29.
 ἀγγελία, 28. 161.
 Ἀγγιστός 19. 10.
 ἀγειν 22. 12.
 ἀγιος 6. 2.
 ἀγκύλη 28. 146.
 ἀγριος 29. (a) 23.
 ἀγών 10. 10.
 ἀγωνίζεσθαι 24. 25.
 ἀδικεῖν 38. 1.
 ἀηδία 28. 104, 202.
 ἀήρ 27. 48.
 Ἀθηνᾶ 22. 2 ; 23. 11.
 Ἀθῆναι 31. 4.
 Ἀθηναῖος 19. 5.
 ἀθροισμα 25. 7.
 Ἀθύρ 27. 62.
 αἰαῖ 15. 4.
 Αἰγύπτιος 27. 13, 41, 53 ; 29. (a) 25.
 Αἴγυπτος 7. 11, 22.
 αἰδοῖον 21. Fr. 3. ii. 8 ; 28. 41.
 Αἴλιος Ἀντωνῖνος 27. 68, 75.
 αἴρειν 27. 2, 5, 8, 27, 33, 36, 49, 52, 71.
 αἰσθάνεσθαι 21. Fr. 1. ii. 12 ; 2. ii. 8.
 αἰσθητήριον 21. Fr. 2. i. 9.
 αἰσθητικός 21. Fr. 2. ii. 7.
 Αἰσχύλης 18. 22.
 αἴών 6. 17; 9. 11, 17.
 ἀκακία 29. (a) 31.
 ἀκολουθ... 20. 7.
 ἀκούειν 10. 11.
 ἀκρως 29. 10.
 ἀλέγειν 18. (a) Fr. 2, verso 2.
 Ἀλέξανδρος 27. 58, 79.
 ἀλήθεια 7. 17.
 ἀλκή 40. 6.
 Ἀλκίνοος 23. 15.
 ἀλλά 9. 15, 24 ; 18. (a) Fr. 1. 5 (?).
 ἀλλεσθαι 28. 2, 5, 10 et saep.
 ἀλληλονά 9. 11 et saep.
 ἀλλοῖος 28. 3.
 ἀλλος 9. 21 ; 22. 6 ; 24. 9 ; 27. 26 ; 29. (a) 5, 11 ; 37. 4.
 ἀλλως 27. 32.
 ἀλυπος 28. 62.
 ἀλωσις 19. 12.
 ἀμα 15. 2 ; 16. 7 ; 28. 12 ; 30. 6.
 ἀμήν 6. 17.
 ἀμμι 29. 10.
 ἀμμωνιακόν 29. (a) 4 (?), 16 (?).</p> | <p>ἀμφότερος 28. 9, 118, 146.
 ἀνά 27. 2 et saep. ; 29. (a) 26, 31.
 Ἀνακρέων 35. 4.
 ἀνακύπτειν 28. 22.
 ἀναλαμβάνειν 29. 5.
 ἀναλίσκειν 28. 66.
 ἀναμιμνήσκεσθαι 23. 2.
 Ἀναξανδρίδης 18. 18.
 ἀναπείθειν 15. 7.
 ἀνατέλλειν 7. 17, 20.
 ἀνατολή 27. 63.
 ἀναφέρειν 40. 29.
 ἀνήρ 13. 11 ; 14. 3 ; 33. 2.
 ἀνθρωπος 26. 1, 3.
 ἀνιέναι 21. Fr. 1. ii. 9.
 ἀνιστάναι 34. 9.
 ἀνηστον 29. 11.
 ἀνοίγειν 9. 32.
 Ἀνόστοις 27. 78.
 ἀντικυνήμιον 28. 123, 127.
 Ἀντίπατρος 19. 11, 13.
 Ἀντωνῖνος, Αἴλιος Ἀ. 27. 68, 75.
 ἀνωμαλία 28. 176.
 ἄξιος 17. 3, 4.
 ἄξιοῦν 7. 7 ; 12. 7.
 ἀόρατος 7. 15.
 ἀπαλλάσσειν 28. 211.
 ἀπαρχή 20. 1.
 ἀπειλή 28. 117.
 ἀπειρόγαμος 7. 18.
 ἀπέναντι 80. 12.
 ἀπέρχεσθαι 10. 14.
 ἀπήνη 23. 16.
 ἀπό 20. 30, 37 ; 21. Fr. 3. ii. 7 ; 27. 10 et saep. ; 28. 52,
 105 ; 31. 1 ; 33. 7.
 ἀποβάλλειν 28. 42, 129.
 ἀποδημία 28. 122.
 ἀποδιδόναι 22. 13 ; 28. 45.
 ἀπολλύναι 28. 33.
 Ἀπολλώνιος 24. 17.
 ἀπολύειν 27. 39, 50.
 ἀπορείν 21. Fr. 2. ii. 6.
 ἀπορία 21. Fr. 2. ii. 2.
 ἀποχωρέιν 30. 10.
 ἀποψαδες (?) 21. Fr. 2. i. 4.
 ἀπραγία 28. 61.
 ἀπροσδόκητος 28. 143, 150, 162.
 Ἀργος 13. 21.
 ἀριθμός 27. 36, 55.
 ἀριστερός 28. 141, 185.</p> |
|--|--|

- ἄρμα 24. 8.
 Ἀρμονία 17. 2.
 ἀρνεῖος 18. 6.
 ἀρνητής 18. 7.
 ἀρτηρία 21. Fr. 2. i. 5.
 ἀρτος 10. 4.
 ἀρχή 19. 5; 27. 32, 60.
 Ἀστία 20. 42.
 ἀστιά 10. 6, 13.
 ἀσπίς 26. 2, 5.
 ἀστράγαλος 28. 168, 174.
 ἀσφαλῶς 16. 1.
 Ἀττικός 29. (a) 12.
 ἀτύχημα 24. 10 (?).
 αὐτίκα 16. 13; 17. 5.
 αὐτοκράτωρ 9. 8.
 αὐτός 7. 8, 12, 16, 19; 10. 11; 16. 1; 20. 40; 21. Fr. I. ii. 11, Fr. 2. i. 12, Fr. 3. ii. 7; 22. 3, 6, 13, 14, 16; 24. 12, 15, 18; 25. 7, 9; 27. 30; 28. 7 et saep.; 40. 28.
 ἄφθα 29. (a) 32.
 ἄφθαρτος 6. 1.
 ἄφικνεῖσθαι 21. Fr. 2. ii. 8.
 Ἀφροδίτη 28. 111.
- βαθύς 17. 6.
 βάλανος 28. 46.
 βαρεῖν 28. 166.
 βασιλεύς 7. 21.
 βῆμα 6. 15; 11. 7.
 Βήρωσσος 28. 36.
 βιάζεσθαι 24. 11.
 βιβρώσκειν 29. (a) 49.
 βίος 16. 20; 28. 152.
 βλέφαρον 29. (a) 49.
 βοηθεῖν 7. 13.
 βοτάνη 29. (a) 13.
 βριαρός 15. 10.
 Βυζάντιον 19. 6.
 βωμ[32. 5.
- Cacer 42. 7.
 Caedes 42. 5.
- Γάλλος 27. 84.
 γάμος 17. 2; 28. 30.
 γάρ 10. 6, 9; 15. 9; 16. (a) Fr. 4. 2; 20. 29, 40; 21. Fr. I. ii. 16; 24. 13, 23, 25; 30. 5; 34. 8.
 γαστροκυημά 28. 149, 156.
 γε 18. (a) Fr. I. 4.
 γέρας 17. 2.
 γενέσθαι 10. 4; 12. 7.
 γῆ 7. 11, 22.
 γῆρας 17. 6.
 γηροβοσκεῖν 28. 38.
 γίγνεσθαι 17. 5; 21. Fr. I. ii. 18, Fr. 2. i. 11; 22. 8, 10; 24. 10; 27. 12, 14, 40; 28. 40, 55, 89, 138, 170.
 γιγνώσκειν 9. 21.
 γλουτός 28. 77.
 γλυκερός 17. 1.
 γλυκύτατος 29. (a) 20.
 γόνη 28. 97, 102.
 Γορδίανος 27. 81.
- γράμμα 41. 2.
 γραφή 11. 2 (?).
 γυναικεῖος 28. 55.
 γυνή 12. 3; 28. 48, 90, 109, 115, 120, 158.
- δακρύδιον 29. (a) 13.
 δακτύλιος 28. 68.
 δάκτυλος 28. 192, 213.
 δάνειον 28. 39.
 δανειστής 28. 57.
 δειγματίζειν 28. 32.
 δειγματισμός 28. 70.
 δεῖν 36. 3.
 δεινός 32. 6.
 δέκα 37. 5.
 Δέκιος 27. 83.
 δεξιά 9. 2.
 δεξιός 28. 4 et saep.
 δεσποτεύειν 28. 209.
 δεσπότης 6. 15; 10. 14; 28. 181.
 δηλοῦν 28. 3 et saep.
 διά 10. 5, 6; 21. Fr. 2. ii. 8, 9, 11, 12, Fr. 3. ii. 5; 26. 7, 9; 28. 7, 137, 229.
 διαβαλνειν 18. 13.
 διάθεσις 29. (a) 52.
 διακλύζεσθαι 29. (a) 20, 22.
 διαλέγεσθαι 10. 12.
 διαλύειν 31. 4.
 διαμπερές 17. 3.
 διανοεῖσθαι 21. Fr. 5. 4.
 διαπέμπειν 21. Fr. 2. ii. 13.
 διαπράσσειν 28. 4.
 διασώζειν 7. 11, 23.
 διαφύειν 21. Fr. 3. ii. 2, 4, 11.
 διδόναι 28. 24.
 δίδυμοι 21. Fr. 3. ii. 10, Fr. 4. 9.
 διεκβάλλειν 27. 11, 31.
 δικαιοσύνη 9. 16.
 δίκη 36. 4.
 διοικεῖν 20. 32.
 Διομήδης 22. 1.
 Διόνυσος 28. 206.
 δῖος 23. 10.
 διπλούς 28. 11.
 δοκεῖν 21. Fr. 5. 3.
 δόξα 6. 16; 7. 4 et saep.; 9. 9.
 δοξάζειν 7. 4.
 δουλεία 28. 35, 133, 134.
 δούλος 28. 16 et saep.
 δραχμή 29. 3, 11, 12; 29. (a) 6, 16, 26, 45; 29. (b) 5.
 δύναμις 21. Fr. 3. ii. 12 (?).
 δύνασθαι 39. 11.
 δύνειν 40. 11.
 δύο 28. 53; 35. 2.
- έάν 21. Fr. 5. 5; 27. 6, 25, 28, 36; 28. 1 et saep.
 έαρινός 27. 65; 29. (a) 36 (?).
 έαντοῦ 18. 6; 24. 7; 29. (a) 7.
 έβδομος 19. 1.
 έγγιστα 27. 62, 66.
 έγγυαλίζειν 17. 2.
 έγκέφαλος 21. Fr. 3. ii. 1.

- ἔγώ 6. 14; 7. 4, 8, 12, 16, 19, 24; 8. 11, 19, 20, 27; 10.
 9; 15. 2, 4; 16. 2; 16. (a) Fr. 1. 1. ἡμεῖς 7. 6, 7, 13,
 17, 20; 9. 7, 23, 24, 25; 11. 7; 15. 6; 16. (a) Fr. 2.
 7, 10; 17. 5.
 ἔδρα 21. Fr. 3. ii. 10; 28. 68.
 εἰ 11. 4; 20. 8, 29; 39. 8.
 εἰδέναι 10. 3; 18. 5.
 εἴθε 15. 14, 23.
 εἴκοσι 10. 3.
 εἰκότως 24. 2.
 εἶναι 15. 1; 16. 19; 20. 34; 24. 6; 27. 37, 68; 28. 132,
 166, 181, 184, 209, 225; 29. 10; 34. 8 (?); 39. 3, 6;
 40. 24; 41. 4.
 εἰπεῖν 7. 8, 12, 16, 24; 22. 3.
 εἰπερ 21. Fr. 1. ii. 10.
 Εἰραφιώτης 31. 9.
 εἰρήνη 9. 10.
 εἰς 9. 11, 17, 23; 17. 6; 18. 13; 21. Fr. 1. ii. 4, Fr. 3. ii.
 7, 8, 9, 11; 22. 1; 23. 7; 27. 39, 55, 59; 28. 65, 79;
 29. 3, 7; 30. 7.
 εἰσέρχεσθαι 22. 1.
 εἴτα 22. 8, 19; 27. 4, 31, 34, 50; 28. 7; 29. (a) 15.
 ἐκ 7. 5 *et saep.*; 21. Fr. 1. ii. 3 *et saep.*; 22. 17; 23. 2;
 28. 17 *et saep.*
 ἐκαστος 10. 5; 27. 71, 73.
 ἐκάπερος 21. Fr. 4. 3.
 ἐκδέχεσθαι 24. 16.
 ἐκδημεῖν 28. 62.
 ἐκδημητής 28. 171.
 ἐκδημία 28. 79.
 ἐκεῖνος 21. Fr. 2. ii. 12; 31. 5.
 ἐκκλησία 6. 2.
 ἐκλυοις 10. 2.
 ἐκτός 21. Fr. 1. ii. 14.
 ἐκφεύγειν 28. 166.
 ἐκφύειν 21. Fr. 2. i. 7.
 ἐλαιον 29. (a) 14, 44.
 Ἐλευσ 22. 3.
 ἐλεύθερος 28. 184.
 ἐλευθεροῦν 11. 3.
 "Ἐλλῆνες 18. 19; 23. 3.
 ἐμβαίνειν 28. 19.
 Ἐμμανονήλ 7. 9.
 ἐμός 9. 10; 10. 14.
 ἐμπιμπλάναι 9. 32.
 ἐμποδίζειν 28. 190.
 ἐν 6. 15; 7. 15; 9. 33; 10. 9; 18. 19, 21; 19. 1; 21. Fr.
 1. ii. 6, Fr. 3. ii. 5; 26. 1, 2, 3, 5; 28. 11, 19, 133,
 138, 165; 29. (a) 18.
 ἐνάρχεσθαι 21. Fr. 2. ii. 10.
 ἐνδοξος 28. 108.
 ἐνεῖναι 20. 39.
 ἐνεκα 18. (a) Fr. 1. 3. ἐνεκεν 9. 25.
 ἐνθα 23. 9.
 ἐνιαυτός 27. 69, 72.
 ἐνιοι 21. Fr. 2. ii. 8.
 ἐνιστάναι 27. 69; 39. 9.
 ἐντέλειν 21. Fr. 1. ii. 15.
 ἐξομολογεῖσθαι 9. 16.
 ἐπαίρειν 10. 13.
 ἐπάρχειν 20. 42.
 ἐπαφροδισία 28. 110.
 ἐπειτα 28. 204, 217.
 ἐπήρεια 28. 139.
 ἐπί 21. Fr. 2. i. 8, Fr. 3. ii. 9, Fr. 4. 4; 22. 5, 10; 23.
 12; 24. 11; 27. 3 *et saep.*; 28. 144, 157, 187; 29. (a)
 7, 48; 30. 3, 5; 41. 3.
 ἐπιδερμίς 28. 46.
 ἐπιδίφριος 28. 59.
 ἐπιθυμεῖν 21. Fr. 5. 5.
 ἐπιθυμία 21. Fr. 5. 2.
 ἐπίκτησις 28. 39, 87.
 ἐπίστασθαι 11. 4.
 ἐπιτελεῖν 39. 5.
 ἐπιτετραλειν 21. Fr. 2. i. 6.
 ἐπιτιθέναι 9. 15.
 ἐπιφάνεια 28. 73.
 ἐπιχειρεῖν 20. 31.
 ἐποχή 27. 12, 40.
 ἐρᾶν 16. (a) Fr. 1. 3.
 ἐργασία 28. 60.
 ἐρεῦν 16. 12; 21. Fr. 2. i. 11.
 ἐρχεσθαι 22. 5.
 ἐρημία 18. (a) Fr. 3. 2.
 Ἐρμῆς 28. 126, 191.
 ἐσθίειν 10. 5.
 esse 42. 8.
 ἐσχατος 21. Fr. 3. ii. 3.
 ἐτερος 21. Fr. 1. ii. 4, 14, 17, Fr. 2. ii. 9; 22. 6.
 ἐτι 16. 4, 18; 21. Fr. 3. ii. 2; 28. 5; 39. 2.
 ἐτος 27. 2 *et saep.*
 εὐδοκία 9. 31.
 εὐδογεῖν 9. 11.
 εὐπορεῖν 28. 15, 125, 155, 230.
 εὐπορία 20. 17; 28. 194.
 εὐρίσκειν 17. 3, 4; 27. 15.
 εὐστάθεια 28. 153.
 εὐνοχημονεῖν 28. 28.
 εὐτελής 24. 13.
 εὐφραίνειν 28. 7, 85, 98, 205.
 εὐφρασία 28. 47, 54, 93.
 εὐχεσθαι 18. *et saep.*
 εὐώδης 29. (a) 19.
 εὐώνυμος 28. 18 *et saep.*
 ἐφημοσύνη 15. 1 (?).
 ἐφορεύειν 18. 17.
 ἐχειν 15. 9; 27. 6, 36; 28. 12 *et saep.*
 ἐχθρός 7. 13; 9. 23.
 ἐχιδνα 29. (a) 9.
 Ζεύς 28. 37, 218, 222.
 ζημία 28. 20.
 ζῆν 6. 16.
 ζωή 7. 6.
 ζῷον 9. 31.
 η 21. Fr. 3. ii. 6; 24. 8, 9; 28. 8, 46, 158.
 ηβη 28. 28.
 ηγεῖσθαι 6. 3.
 ηδη 17. 5.
 ηκειν 18. 17; 18. (a) Fr. 3. 5.
 ηλιος 16. (a) Fr. 1. 4; 27. 63.
 ηλος 26. 2, 5.
 ημέρα 28. 12; 27. 12 *et saep.*

- ἡμέτερος 7. 22.
 ἡμικοτύλιον 29. (a) 44.
 ἡμιοβέλιον 29. 12.
 ἡνεκές 18. 13.
 ἡπειρος 18. 13.
 Ἡρα 40. 19.
 Ἡρακλῆς 15. 17 (?).

 θάπτειν 34. 4.
 θαυμάζειν 7. 8 ; 10. 11.
 θέαμα 28. 7, 9.
 Θεόπομπος 19. 2.
 θεός 11. 7 ; 17. 5 ; 26. 7, 8.
 θερινός 27. 59.
 θηλυκός 28. 95, 105, 203, 229.
 θλείθειν 39. 8.
 θυήσκειν 18. 3.
 Θράκες, οἱ 19. 8.
 Θράκια 19. 10.
 θύειν 28. 112.
 θυμοῦσθαι 21. Fr. 5. 5.
 Θώθ 27. 11, 40.

 ἰδεῖν 16. 1.
 ἰδιος 6. 16 ; 28. 216.
 ἰδού 7. 9 ; 10. 3.
 ἰερός 21. Fr. 3. ii. 6 ; 28. 38.
 ἰκνεῖσθαι 17. 6 ; 24. 5.
 Ἰλαρός 16. (a) Fr. 1. 4.
 Ἰλιον 22. 1 ; 23. 2.
 ἴματιον 23. 14.
 in 42. 7.
 Ἰππίας 18. 22.
 ἵππος 24. 8.
 ἵσημερία 27. 57, 62, 65.
 ἵστασθαι 28. 10 ; 33. 2 (?).
 ἵσχιον 28. 4, 9.
 ἵσος 29. (a) 11, 29. ἵσως 11. 6.
 item 42. 5.

 καδμία 29. (a) 2 ; 29. (b) 18.
 καθαίρειν 23. 14.
 καθάπερ 20. 29.
 καθίζειν 30. 12.
 καθιστάναι 30. 7.
 καίειν 29. (b) 12, 21, 22.
 καιρός 22. 16 ; 28. 6, 21, 153.
 κακοπάθεια 28. 171, 221.
 κακοπαθεῖν 28. 84.
 κακός 9. 20 ; 15. 6 ; 28. 21.
 καλεῖν 19. 9 ; 28. 69, 76 ; 30. 13.
 καλός 10. 10 ; 31. 2 ; 41. 5. κάλλιστος 29. 9.
 κανθός 29. (a) 50.
 καπνίας 29. (a) 8 (?).
 καρδία 9. 7.
 Καριόθρεπτος 35. 1.
 καρτερόθρονος 15. 10.
 κατά 7. 13 ; 11. 2 ; 19. 11 ; 21. Fr. 1. ii. 6 ; 28. 11 ; 27. 13, 40, 53 ; 28. 152 ; 35. 2 ; 40. 6.
 καταγωγή 35. 3.
 κατακρίνειν 10. 6.
 καταλαμβάνειν 27. 41.

 καταλείπειν 20. 39.
 καταλύειν 18. 20.
 καταμανθάνειν 20. 37.
 κατασκευάζειν 25. 10 (?).
 κατασκευή 26. 11, 15.
 κατερέν 30. 4.
 κατέρχεσθαι 7. 10.
 κεδύνος 16. (a) Fr. 2. 3.
 κελεύειν 28. 12.
 κενός 28. 65.
 Κέρβερος 32. 8.
 κέρδος 28. 26, 48, 94.
 κερκίς 28. 135, 141.
 κηκίς 29. 3.
 κινέιν 21. Fr. 1. ii. 6, 13.
 κιονίς 29. (a) 27.
 κληρονομεῖν 28. 226.
 κλῆμαξ 31. 1.
 κνήμη 28. 106, 113, 118.
 κοινός 17. 7 ; 21. Fr. 4. 5.
 κοίτη 29. 7.
 κολλούριον 29. (a) 46.
 Κόμμοδος 27. 33, 76.
 κόπος 28. 12, 17, 52.
 Κόροιβος 22. 4.
 κοτύλη 29. (a) 19, 43.
 κοτυλίς 28. 75, 81.
 κούφιστος 28. 133.
 κρατεῖν 10. 9 ; 15. 2 ; 20. 43.
 κρατερός 15. 3.
 κρήδεμνον 25. 18.
 κρήνη 30. 12.
 κρίνειν 6. 16 ; 9. 16 ; 24. 13.
 κρίνοις 28. 165.
 κρόκος 29. (a) 38.
 κρυφιμάνος 28. 33, 72.
 κτῆμα 28. 183.
 κτίζειν 18. 15.
 κύαθος 29. 1, 4 ; 29. (a) 12, 14.
 κύαμος 29. (a) 25.
 κύδος 17. 1.
 κύκλος 27. 3, 15, 34, 42, 56.
 κυρεῖν 15. 6.
 Κυρηνιακός 29. (a) 16.
 κύριος 7. 8 et saep. ; 9. 6, 25, 31, 33 ; 28. 224 ; 33. 7.
 κυρίως 26. 1.
 κύστις 21. Fr. 3. ii. 8.
 κύων 15. 15.

 Λακεδαίμων 23. 7.
 Λάκων 18. 16.
 λαμβάνειν 9. 30 ; 27. 48, 69.
 λαμπρός 25. 17 ; 28. 25.
 λαγθάνειν 15. 8.
 λαός 7. 11 ; 9. 11, 15.
 λάστιος 14. 5 (?).
 λεαίνειν 29. (a) 3.
 λέγειν 10. 11, 13 ; 16. (a) Fr. 5. 2 ; 33. 8 ; 37. 2.
 λένος 29. (a) 25, 29.
 λείπειν 15. 4 ; 27. 38, 73.
 λευκός 29. 13 (?) ; 29. (a) 4, 6, 23.
 Λέων 27. 31, 50.

- λήμωσις 39. 10.
 ληρεῖν 16. 6 (?).
 λίθανος 29. 4; 29. (a) 45.
 λιθάργυρος 29. (a) 42.
 λιθοφρύγιος 29. (b) 16 (?).
 λιπαρός 29. (a) 40.
 λογισμός 21. Fr. 5. 2.
 λόγος 21. Fr. 2. ii. 10; 28. 3, 187; 37. 15.
 λοιδορία 28. 71.
 λοιπός 21. Fr. 2. i. 11; 27. 3 *et saep.*; 31. 7.
 λύκος 31. 3.
 λυπεῖν 28. 5, 136, 144, 158.
 λύπη 28. 169, 211.
- μακρός 28. 142.
 μάλαγμα 29. (a) 27 (?).
 μάννα 29. 4; 29. (a) 29 (?).
 Μαξιμίνος 27. 80.
 μάραθον 29. 12.
 Μάρθα (I. Μαρία) 7. 14.
 μάχη 22. 20; 28. 203.
 μεγαλύνειν 7. 12.
 μέγας 9. 9; 17. 3; 28. 120, 207; 29. (a) 54. μέγα 29.
 (a) 53. μεγάλως 28. 15, 125.
 μέλι 29. (a) 8, 12, 35; 29. (b) 10.
 μέν 18. 9; 18. 21; 20. 23, 41; 21. Fr. 2. ii. 8; 23. 9;
 26. 3, 8, 13; 27. 8, 20, 22, 26; 28. 59; 32. 5; 35. 5.
 Μενδήστος 29. 6.
 μένειν 16. 3, 16.
 μέριμνα 28. 219.
 μέρος 11. 2; 28. 4, 9, 14, 18, 64; 35. 2.
 μεσημβρία 27. 66.
 Μεσορή 27. 59.
 μέσος 28. 23.
 μετά 6. 14; 7. 7; 10. 12; 27. 62, 66; 28. 3, 49, 198;
 29. 6; 29. (a) 35.
 μετανοεῖν 10. 13.
 μεταστασία 28. 103.
 μετάστασις 28. 34.
 μετοπωριώς 27. 61.
 Μεχείρ 27. 64.
 μέχρι 27. 69; 28. 20.
 μῆ 21. Fr. 1. ii. 10; 41. 5.
 μηδέ 15. 8; 24. 20 (?).
 Μῆδοι 20. 45.
 μῆκος 27. 16 *et saep.*
 μῆκων 29. 13.
 μῆν 27. 54.
 μῆνιγξ 21. Fr. 1. i. 1.
 μηρός 28. 86, 92.
 μῆτε 10. 4.
 μῆτηρ 18. 19.
 μῆτρα 21. Fr. 3. ii. 9; 29. 9.
 μικρός 21. Fr. 4. 6; 28. 192, 198, 213.
 Μίνως 40. 4.
 μισεῖν 41. 2 (?).
 μνηστήρ 28. 4.
 μοῖρα 27. 15 *et saep.*
 μοιχεία 28. 116.
 μονομαχῶν 15. 7.
 μόνος 9. 26; 15. 4; 16. 5; 37. 3. μόνον 21. Fr. 2. i. 12.
 μορβίλλων 15. 1.
- μόχθος 28. 117.
 Μύγδων 22. 4.
 Μυσία 22. 17.
 μυώδης 21. Fr. 1. ii. 5.
- ναός 9. 6.
 Ναυσικά 23. II, 14.
 νέατος 35. 8.
 νεκρός 6. 16.
 Νέμεσις 28. 139, 177.
 νεομηνία 27. 11.
 Νεοπτόλεμος 22. 12.
 νευρίον 21. Fr. 2. i. 12.
 νεῦρον 21. Fr. 1. ii. 13, Fr. 3. ii. 2.
 νευρώδης 21. Fr. 1. ii. 5, 11.
 νεύτερος 28. 88, 195.
 νῆ 16. (a) Fr. 1. 4.
 νηστεύειν 10. 2.
 νίκη 7. 13. Νική 28. 13, 173.
 νοσεῖν 21. Fr. 5. 4.
 νόστος 23. 2.
 νύμφη 13. 15; 17. 3.
 νυμφίος 17. 1, 4.
 νύξ 27. 60.
 νωτιαῖος 21. Fr. 2. ii. 1, Fr. 3. ii. 4.
 ξενοδοχεῖν 7. 14.
 ξίφος 15. 4.
- δύδοος 40. 10.
 δδοντότριμμα 29. (a) 24.
 δόδος 28. 142, 189.
 Ὁδυσσεύς 22. 11; 23. 10.
 δθομαι 16. (a) Fr. 2, verso 3.
 οἰεσθαι 9. 20.
 οἰκία 28. 25.
 οἴνος 28. 6; 29. (a) 19, 43.
 δλίγος 10. 9; 20. 33; 21. Fr. 3. ii. 9.
 δλολύζειν 9. 6.
 δλως 16. 19.
 δμαλός 21. Fr. 4. 7.
 Ὁμηρος 40. 11.
 δμιλία 23. 15.
 δμοίως 28. 90, 228.
 δμοφροσύνη 17. 4.
 δμφαλός 28. 1.
 δνειρος 26. 7.
 δνομα 9. 25.
 δνομασία 6. 14.
 δπάζειν 17. 4.
 δπηδεῖν 17. 1.
 δπίσω 32. 6.
 δπλον 15. 3; 26. 11, 12.
 δρατός 7. 15.
 δργανον 21. Fr. 1. ii. 16.
 δρίζειν 8. 2.
 δρύστειν 35. 6.
 δρχις 28. 50, 52.
 δς 10. 6; 28. 144; 30. 13; 34. 8 (?).
 δστισοῦν 37. 4.
 δστοῦν 21. Fr. 2. i. 7, 10. Ιερὸν δστοῦν 21. Fr. 3. ii. 6;
 28. 38.
 δστρακον 29. (a) 5.

INDEX TO NEW LITERARY TEXTS

- δσφύς 21. Fr. 3. ii. 11; 28. 14, 18, 23.
 δταν 26. 3, 5, 7.
 δτι 9. 26, 31.
 οὐ, οὐκ 9. 21; 10. 9; 13. 20; 16. 9; 16. (a) Fr. 2, verso
 2, 3; 18. 5; 21. Fr. 2. i. 12; 28. 216; 30. 3; 40. 24;
 41. 3, 4.
 οὐδαμῶς 25. 23.
 οὐδέ 21. Fr. 5. 3.
 οὐθεὶς 21. Fr. 5. 2.
 οὐλε 16. (a) Fr. 2, verso 1.
 οῦν 11. 4; 27. 68.
 οὐράνιος 22. 2.
 οὐρανός 7. 10.
 οὗτος 6. 14; 10. 11; 11. 3; 16. (a) Fr. 3. 4; 21. Fr. 4.
 4; 27. 39, 60, 70; 31. 6; 33. 1; 39. 5.
 οὗτω, οὗτως 10. 1; 13. 20; 20. 40; 21. Fr. 5. 4; 27. 15,
 37, 41.
 δφθαλμός 9. 33.
- παιδίον 41. 5.
 παιδοφόνος 18. 16.
 παῖς 15. 6, 9; 17. 6.
 παλαιός 29. (a) 12, 14, 19, 51.
 παλάμη 15. 2.
 πάλιν 22. 3.
 παλλάδιον 22. 8.
 παντάπασι 20. 33.
 παρά 7. 14; 9. 26, 31; 10. 5; 22. 15; 29. (a) 59.
 παράγειν 30. 6.
 παραδέχεσθαι 24. 21.
 παραιρεῖν 35. 5.
 παραλλά.
 παραλλάσσειν 21. Fr. 5. 3.
 παρεῖναι 28. 6.
 παρεισάγειν 24. 21.
 παρέχεσθαι 7. 13.
 παρθένος 7. 9, 18; 34. 10.
 παρόστασθαι 28. 11.
 Παρμενίων 19. 13.
 πᾶς 7. 24; 9. 31; 10. 11; 16. (a) Fr. 1. 1; 20. 43; 26.
 11; 27. 5, 11, 33, 36, 55; 28. 210.
 πατάσσειν 24. 12.
 πατήρ 23. 15.
 παχύς 21. Fr. 3. ii. 7.
 Παχών 27. 65.
 πείθειν 20. 13.
 Πειρήνη 30. 13.
 Πειστότραγος 18. 23 (?).
 πέμπτος 28. 228; 40. 5.
 πένης 28. 16, 155.
 πέπερι 29. (a) 2 (?), 4, 23 (*πιπερ*); 29. (b) 8, 13, 22.
 περί 21. Fr. 2. ii. 7; 23. 5; 27. 51, 52; 28. 216; 29.
 (a) 7.
 περιβάλλειν 35. 7.
 περιγέγνεσθαι 20. 35.
 περιέχειν 23. 10.
 περιλείπειν 27. 38.
 Πέρινθος 19. 6.
 περιπίπτειν 28. 220.
 περιφύειν 21. Fr. 2. i. 8.
 Πέρσης 20. 30, 38.
 πηδᾶν 31. 1 (?).
- πίνειν 10. 5.
 πίστις 6. 14; 28. 187.
 πλαγκτός 13. 12.
 πλανᾶν 7. 11; 28. 188.
 πλάτος 27. 18 *et saep.*
 πλεῦ 22. 11.
 πλεύστος 30. 5.
 πλέον 21. Fr. 3. ii. 6.
 πλευρά 21. Fr. 5. 10.
 πλήρης 27. 2, 52.
 πλυνός 23. 13.
 πνεῦμα 7. 5; 39. 2.
 πνεύμων 29. 9.
 πνοή 7. 24.
 ποιεῖν 16. 9; 25. 2; 27. 16, 43, 56, 70; 29. 10; 29. (a)
 47, 53. ποιεῖσθαι 11. 5.
 πολέμιος 24. 4.
 πολεμιστήριος 26. 12.
 πόλεμος 19. 4.
 πολιορκία 19. 6.
 πολύς 16. 17; 18. 14; 28. 11 *et saep.*; 32. 7.
 πολύτλας 23. 9.
 πόμα 10. 4.
 πόνος 28. 78, 83.
 πορεύεσθαι 28. 13; 28. 79, 143, 189.
 πόρος 20. 39; 21. Fr. 2. i. 6; 39. 7.
 πορφύρεος 15. 11.
 πόσος 21. Fr. 2. i. 8; 27. 38.
 ποτέ 33. 8.
 που 17. 5.
 πούς 28. 169 *et saep.*
 πρᾶγμα 28. 66, 72.
 πρᾶξις 28. 121.
 πρό 39. 3.
 προαιρεῖσθαι 21. Fr. 2. ii. 3, 5, 9, 11.
 προαίρεσις 21. Fr. 1. ii. 6.
 προδηλοῦν 28. 67.
 προδιάμαστάσθαι 29. (a) 21 (?).
 προέρχεσθαι 25. 14.
 προηγεῖσθαι 21. Fr. 2. ii. 11 (?).
 πρόνοια 11. 5.
 προπομπή 23. 6.
 πρός 10. 8, 14; 11. 6; 22. 7; 23. 7, 15; 29. 2, 8; 29.
 (a) 18 *et saep.*; 40. 28.
 προσδοκᾶν 16. 11.
 προσέρχεσθαι 21. Fr. 3. ii. 3.
 προσιέναι 20. 31.
 προσλαμβάνειν 27. 25; 28. 151.
 προσπίπτειν 7. 16.
 προστιθέναι 27. 2 *et saep.*
 πρόσωπον 28. 56 *et saep.*
 προτίθεσθαι 10. 2.
 πρωΐ 29. 7.
 πτέρνα 28. 178.
 Πτολεμαῖος 27. 57.
 πυγή 28. 58, 63.
 πυκάζειν 15. 5.
 πυκνῶς 25. 21.
 Πύλιοι 23. 8.
 πως 40. 17.
- quaestio 42. 3.

ράχις 21. Fr. 2. i. 10.
ρεῦμα 29. 8; 29. (a) 50.
ρῆμα 7. 17.
ρόδινος 15. 5.
Ρόμη 6. 3.

σαρκοῦν 7. 18.
σάρξ 7. 15; 9. 19.
σαντοῦ 16. (a) Fr. 1. 3.
σαφῶς 20. 36.
σεμίδαλις 29. (a) 28 (?).
σεμνός 15. 1.
Σεονῆρος 27. 77.
σημαίνειν 28. 51 *et saep.*
σημεῖον 28. 63.
σήμερον 10. 3.
σηπία 29. (a) 5, 33.
Σικιών 18. 21.
Σίσυφος 40. 8.
σῖτος 34. 11.
σκαμπωνία 29. (a) 13.
σκέλος 21. Fr. 4. 2.
σκυλμός 28. 77, 82.
Σκύρος 22. 12.
σκύταλον 32. 4.
σός 15. 9 (?).
Σπαρτ... 18. 10 (?).
σπέρμα 29. 10, 11.
σταφίς 29. (a) 23.
στέαρ 29. (a) 9.
στέφανος 15. 5 (?).
στολή 30. 11.
στόμα 29. (a) 18.
στόμαχος 29. 8.
στρατεία 10. 10.
στρατηγεῖν 18. 17.
στρατιώτης 20. 33.
στρατός 14. 1.

σύ 9. 15 *et saep.*; 15. 5; 16. 4, 12; 17. 1; 20. 34. ὑμεῖς
11. 2.
συγχεῖν 24. 15.
συγχωρεῖν 10. 9.
συκάμινος 29. (a) 3.
συλλέγειν 20. 46.
συμβαίνειν 20. 12.
συμμαχία 22. 5.
συνάγειν 27. 35, 55, 71; 34. 11.
συναναστρέφειν 7. 7.
σύνδεσμος 27. 8, 9, 13, 51, 52.
συνεῖναι 36. 2.
συντάσσειν 27. 5.
σύντομος 27. 32 (?).
Σύρος 18. 6.
Σύροι 20. 46.
συστέλλειν 39. 6.
σφάραγος 14. 2.
σφέῖς 13. 18.
σφυρόν 28. 160, 164.
σχεδόν 21. Fr. 3. ii. 6.
σχιστή 29. (a) 26.
σχοινίον 26. 11, 13.
σώζειν 8. 16; 9. 15; 22. 7.

σῶμα 28. 225.
τάξις 24. 3.
τε 16. 7; 18. 18; 20. 45; 21. Fr. 3. ii. 7; 26. 11.
τέκνου 17. 5; 28. 43.
τέλειος 29. (a) 49.
τέλειον 10. 10.
τελευτή 27. 58.
τέλος 27. 38.
τεσσαρακοστός 10. 2.
τέταρτος 28. 223; 29. 3.
τετραχωρῶν 19. 8, 14.
Τηλέμαχος 23. 6.
τηρεῖν 27. 57.
τήρησις 27. 61, 74.
τίκτειν 7. 9.
τιμᾶν 24. 5 (?).
τις 16. 8, 12, 15; 16. (a) Fr. 3. 5; 21. Fr. 1. ii. 18 (?),
Fr. 2. ii. 7, Fr. 3. ii. 1, 11; 24. 9, 12; 28. 2 *et saep.*;
39. 6, 8.
τοιοῦτος 16. (a) Fr. 1. 2; 21. Fr. 1. ii. 7; 24. 14; 28. 11
et saep.
τόπος 21. Fr. 3. ii. 11; 28. 35.
τοσοῦτος 10. 12.
τότε 16. 14.
τραχύς 29. (a) 48.
τράχωμα 29. (a) 55.
τρίτος 16. (a) Fr. 3. 6; 21. Fr. 3. ii. 6; 28. 201.
τριώβολον 29. 4, 12.
τροπή 22. 10; 27. 57, 59, 61, 64.
τροφή 9. 31; 29. (a) 17.
τρόφιμος 16. (a) Fr. 1. 2.
τροχίσκος 29. 2, 5, 8.
Τρῶες 22. 9, 18.
τυλώδης 29. (a) 52.
τυραννίς 18. 20.
Τύχη 28. 100, 159, 200.

ὕδωρ 29. 1, 4; 29. (b) 4, 7.
ὑγιαίνειν 16. (a) Fr. 2, verso 1.
ὑπάρχειν 28. 45.
ὑπέρ 23. 16.
ὑπεραίστος 14. 8.
ὑπερυψόν 7. 19.
ὑπομοποιεῖν 29. (a) 1.
ὑπνος 28. 11; 34. 7.
ὑπό 19. 11; 20. 38, 45; 28. 24, 68.
ὑπογάστριον 28. 1.
ὑπολαμβάνειν 9. 15.
ὑπολείπειν 27. 7.
ὑποτακτικός 28. 131.
ὑπόταυρος 28. 31.
ὑπώρεια 18. 15.
uterque 42. 8.

φάναι 24. 23.
φάραγξ 9. 4.
φαρέτρα 14. 7.
φάρμακον 41. 4.
φάσκειν 10. 1.
φέρειν 15. 12; 28. 172.
φεύγειν 32. 5; 41. 5.

INDEX TO NEW LITERARY TEXTS

φιλάνθρωπος 8. 12, 15; 9. 15.	χάρις 41. 3.
φιλέιν 41. 2.	Χάριτες 17. 1.
φιλιακός 28. 99.	χειμερινός 27. 64.
Φιλιππικά 19. 3.	χείρ 9. 23, 32.
Φίλιππος 19. 4, 15. Φίλιπποι 27. 82.	Χίλων 18. 16.
φίλος 16. 7; 17. 3; 28. 8.	χολή 29. (a) 10.
φλέγμα 39. 9.	χρή 29. (a) 7.
φλέψ 21. Fr. 2. i. 5.	χρῆμα 20. 36, 44; 28. 224.
φοβεῖσθαι 34. 5.	χρῆσθαι 29. (a) 3.
φοβηρός 6. 15; 11. 7.	χρῆστις 41. 3.
Φοῖνιξ 22. II.	χρίειν 29. (a) 30.
φρήν 14. 5.	Χριστός 6. 15; 7. 5, 21; 11. 7.
φρικτός 6. 15.	χρόνος 20. 41; 40. 18.
φροντίζειν 16. (a) Fr. 2, verso 2, 3.	χρυσός 15. 9.
φροντίζεις 28. 215.	
φύειν 21. Fr. 1. ii. 3, 5, Fr. 2. i. 5, Fr. 3. ii. 3, Fr. 4. 2.	ψάμμιος 29. (a) 26.
φωνή 10. 12, 13.	ψικύθιον 29. (a) 41.
φῶς 7. 20.	ψόγος 28. 49, 115.
χαίρειν 16. (a) Fr. 2, verso 1; 17. 3.	ψυχή 7. 22; 41. 4.
χαλεπός 28. 56; 39. 12.	
χαλκός 29. (b) 12, 15, 19.	ῳ 16. (a) Fr. 1. 2; 41. 5.
χαμαιλέων 29. (a) 10.	ῳρά 27. 59, 62, 64, 66.
χαρά 22. 9; 28. 218.	ὦς 6. 1; 7. 24; 10. 3; 20. 36; 21. Fr. 2. i. II; 23. 9. II; 28. 35; 37. 5.
χαρίεις 17. 2.	ῳφελ... 18. 8.

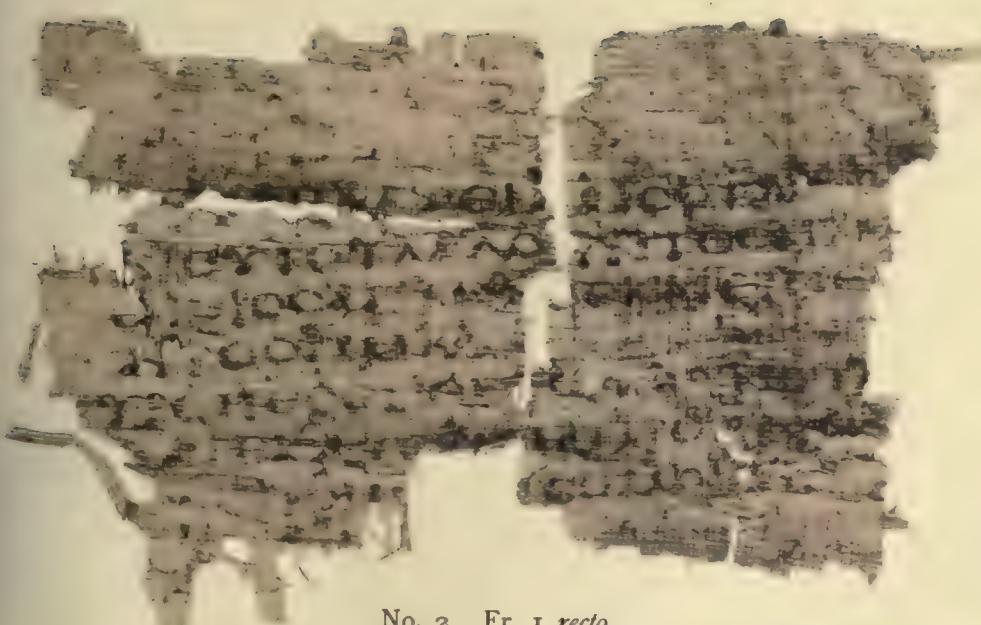
II. INDEX OF PASSAGES DISCUSSED

(a) AUTHORS

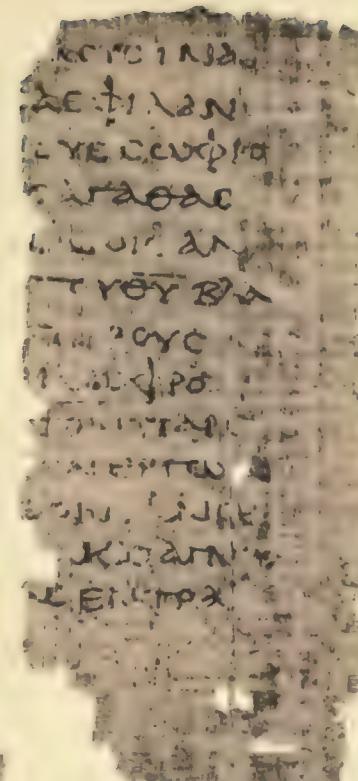
	PAGE		PAGE
Bekker, <i>Anecd.</i> p. 359. 32	23	Livy xliv. 7, xlv. 32	34
Darmstadt Glossary (Sturz, App. to Etym. Gud.)	46, 47	Plutarch, <i>De Herodoti Malign.</i> 21	30
Etym. Magn. p. 39. 21	23	Polyaenus, <i>Strateg.</i> iv. 4. I.	32, 34
Eustathius 475. 40	45	Ps.-Melampus (A) 130-I	62
Frontinus, <i>Strateg.</i> i. 4. 13	32	Schol. A, Homer Δ 307	44
		Steph. Byz. s.v. Ἀγησσός	34

(b) PAPYRI, ETC.

P. Amh. 4	3	P. Hibeh 5	26
B. G. U. 287	20	P. Oxy. 665	33
Berliner Klassikertexte II. 3	30	" 841, II. 98, IV. 37	92
" " III. 9770	39	P. Paris.	92
" " V. ii. 20	31	P. Reinach 1	81
P. Berlin 9570 (<i>Archiv</i> i, pp. 388 sqq.)	190	" 2	37
Codex Sinaiticus	56	" 5	30
P. Grenf. II. 8 (b)	26	P. Vitelli ii. 45 (<i>Atene e Roma</i> , 1904, Nos. 61-2, p. 38)	64
P. Hawara 15 (unpublished)	181		

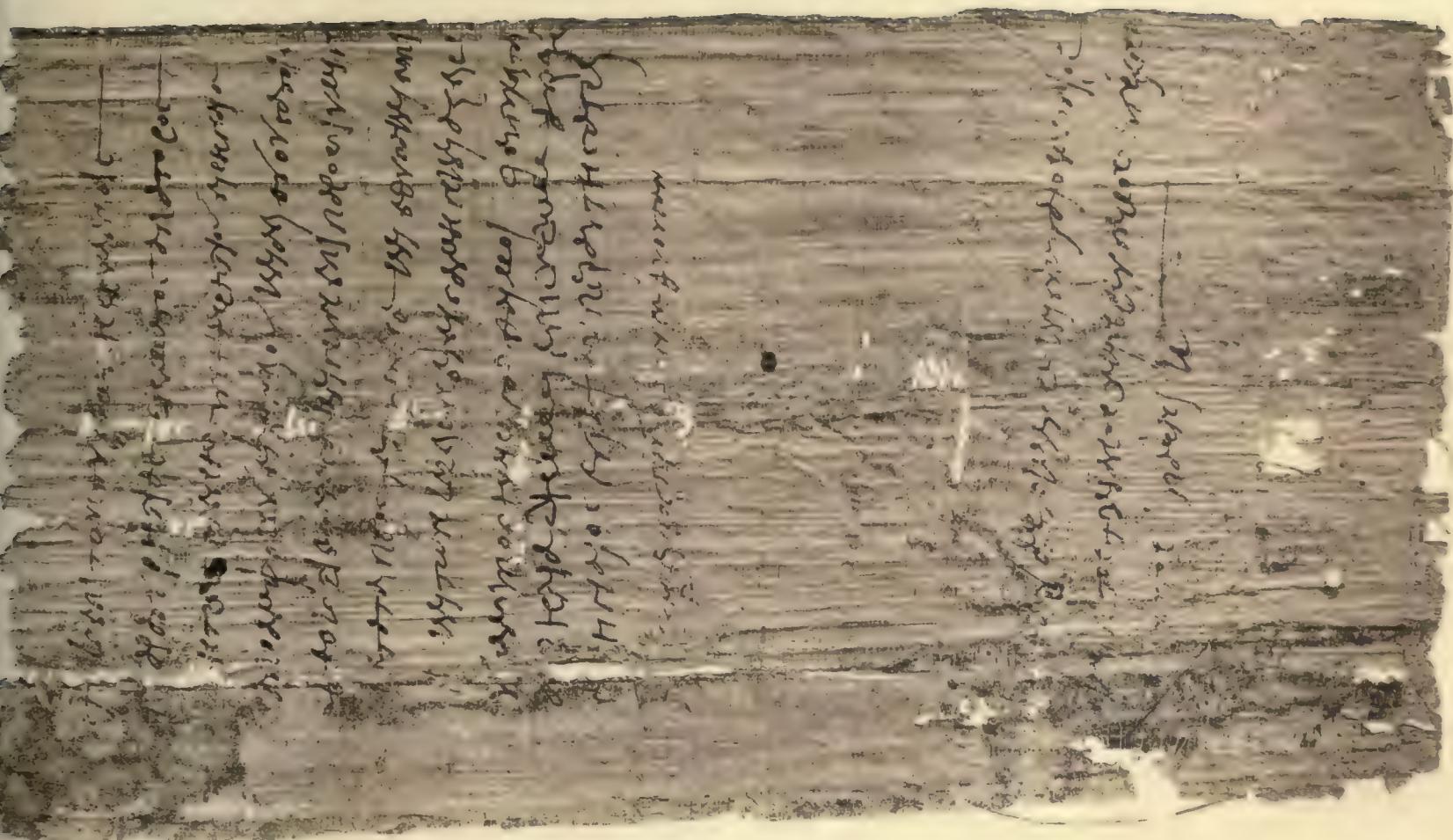
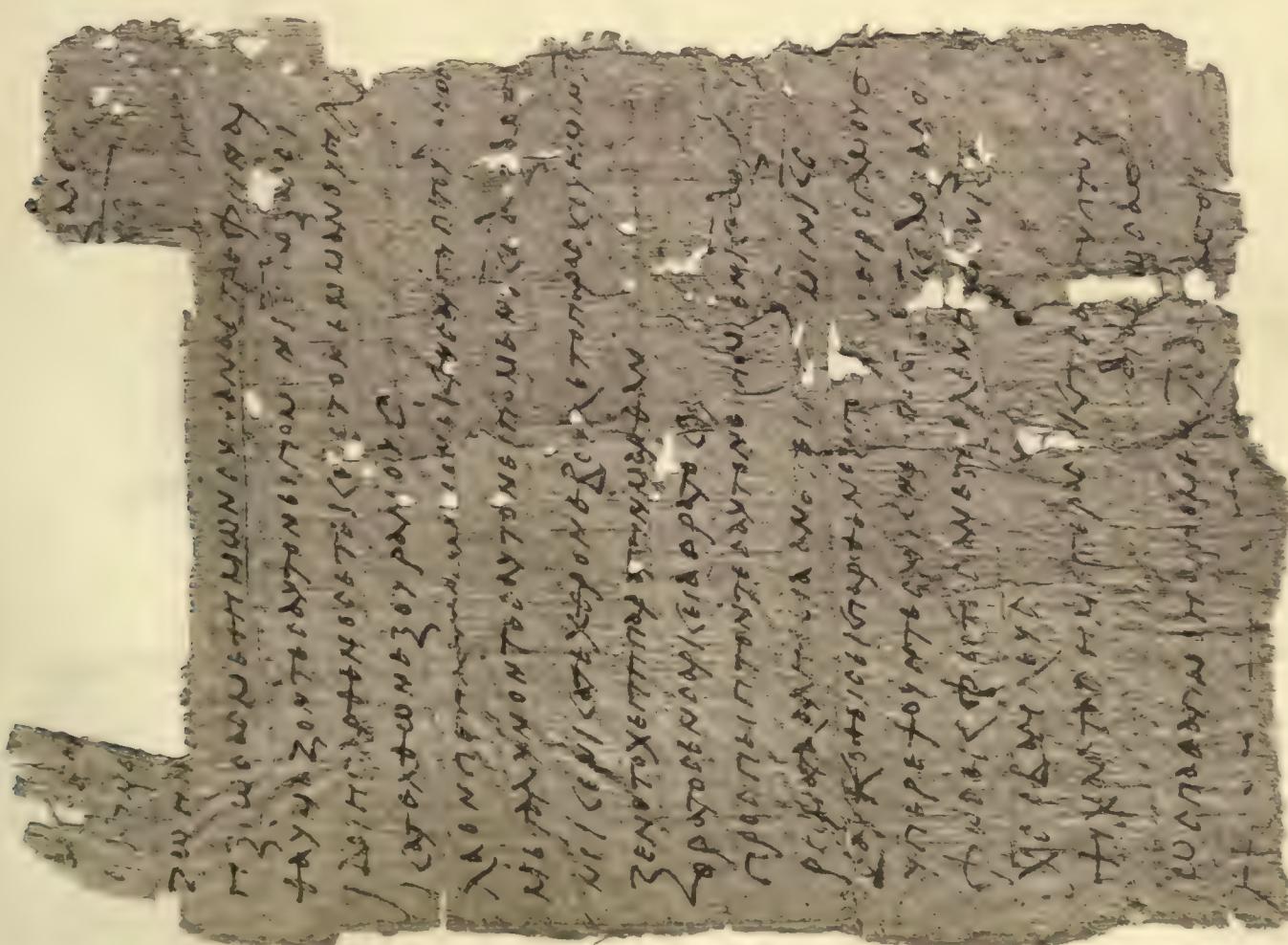
No. 2. Fr. 1 *recto*

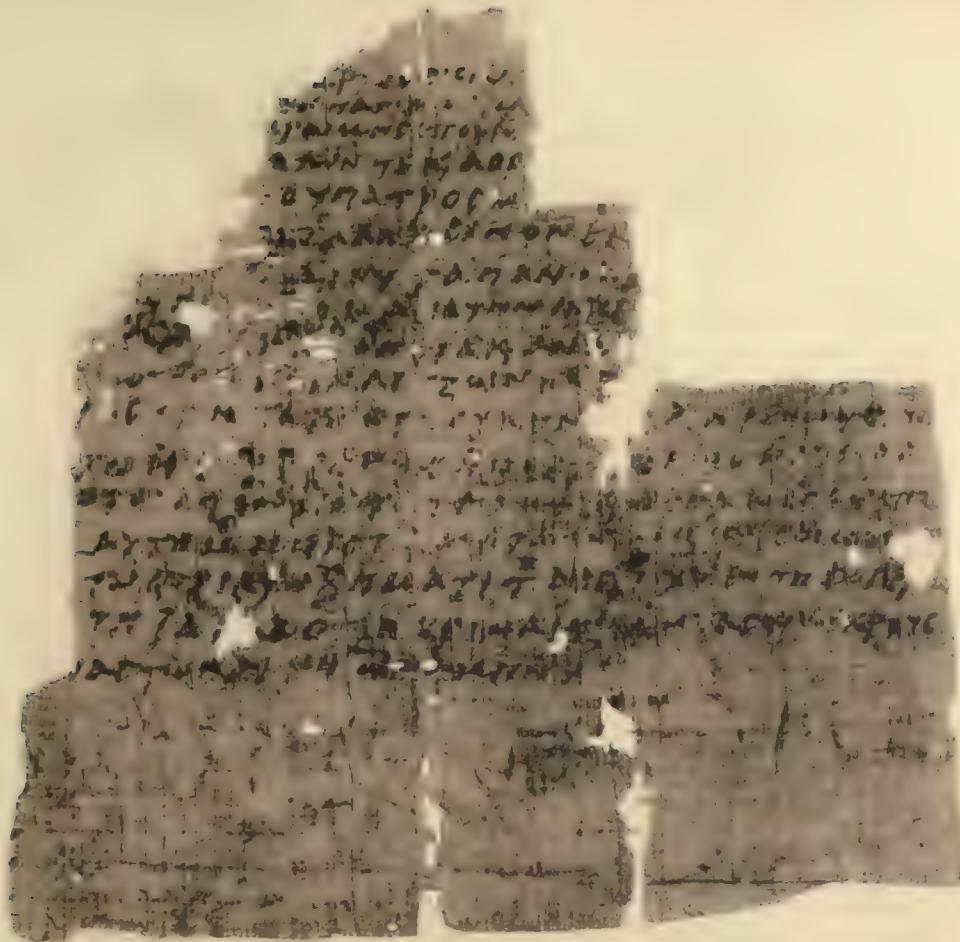

No. 5 *verso*

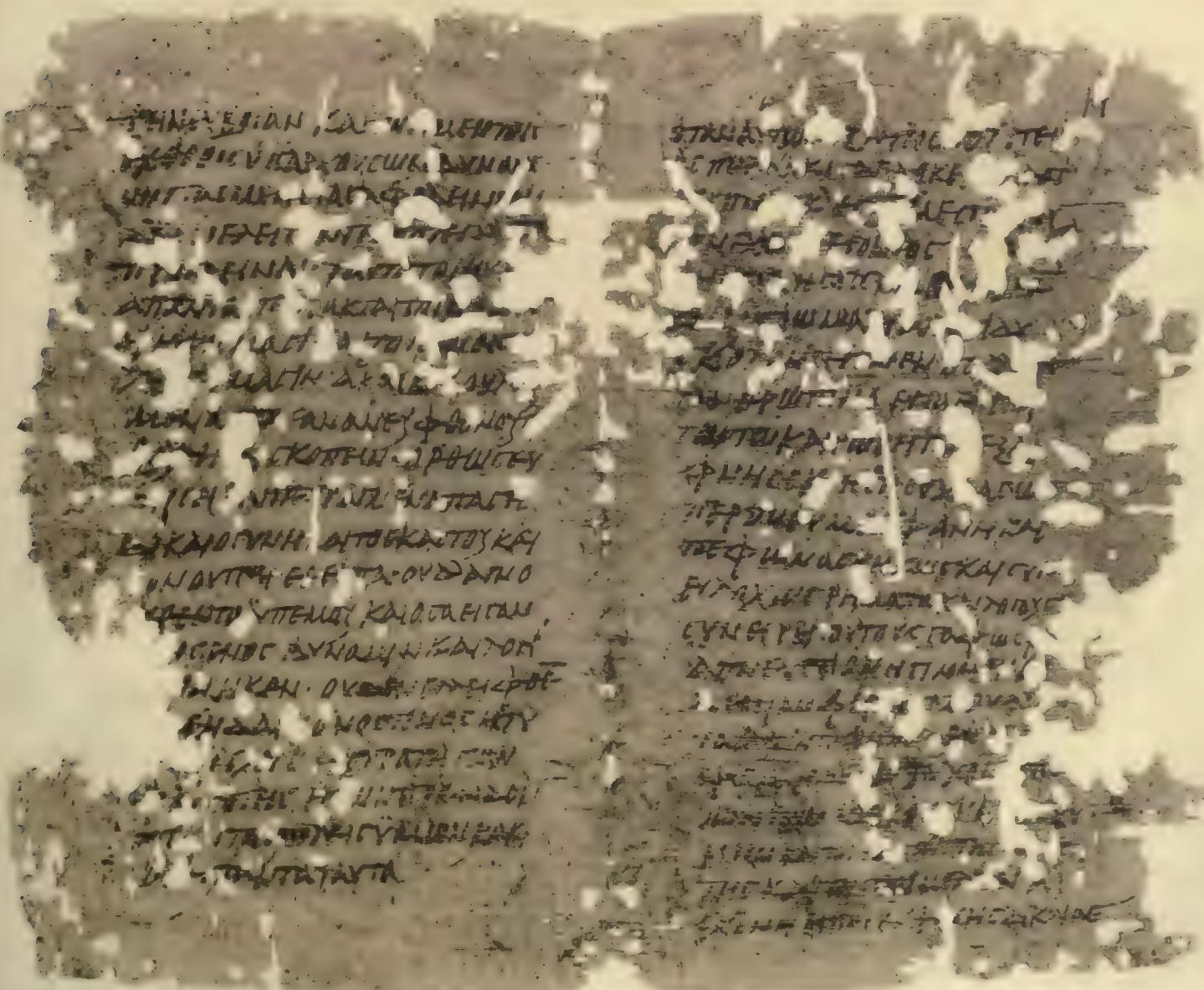
No. 10.

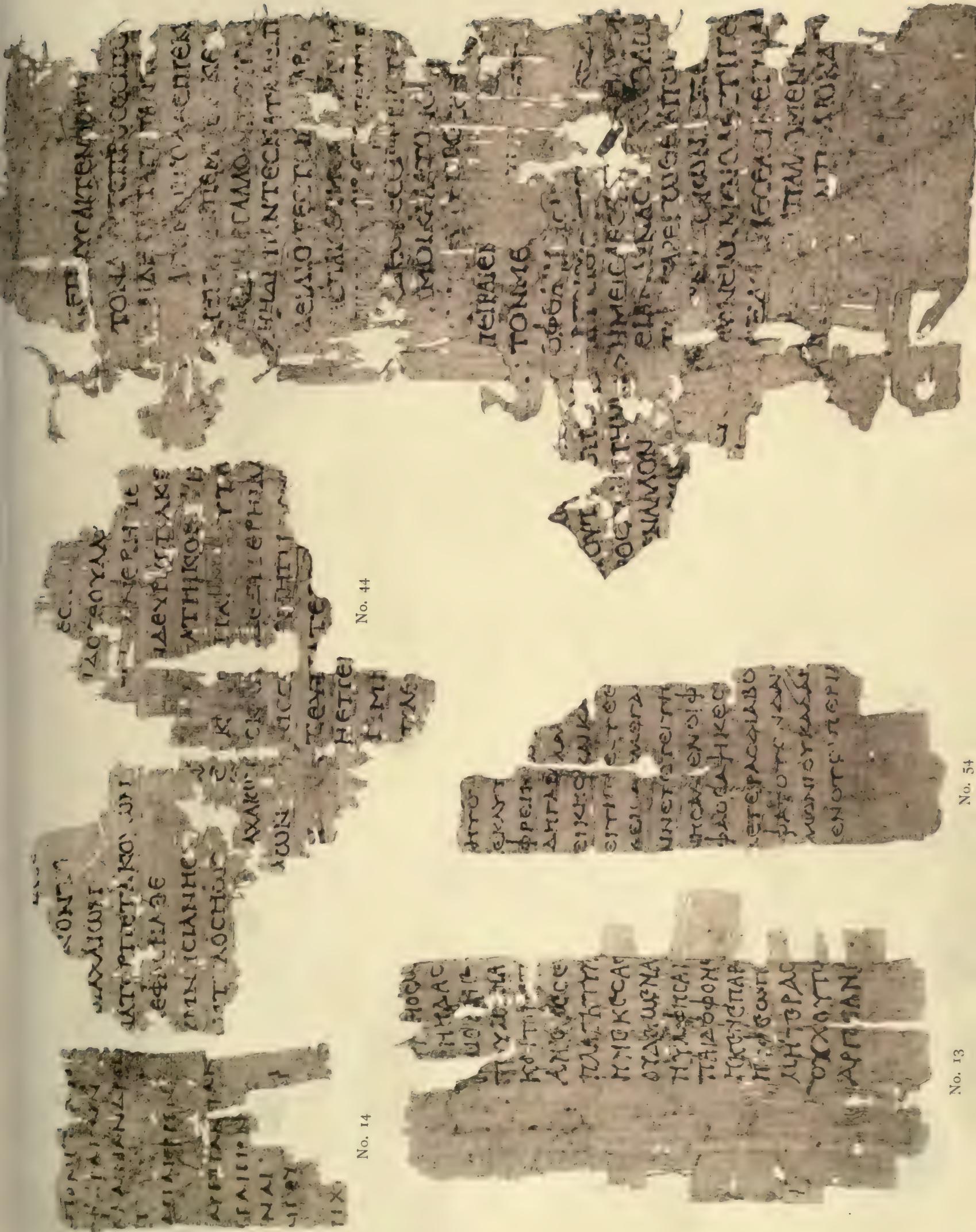
No. 7

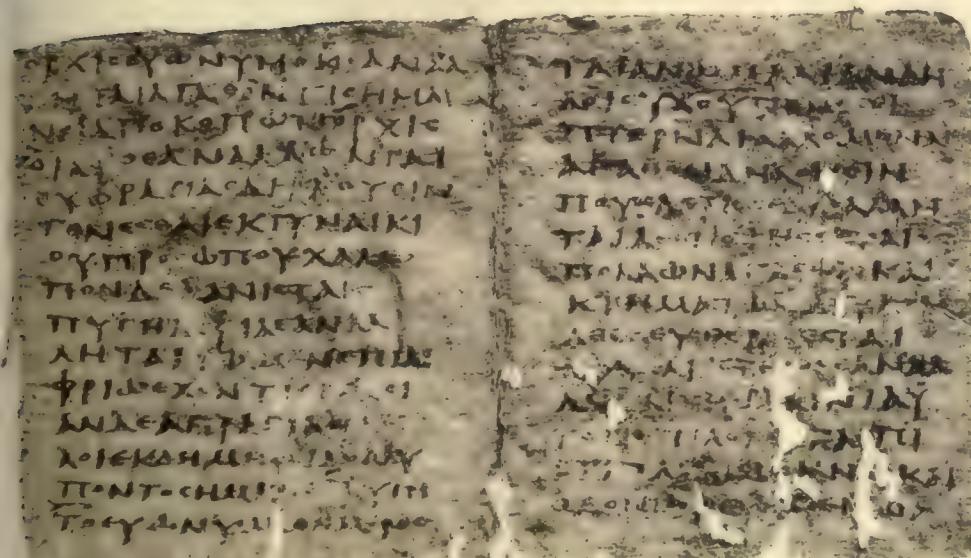
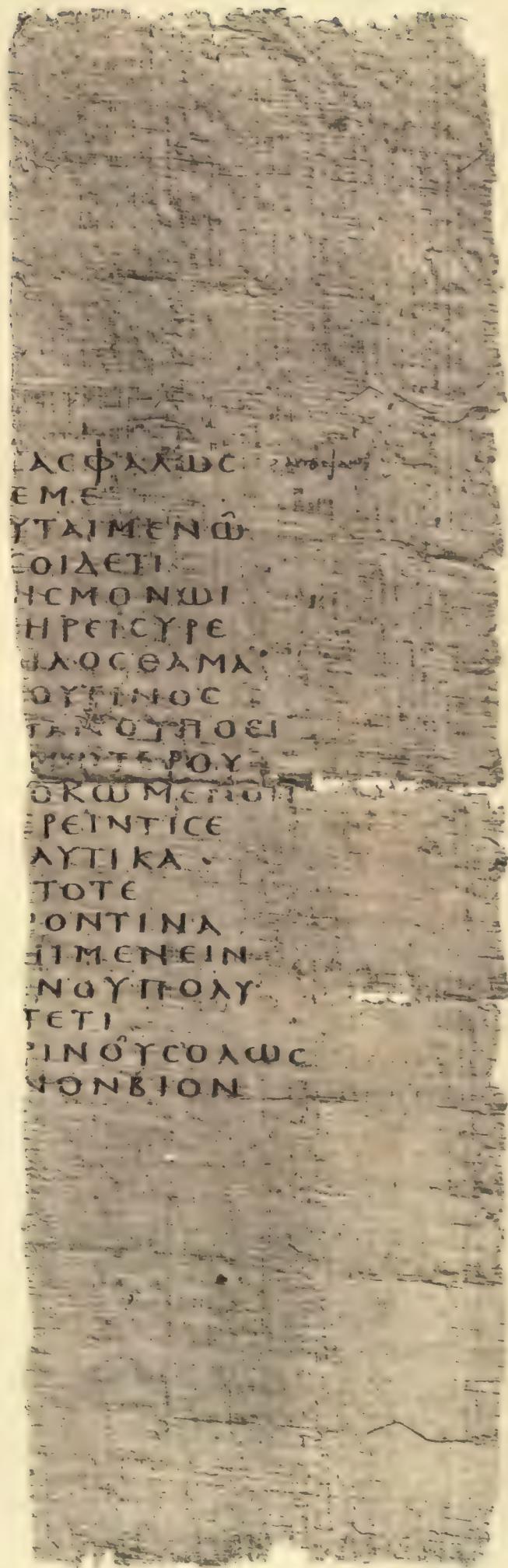
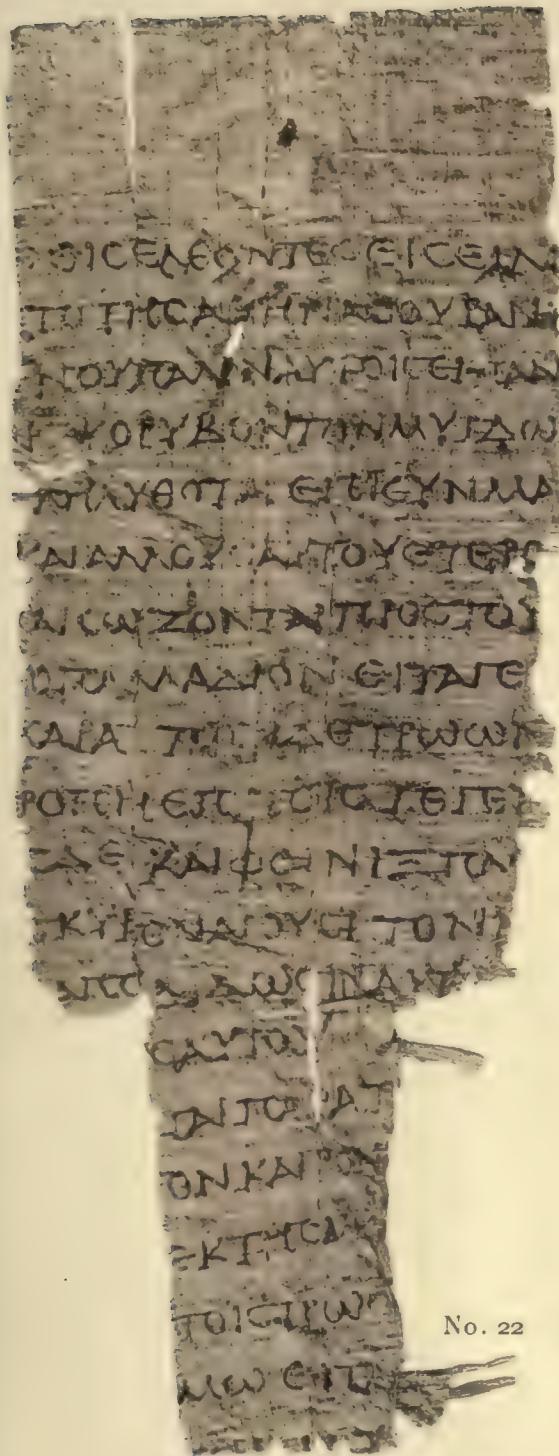

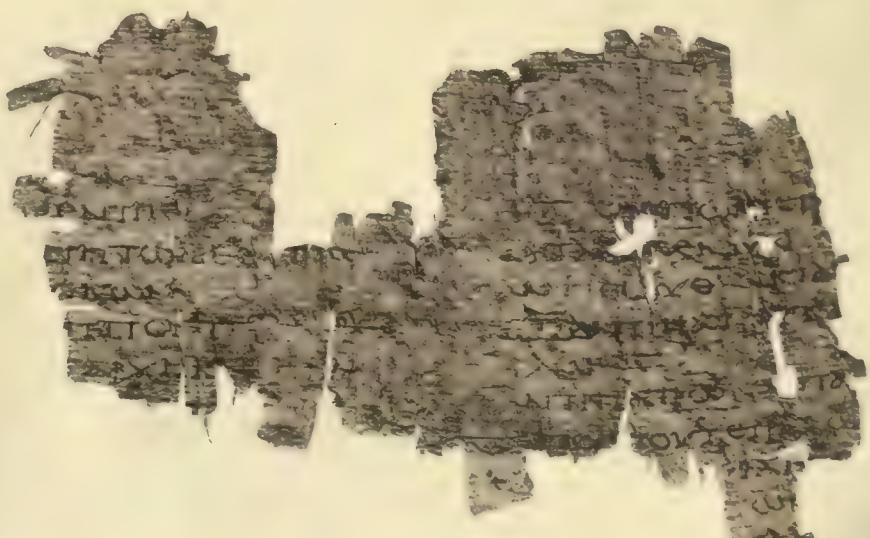
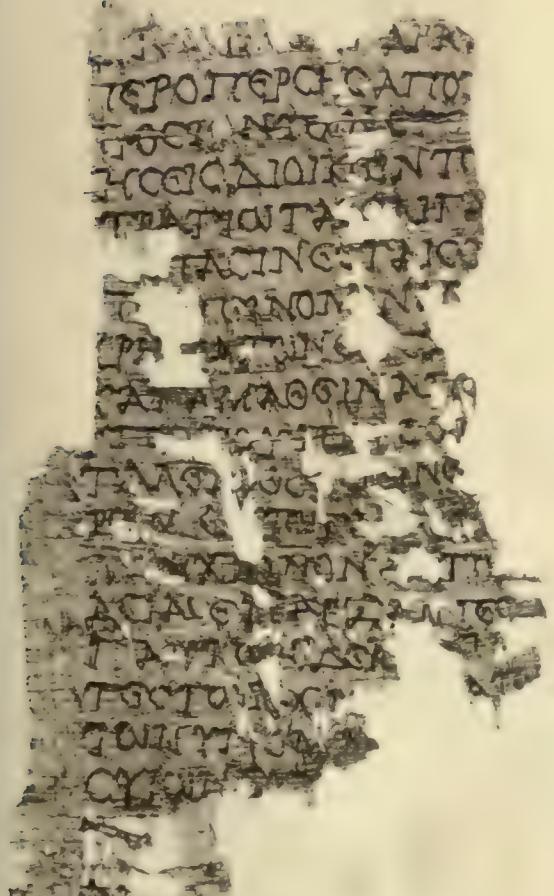
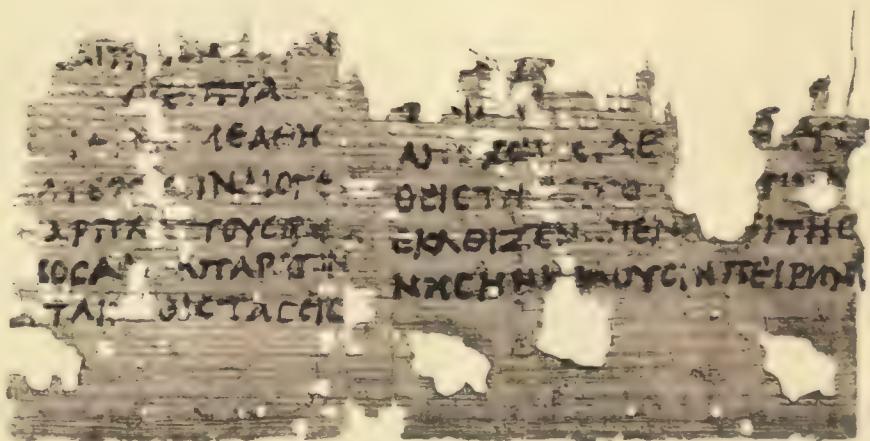
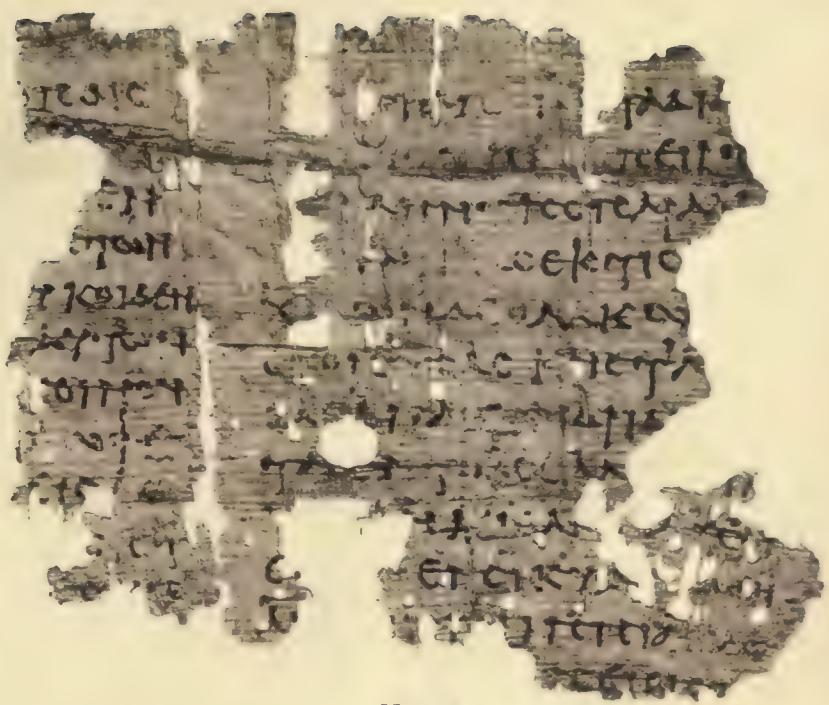
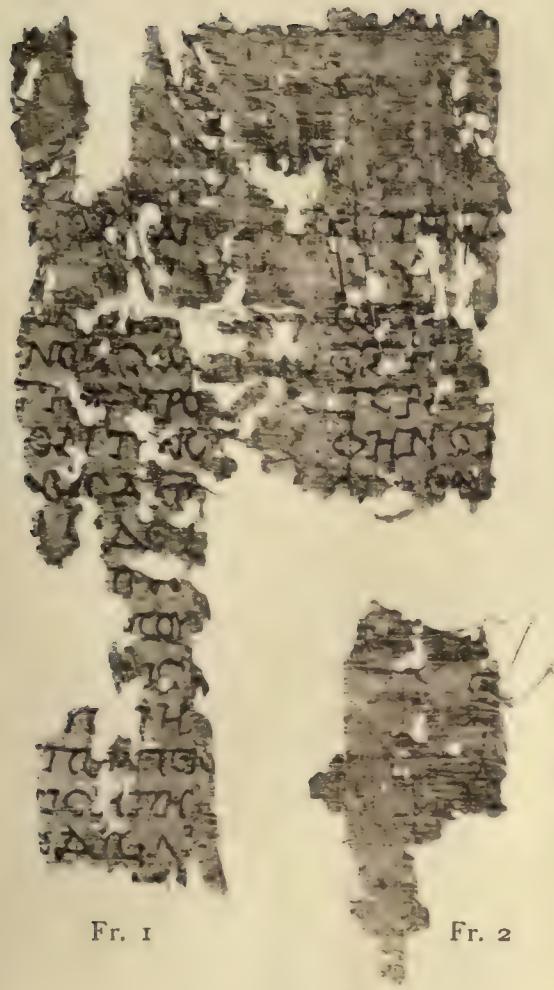
No. 6

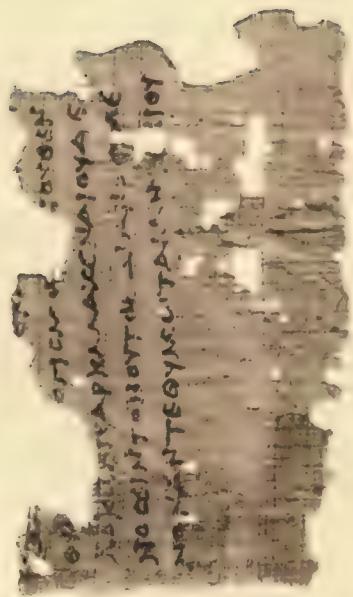
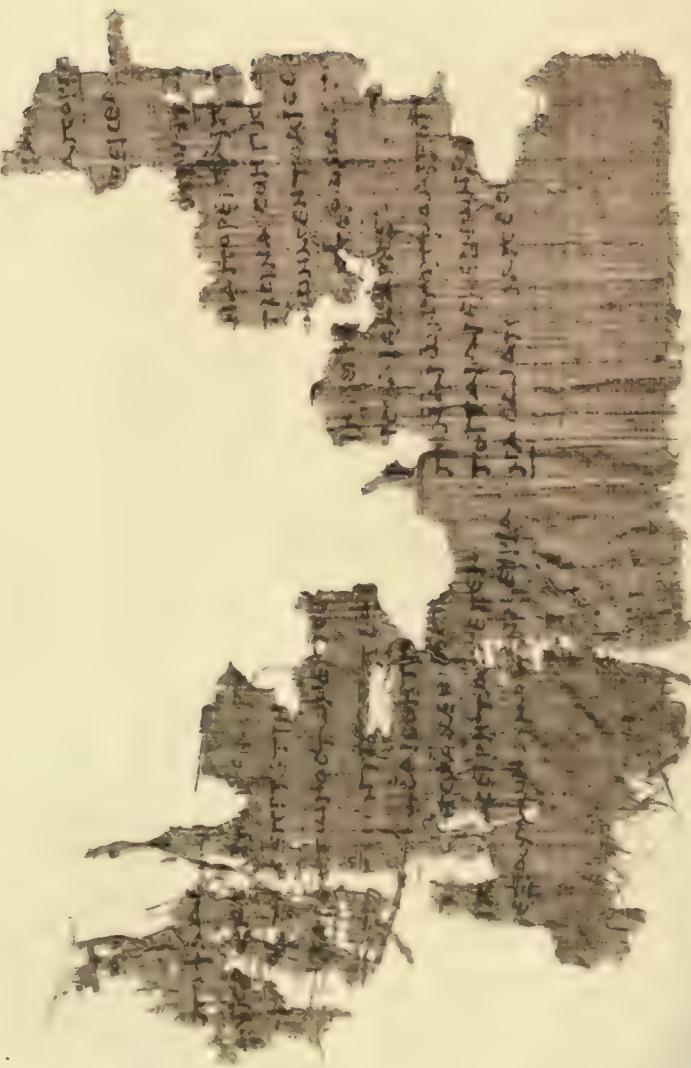
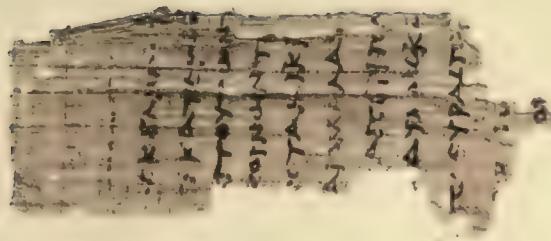
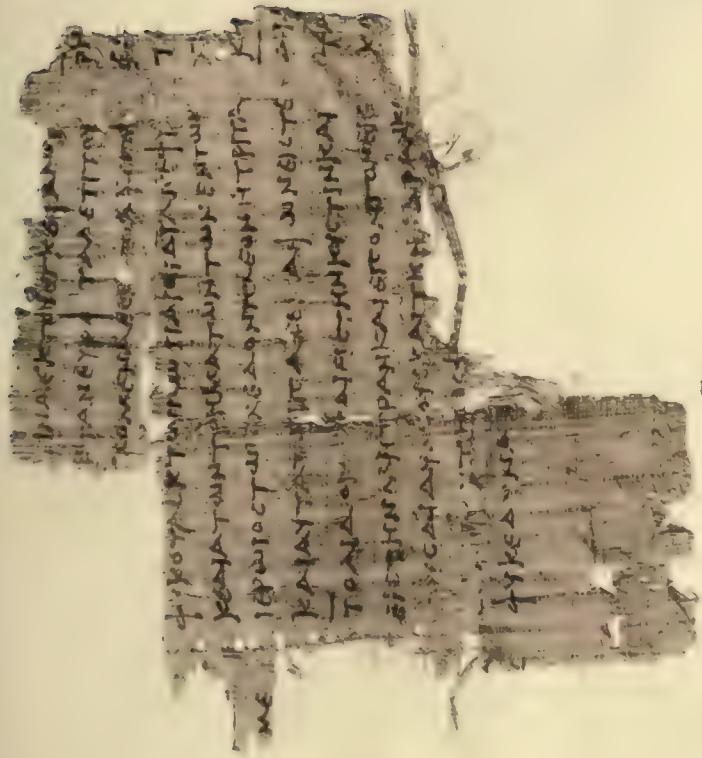

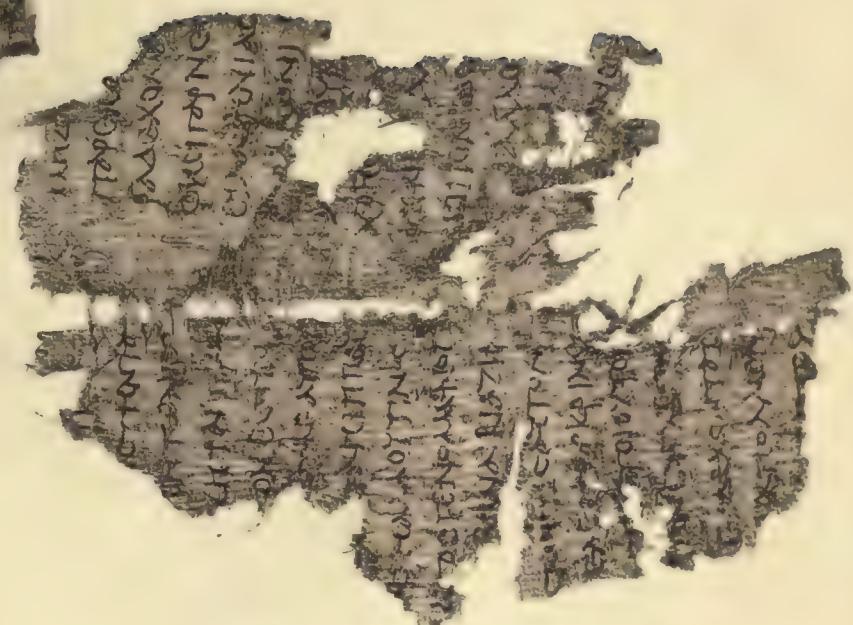
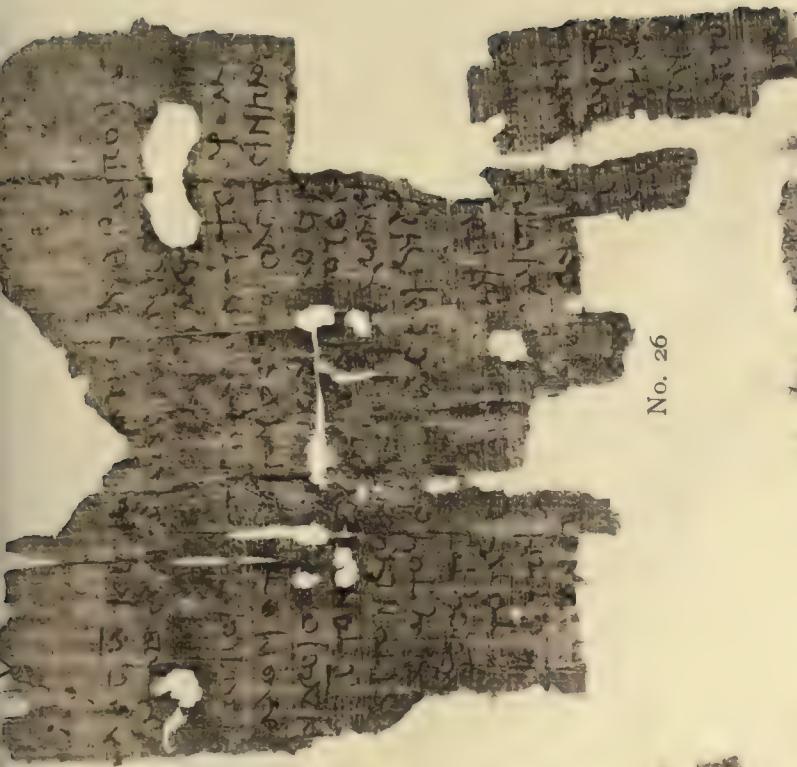

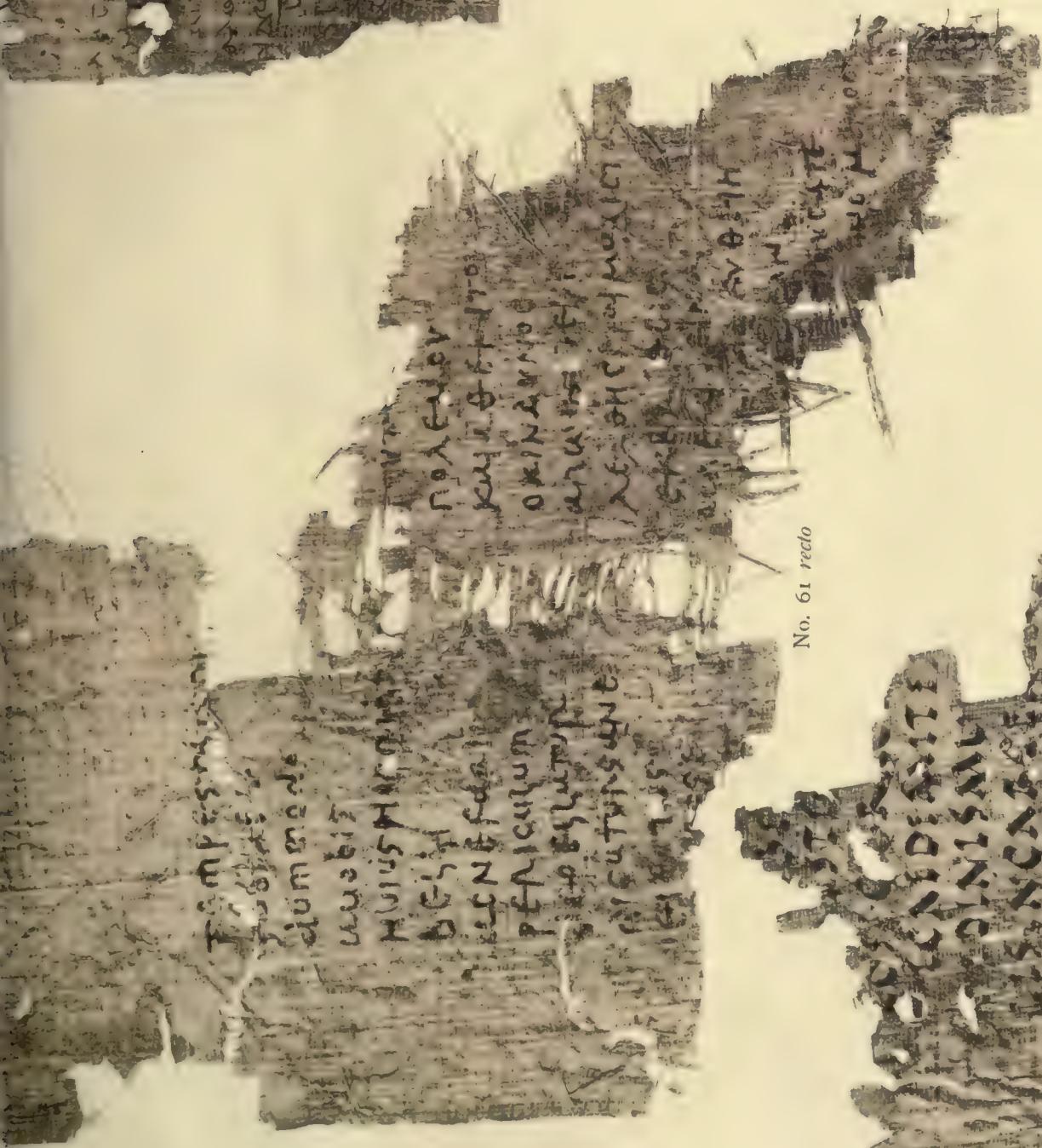
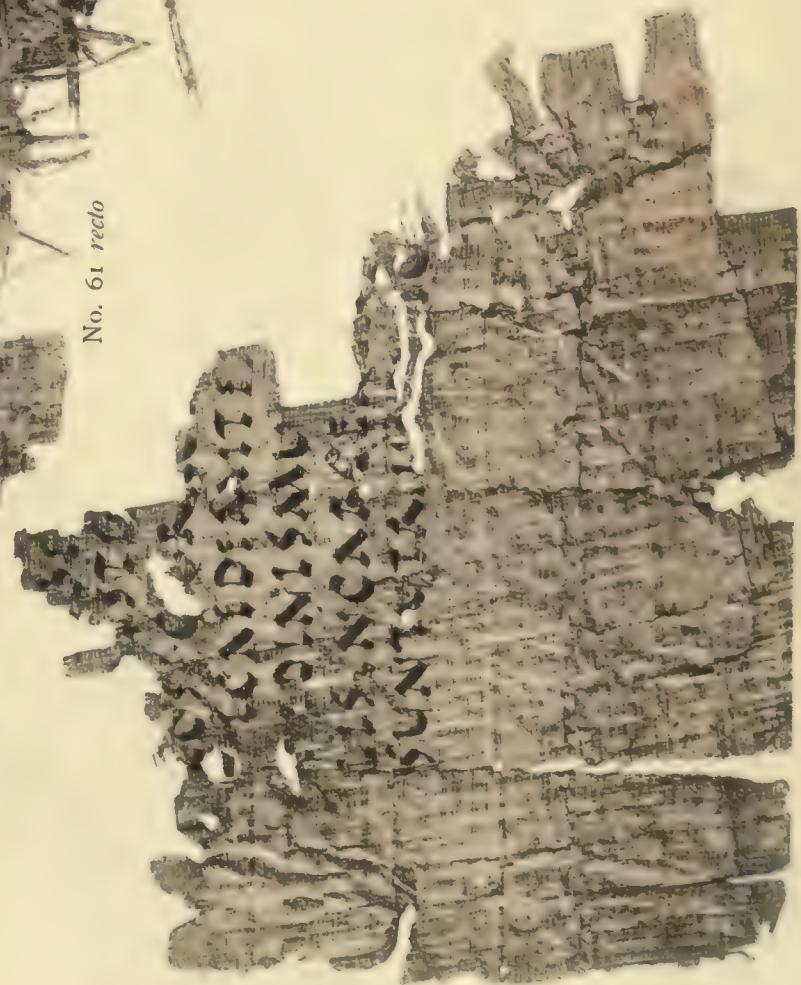
Fol. 7 verso

No. 24

No. 61 *recto*

No. 42

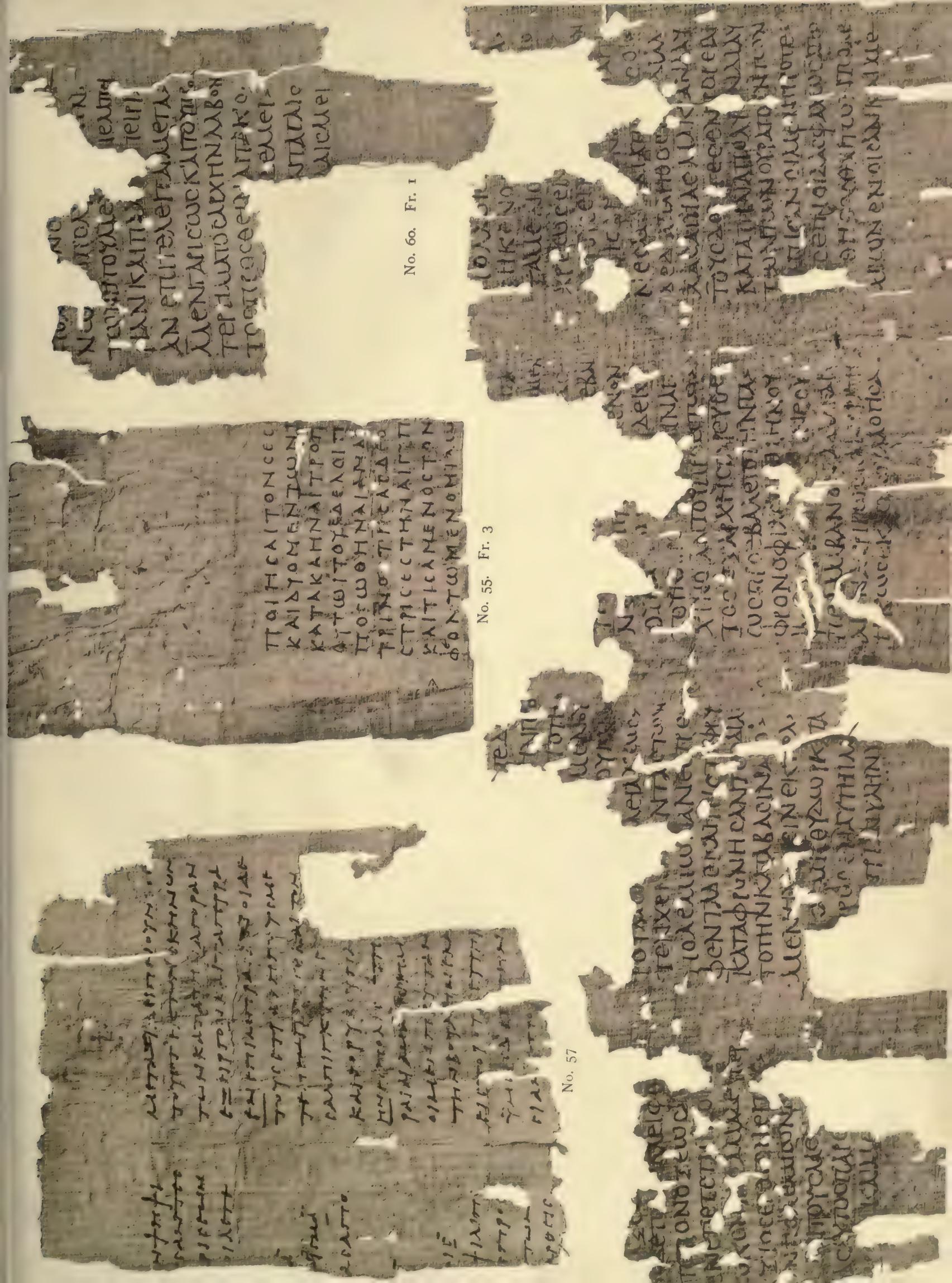
Fol. 92 verso

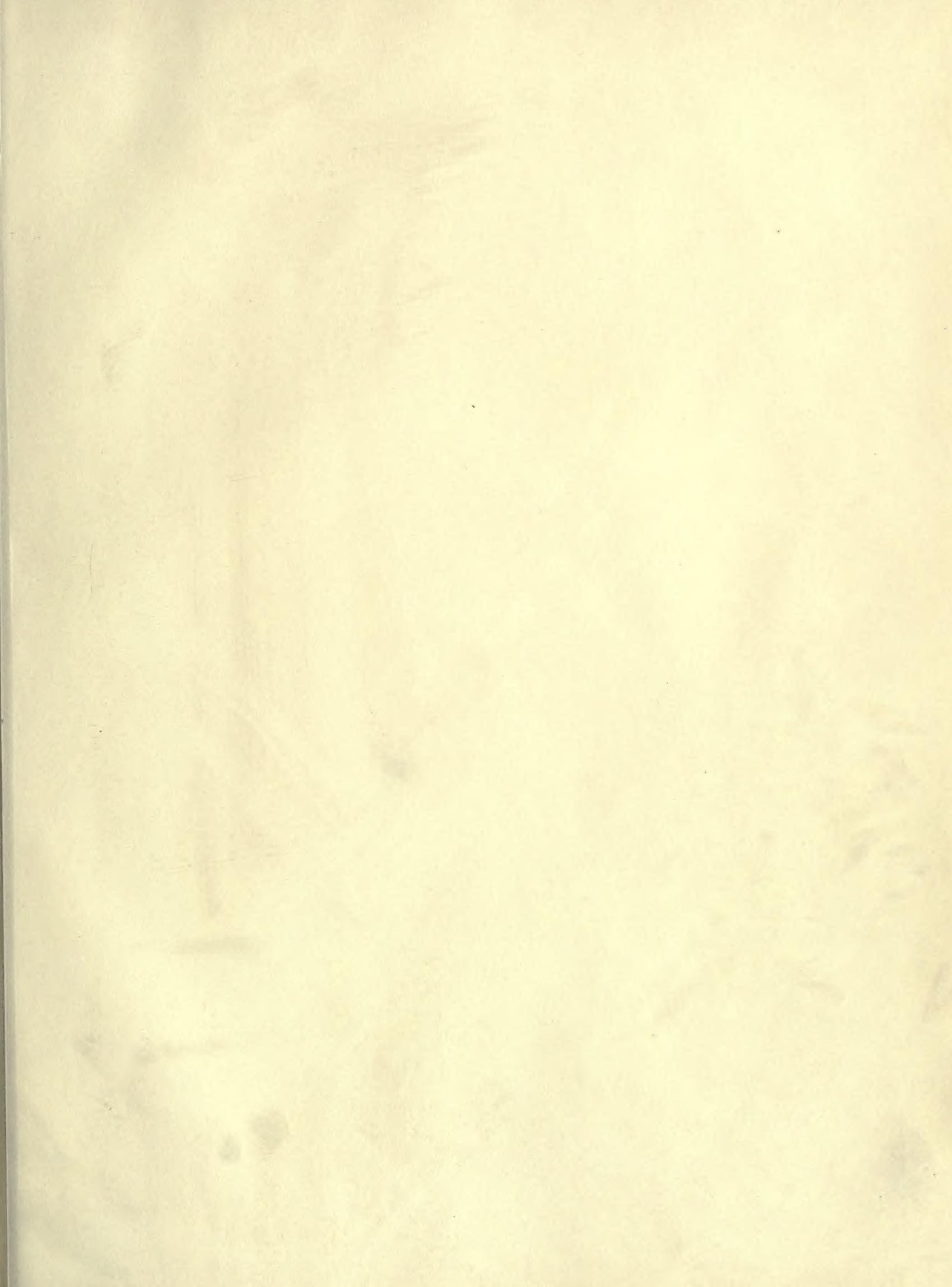
ΙΩΝ ΣΕΙΝΟΣ ΚΑΙ ΙΤΤΩ ΧΟΣ ΛΚΟΥΕΙ
ΙΦΝΕΠΟΥΤ ΕΦΑ
ΙΤΛΦΡΕΝΕΓ ΟΔΙ
ΙΦ ΕΝΙΜΗΓ
ΙΤΟΙ

Fol. 76 verso

No. 53

Fol. 89 verso

PA John Rylands Library,
3304 Manchester
M3 Catalogue of the Greek
v.1 papyri

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
